B 60
2

Incipit cõmentũ beati Iohannis chrisostomi epi cõstãtinopolitani i epla pauli apli ad hebreos capitulu primu.

Multifarie ✠ multisq; modis olim deus loquens locutus est patribus in pphetis. in nouissimis aũt diebus locutus est nobis in filio suo quẽ cõstituit heredẽ omniũ: per quem etiam scla fecit. Vere ubi abundauit delictum superabũdauit et grã. Hoc etiam hic in ipso exordio scribens ad hebreos btus paulus insinuat. Qm ei valde afflicti erãt multis malis que in illis acciderãt et valde cõtriti: posset ex hoc putare se ifelio res ceteris ac miseri ores existere. ostendit eis per hoc eos maiore grã magis ẽstruu: ut ex ipso sermonis titio erigeret auditores. Propterea ergo dicit multiphariẽ multisq; modis olim deus loquens locutus est patribus in pphetis. in nouissimis aũt diebus locutus nobis est in filio suo. Quẽ pphetis nõiandũ semetipsum nõ posuit: sicq; dem eis tãto maior existebat quãto ei fuerat dispensatio amissa pclarior. sed non hoc fecit. Quid ita? Primũ quidẽ qd de seipso maiora dicere recusauit. Alteriũ vero qz necdũ auditores erant perfecti. Et eraũ autẽ qz cogz mẽtes erigere. et ostendere magnam esse psentis eminentiã tpis. veluti si dicerent, Quid mgnum si pphetas misit pribus nostris? Nobis ei ipsum priũ filiũ vnigenitum misit. Et vnde exordium est. Multifarie inquit et mltis modis. Ostendit enim qm neq; ipsi pphe gram deũ videndi meruerũt, filius aũt vidit, Dicẽdo ei multifarie et mlt

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

tis modis. significat qđ
alibi dictum est. Ego
ei visiones multipli
cauī. et in manibus
pphārū assimilatus sū
Proinde non sōm
hoc solū eminētia de
clauatur. qz illī quidē
pphete missi sūt. nobis
autem filius. sed etiā
qđ nemo illoz vidit
deū. filiū autem vni
genitū vidisse cōstat
esse manifestū. Et hoc
quidem statim nō po
tuit. sed in sequētibꝰ
astruet. qñ de humā
nitate xpī locutus ē.
cui ei angelorz dixit.
Filius meus es tu sede
a dextris meis. Cōtē
plare prudentiam
pauli. Primū ex pphis
eminētiam nisus est
probare. deīde veluti
hoc concesso astruit
et pronūciat. qñ illī
quidē per prophetas
locutus est. nobis at
per ipsū vnigenitū
loqui dignatus est.
Deinde qz illis per ā
gelos. nam hoc etiā
similiter astruit. et recte.
siquidē et angeli lo
cuti sūt in deis. nos vō
etiam in hoc superio
rēs existimā. et mlto
amplius habemus. qz
nobis quidē dñs locu
tus est. illis autem
seruu et nō seruu. hoc est
vel pphete vel angeli.
In nouissimis autem
diebus īquit. benedixit
nā et eos/ ~~plos~~ erigit
et āplius consolatur
quos desperatio dep
mebat. Sicut ei ī alio
loco dicit. qz dñs ppe
est nihil sollicita sitis.
Et iterū. Nūc ei pior
est nra salus qz cum
credidimus. sic etiā
hic. tanqz si diceret.
Qui fuerat ī certa
mine fatigatus. cū
audierit terminum
pinquare certaminis
respirat paululum
videns qz iā et laboris
finis est. et respiratiōis
ītuitū. In nouissimis
īquit diebus locutus
est nobis ī filio suo.
Ecce iterū in filio qđ
tantūdem valet ac
si diceret per filium.
Audiant qui spūi sō
cōuenire. Jutuere qz

āplius

hec prepositio in pro per accipitur. Diando ad olim et in nouissimis diebus. Item aliud quiddam nobis insinuat. qñ multo ī mediū tpe paurēte qñ iam proximi erad ad penā. qñ oīa charismata quieuerūt. qñ spes salutis nulla iam fuerat. qñ ab oībus nos minores esse putabamus. tūc ampliores extitimꝰ Et aīadūtite qꝫ prudenter hoc astruit. Non eī dixit xp̄us locutus est. qñ ipsū locutū cōstat esse manifestū. Sz qñ ad huc aīe eoz debiles erant. et nedū poterant de xp̄o aliquid percipere. dixit q dō per filiū suū locutꝰ est nobis. Et ne forte eoz aliquis diceret. ꝫ esto. si locutus fuerit per pphās. nobis vēo p filiū suū locutus ē

Vnde ostendit nūc eminentiā. Hic illud tm̄ modo demōstrasti. qz et nouū et vet⁹ vnius est et eiusdem. eminentiam vēo nouī aduentus nō satis videmus ostensam. Propterea ergo idipz cōsequēter exequitur inquiens. locutus est nobis ī filio suo. Vide quō cōz faciat hanc causam et seipsum aplīs ordine pari cōiūgit dicens. locutus ē nobis dicens qñ ipsi vel illis nō fuerit locutus. sed aplīs. et per aplos alys. Eleuat at et semetipsū cum istis dicens. qz ipsis etiam sit locutus. Et nedū iudeos ad huc vllo pmone cōtingit. nā feme oēs qbus pphete locuti sūt. malignos esse nephandosqz constabat. Et nedū de istis raro mouet. sz iterim de muneribꝰ

disputat que illis diui
na largitate donabã
tur. Quem cõstituit
heredem oim. Quid
est quem constituit
heredem oim? Hic tan
nem sigfficat. Sicut
ergo in scãdo psalmo
dicitur. Pete a me iqt
et dabo tibi gentes he
reditatem tuam, sic
iã portio dni tm iacob
et pars eius isrl. sed
ocs protinus nacos.
hoc est. filiũ dnm con
stituit vniuſoz. Sed etiã
ĩ actibus apl̃oz petrus
loquitur dicens. Et dñz
eũ et xpm deꝯ fecit.
Heredis at vtitur noie.
et duo quedã per hoc
astruat et ostendat.
hoc est q̃ ꝑpetuus filius
sit. et q̃ dnacois illi
nulla cõtingat amus
sio. Heredem at oim
dicit mũdi totius. De
inde ſmonẽ suũ ad
põza nectit. per quẽ
fecit et scla. Vbi sũt
qui dicũt. erat q̃n nõ
erat. Et sic post hec ḡ
dibus quibusdã elegã
tes vtens pcenit ad id
qđ oĩbus istis multo
maius est et ĩsonuit
dicens. Qui est splen
dor glorie et caracter
substancie eius. ferens
oia vbo vtutis sue. p
eũ mũdacoẽm pcoz nr̃oz
faciens. sedere fecit.
ad dexterã maiestatis
ĩ excelsis. tanto me
lior angelis factus:
q̃to pre illis differẽ
tius nomen hereditа
uit. O aplica sapia.
magis autẽ non sa
pientia pauli sed spus
sancti miranda est
grã. non ei ex ĩtellectu
hec ꝑprio loq̃bat nec
humano hanc dispu
tacoẽz experiebat ĩge
nio. Dñs ei illi hoc?
Num ex capillis aut
pellibus. aĩ officina
illa hec operacio ma
iestatis? Non ei has
ĩtelligẽcias sua mẽte
ꝑcauit. que tũc erat

tam debilio et extrema
ita q nihil hret a ple
beis et plis. Cuo ei
aliquid dinu posset
ille sentire qui ira
pria vendendi et ra
cofectionem pelliu.
totam suauitatem
totuq studiu otine
bat. Sz gra spuscti
per quos vult poten
cie sue vtutes ostendit
Sicut aliquis ifantu
lum quepiam i exel
su quemdam locum
et pertigentem ad ipz
vticem eli, volens pa
latim sensimq subui
gere, gradatim hoc
facit ab iferioribus
ad superioza ostendes.
deinde cu sursum per
uenerit iubeat illu in
fantulu deorsu iferi
ora despice. deinde
despicente videat he
sitare et obstauritati
bus ac defectioibus
fatigari, itetu eum
ad humiliora depo
nat quo respirare
valeat atq animum
recreare. deinde cu ife
ctus fuerit eu iterum
ad superioza sustollat.
itetu eu ad iferioza re
uocet. ita et ra hebre
os btus faciebat apls.
Et sic eu vbiq uperies
magistri sui in docdo
vestigia sequetem. Na
sic faciebat. aliq qde
in altioza suos discipu
los subleuabat. aliq
autem eos ad iferioza
ibecillitatis eoz gra
nequaq eos plixo tpe
i altera permare pte
pmittens. Et cotempla
re iteru sapiaz pali p
quales eos subleuat
gradus. et qualiter
ipos ad ipsu apicem
pfectis adducat. vbi
item atq deficeret et
eos obstauritas occupa
ret. Vide quo eos ad
iferioza reuocauit. q
possent paululu recre
ari. Idcirco est nobis
iquit i filio suo que
posuit hered oniu. Filij

quippe nomen ꝺ̄e est,
vbi ei ꝑpius ītelligit
filius superior est et
excellentior vniūsis.
Sz iterū liber quomo
se habeat asserit qm
desursū est. Et vide
quō hoc dicat quem
posuit heredē oīm.
Ad dixit heredē po
suit: hūilitatis demō
strat indiciū. Deide
ad superiorē gradū
altioremq; transcen
dit. per quem īquit
et scla fecit. Deinde
ad celsiorē oībus ꝺ̄eit
post quē altiorē alte
rū gradū īuenire nō
possis. Cui est īquit
splendor glorie r ca
racter substancie eius.
Vere ī ipsū eos īacces
sibile lumen īduxit,
et ī ipsū splendorem
īmense sūmeq; trī
tatis. Et anteq̄ eos
obscuritas vlla cōp̄
meret attende quō
eos iterū pedetentim
ad īferiora et cōsueta
loca depoit dicens.
Ferens oīa v̄bo v̄tutis
sue. per ipsū inquit
mūdacionē faciens
pcōz nr̄oz. sedere
fecit in dextera ma
iestatis. Non simpli
citer dixit sedere fecit
sz p9 mūdacionem īq̄t.
sedere fecit. Suscepit
eī īcarnacōis b̄ficiū
Deide hūilia loquit̄
et post hec īterlocut9
paululū. In dextera
inquit maiestatis
eius excelsis. Iterū
ad hūilia nauranda
v̄uertit. Tāto melior
factus anglis. q̄to dif
ferencius nomen he
reditauit. Hit iam
de eo q̄ scdz carnē est
disputat ī eo q̄ cla
mat iudiciū. Illa eī
que p̄ris essentie con
substancialis assit
nō est fīa sed nata.
Loq̄t eī de carnali sub
stancia. ipsa eī facta
est. Sz nūc nō de ex
tancia eius. hō. ē. q̄lis

extiterit ſmo pagit.
Sed ſicut iohānes di
cit. qui poſt me veīt
ātē me fām̄ eſt. hō eſt
honorabilior atq; pro
babilior. ſic etiā hic
tāto melior īquit fām̄
eſt anglis. hoc ē pba
bilior atq; preclarior
q̄to melius hereditā
uit nomen. Vides q̄
de eo q̄ eſt ſēm̄ car
nem ſermo verſatur.
Hoc eī nomen deus.
verbū ſp habuit nō
poſtea hereditauit.
neq; poſtea eū ab an
gelis meliorē cōſtat
effectū. q̄ mūdatio
ſua abſtulit nr̄a pec
cata. ſed ſp melior
fuit. et non ſolū me
lior. ſed etiā īcōp abi
liter melior vniuſiſ
Verūtn̄ de eo qui eſt
ſēm̄ carnē iſta dicū
tur. Sic eī et nobis
vſus eſt. cū de natūa
humana diſſerim̄.
et faſtigia habētia
loquimur et ſubmiſ
ſa. Quando eī dicim̄
nihil eſt homo. terra ē
homo. cinis eſt homo.
totū a deteriorib⁹ ap
pellamus. Quando
vero dicimus īmorta
lem hoīem et ratiōna
lem et ſiquis cognatū
a melioribus vocam̄
vniuſū. Sic et ī xpo
aliq̄n quidē ab īferio
ribus. aliq̄n ät a me
lioribus loquit̄ paul⁹.
et diſpenſatorem cupi
ens confirmare et ſim
pliciē cōmendare nāz
.Cum itaq; mū
dacōem pctorū fecit. ꝓſe
uerenus mūdi nihil
ſordidū vel pollutum
aīa nr̄a ſuſcipiat. ſz
pulchtudinē qua nob.
indidit decorēq; ſuem̄
ſīrūda mens et īuio
lata permaneat. nō
habeat maculam neq;
rugam vel aliquid
huiuſmodi. Macula
quippe vel ruga mi
noza pctā ſūt. vbi gīa
detractio. iniuria. mēda

aiũ ãt magis ãt neq̃ hec minora siũt sed val
de maiora. et a celestib⁹ nos alienare valentia.
Qualiter et quo facto?
Q̃ ea appellat frem suũ
fatuũ. reus est gehẽne
ignib⁹. Si ergo sic pu
nitur qui fatuũ vocat
qđ videtur leuioris vel
pociꝰ ifantilis esse —
— iuuie qui malorũ
morũ cuiq̃ ẽmen ipor
tati. et ĩiquũ atq̃ ĩui
diũ diati et nulle alĩs
nõ dubitat fremiacu
lari crimib⁹. qualia
putas. nõ pacietur tor
mẽta supplicij? Qđ hoc
terribilius? Sz rogo ut
patienter sermonẽ meũ
paululũ tolerietis. si
cĩ qui facit vni ex mi
nimis ipsi facit. quõ
non ĩ bñdictionibus et
maledictionib⁹ silis
frũia perseueret? Qui
cõuiciũ ergo facit fri
suo. deo cõuiciũ facit.
et q̃ honorat fremi deũ
honorare declaratur
Assuescamus igit lin
guam nr̃am ad bene
diendũ esse prodiue.
Abstine ĩquit linguã
tuam a malo. Non eĩ
ꝓpter hoc deus illam
tribuit ut maledicam⁹
vel iniuria ĩuicem iac
temus vel accusando
ĩuicem geriam⁹ studiũ.
sed ut per eam deum
laudemus. ut illa lo
quamur que grãm
audietibus cõferant.
q̃ ad profectũ et ad edi
ficacoem proficiant
proximorũ. Pone qz
maledixisti hũc aut
illũ. quid ex hoc rogo
lucratus es? Nõne
tibi ipsi maxime no
cuisti? Siqđẽ opinio
nem hoĩs maledicto
ĩaurisi. Nullũ est eĩ
prorsus malũ qđ usq̃
ad eũ cõsistat qui pa
titur. et non etiam
illũ q̃ facit vnã cõp
hendat. sicut vbi grã
ĩuidia. Inuidus eĩ pu
tatur quidẽ ĩsidiari

alijs. sed ꝑius illo mō
ꝙsumitur ⁊ calido cor
de macerat. adhuc
etiā odio cūctis habē
bitur. Item cupidus
vel auarus auferēt
quidē pecunias alior
sed sibi auferēt gr̄am.
auferēt charitatem.
facit ut ab oībus ac
cusetur. Multo q̄ppe
melior ē opinio bona
pecunijs. illa ei si ma
la fuerit nō facile ab
luitur. pecunias at
nō est laboris acq̄rē.
magis at pecunie et
cū assūt nō satis ad
iuuant. ⁊ cū desūt ni
hil prorsus obsūt. O
pinio at bona si assit
prodest plurimū. si vō
absit facit probrosū
hoīem. facit infamē.
et ridiculū cōstituet
oībus et exosum. Si
militer iracūdus semet
ipsū dilanias puniet
et tūc alīū cōtra quē
indignatōe vaptatur.
Sic et maledicus

ꝑmo seipsū confundit.
et tūc illū cui videtur
maledictionis ꝑtā
re nocāt. qd fortasse
quidem non poterit.
hoc est ut ille lēdatur.
si tolerans pacīet ab
sc̄dat. ipse vero vexē
dat cū stulti cuiusdā
noie et despuendi pe
nitus et horrendi. illū
cōtra amabilē faciēs.
Quādo ei audit ma
ledicta ⁊ mīme se simi
libus cupit vlasci con
uicijs. sed laudat po
tius et mirat nō solū
illū. sed ipm̄ laudat.
Sicut ei dixi maledic
tiones q̄ dirigūtur in
proximos. maledictēs
primitus vexāt. sic et
bona q̄ circa proximos
geruntur. eis q̄ ꝑmū ope
rāt iocūditatis vberes
protulit fructus. cū
vō qui alicuius siue
boni siue mali procu
ator existit ipse ꝑmo
ab illo bono fruit. ab
illo malo punitur. Et

merito. Sicut ei aqua
siue salsa sit. siue sit
illa potabilis z vasa
replet haurientiu. et
siu fontem ex quo ma
nat nequaq vacuu
remanere pmittit. sic
et negcia. sic et vtus
vnde processerit illum
creatore pmitus illa
letificat z illa assumit
Et hec quide i hac vita.
eterni in futuro scło qs
sermo valeat enarrare
que bona vel q mala
reseruantur? Non est
hmo qui hoc explicet.
siquidem bona illa nō
tm sermone. sed etiam
oem ituitu mentis ex
cedit. Contraria vero
id est mala. appellata
quide sut noibus vsita
tis. vbi gra. qz ignis
iquit quide est ibi. et
tnbre z vipula. et vmis
sine fine assumens. sed
nō hec sola istis noib
nec talia demonstrat
sed alia mlto peiora et
mlto aplius seuiora.

Ed uti agnoscas hoc
pmu aspera. Si ei igs quō
~~unde~~ tnbre sut? Vides
qm ille ignis seuior
est isto. Non ei habet
lumen a ullam lu
minis claritatem. Si
ignis est quo semper
vrit et corrupcois nō
operat effectu? Vides
qm et hoc seuior est.
Nō extinguitur propte
rea etiam inextinguibil
vocatur. Intellige igit
qd est malu per oia
secula vri. z i tnbris
permanere ppetuis
et infinitos gemitus
edere. et stridere dētib
et nequaq penitus
exaudiri. Si cu i hac
vita aliquis cozz qui
ex nobili genere nati
sut. i custodia vtrudi
tur. fetore ipz tatum
et tenebraz caligines
non valet sustinere
et cu homicidis vna
ligari. morte peius
existimat. Intelligis
quale sit. qn cu oib

tocius ſtli cõburimur
homicidiõ. negꝫ ipſi a
lios videntes. negꝫ alio
rũ viſibus appareteꝫ.
ſed ĩ tanta mlt̃itudie
ſolitarios nos eſſe pu
tantes? Siquidẽ tene
bre et abſentia lumiꝫ
non nos ſinit preoriꝰ
nos agnoſcẽ. ſed velu
ti ſolitarius vnuſq̃ſqꝫ
noſtrũ patiatur. affi
citur oppreſſus caligi
ne tenebroſa. Si enĩ
tenebre tãtũ affligũt
aiãs nrãs. tãtũꝫ pcu
tiũbãt. quid erit iam
qñ et cũ tenebris do
loreꝫ et tormẽta com
bustionꝫ afferũt? Id
circo deprecor ut hec ſp
apud vos vſcetis et pa
cienter triſticiã que ex
vobis naſcit tolerctis.
ne ipſis rebus ſuppli
cia ſentiatis. Omnib9
eĩ modis vniuſa ſũt
futura iſta. et eos qui
ſupplicijſ digna geſſe
rũt nullus poterit li
berare. nõ pr̃. nõ mat̃
nõ frater. Frater eĩ nõ
q̃quit liberat. licet mlt̃
tam fiducia quiſqꝫ poſ
ſideat. licet multũ va
leat apud deũ. Ipſe eĩ
reddet vnicuiqꝫ ſm̃
opera eius. et ex opib9
tam ſalus tꝝ pena
conſequetur. Faciam9
igitur nobis amicoſ
ex mãmona iniq̃tatis.
hoc ẽ operemur el'ab
euacuemus ĩ iſtos pe
cuniaſ nrãs. ut eua
cuemus illic et extin
guam9 ignis ardorẽ
ut fiducia mentis ha
beamus. Illic etẽi nõ
iſtinc ſũt q̃ nos excipi
unt. ſed opus noſtrũ. qꝫ
nõ eo ipſo quo iſtos a
micos habebim9 ſalu
tem merebim̃. Deniqꝫ
attende quid addidit
nõ eĩ dixit facite vob̃
amicos ut ſuſcipiant
vos in habitacula ſua.
ſed tm̃ ĩ hit̃acl'a dixit.
et modũ ipſũ expoſuit
dicẽdo eĩ ex mãmona
iniq̃tatis oſtendit qm̃

de pecuniis oportet istos amicos ꝓparare. Apparet igitur quomodo nō ipsa nobis amicicia eorū patrocinabit̄ si bona opa nō habeam. si non tm̄ iusticia ī fūdamus diuicias quas tūque cōgessim⁹. Iste nobis ſmo de elēa nō ad diuites solū. sed etiā ad pauperes sil' aptatꝰ sit licet ille qui ab alijs petens sustentacōem suscipit. ⁊ ad ipz hec ozō pertinebit. Nō ei ī tantū quisq; paper exist̄it. ut duo minuta nō habeat. potest autem et de paucis pauca tribuere. ⁊ plurima possidentes largientesq; superare. sic illa vidua. Non ei ꝑ titate datorū. sed vtute superauit. qz magnitudo mie. volūtatis magtudine ī dicatur Vbiq; ei volūtate opꝰ est. vbiq; vō ꝓposito. vbiq; charitate q̄ circa deū pura sinceraq; cōsistit. Si ei cū hac scā charitate cūcta geramus licet parua possidentes. pua tribuam⁹. faciē suam dns non auertit sed suscipit sicut magna et āmirāda donaria. Enūceo volūtatē deus sp nō ea que dantur attendit. et si illā videat magnam. et decretū suū dignacois apponit. et propter huiusmodi volūtatē dignos facit futura bona ꝓcipe. quę nos vniuersos contingat adipisci gria et clemēcia dnī nr̄i ihesu xp̄i cū quo p̄ri vna cū sp̄u sco gloria et iperiū hoz nūc et semp ī scla sclorū Amen.

Qui e splēdor gl'e et caracter sub stancie eius. ferēs oīa vbo vtutis sue p eū emūdacōem faciens peccatorū. Vbiq; ei

quidē ꝛligioso nobis
est ītellāū. maxīe āt
vbi de deo vl' loqm̄ a/
liquid vl' audim⁹. qm̄
neq; ad loquendū dig/
ne de deo lingua suf/
ficiat. neq; ad ꝓcipiēdū
ꝓualet ītellāūb. Et qđ
dicā līguā vel ītellām.
cū neq; pars mētis
eminentior que eis
mlto supioꝛē. aliqđ
ītegre valet xphendē.
qñ aliquid de dīnita
te dissereim⁹? Si ei
pax dei trāscendit
oēm mētem. et ea q̄
ꝓpata sūt diligētib⁹
eum. ī coꝛ hoīs non
ascendit. mlto āplius
ipse qui pasīt deus
qui oīm est opifex ī
estimabiliter nrās
cogitacoēs exuperat
Oportet ergo cū fide
et ꝛligiosa pietate
cūcta susīpe. et qñ
sermo foꝛte deficit. et
nō pt cū ītegritate
qđ molitur exꝑmē.
tūr magis gloꝛificāe
nos, nouit deū. q̄ talem
deū habem⁹ qui ītellām
trāscendit et cogitacoīs
ītuitū. Mlta ei de deo
ītelligimus q̄ loqui
penitus nō valemus.
Multa ei loqmur et
ea ītelligere nō sum⁹
idonei. Verbi grā. Qm̄
vbiq; ē sāmus. quō vbiq;
sit; intellāū nō capim⁹.
Itē qm̄ est ītoꝛpoꝛea q̄
dā virtus. que ē oīm
causa boꝛū. sāmus. quō
autē vl' que ista sit pe/
nitus ignoꝛam⁹. et cre/
dimus. et cā ītelligē nō
valem⁹. Dixi qppe vbiq; q̄
est. sed nō ītelligo. dico q̄ sūm ꝓncipio ſ nō ītelligo .dico
qm̄ genuit ex ipso. ſ
nescio qualiter hoc in
tellāū peꝛcipiā. Sunt
ergo etiā quedā. q̄ dici
nō pnt. q̄nūb mēte ca
piātur. Excepli grā. In
telligit mens. sed non
valet dicē. ita ut ipsū
etiā paulū videas in
quibusdā talibus īsis
mavi. et nō ītegra exē
pla ꝓponētē. Qđ si ille

sic laborat ī talibus. cōtremisce et ne p̄tēdas altiora quere. Audite ergo nūc postq̄ filiū appellauit. et eū opifi cem nōiauit ītulit. Qui ē splendor gloie et caracter substātie eius. Hoc ät cū ꝟligio sitate debemus accipe. et si quid absurdū fortassis occurrerit ab a cie mentis abiicie. Splē dor īquit gloie. Sed vide sēm quid hoc ac cipit. ut etiam tu sic accipias. Hoc ergo dicit. q̄ ex ipso sit īpassibi litet. q̄m neq̄ diminut neq̄ ī aliquo minorat est. Quidam ei absur de quedā p̄fert. ex emplor ꝑsideatē decep ti. Splendor ei īquit et substātiuū aliquid nō est. sed aliūde habet ut sit. Noli o hō sic istud accipe. neq̄ mauelli ā phitini morbo defiias Nā de p̄rio curat ne ī sensū illius errores de

tas. nō tibi desinit eſ tudinē illā p̄ceptoriam neq̄ p̄mittit intrade. Et quid īquit? Nū et ca racter substancie ita sicut ipse cuius cara cter est substātiuus existit ꝛ nullus īdigēs appbat? Nū ꝛ filius ita ē? Noli errare. Hic ei nullā esse dissi militudinē volens os tende. ꝛ p̄me forme ca racterē p̄rii tale pōit exēplū. Quō īquit ī seipso subsistit. Respō deo. postq̄ ei supradām est. q̄ per ipsū fecit oīa. Hic ei nūc sūmā ā ctoritatis attribuit. Nam vide quid sub nectit. Ferens īquit oīa vbo vtutis sue. ut nō solū ex hoc eū caracterē esse accipia patrine substātie. sz etiā ex eo q̄ cū actori tate cūcta gubernat et cōtinet. Attende igit quid q̄ p̄ris est p̄rii. coaptat et filio

Ppō hoc eī absolute dixt
conferēs oīa vbo vtu
tis sue. neq dixit vtu
tem ipsius. Sicut eī
ī ātrioziby paulatī
et ascendebat et desce
debat. sic ⁊ hic veluti
quibusdā gradiby nt
ad alta fastigia sublē
uat̄tur. nūc at dedi
nat ad īferioza. Per
quē inquit et scīa fecit.
Attende etiam qualiter
hic duas vias īgredit.
et vna quidē vnotans
nos a nephando errore
sabellij. alia vero ab ar
rianice īpietatis errore.
ne putetur vel ītuitū ha
bere. vel extraneus a
deo prē subsistē. Sic etiā
nūc post tanta tpa tā
tasq magnalia fūt qdā
qui eū extraneū ee deli
rāt. et alterū ei prem
suppīgē moliūt. Ceterū
hinc eū rebellare cōten
dūt. Si ergo hec non
diceret. qn ampliꝰ īsa
nirent? Qn ergo duo
peragit itinera? Tūc vz.
qn ꝺ talibus vulneribꝫ
remedia cogitur adhi
bere. Tūc ei apellatur
etiā hūlia predicare
sicut est illud qd dixit
qe ostituit hēdem vniu
soz. et qe per ipsū scīa
fecit. Deinde ne aliam
noceat partē. sūmā
ei ātoritatis attribuit
et oīndit eiusdē hōris
cū prē ostare. ⁊ ī tātū
eū eiusdem hōris esse
declarat ut plumi
suspicentur eūdē ipsū
esse prem. Et cōtēplāe
plumam sapīaz pāli.
Primo ei illud ponit ⁊
integra monet vōe.
qd cū certo ꝓsisteret qe
dei filius est. nec ab
illo alienus existit. tē
iā securus et munitꝫ
excelsa libere qūqz vo
let eloquit. qbꝫ eius al
titudo declaratur. Et
qmmagna q de eo
diceat in aliam ītel
ligentiā pleroscz dedu
xerāt. propterea pmū
ponens hymilia cum
sūma cautela. tūc ad
sublimia qtū velit
ascendit. Postq ei dix.
posuit hēredē vniusoz.
et per quē scīa fecit. tūc
deīde subiūgit. ffferens
oīa verbo virtutis sue
qui solo vbo gubnat

vniuſa. neq; ad fa
bricā vniuſitatis egre
dit altius. Et q; ita
eſt ītuere quomodo itez
auctōritatē ei ꝑtribuit
vniuſam āſcreb etiā
qđ ſupra dixerat. p quē
ſiquidem. per eū que
voluit opatus ē. Sed
deinde dimittēs qđ ſup
dixerat. per quē. Vide
quid dicit. In ꝓncipio
dñe terrā fundasti
et opera manuū tuaz
ſunt celi. Hic nuſq;
ſonat p quē. vel q p
eū fecerat ſcla. Quid
ergo dicit aliquis. Nō
ne ab ipō facta ſūt.
Sz nō ſicut tu dicis.
vel ītanter ſuſpicaris.
tanq; aliquod inſtru
mētum. neq; tāq; fa
cere nō poſſet ſi ei nō
porrexiſſet dexterā.
ſicut ei iudicat. Sed di
citur iudicare per filiū
que iudicē genuit. ſic
etiā dicitur operari p
filiū. q ei conſtat
opificem genuiſſe.
Si ei cauſa eius pat
eſt. ſēm qđ ꝓz. ml'to
amplius eoz cā que
p filiū facta declarāt

go
Cū ei vult oſtēdē q ē
ex illo neceſſario que
ſūt hūilitatis eloq̄tur
Cū vēd altiora volue
rit īſonare tū mar
cellinus q; ſabellius
vulneratur. Sed etiā
ī moderacōem vtroz
refugiens. medio cat
le pambulat. et neq;
ſp in hūilibus ī ma
net. ne pālus ſamo
ſatenus nanſciſcatur
aditū ſubītrādi. neq;
iterū ī excelſis pduīrat.
Sed ꝓfestim iudicia hu
militatis eius oſtēdit
ne ſabellius fraudu
lenter īſileat. Ex ꝓpe
cū dicitur filius cōfeſ
tī pālus ſamoſaten⁹
inſurget dicens. eum
ita ēe filiū ſicut plu
rimos. Sed cū ictu va
lido e regione proſtra
uit appellans heredē
ābo ſuſcipiūt ille qui
dē veluti īfirmitatis.
iſte at adhuc ī cōſeq;
tibus īſidiari deſiderās
Sz cū dicēt. per quē et
ſecula fecit. eliſit qui
dem ſamoſatenū im
prudentiſſimē imitētem.
ſz arrius adhuc ſibi

Sz adhuc cū arrio īprudēt obniſit nā cōſtituit cū hēdē

fortior esse videt. Proi de cõtemplare, illum etiã pertemit dicẽs, q̃ est splendor glorie eius Hz ecce iterũ reclamat et ĩsilit Sabellius, marcellius atq; fotinus, Hz etiã istos, vno vulne cũctos edomuit dicẽs Caracter substãcie eius et ferens oĩa vbo vtutis sue. Hic iterũ marcio nẽ non quidẽ valde veritũ pautit ne illes exiliat. et sic eũ istis hostib9 p totã eccl'iam videas vepugnãtẽ, et strẽnua bella pagẽtẽ. et sicut iã dixi magistrũ suũ ĩ oĩb9 imitatur. Et mito splendorẽ eũ dixit ẽe gle, utpote q̃ ipsũ audisset dicẽtem ego sũ lux mũdi. Propterea eũ etiã ipsũ splẽdorẽ gle nõiauit, ostendens q̃ sic dictũ ẽ sicut lumẽ de luce. Et nõ solũ istud ostẽdit, sed q̃ etiã aĩas nras illuminat. et prem nobis ĩsinuat. Per splẽdorẽ quippe, ppietatem declarauit essentie. Intelligẽ igitur subtilitatem dictor. vnã substit essentiã. vnãq; substãtiã. ut duas substãtias apertiret. qd etiã de scia dei et spũs est operatus. Sicut eĩ illic vnã sciaz dixit prĩs et spũs vere vnã et nihil ad seipsã habẽtem diũsũ. nihilq; penitus alteratũ. sic etiã hic vnã vẽ sumit ad demõstrationẽm duarũ substãciarũ. Vnde etiam subiũgit. q̃ caracter ẽ. Caract' qppe alt' est ab eo q̃ũb ãnũtiat formã. alter a't nõ ĩ oĩb9. sed sedm substãciã. nã et h' caracter similitudinis oĩmode pbet idciũ ad illud cuius caracter oñditur. et suspicionẽ vel pue dissilitudĩb9 dino nõ recipit. Cũ ergo eũ vel formã vocitat vel caractere, quid dicũt a' quid nitũtur opponere? Sed

Vpautit

dicūt. etiā imago appellatus est hō. Quod g̃ filiū eo mō sicut filius? Nō iquiūt. sed qz imago non est silitudiē ī dictē. Cur obsecro nō sit? Nā i hō sēm qđ imago appellatus est, demonstrat silitudiē sicut pt ī hoīe demonstrauī. Qđ ei est de⁹ in celo, hoc hō videt ee ī tris. sēm ꝓpietatē dico. Sicut oībus q ī terris fuit iste dnātur, sic et deus oiū celestiū et terestriū dnātur. Huc accedit qz hō nō est dict⁹ cuacter. nō est appellatus forma. qđ declarat essentiā vel silitudiem que sēm ꝓpietatē constat essentie. Sicut ei fōr huī nihil aliud sigfiat q̄ hoiem ꝓpe sit et fōr dei nihil aliud manifestat q̄ deū. Qui ē inquit splendor gloie Attende hic ait paulus. q̄ est iquit splendor glorie. Et subiūgit deide

1 ei

Sedere fecit ī dextera maiestatis. Vide q̄libꝫ nōibus vtitur. qz non potuit veriū nōia ꝓpa reꝑire. neq; ī maiestatis noīe neq; gle qđ de fide sauit exꝓessit quod supza iā dixi. qz sepiꝰ nobis occurrit. q̄ intelligimus q̄dem. sed ī dicendi ratione nō queūt. Nam ner dei vocabulū īdex ꝓpe cōstant essentie. neq; ūno illius essentie ꝓpriū pt ullum vocabulū ꝓferri. Et qđ mirū si ī deo est sic. cū neq; ī āgelo ꝓpriū nomē īueniat qđ eiꝰ declaret essentiā. ar̄bitror ei q̄ neq; aīe reperta ē denūtiatio. Non m̄ q̄dē videt hoc noꝫ qđ ītegre substātiam eius ostendat. nā eāq; tē et aīaz et cor ꝛ mē tem īuenies nōiari. Cor īquit mūdū crea ī me deus. Sed etiam spm̄ dictā frequēt īuenies sēpe īquit oīa

vbo vtutis sue. Dolent
arriani ponē. qz cū
dixisset deus fiat lux.
pater pcepit. filius obe
dieit. Oz ecce ostendi?
qz vbo suo cūcta pferat
sferens inquit oia. hoc ē.
gubernans siqdē cadē
tia et ad nihilū caden
tia cōtinet. Nō ei min?
est cōtinere mūdū qm
fecisse. sed si oportet a
liquid audacius dicē.
ad hunc āplius ē. Nā
i faciendo qdē ex nllis
ēxistētib?. vcūm essentie
pduete sūt. i cōtinēdo
veo ea q facta sūt ne
ad nihilū redeāt cōti
nētur. Hec ergo cū rgū
tur. et adūiciam sibi ve
pugnātia coaptāt. mag
nū et valde mirabile.
plumeqz vtutis īdicū
declaratur. dicendo at
tendens. facilitatē cōti
nendi voluit designāe
Nō ei dixit gubernās.
sed ex methaphora eoz
q sine vllo labore digito
vl mouēt aliquid vel
efficiūt. Hic etiā molē
creature magnitudinēqz
significat. et cuius mag
na sit. illi tñ veluti nu
hil est. Sed etiā dicēdo
vbo vtutis sue significa
uit iterū qz sine labōe
cūcta cōtinet. Et bñ
dixit vbo vtutis sue.
Apud nos ipse vbū
nudū ē et volatile. os
tendit at. qz ī deo nō
ita ē. Qualit at vbo
vtutis sue cūcta cōti
neat nō addidit qz ī
possibile ē illud agnos
cere. Deide ītulit qd
ad eius maiestatem
ptinet. sit etiā Johānes
facit. Cū ei dixisset qz
deus est. ītulit qd etiā
creature opifex ipe sit
Quod ei ille significauit
dicēdo. In pncipio erat
vbū. et oia per ipsū
facta sūt. hoc iste sign̄fi
cauit vbo vtutis sue
dicēdo. et dicēdo per quē
etiā scla fecit. Vñ etiam
iste et ante oia scla. et opi
fices cū declarat. Qd ergo?

qm̃ de prē dicit ꝑpha. a
scl'o et usq; ī sc̄m tu eō
Itē de filio. qr ãte oĩa
scl'a: et oim̃ fabricator
existit. quid respõdebt:
q; agis ad̃ dicitur de
prē qr ãte oĩa scl'a cõsis
tit. et hoc idē etiã de
filio dici silit' ĩueīt̃.
Et qd̃ ille dicit qr vita
erat quo a creaturis
dñi iũgit̃ vniũsis. qr
cãctorũ vitã ipsũ esse
cõstat. sic etiã iste dicit
fiens oĩa vbo virtutis
sue. nõ sicut pagani.
qui eũ et condicõe rez
et ~~prudẽtia~~ prudẽtia
dicũt esse ꝑfectũ. usq;
ad lunã potẽciã eius
limitantes. Per ipsũ
ĩquit facies mũdaroẽz
pctõrz nr̃orz. Postq̃
dixit supius illa mag
na valdeq; mirãda.
dicit nũc et de cura eiꝰ
et solliatudie quã de
oĩbus gerit. et q̃nis v
niuersale sit qd̃ oĩa cõ
tinet. verũtñ hoc ml'to
ãplius est vniũsale
qr quãtũ in ipso est
oẽs ci'ediderũt. Nã etiã
Johãnes dicit vita ē'at.
Sed et prudẽciã eius
demonstrãs iterũ dicit
qm̃ lume est. Per ipm̃
ĩquit mũdaroem̃ faciẽs
pctõrũ nr̃orz sedet in
dextra maiestatis ī ex
celsis. Duo qdã ī hoc
loco signat maiora.
q; de nobis curã gerit
vl' q; pctã nr̃a mũda
ueat. et qm̃ per seipz
hoc opus adipleuerit
Et ī ml'tis locis ĩue
nias eũ z ī hoc maxie
gloriari. nõ solũ qr cõ
uersi sum̃ ad dñm. sed
etiã ī eo qd̃ per filiũ
istud fieīt effectũ. Et
vē magnũ hoc mun̄
et mains effm̃ dum
nobis per filiũ attbu
tũ est. Cũ ergo dixiss,
et sedere fecit ī dextra
maiestatis q; eũ pur
gatoem̃ faciens pcõrz
nr̃orz. et eũ nob̄ cõ
moniisset cautis eē

cōfestim de ī surrectiōe
atq; assūptōe ipi⁹ īsti
tuit disputāe. Et ītuē
ienarrabilē eius prudē
tiā. Non dixit qr iussꝰ
est sedere, sed sedere fecit
eū. Deīde ne putāes
eū stāe subiūgit. Cui
etiam āgl'oꝝ dixit ali
qñ. sede a dextris meis.
Sedere eū īquit fecit. ī
dexteā maiestatis ī ex
celsꝭ. Quid ē ī excelsꝭ.
Nū ī loco cōcludit dñs.
Absit hoc. Sicut iam
dixi. per dexteā non
deū deformauit. sed
similitudiēꝫ demōstrauit
hōīb. In excelsis ergo
dicens nō eū ī eo con
cludit. sed ostēdit eū
oībus altiorē et oīb⁹
eminētem. hoc est. qm̄
usq; ad eū pueīt solū
pater ne claritatis. Sic
ergo pater ī excelsis ē
sic et filius. Confessꝰ
ei nihil aliud demon
strat. nisi hōīb equa
litatē. Si autē dicūt
qm̄ ille iussit ut sedet
iterꝝ rogamus et nos.
Quid ergo. Nūsta
tim dixit. Hoc attēdit
qr nō dictū est vel iuꝰ
sit vel pcepit. sed qr
tātū dixit ad nihil a
liud ñ ut eū fine ī
cio putāes. vl' nō hꝫ
tamē dē substituit. Vqua
Quā veō propterea
dictū est manifestū fit
ex ipā ꝺdictōe cōfessus
Si ei minorationem vel
let ostendē. nūq; dicēt
a dextris sed potius a
sinistris Tāto īquit
melior ē āgl'is frīb.
qnto differētiꝰ nomē
hēditauit. In hoc qd
dixit factus pro suscep
tus ītellige tꝫ si dicēt
melius est susceptus.
ab āgl'is. Et vnde hoc
assereāt. Ex ipo noīe
aiādūtis. qr solet filij
nomē gprietatē cogna
cōib ostendē. Et sane
nisi esset gprius filiuꝰ.
gpriꝰ at filius nihil ē

aliud q̄ de ipso genit⁹, quō posset ex hoc āplitu, dinē honoris assereē. Qi eī gratia esset filius, nō solū differret a prē. sed etiā minor eet ab ā, gelis. Quō hoc īquis? Ōia ī hoīes iusti appel, lati sūt filij, pro īde nomē filij ~~no~~ nisi ꝑpe, tatē ostendat nō va, leat ostendē q̄ differē, tia est īter creaturam et cōditorē. Adūte itaq̄ qđ dixit. Cui āgl'oz aliq̄n dixit. filius me⁹ es tu. ego hodie genui te. Et itez. Ego ero illi ī prem. ī ipe eit m ī filiū: Hec quidē dicā sūt de carne. Hoc est. ero ei ī prem. ī ipe eit m ī filiū. Qđ vo dix. filius me⁹ es tu. ego hodie genui te. nihil aliud manifestat. nisi q̄ ex ipsa essentia pris ē genitus. Sicut ei esse dicit ex pri tē, pore. sic quippe magis de deo dici cōuenit ita q̄ dictū est hodie pris tpis ꝑt tal et sēm tan, nem hoc accipi dictū. cū nō noīaueit carnē. iā sine vllo timore pue suspicois loq̄tur. Eteī cario cōcrat altioribꝰ, sicut et diuinitas hu, milibꝰ cōiūcte dignata ē. Qui eī hō fieri dignus est. et qui vē ipsam habuit q̄ ipā repudi, aturus est vba.

Hec itaq̄ cognoscētes nihil īpudēter agam⁹. neq̄ ī superbiā eleuem. si ei cū ipe deus esset et dns deiq̄ filius nō respuit formā hui⁹ ser, uipere. mlto āplius nos oportet cūcta p, fice. et humilia cūcta tolerare. Dic m o hō ex qua re vel sapias altioza? Nū ad pos, peitatē sēi? Sz hec añq̄ parcat sicut fu, mus euanescit. Nū

ex spʼitalibus ī sublime sustollerib⁹? Sz etiã vnũ est spʼitaliũ vez ut altũ nõ sapiab. Cui ergo altũ sapias? Nũ te adeptũ cũctas vtutes existimas? Ad ute xpm dicẽtem. qz cũ fecerit⁹ oĩa. Dicite qz iutiles sum⁹. nã q facere debemus sola perficiam⁹. An pro diui cijs ī supbiã sublcuatib⁹? Nõne vides oẽs qui ãte te fuerũt nudos hĩc atq; desertos rebus oĩbus distẽtisse? Nõne nudi ĩgr̃essi sumus ī hãc vitã. nudi q; sumus exituri? Nũquid debet q̃sq; q̃ possidet aliena. supb⁹ existere? Q̃ cĩ voluerit istis secularib⁹ ad solã vti ꝓpriã volũtatem. amittũt ea etiã nolentes. et quidem sepius ãte mortẽ. ī ipã vero morte ĩeuitabiliter. Sz nos ĩq̃s iuuenes sicut volum⁹ vtimur. Ego at eõtra dico qz magis nullũ facile poteris ĩuenire. qui sicut vult ī bus existentib⁹ abutatur. qđ si etiã quis vtatur ut velit. nihil magnũ putare debem⁹. Dzeuis nãq; est vita pñtis tpis in xpo cõ sdi sempiterni. Altũ sapis o hõ qz diues es? Cur obsecro et pro q̃ cã? Hoc eĩ pt latronibus prouenire vl̃ furibus vl̃ homicidis vl̃ mollibus vel fornicatorib⁹ vel etiã pessimis vniũ sis. Cui ergo altũ sapis? Si cĩ ad quos op⁹ est. facultatib⁹ abuteris tuis noli altũ sapẽ ne mãs tuas supbie morb⁹ ĩterimat. Si at nõ ad qđ opus vteris. mltomi⁹ altũ sapere debes. qm̃ pecuniarũ tuarum fruct⁹ effectus es. et sub

eadē dnāc̄oē teneri-b
Nā dic m si q̄spiā fe
brīū calore pturat
et aquā frigidā ītēpe
rātē accipiens ad pau
lulū opus sitim videt
extīguē. num propt
erea debet altū sapē?
Nōne postmodū ma
ior ī eo febrīū flāma
suaendit? Ēd item
si quis p plūima q̄dē
sed supflua aias
suas exercerat? Nū
propterea debet altū
sapere? Nā aut altū
sapis dic obsecro nū
q̄ plūmos habeō
dnōs, q̄ plūmis so
lituđinib⁹ vegetis.
q̄ tibi plūmi hoiēs
adulātur. quin vō
suus ill' eē. et dura
fungeris seruitate.
Ēd ut cognoscas pa
trīper ausculta. Ali
arū nanq̄ passionū
īterdū demonstrat
vtilitas. vbi gratia
Iracundia plerūq̄
vtilis. Indignatio
īquit iusta nō erit ī
nocentē. Proīde pt quis
rationabiliter īdignat
Et iterū q̄ iurgat fīi
suo īquit. et nō dixit
simpliciter. sed addidit
sine cā. reus erit gehē
ne. Ēd ergo iuste iurg
gātur nullo reatu tenēt
obnoxij. Itē emulatio
vel cupiditas nō sūt
ōi fatie noxie. hec q̄dem
tū ad opus procreādor
assumit filior illa vō
cū studio bona suscipi
tur. sicut dixit et pāl⁹.
bonū est īquit emulari
sp in bono. Et iterū. Emu
lamini charismata me
liora. vtraq̄ ergo habet
vtilitatem suam. Et
sic etiā ī passionib⁹ actus
iudicitur. si per eas cōsi
derātas vigil curat ītē
tio. Arrogātia at nusq̄
bona pt existere sed vbiq̄
inutilis et noxia reperitur.
sane vō si oporteat alta
sapere. ī paupertie hō opor
tet. nō ī diuitijs fatue

Quare? Quia si potes
i panis vitā tuā bñ
disponere, eo qui hec
nō pt, ml'to maior, ml'
to⁹ melior es. Dic m
nūc si atritis q̄busdā
ad ingiā ~~dignitē~~ cinu
tatem, aliqui eor̄ nec
iumentis īdigeant nec⁹
pedissequis, nec⁹ tētoriis⁹
nec⁹ diuersor̄ibus nec⁹
talaiamētis vel vasis
cteis. sed eis sufficiat
panis tm̄ et aqua siup
ta de fontib⁹. Quidā
vo dicant q̄ nisi curri
culis vel plaustris abu
daueri it, nisi straminā
mollia deportetur, n̄
pluimos pedissequos
habeāt, nisi sepius li
ceri it quiescē, nisi fue
rit et iumēta q̄ pluia
n̄ etiā et paruū itineris
pergē per dies siglos
et deliciose. licueri t me
mūme suscepturos iteu
īpositū. quos rogo ā
pluis āmiremur vtrū
ne illos an istos? Mi
mirū illos q̄ nullius
īdigēt. Sic etiā i hac
causa quā habem⁹ i
maīb⁹? Pluimi q̄ppe
ad pergendū hȳ vite
viā pluibus īdigēt.
alij vo ut ita dixerī
nullius. Proide si o
portet altū sapē de
pāpertate hoc oportet,
nam q̄ bñ sapit, altū
sape nūq̄ debet. Sed
cōtēpnitur iq̄ paup.
nō ille cōtēnitur, sed
qui paupem cōtēpnit
illi magis ~~magis~~ me
rito cōtempnūtur. Nā
aur nō ego magis cō
tēnam illos q̄ nesciūt
āmirari q̄ digna sūt
āmiratōe, Nāq̄ et
pictor si ab oībus irri
deatur atq̄ i'phēdat
donec eos īdoctos p̄spi
cit et sue artis exptes.
illor̄ vba penitus nō
attendit, sed solo testi
monio suo cōtentus
est. Nos at studia nra
pēsaturi sum⁹ ex opi

nione mlt̃oz? Propterea etiã cõtẽpni digne mercmur qm̃ cõtẽnẽtes nos paupertie nos magis ipsi cõtẽnimus. nõ vtiq; nos miseros nosmetipsi faciam⁹. Ptrãseo q̃ta pcta ex diuitijs generãti. q̃tum bõz sit cã paupertes, magis at neq; diuitie neq; paptas sedm se ipã bona sũt sed ex vtentibus qualitates acripiãt. christianus ergo i paupertie cõstitutus magis q̃ i diuitijs radiat. Quo h⁹? Qa excludit a se typũ. nõ erit arrogãs sed pocꝰ tẽperãs z pudicus. et mitis et sapiẽs. Qui vero i diuitijs cõstitutus ẽ mlta illũ ad hec bona ꝓpediũt. Inspicia am⁹ ergo q̃ sũt que diues opatur. magis at q̃ agit q̃ vtitur male diuitijs. Que ergo agit? Rapit aliena. estuat cupiditate. ab surdis amorib⁹ agitat. nephãdos nõ desinit perpetrare cõcubit⁹. ex quo etiã aggredit maleficia cõcta. mittit et extrã neq̃ora. Nõne vnũsa hec ex diuitijs conspicias gmãti? In tuetis q̃m i paupertie magis in diuitijs vtutes facilius possid⁹ Nec m̃ dicas q̃ i hac vita diuites nullam victã susapiãt. ideo etiã nõ pectare iudices. quid si possibile esset i diuites victam prorẽ? Videres ex eis i plerq; tutes vnũsos. Sz cũ oib⁹ mal̃ suis etiã hoc hñt diuitie q̃ i malignitate peccantes ab vlcoib⁹ cõtuentur. Et q̃dẽ diuitias possidens. sp pectãs nl̃ la pena reuocatur. sz semp sine vllis ĩmedijs vulnera susapit pcoz z frenũ illi nully ipoit

Si at qs voluerit etiã
ad iocunditatẽ plus ĩ
ueniet accomoda pa
pertatis officia. Quo
hoc? Quia a cura
sollicitudinib⁹ ẽ liber.
auocatur ab odio. litib⁹
cõtẽcoẽ iurgijs et ceteis
pessimis. Proinde ẽ ne
deditescẽ timeam⁹. nec
diuites emulem⁹. sed
habẽtes ad qd op⁹ est
diuicijs abutam⁹. nõ
hñtes at nõ propterea
doleam⁹. sed grãs magꝝ
vnũsoꝛi deo z dño ĩfea
mus. qz nos paruo la
bore candẽ mercadẽ po
terim⁹ qz diuites ꝓme
reri. Si ei volum⁹ ãpli
orem dignos etiã faciat
accipere. et ex quib⁹ mg
na lucramur. nã et
qui duo talẽta ꝓtulit
appbatus ẽ. z silr illo
honoratus ille q quiqz
ꝓtulẽat. Quare hoc?
Duo nãqz illi talẽta
erãt cõmissa. qz ipse
totũ qd ex se debebat
ĩplcuit. et q ei cõmissa
erãt duplicauit. Quid
igitur festinam⁹ ut nob
plura mittat⁹ cũ possi⁹
z ĩ quib⁹ eos dẽ fructus
adipisca. qñ forta ad
huc qz maiores? Nam
qz gratũ ẽ ut labor qdẽ
sit minor. mercs at mlt
to maior exĩstat? Facti
lius at si voluerit paup
plura et maiora diui
te possidet. an ignora
tis qm qto quis plura
egesserit tãto magis
ãplioza desideat? Ne
igitur nos hoc idem
etiã paciam⁹. nõ qra
mus diuicias. neqz ĩ
portabiliter afficiam⁹
paupertate. neqz diteſcere
festinem⁹. Et q diuicias
possidem⁹ ita eis vta
mur sicut ꝓcepit apls
Qui hñt ĩquit tãq nõ
hñtes. Et q vtũtur h⁹
mũdo tãq nõ vtentes.
ut adipiscam⁹ bona
q promissa. q nos q
cipe cõtingat vnũsos

gra et clementia dñi
nri ihu xpi. cū quo
pri vna cū spū sco. gla
iperiū. hoz nūc et sp
et i scla scloz Amen

Et cū
iteriū introduxit
pmogenitū in orbem
tre dicit. Et adorēt eū
oēs āgli eius. Et ad
āgl'os quidem dicit.
qui facit āgl'os suos
spūs. i mīstros suos
flāmā ignis. Ad filiū
āt. Sedes tua deus i
scli scli. Dñs quidē
ihūs xpūs aduentū
suū carnalē exitum
vocat sicut habes cū
dicit. Exijt qui seminat
ad seiandū. Et iterū
Ego a pre exiui et vei.
et hoc i pluūmis scīptu
raz locis potit inueni
ri. Paulus āt itroitū
xpi vocat aduētū dicēs
Cū introduxit pmoge
nitū in orbē tre. Introi
tū ergo assūptionem
carnis appellat. Sed
qrat fortasse aliqs cur
talibus l' duīs vtūtur
noīibus. Significatiōes
qdē dictoz. maīfestā
sūt. et scdm quod alte
rutrū dictatu apparet.
Christus qdē mīto exitū
vocat. ffozis ei etiam
a deo. sicut qui sūt ex
tra regales aulas in
vicul' collocati et q hūt
apud regē pro culpis
aliqbus offensā. huius
modi qppe a regali au
la fozis exclusi sūt.
Qui vo voluit istis
veiam ipetrare nō pmū
ipos i aulā regis iduxit.
sz ipe fozas egreditur
ibiqz cū eis cōmisceat ser
mocinandi negociū.
usqz dū eos correctos
reddat et dignos effi
ciat quo regis vultui
ipetrari mereāt. Sic
etiā xpūs effecit. Egres
sus quippe ad nos. hūe.
carnē sumēs. et collo
cutus nobiscū. pcepta
regis inotuit. et sic nos

a pctis emūdans. et
ad deū cōuertēs in
aulā ꝯgalē velut medi
ator optimꝰ ītrōuc. ꝑte
a ꝙritū vocat sue ītu
nacōis aductū. pālꝰ
ät ītroitū nouauit ex
methafora hēditāriū
et iubs dnāndi ī aliq̄
possēssiōe sumēdū.
Dicendo ei cū itez in
troducit ꝑmogēitū ī
orbem trāz hoc sigfi
cat. hoc ē. cū ei cōmit
tit orbē trāsū. Tūc
ei totū orbē possedit.
cū ab vnūsio est ag
nitus. Non de deo vbo
ista dicūt. sed de car
ne. Si ei ī mūdo ēat
iuxta johānē et mōdꝰ
p ipz factus ē. quo a
lio modo ītroducitur
ñ sēdm carnē? Et ado
rēt eū oēs āgli dei.
Quoacēs ei magna
quedā r altioza dictu
rus ē. ꝑstruit illa pri
mū. et facit illa susceꝑ
tibilia. superius eū
dixēat qꝛ nō per ꝓphaꝫ
nobis locutus est sed
per filiū. qꝛ filius me
liorē ē āglis. qđ ex ipō
argumētatus ē noīe
Hic iā ät ex alia re
vult argumēta deduce
re. Ex qua? Ista
orōe videlicet nā tāto
eū meliorē esse demō
strat. q̄to dnūm ꝑ ꝯstat esse meliorē.
Quō si q̄s ī quādā
domū ītroducat aliq̄
et cōfestim oēs illius
domꝰ ꝑncipes iubeat
uti illū ꝓni oēs sil
adorēt. ita et xp̄z sēdz
carnē iussit a cūctis
āglis adorari dicēs.
et adorēt eū oēs āgli
eius. Sz etiā ipe ga
briel. Gz qꝛat aliq̄s.
Nū āgli tm adorare
ꝑcepti sūt? Nūc adu
tat itaq̄ q̄ sequūt.

Et ad āgelos quidē
dicit. Qui facit āglos
suos spūs. et mīstros
suos flāmā ign̄is. Ad

filiū at. Sedes tua deus ī sc̄m sc̄li. Ecce maxīa differētia. q illi q̄dē creati sūt. hic at ītēcatus. Ad āgl̄os at īquit. Qui facit āgl̄os suos spiritus. ad filiū at nō dixit qui facit et sane potuit si vellet ista sic exprimē drām dicēdo Et ad āgl̄os q̄dē dicit qui facit āgl̄os suos spūs. ad filiū at dns creauit me. Siquidē dnm eū et xp̄z deus fecit. Sz nec illud de filio dictū est. nec hō de deo vbo. sed de eo q̄ est sc̄m carnē. Vbi enī vera drām significare desideat nō ia solos āgl̄os cōprehendit sed oēs vtutes ministerio supno fugētes. Intuc̄is quō dui dit et eū q̄ta claritate creatūas a creatore discernit. mīstros vocās et dnm et fuos z hēredes ac pprīū filiū Ad filiū at dicit sedes tua deus ī sc̄m. Ecce ign̄ habes vīgis signaculū Et vga eq̄tatis īquit vga regni tui. Ecce habes et aliud sig̃lū Deīde ad eū qui sc̄m est īuertitur Dilexisti iustiā et odisti iniquitatem propterea vnxit te de⁹ dꝰ. Cum eī magnū quidē est loquutus illud secutā festinat. Sz hic et iudeos z pālū samosatenū et arrianos et marcellū et sabellīū et marcionē sil̄ fortiter q̄ pcussit. Quō hō Judeos quidē ostēdens eis esse personas ad deū alios vero iudeos. pauli dico samosatenū discipl̄os. dū ostēdit hoc testimoniū de etna loqui z īcreata substātia. ut ostēdet nanq̄ distāte factura ab eternitate creatois

posuit. sedes tua deus
ī sclm sclī. Arrianos ät
percutit oñdens. qm̄
neq̄ seruus ē neq̄ ca-
tura. Marcellū vero
et ceteros qm̄ due sūt
iste pſone secūdū sub
stanciab ab iuicē sepate
Marcionē ät prauſit.
dū oſtēdit qz nō deus
sed humanitas vngit⁹,
p⁹ hoc subiūgit. Pre
participib⁹ tuis. Quis
sūt isti participes alij
preter hoīes? Hoc est
qđ alibi dicitur. qz nō
ad mēſurā xp̄us ſuſce-
pit ſpm̄. Cōtemplans
quō ſemper coaptat
ꝓmonē de diſpenſatōe
tm̄nis, ſermoni quē
de natura dinitatis
eloquitur. Quid hoc
clarius dici pt? Nam
ūtis quō nō est idipz
creatura et ꝓles. Nō
ēt ita diuideret ſi idē
eſſet vtrūq̄z. Nūc ät
drās illius vbi quod
dixerat īfert, ad filiū
ät dixit. sedes tua dē
ī sclm sclī, neq̄ differē
eis appellat filij nō
ſi eiusdē eēt ſignificaā
onis cū noīe creatue.
Nā q̄ rogo dra ꝑmanebit ſi idē est proles
qđ creatura? Nā illi
facti sūt, ille vō geit⁹
est. Et quid hī differē
tius? Ecce iterū qđ dix⁺
deus. cū articlo ponit,
deīde subiūgit Et
tu dnē in pncipio
terrā fūdasti. et opa
manuū tuaruū sūt
celi. Ne forte ei audiēs.
cū introduxit p̄mogēi
tū ī orbē tre. sicut pos
tea illi donatū min⁹
existens ita subiūgit.
nā et ſupiorib⁹ hoc
ānotaunt. et iterū ad
ipz reuertit dicēs ī pn̄
cipio. nō nē sed ab ī
cio. Ecce nūc iterq̄ pa
lū samosatenū e sil'
et arrium īterceptorio
prauſit vulnē. nā que
prīs sūt ꝓpa hī etiā filio

coaptat. Et p̄ hꝫ etiã
quidda aliud tetigit
quod isto maiꝰ ē Etēi
vmũdi trãsformatoēm subsig
nauit dicēs. Ipsi pe
ribũt tu ãt pmanēs
et oēs sicut vestimētũ
veterascent. et velut a
mictũ mutabis eos et
mutabũt. Quid etiã
ī epla ad romanos dix
qꝫ trãsformatuꝰ est
mũdũ. Et facilitatē
significans ītulit. Si
cut ꝗlibet amictũ ĩuol
uit atꝙ pmutat. sic
et ipē mundũ et com
plicatuꝰ et mutatu
rus est. Ergo trãsfor
matoēm et ꝺdicoēm q̄
fit ī meliꝰ sitã facī
le potit operarī. quis
dicat q̄ īferiori ope
altiꝰ eguerit adiutorio?
Usquequo nō erubes
cãt talit īsanire? Sil
etiã ꝺsolacio maior ē
cognoscere q̄ nō ī eodē
statu cũcta pmanēt
sed illa q̄dē mutabũt.
Ipse ãt idē pmanet īe
ternũ. Et ãni tui īquit
non deficient. Ad quē
ãt ãglꝰ dixit aliqñ
sedē a dextris meis. quo
adusq̄ ponã ĩimicos
tuos scabellũ pedũ tu
orũ? Ecce ꝺfidēteꝫ itez
facit. siquidē futñ os
tendit. ut eoꝝ supēt
ĩimici. et qꝫ ĩimici eoꝝ
ipi erũt etiã xpi. In
hoc itez et vgm declarat
iudiciũ et hōribus ēqlitas
Nullã ãt ībecillitatē
aliquatenꝰ arbitrer.
eo q̄ prēm ĩdignatum
iri pro his q̄ fuerit filiꝰ
ĩdigne perpessꝰ. hoc
magis mlte prīs ea
filiũ dilectioīb et hōrisꝫ
ostendit. Qui ei ĩdig
natur quō extraneus
ab illo esse cōtendit?
Quod etiã ī alio dicit
psalmo. Qui hītat ī
celis irrideb it eos et
dñs subsãnabit eos.
Tũc loquet ad eos ī
ira. et in furore suo

cõtumbabit eos. Et ite
vñ ipe dixit. Eos at q̃
me sibi regnãe nolue
runt adduate i ꝑspũ
meo et iterimite. Qa
vo eius sũt hꝫ vba. adi
quid dicat i alio loco.
Quotiẽs volui cõgre
gare filios tuos et no
luisti. Ecce relinquetur
domꝰ vra deserta. Et
itez. Qui ceciderit super
lapidẽ cõfrigetr. super
quẽ vero ceciderit. cõtrit
cũ. Huc accedit qz si ipe
iudicaturꝰ eius. mlto
ãplius si hac vita ipe
illi digna tbunt. Proi
de magis hozib e qd di
citur donec ponã inimi
cos tuos scabellũ pedũ
tuoz. Nõne oes sũt
admũstratorij spũs in
mũsterium missi propt
eos q hereditatẽ preptu
sũt salutis. Quid mi
ravis inquit si filio suo
mũsteriũ exhibẽt agli.
cũ etiã pro nra salute
mũstros eos cõstat ef
fectos. Intue nũc quo
cor subleuet metes.
ostendens hominem nob
a deo plurimũ cõdona
tũ. Siquidẽ etiã agelos
qui nobis superiores
sũt ad nrãm salutẽ
mũsteriũ suũ exhibẽ
ꝓcepit. tãq si diceret.
ad hoc eis vtit. hoc est
angelice fũctioib officiũ
ad salutẽ nriam mũste
riũ solue. Proide hoc
e opꝰ agelicũ ut oia fi
ant pro salute proximoꝝ
magis at e opꝰ xpi.
ipe ei sicut dñs saluat.
isti vo sicut fiũ. Et
nos itaq at si fiũ su
mus. sed tñ agelorz cõ
serui. Quid igit sus
picatis agelos inquit.
Serui sũt filij dei. et
ppt nos sepius digñt
ut pro salute nra mi
nisteria sua ꝓsoluat.
Que cũ ita sint con
stat agelos nros esse
cõsortes. Cõsideate tñ
quo nos mlta dignos

Et itez assumet a vob ignẽ
dei 7 dabũt gẽti facienti fruz
eo.

creaturis attribuit. qñus
mltũ ĩter sit ĩter ãglos
et homes. Veruñ qñ
quos eos nob fecit. ut
pene dicẽ videat qz
vobis laborãt. propt
vos deuzuit. vob suo
fungit officio h ẽ eoz
mĩsteriũ ut propter
nos vbiqz mittãt. Et
hanũ vz exẽplis plei
sũt libri veteis testa
mẽti pleni etiã noui.
Nã et pastoribus ãgli
euãgelisauerũt. Et ad
mariã anglus veit.
et joseph sepius ab ã
gelo visitatus ẽ. Et ĩ
monumẽto sedẽtes
angli parueruit. et ad
discipulos angli mis
si sũt dicẽtes. Viri ga
lilei quid statis atten
dẽtes ĩ celũ. Et petrũ
angl'us absoluit in
carcẽ. et philippo ãgli
collocuti sũt. Intelli
gite igit nũc qñus
nobis hor existit. ut
sicut ad aĩcos. ita mi
nistros ãgl'os suos
dẽstinet deus. Nã et
cornelio ãglus astitit.
et oẽs apl'os angl'y de
custodia eduxit dicẽs
Eũtes state z loqmĩ
ĩ tẽplo pp'lo oĩa vba
vite hui⁹. Paulo
vẽ ipse dñs nõ ãgly
apparuit. Intueis g
eos mĩsteriũ nobis
propt deũ vdẽtes. mg
na nobis officia ꝑsol
uentes. Idẽo dicit
paulus. Oĩa vra ~~sine~~
sive vita sive mors.
sive mdus. sive prẽ
sentia. sive futa. Nus
sus ẽ quidẽ et filius
sed nõ sicut mĩster.
neqz ut pfunctus cuius
libet officijs. sed sicut
filius vnigenitus ead
pri suo volẽs atqz de
sideras. magis autẽ
neqz missus neqz ei de
loco ad locũ pertrasyt
sed cavnẽ assũpsit. Jsti
at per loca mutatur
et pma loca ĩ quib

fuerāt desertes ad alia
veniūt trāseūdo ī qb⁹
nō erāt ātea. Sz et hoc
etiā confidentiā eis ex
itat dicens. Quid ve
remini? Nam etiā nob
angelicū mīstrat of
ficiū. Postq̄ ergo lo
cutus est de filio dei
tā sēm dispositorem
rum nib. q̄ sēm quod
vnūsitatis ē opifex.
locutus etiā de r̄gno
eius. et equalitate ho
noris ei⁹. ostendēs q̄
dnāt nō solū hoibus
sed etiā supnis vtutib⁹
nūc iā postq̄ desidā
uit astruxit. hortat
eos ut aīadūtāt ea
que ill' āūciata sūt
dies Propterea opz
abūdātius seruare ea nos
q̄ audiuim⁹ ne forte
effluam⁹? Quae abū
dantius dixit? Hoc ē
q̄ in lege solebāmus.
Ex nomē eius obtinuit.
nā ī astructione sua
māfestū hoc facit.

Voluit ergo nūc hoc
ponē cū eos admonet
et hortatur. sit ei cōdu
cibilius arbitratus ē.

Si ei per āgl'os īquit
dictus sermo factus est
verus fuit⁹. et oīs p
uaricatio et īobediēcia
accepit iustam ī extelis
ī'tributōem. quō effugi
emus si tātam negle
xerim⁹ salutē. Quae cū
ītuū accipet enarrāi
per deū. ab eis q̄ audi
erūt ī nos cōfirmata
ē. Quae abūdātius
nos oportet obseruare
ea q̄ audiuim⁹? Nōne
et illa dei sūt et ista?
Abūdātius dixit. aut Ergo
quā solebat ī lege. a
certe āplius nō cōpa
rans? Absit. Sz q̄
per mīta tpa magnū
apud eos auctoritatis
pondus vetus habe
bat testamētū. Hec
āt q̄ velut nouiter
ill' dicebātur ne cōtēp
tibilia iudicarēt. ostē

dit ex abūdantia. qm̄ hec ap̄lius obſuare debem⁹. Et quō hoc pene dicēs. dei q̄dē ſūt et illa p̄cepta et iſta. ſed nō ſiliter. et hꝫ q̄dē poſtea demōſtrat. hūc at̄ ſimpliciter hoc aſſtruit. ī poſteriozib⁹ at̄ maīfeſtius id ꝯfirmat dicens. Si eī p̄mum illud īquit cēt īculpabile ꝛ alia hꝫmodi plūma. Et itez. Nō eī vetꝛa aſcat ꝛ ītervitu ꝑpīquū eſt. Sz nūc ad huc nedū audet tale aliquid loq̄ ī ipſꝫ exordijs donec ꝓcupet et obtineat plūbus aſtructionib⁹ auditorē. Propter̄a īquit abundantius oportet nos obſuare ne forte efflu
forte amus. hꝫ ē. ne pereamus. ne forſitan exadamus. Et demōſtrat ī hoc loco ꝑtū malū ī ſe ruina poſſideat ſ ſiquidē difficile ē qđ effluxit iterū ſaluari qm̄ ex negligētie cōtingit vicio. Dūpſit at̄ hoc v̄bū ex p̄ubijs. Ifili inquit non effluas. Sz etiā facilitatē lapſꝫ et malū p̄dictis oñdit. hoc eſt. ī obedictia nob a piculo nō eīt libera et per ea ipā q̄ aſtruit ap̄pbat. qm̄ maius eīt ī cadēte ſupplicū Et iterū ī linquit hꝫ īaſſi tocēm dei. ne ex cōclusione ſua diſputatiōem grauē ill' efficēt. hec eſt quippe modeſtia diſputantib ut nulla genētur audietib⁹ exdiſſerētib ſimone molestia. hoc at̄ imitatē nō que ſequūtur. + et eis ſpōtanea volū tate proferat ſentēcā. Hoc eī modo īgenuos etiā aīos ꝯfigit auditorū. dū nullo cogēte aſſuescūt rem̄ cenſere iudicū. facit hꝫ etiam ī vetꝛi teſtamento ap̄ha

+ ipē ī cōclusiōe cōſtituit ſed auditorē dnī ꝛ iudicē facit ut ipē ſua dilibꝛatiōe ꝯſpiciat

Nathan. faciat etiã ī eu
angelio sc̃m matthẽu
xp̃us dicens. Quid fa
ciet opatꝛib illi⁹ vince?
Et ipse tacens ip̃os com
pellit dei etiã proferre
sentẽcie. Hoc quippe ma
xima victoria ī dispu
tacõib⁹ solet existere.
Deinde dicat. Si eĩ q̃ p
anglos dictus ẽ ſmo
factus ẽ fir̃m⁹, nõ itu
lit mlto ãpliꝰ q̃ per
xp̃m. sed hoc q̃dẽ pretet
misit, dixit aũt qd̃ mi
nus ẽ. quõ aũt effugie
mus si tãtã neglexeri
mus sal̃utẽ. Et ītuere
qualit̃ faciat opatõez
Si eĩ qui per ãglos di
ctus est ſmo īquit.
Deĩde fortasse aliquis
dicet. O paule ista q̃
loq̃ris xp̃i sũt. Proĩde
ergo ut fidẽ illoꝝ dcoꝝ
pbabilẽ r̃eddat. sig̃fi
cat nõ solũ a xp̃o dcã
esse. sed etiã nũc a deo
dicĩ nõ simplicit̃ vo
ce per aerẽ plata sũt
sicut ad moysen. sed
signis atq; vtutibus
factis ipsis attestãtib⁹
ĩbus. Quid aũt est si
eĩ qui per ãglos dict⁹
est ſmo factus ẽ fir̃m⁹?
Nã ī epl̃a ad galathas
ita quodã loco dicit.
disposita per ãglos ī
manu mediatoꝛib. Et
itez̃, Accepistis legẽ
ī mãdatis ãglorꝝ et
nõ custodistis. Et vbiz
per ãglos data esse
dicit. Quidã aũt dicũt
q ī hoc loco moysen
tangat. ſz nõ hñt r̃oẽz
Anglos eĩ ī h⁹ loco p̃pos
dicit. q̃ de ãglis celes
tib⁹ loq̃tur. Quid ergo?
Aut eĩ decalogũ signi
ficat, illic eĩ moyses lo
quebatur et de⁹ respõ
debat. aũ q̃ p̃ntes erãt
ãgli dei dũ lex daet̃.
aũ ẽte q̃ oĩa q̃ ī vetẽi
testamẽto vel dcã vel
ftã sũt ãglis ī mĩsterio
comitãtib⁹ facta sũt
Et h⁹ quidẽ ita dicit

Sed quō alibi dicit. q̄ lex per mōysen data ē. cū hic p̄ āgl'os data esse dicit? Et descēdit deus i nube inquit. Si ei q̄ per āgl'os inquit dō ē sermo factus ē firm9. Quid ē factus ē firm9? Vz. verus. Tāq̄ si dicēt fidel' i opīō tpe et cūcta que p̄dīcta sūt p̄ceperūt ipsis vb9 essim. Siue g̃ hoc dicit q̄ firmāsit q̄cq̄ fīmo cōminādo dixit i rebus cōstat īpletū. Si ue sermonē dixit p̄cepta veteris testamēti. plurima q̄ppe et pē legem sūt mādata p̄ āgl'os qui ad illud mīsterīū mittebātur sicut missi sūt ad moysen. ad loth et ad iudices. et ad sāpson. Propterea nō dixit lex sed fīmo. Vñ magr videt̄ mihi illa significāre que per āgl'os dispēsata sūt. Q̄d ergo dicem9 nisi pīnes erāt angeli quib9 fuerat-

gēs illa cōmissa. Et ipi erāt q̄ tubis et bucinis personabāt et alia ce tera faciebāt. h̄o est ignē fumū i nebulas. Et oīs inquit p̄uaricatio et īo bedientia. Nō dixit q̄ punitur aliqua. aliq̄ vēo nō. sed oīs. hoc est q̄ nihil īmāsit īultū sz p̄cepit iusta mercedis retribucōez. Quāe dixit mercedis rētribucōez? merces ei i bō poni solet. sed iste mos est apli ut nō magnā vbor habeat rem. sed idifferēt. vel q̄ in bō dicāt vl q̄ i malo. solet pro alterutro ponē. sicut alibi dixit In captiuitatē rdigēte ssem sensū ad obedīendū xpō. Et iterū mercedis ri cipiorum dies pro supplicio. sicut et i pīti loco suppliciū mercedem noīauit. Itē alibi dixit Siq̄dē iustū est apud deū rtribuere tribulantib9 vos tribulacōez. et vob9 q̄

tbulamū iquē. hꝫ est nō periit iustica. sed
executus ē deus. et cōū
tit iudiciū suū super
peccatōes. qbus non
oīm manifesta sūt pcā
ta qū pcepta dispositā
cōtempnūt. Et quō
nos inquit effugiem⁹
si tantam neglexerim⁹
salutē. Licet hec vba
sigficat qz nō erat tanta
sal⁹ i vet. tes. Vñ at addit
si tantam neglexerim⁹
salutē. Nō ei nos nūc
de plibus libauit. non
nobis tra. l. trena bō
largitus ē. sed mortis
iteritū dyaboli supa
re cōcessit. regna celoz
vitā z btūdiem sem
piternā. Licet qppe oīa
breuit itimauit dicēs.
si tantā neglexerim⁹ salu
tē. Deīde ipostat ad
salutē. Vñ fide digna
que dictūtur efficiat
dicēs. Que aū initiū ac
cepisset narrāda dnm
hoc est. ab ipō fonte hꝫ
que dicim⁹ hec pncipi
um. Non ergo ab ho
mūbus illata sūt. nō
ab aliq vtute acta vl
condita. sz ipe nob ea
filius vnigenitus ipetra
uit. Ab eis inquit q audi
erūt. i nob cōfirma
ta est. Quid ē confir
mata ē. Credita est
atqz pfecta. Dign⁹ iq
habem⁹. hoc ē. nō extī
cta nō diminuta est
salus quā nob attri
buit sz pmanet et pre
ualet ietnū. Causa
vō huius rei ē dine
volūtatis opatio. hꝫ ē.
qui a dnō audierūt.
ipsi apīis confirmauere
vtutib⁹. magnū hoc
opus. oīqz fide digniſ
simū. Idō etiā lucas
dixit i pncipio euāge
lij sui. Sicut tradide
rūt nob qui ab initio
pncipes viderūt et
mūstratores vbo. Sz
dicat qs. quō hec con
firmata est salus.

Quid si ei ab his q̃ primi audierũt ista cõficta sũt. Hoc ergo ifutat et ostendit nõ esse humanã hãc gratiam. neq; ei si hec cõficta essent contestaretur illi dina potentia. Propterea ergo ītulit dicẽs. Cõtestãte deo. Testificãtur quidẽ et illi. testificat̃ et deus. Et quõ testificat̃ deus: nõ vbo neq; voce. esset q̃dem hoc etiã dignũ fide. (potius) Veritamẽ signis et prodigijs. et varijs vtutibus attestatur. bñdixit varijs vtutib9 affluentiã significãs gratiã, q̃ nõ erat apud ãtiquos neq; tãta sig neq; tã diuersa prodigia. Hoc ergo dicit q̃ nõ ẽ simplicit illi creditũ sz per signa et prodigia. Proide dũ credim9 nõ illi sed deo nos credẽ declãtur Et spũs inquit sancti distribucoib9 secũdũ suã volũtatem. Sed fortass dicat aliquis. Quid ergo: Quia magi signa fecerũt, et iudei in beelzebub xpm demones exdusisse dicebant. Num propterea credendũ est magis: Sz illi non talia signa fecerũt. propterea subiũxit apls dicens varijs virtutib9 Illa ei non vtuti. sed ifumutati tribuenda sũt. q̃ppe q̃ fantastica et iania demõstrãtur Ideo ītulit dicens. Et spussc̃i distribucoib9 sdm suã volũtatem. hoc loco aliud etiam quidã eũ significare puto. Arbitror ei q̃ it eos nõ erãt plures divina charismata possidentes. Sz cessauerũt apud eos velut q̃ senes facti erãt et negligẽtes. Vt ergo eos cõsole

tur. ne aliqua despe
ratõe decideret. diui
ne uolũtati cũcta cõ
tribuit dñoq; filio.
ueluti diceꝫ. Ipse nouit
qđ cuiq; prosit. uel cui
quid sit accomodũ. z
ipse gr̃az q̃ eductat uni
cuiq; distribuit. Qđ
etiã ad chorinthios fa
cit dicens. Deus posu
it unũquẽq; sicut uo
luit. Et itez. Unicuiq;
dat manifestatio spi
ritus ad utilitatẽ scẽ
di uolũtatẽ eius. Os
tendit ergo qm̃ hec
p̃dicatio scd̃m volũ
tatẽ dei p̃ris exorta ẽ
fortassis ãt propt̃ in
mũdam uitã uel sto
lidã nõ pluẽs apud
eos gr̃e munus acce
perũt Aliqñ
ãt pleiq; et uitã ha
bẽtes mũdã nõ acci
puũt gr̃am. Et uae
Ne i superbiã eleuẽt.
ne iflẽtur uẽtositate
iactãtie. altitudo mu
neris negligentiores
efficiat. Si ei et sine
charismate ipsa per se
mũde uite conscia ido
nea est ut faciat arro
gantiã. Multo ãplius
qñ super eaz uitam
carismatis munꝰ af
fuerit. Proinde humili
bus magr atq; supplici
busꝰ carisma condo
natur z maxie sim
plicibꝰ. In simplicita
te iquit z exl'tacõe cor
dis. Hoc itaq; fmoẽ
ac si negligentes hor
tatur dicens z sil'eos
et cõpunctos reddit z et
attentos. Qui tamẽ
humilis ẽ. et nõ de ma
iore cõcipit existima
cõem studiosior effici
tur. cũ carismatis
munus acrepẽit. cũ
ei iudicat p̃ter digna
tẽ suã munus illud
esse tributũ ãplius
placere festinat. Qui
ei cõpotem se ẽ utis
existimat. non sibi ex

gra largietis aduenisse munus illud arbitratur. sed ex suoz debito mitoriu. Proinde huiusmodi homo inflatur veto sitate supbie. Idcirco ergo dns nuenie ter cuncta dispesat qd i ecclaz conuenire conspiciab. Alius qdē hz facultatē ymonis ad docendū. alius at necz os aperire valet. Nō contristet inquit iste, qz silem nō habet gratiaz vnicuiqz datur manifestatio spūs ad vtilitatē. Si ei hō pfamilias nouit cui debeat negociū qualecūqz cōmittē mlto aplius dns qui nouit cuictoriū metes hoīm. q cuncta cognoscit antequz fiat. Vnū e tantū tristitia. h est pecrē. Illud veo multi ne dicab. Ecce non habeo pecunias: si habere papeib ipatirer. Nescias o hō, fortassis ei si hzes. aplius auarus existeres. Nunc quidē hoc dicis. hz si te ipsa pba ret exprimeta. alius forsitan appareres. nā et quiqz ē suptis cibis saturati sum. putam qz possum longa tolerare ieiunia cui veo saltē nos admonuerit leuis esuries. alia ad nos desideria subita trahit. Itez qui sum ab ebrietate liberi. putam illam nos superare posse passionē. Cui vo fuerit illi morbi capti libidine minime nob pmiū iudiciū remanebit. Non ergo dicas qre nō accepi gratiaz docendi Si ei habere decē milia hoīm edificare, nescias qz fortassis si hzes ad iudiciū magis hzes. Fortassis ei inuidia. fortassis desidia compellet te taletū sub tra defo

dere. nūc istis oīb⁹ li
beatus eb. nec culpa⁹
si non distribuc⁹ib⁹ an
nonā singl⁹is quib⁹q;
mensuram. si a't hec
istud carissima plūmis
culpis esset obnoxius.
sed & nūc nō eb sine ca
rismate. In paruo de
mōstra qual' esse pos
seb. si maius illud ha
beres. Si ei iquit in
paruo fideles nō fuis
tis maiora qs dabit
vobis? Ostende ergo.
sicut illa vidua duos
hȳs obulos et totū qd
habuit misit. totum
qd possidebat itulit.
Pecuniā queris? Oste
de nobis q; itenis q
parua sūt et tribuā
tibi de maxīs. Si vo
nec ista mīt⁹ nomin⁹ ip
illa ~~tu ipsa~~ cōtēpseris. Sīl
etiam in ſmone tuo
demōstra nob q eo cō
petēter vtar⁹ in āmo
nicōe l' osilio cīa prox
imos. At si nō habes
eloquēcia. at si nō a
būdantia sentēciarū
Veritatem scis ista cō
munia. Si habes fili
um. si vicinū. si aīaī
si ꝓpinquū. si suos ā
mone doce. at si non
vales in ecīa publice
longū ptelaē ſmonē.
istos tm semotim pote⁹
osolari. Non itho ita
opus est nō maiore
facūdia. Ostende i his
qm si haberes facilita
tem sermonis. negligē
tia te nulla ꝺ̄ꝑmeret.
Si a't in paruo gr̄is
illud studiū. quid tibi
de maioribus promittē
di credam? Qa vō
hoc vnusquisq; valet i
plere. Audite quid dicit
paulus. quid hoc et
laicis ipetrauit. Vnus
quisq; iquit edificet
iuxtā sicut i facultib⁹ et
osolamū alterutrū in
ſmoibus istis quomō
vnicuiq; distribuit.
Nūquit nō melior eb

moyse? Adute ergo q̄
modo meruit. Nū aut
ego illos tolerare possi.
qm̄ dixisti m̄ sume illos
sicut sumit nutrix pu
lū ad vbera pēdentem.
Quid ergo? Deus edu
xit de spū eius. et dedit
alijs. ostendens quia
neq; dū eos ipe porta
ret eius erat charisma.
sed spūssā. Si ēi ha
beres charisma o hō.
fortassis superbie te vē
tus extollet. fortassis
mutaueris i peius.
Non ita temetipz cog
nosces sicut deus te
agnouit. Non ergo
dicam? Quare hoc?
Qm̄ deus aliquid dis
pensat atq; dispoit
nō ab eo etiam vidaz
exigē festinem? Hoc
ēi extreme ipietatis
est sceleratesq; superbie
Serui nanq; sumus
et fm̄ multū distātes
a dnō. neq; āte pedes
nros scietes qd agitur
Nō ergo pstrutemur
dina osilia. h̄ qd nob
donare dignatus ē hō
fuare festinem?. ac si
paruū sit ac si minimū
Hec ēi agētes pbabiles
apparebim?. ab agis at
quicsc̄ veit i diuini mu
neris largitate neq; q̄
paruū ee iudicem? Do
leres q̄ charisma docēdi
nō habes. Dic ēi mihi
quid t̄ magis videt. cha
risma docēdi. an chariss
ma morbos et egstudi
nes effugandi. Vtiq;
istud. Quid ītendis
mihi. Nōne magis ē
oculos i formā ereaz
q̄ egritudies ēpulsāe.
Itē mortuos suscitare.
nōne videt tibi maiz
ee q̄ ceris visū reddē.
Recte hec ipā. Nōne
maius ē tactu sudaiz
vl vmbra sola corpis
q̄ verbo perficere. Qd
ergo vis dic m̄. sudaio
et vmbra tui corpois
mortuos suscitare. an

docendi carisma possi
dere. Vtiq illud eligis
ut mortuos tactu suda
riorū tuorū et vmbra
corporis tui resuscites.
Si at tibi mō straneo
qm isto carismate est
aliud carisma mlto su
perius. qđ tibi dū su
mere liceat nō appetis.
nōne iuste carismati
bus vacuaris? Hoc ei
charisma qđ dico nō
vnu. nō altei sed cūctis
excessum ē possidere. Scio
quippe qz attenti fuī
estis et stupore possessi
Si ergo audieritis quia
licet nob maius cha
risma possidere qm mor
tuos suscitare. qm ceco
rum oculos reformare. qm illa
cetera facere q sub aplis
facta memorāt. for
tasse etiā incredibile nō
putatis. Quid ergo
hoc? Charitas. Sz crede
mihi qz iste hmo non
meus ē sz xpi p Palū
nob aplz predicans.

iste ceteris

Quid ergo dixit? Emu
lamī charismata me
liora. et ad hūc eminē
tiorē viā vobis demō
stro. Quid dixit eminē
tiorē viā? Chorinthy
quippe altū sapiebant.
super donis muneribz
carismatū ut qui lin
guarū habuerūt caris
ma. mīme ita reliquos
arrogantius inflarētur
Dicat ergo. Si studiū
carismatū geritis. ego
ostendā vobis viam
charismatis eminētē.
nō simplicit superio
rē. sed eminēt ceteris
pstātem. Deide dicat
Si līguis hoim loqr
et āgelorū. et charitem
nō habeā nihil sum +
Ecce charisma qđ cūc
tis eminet. emulare
illud. hoc quippe carisma
maius ē qm mortuos
suscitare. melius qz
reliqua dona vtutū.
Et qz sic ē adūte quid
dixerit ipe xpūs disci

+ Et si habeā fidē ita ut montes
trāsferā. charitatē nō habeā
nihil sū

pulis suis loquēs. In hoc cognoscēt oēs quia discipuli mei estis. Ostendit nob̄ in quo non dicens si miracla fecā tis. sed si charitatē iḡt habueritis inuicē. Et itm ad pr̄em dicit. In hoc cognoscent qz tu me misisti si fuerit vnū Et iterū ad discipulos suos dicebat. Mandatum nouū do vob̄ ut diligatis inuicē. Qui ergo talis ē. etiam ab eis qui mortuos suscitant mlto melior ē atq; p̄clarior. Et merito. Illud ei tātū diuini constat ee charismatis. hoc at ad tuū stu diū ptinebit. Hoc vo opus est xp̄iani. hoc declarat xp̄i disciplīa. hoc manifestat quēq; tm̄ crucifixū esse mūdo. hoc ostendit aliquem nihil i hac tra possidē. sine hac neq; martyrium proderit. Et ut agnoscas ītuere hō manifestus. Supsit ei bt̄s Paulus duas sūmasq; excelsas vtutes. magis at triam. vnam ad miracula pertinētem. alteram ad scam. triā vite iūsacoisq; mūtū possidētem. Et q̄q̄ magne sint. sine charitate eas nihil esse determinat. Et quō nihil sūt? Ego dico. Si distribuā iquit oīa mea paupib⁹. charitatem at nō habeā nihil sū. p̄t ei fiēi. ut sit aliquis sue distributor substā tie. 7 sit vacuus charita tis. Et q̄dē a nob̄ sufficient⁹ i aliis dcā sūt. vbi ꝑius locus de cha ~~ritate~~ ritate nos cōpulit disputāe ad illa g̃ mittimus aditores. Interi nūc sicut iam dixi. emulemur hoc caritma diligam⁹ inuicē ut nullius doctōe eximus idigni ad conquirenda virtutib⁹ in

ſigā. ſed oīa nobis facilia ſine vllo ſudore cō ſtabūt. et ſtudiosꝫ nīo vū ſp cursus augebit. Sz ecce īquis et nūc diligimꝰ īmicē vnusq̄sq habet aīcos. et alius q quidē duos. alius āt tres ſz hoc nō est propt deū diligē ſed propt qđ ab alio diligēib. Dilcō nanqꝫ est quecūpt deū cuilibet īpenditur. neminē excipit. ſz ea ga oēs ſicut ciuīa fīēs affīcitur. et quos q̄dem eiusdē fidei esse cognouerit. utpote vere gīma nos frēs āplexat ac diligit. Hereticos āt vel paganos l' iudeos propt cotidez q̄dē natē fīēs estimat. miſeatur āt propt qđ ī eis cnit errorē et tabescit pro eis et lachymas fūdit. In hoc cernimꝰ filēs dō. ſi cūctos amamꝰ. diligimus etiā īimicos nros. nō āt ſi ſigna vel mīacla fecerimꝰ Nā et deū ipz āmaramur quidem mīacla facientem. ſed āplius āmirandū misericordē et lōganimit' expectātem. Si igit' z ī ipſo deo illud est āplius āmirandū q̄tomagis ī hoīe. Vnde clarū ē qz nos hoc facit mīabiles ēe. Hoc igit' emulemur et nihil vel a paulo vel a petro vel alijs mille mortuos ſuſcitatibꝰ minus habebimꝰ. ac febrē fugare. vel morbos pellere nō valemꝰ. Enimuero ſine charitate ſi ab ipiſ apoſtolis excellentia mīacla faciamꝰ ſi nos metipſos propt illoz fidē in mille mortiū pīcla cōtradamꝰ nihil nobis vtilitatis accesſerit. Et hec non ego dico. ſz ipſe dns charitatis. ī ipſū ergo tē damus. ipſū protinꝰ

audiam⁹. sic ei potei
mus bona q̄ promis
sa sūt adipisci. que
nos vnūsos ⁊tingat
atq̄pere gr̄a et clemē
tia dn̄i nr̄i ihu xp̄i.
cū quo p̄ri gl'a vna cū
spū sco nūc et sp et i
secula seculoz̄. Ame

Omnia q̄ capitulū. xv

NOn ei āgl'is sub
didit orbem fu
turū de quo loq̄mur.
Testificat⁹ at quidē
dicens. Quid est hō
q̄ memor es eius. aut
filius hoīs q̄m visitas
eū. Paulominꝰ ab āgl'is.
Velle manifeste cognoscē
si a qui cōpetenti stu
dio ea q̄ dicūtur adu
tūt. Si at nō iuxta
viam semina iactemꝰ
studiosius etiā nos do
cebimus. si vos studi
ose audire sentiamꝰ.
Dicimꝰ tn̄ et si nll'us
audīe velit. Uter⁹ ist̄a
tem nobis timore di

Cōtestare iquit plebi
huic. et si non audiāt
absolutus ego sim. si autē
certus essem de vro stu
dio nō solū propt timo
rem dicerem. sed cum
iocūditate fecissem. nt ⁊ba
at hoc et si nullus au
diat. at si mihi etiam
res sit sine piculo forte
q̄d meū est ipleo. sed tn̄
non cū detrīto aliqua
a me labor iste susc̄ipit
Qd ei pdest q̄n ac si ego
occuper a vobis tn̄ pfici
nullus? Si tn̄ aūadu
tertint quidam nō tūta
nobis vtilitas erit ex eo
q̄d de pena libeabimur
quātum nob⁹ accomo
dabit ch'aritatis vestre
profectus. Quo ergo hs
agnoscā? Intendā vnū
quēq; vr̄m. et quos ex
vobis nō attētos agno
uero hoīs seorsū assu
mens ītergrabo. Et si
Et si reperero vel aliq̄
ex his q̄ dcā sūt ītinere
non dico oīa. hoc ei vob

nō ſatis eſt facile. ſed et ſi pauca ex mltis non ambigā vltra. Et oportebat quidē ut hec nō p̄monens ītantos aggrederet. Verūtn etiam ſic gratū eſt m̄. ſi vos ſecūdū volūtatem mee mētis īuenero. nā et ſic q̄ poſſū vos ītātos ꝛequirere. Dā ei intro gabo p̄dixi q̄n at̄ ītro gabo ictum ē vob. forꝛtaſſe ei hodie. forꝛtaſſe ꝛaſtina. forꝛtaſſe poſt vigīti a̾ trigīta dies. forꝛtaſſe p̄ paucos. forꝛtaſſe poſt pluꝛes. Dic ei deus die defūctiōis nūe ītertū efficit ut neq̄ ſi hodie neq̄ ſi ꝛaſtina die. neq̄ ſi p̄ totū anū. neq̄ ſi poſt pluꝛes ānos īminet ītertū vob eſſe permiſit ut expectā cōis ītento ſp̄ i vtute ꝛ noſmetipſos cōtineam) Et q̄n cōmeatui ſum̄ ex hac vita dictū eſt. q̄n vero. nequaq̄. Dic etiā ego q̄n ītrogabo dixi. q̄n vero nō addidi volens vos hanc curam ſemper hꝛe. Et nemo dicat q̄n ante q̄tuoꝛ hebdomodas ꝛ q̄q̄ et ap̄lus h̄ audiuit. ꝛ vtinere nō poſſū. Si q̄ſ ei audicit. talit eum vtinere volo ut eius me moꝛia nlla obliuioſ furtū paciat. neq̄ mte de ſuſcipiat q̄ dicūtur neq̄ aūtat. Volo ei vos retinere q̄ dico. nō ut mihi dicatis. ſed ut vos lucrū hēatis. hoc mihi totū ſtudiū eſt. neceſſa vnūq̄ eſt ut iā ad cōſequēcia vueꝛtam. Quid ergo hodie ꝓpoſitū ē nob ad dicendū? Neq̄ ei angelis īquit ſubdidit ozbē futm̄ de quo loq̄m̄. Nūquid nō de altēo ozbe diſputat? Non ita eſt ſed de hoc. propt̄ h̄ etiā addidit de quo loq̄mur. ne mētem auditoꝛis eꝛꝛare relīquet. dū alio

q̄ituꝝ orbis. Quō ergo eū futurꝝ vocat? Sicut ei alibi dixit. qui est forma futuri. de adā et de xp̄o loquēs i epl̄a ad romanos respectu tp̄m adā futurū sc̄dm carnem vocans xp̄m etei futurū erat. sic etiā nūc qm̄ futurū erat dixit. Dn̄s at introducat p̄mogenitū i orbē tr̄arū ne putares aliū ante orbē eū dicē. ex mltis hoc ꝛfirmat eo ipo q̄ dicit futurū. futurꝰ quippe erat orbis. filiꝰ aut̄ dei sp erat. Hūc ergo orbē futurū. nō āgel' subdidit sed xp̄o. siquidē ad filiū dictū esse manifestū est non ei quib dixerit qm̄ angelis dictū. Deinde et aliud testimoniū et dicit. Testificatus est at quodā loco q̄dē dicēs. Cur nō ipsum nomē ꝑpr̄ie posuit sed abscondit. hoc etiā in alys testimonijs facit sicut eū dicit. Et adorēt eū oēs āgli dei. Et iterꝝ ego ero illi i p̄rem. Et ad āglos q̄dem dicit. Qui facit āgelos suos spūs. Et tu i p̄ncipio dn̄e tr̄am fūdasti. Sic etiā hic inquit. Testificatus est de filio suo quodā loco quidā dicens. Et hoc ipz existimo nō abscondentis esse sed ostendētis eoꝝ mltam sciam hr̄e scr̄pturarū. ut nec opus hr̄et nomē posuisse dicentis. sed veluti ꝑclare manifestū et i promptu ꝛstitutū i ducēt testimoniū. Quid ergo ē hō q̄ memor es eius aut filius hoīs qm̄ visitas eū? Minuisti eū pa'lomi? ab āglis. gl'a et hōre coronasti eū. oia sub iecisti sub pedibꝰ eius. Hoc est si de coī humanitate dictū est

Verūptū ꝑtinū ē ad xp̄z
sed'm carnē. Nā oīa sub
iecisti sub pedib9 eius,
ad illū magis ꝑtinet
q̄ ad illos. Filius q̄ppe
dei nō vos nihil exīsten
tes despexit, ꝫ carnē ex
nob' assumens et adu
nans sibi super oēs nos
ē effectus. In eo q̄ ei
subiecit oīa nihil v'liq̄t
nō subiectū. nūc at̄ē
nōdū videm9 oīa sub
iecta ēe. Quod at̄ dic̄t
tale ē. qm̄ dixit. donec
ponā īimicos tuos ꝑ
scabellū pedū tuorum.
fortass ad hyc ē medēare
afficiebāt̄ur. Deīde p9
hec p̄cta q̄dē ītponēs
hoc testimoniū ītulit
confirmās illud ne dice
rent. quō īimicos eiꝰ
posuit sub pedib9 eiꝰ
tāta nobis patiētib9
Sufficiēter quidē. et ī
anteriorib9 hoc signi
ficauit. Quod ei dixit
donec faciendū signi
ficauit. sed tpe procedē
te hic at̄ hoc exeq̄tur
ne forte necdū subiecti
sūt inquit. putes etiā
nō subiciendos qm̄
oportet subici manifes
tum ē, ettēi ꝓphetia propt
ter' hoc dicta ē. Eo autē
q̄ subiecit īquit oīa nihil
ꝑ nihil v'liquit ei non
subiectū. Quō ergo nō
oīa subiecta sūt qm̄
futurū est ut subiciāt̄?
Si ig̃ oīa oportet sub
yci necdū subiecta sūt
nihil otristeris. Si ei
fine aduenīēte et oīb9
subiectis hec pateris
recte doleres. Nūc at̄
necdū vide9 ei oīa sub
iecta. necdū īpator nr̄
victa obtinuit p̄dicto
nr̄a. necdū tēp9 adest
ī quo ꝑficiet̄ subiectio
Deīde seq̄t̄ aliqua cō
solatio. Si ei etiā ipē
qui oēs subiectos habi
turus ē mortuus est
et decē milia mala
passus ē quod cōtrista
ris cū et tu pateris?

Nūc ät videm⁹ pa'
lulū ab ägl'is īquit
minoratū ihm xpm
ppt' passioēz mortis ·
Deīde ītulit bona et
prospa. Gl'a ⁊ hōre
coronatū. Vide quō
illi oīa ctaptauit. Etēi
idipm qđ dixit pa'lu
lū magis ei aptū est
eo q tres solos dies ī
īferno fecit. Veruīta⁹
nobis q tāto tpe cōt
bulamur. nō pt ap
tari gl'a ⁊ hōr. sed illi
ml'to äplius q nobis
Iterū eis ī mētem ⁹du
cit passionē crucis. duo
facies. et quātā curā
de hoīb⁹ habet ostēdēs
et psuadens oīa forti
ter tolerare dū magis
ita viderit. Si ei qui
ab ägelis adorat īquit
subiugit sustinuit pa'
lulū ab ägelis minora
ri. ml'to magis tu qui
ägl'is minor es cūcta
tolerare debes pro tripo
Deīde ostēdit qm gl'a
et hōr crux ē. sicut eā p
se dns vocat dicēs. ut
glorificetur filius hoīs.
et gl'oificatus ē filius
hoīs. Si ille ea q pro
seruis passus ē gl'am
vocat. ml'to äplius tu
q pro dno patis. Videš
crucis fructus quātus
sit? Times ergo hanc
rem? Triste tibi videt
quidē sed dctē milia ge
neat bona. Ostendit
etiā ex hoc tētatōis uti
litatem dicens Qua
liter grā dei pro oīb⁹
gustauit mortē. Qua
liter īquit grā dei. Et
ille q̄dē ī alio loco ppt'
dei gr̄am q nobis data
est het passus ē. Qui
pr̄io īquit filio suo
non pepercit, sed pro
nob⁹ oīb⁹ tradidit illū
Cuius rei grā? Nō ei
debebatur hoc nobis
sed grā hoc fecit. Et ite
rū ī epl'a ad romanos
dixit. Ml'to magis dei
grā et donū vni⁹ hoīs

ihesu xpi ĩ mlt̃os abũ
dauit. Qualit̃ gr̃a di
pro oĩb9 gustauit mor
tem? Non pro fidelib9
sed pro mũdo vniuſo.
Et ipſe quidem pro oĩb9
mortuus ē. Quid at̃
ſi nõ oẽs credũt? Ille
qđ ſuũ ēat ĩplenit. Et
ꝑrie dixit pro oĩb9 guſ
tauit mortem. nõ dix̃t
q̃ mortuus fuerit. Re
uera ei ſicuti q̃ guſtat.
ſic breue ĩteruallũ in
illa faciens. cõfeſtim
ſurrexit. Dicẽdo ergo
mortẽ ꝙ paſſionẽ mor
tis manifeſte mortẽ
ſignificauit. dicẽdo at̃
q̃m ab anglis melior
ſurrectionẽ declarauit
Sicut ei medic9 non
hñs nr̃itatẽ ex tibis
qui egr̃oto ꝑpar̃ guſ
tare. ſed illũ ꝛſolans.
ꝑmũ ex illius tibis de
guſtat ut ꝑſuadeat
egr̃oto prõptius illos
tibos accipe. ſic etiam
dn̄s q̃m oẽs hoies mor
tẽ timebãt. ꝑſuadẽs
eis ut fiducialiter ad
mortem accederẽt. et
ipſe guſtauit mortem
nll̃am hñs nr̃itatẽ.
Veñt etẽi huius mũdi
pr̃iceps ĩquit ꝛ in me
ĩueniet nihil. Sic eſt
et hoc qđ hic dicit. gr̃a
dei pro oĩb9 guſtauit
mortẽ. Qđ ꝛſirmans
ĩtulit dicens. Decebat
eĩ eũ ꝓpt̃ quẽ oĩa mlt̃os
filios ĩ gl̃az ĩducẽtem
actorẽ ſalutis eor̃ per
paſſionẽs ꝑfice. De prẽ
hic loq̃tur. Videꝫ quõ
iterũ ei coaptat? Nõ
eĩ hꝰ facet ſi aliqui? mi
norate rõis eſſet dicẽ
ꝑ eũ et veluti filio ſoli
cõueniret. Quod autẽ
dicit hoc ẽ digna de
mẽcie fuit ut ꝑmo
genitũ clariorẽ oſtẽdẽt
et ſicut athletã fortẽ
ꝙ ceteros ſuperãtem ex
ꝑpũ alios cõſtituẽt acto
rem ſalutis eor̃. ~~hic
diſſeruit per paſſionẽ.~~

Vides quātū est ī me/dio nr̄m. Et ipse filius/ et nos filij. sed ille sal/uat nos saluam⁹. Vi/des quō nos et cōiūgit/ et discernit? Multos/ filios īquit ēducēs in/ gl'am hic ait. auc/torem īquit salutis eor/ hic discernit per pas/sionē inquit pficere./ Ergo passiōes pfectio/nes sūt et causē salutis./ Vides qm̄ multa ma/la pati nō potest deli/ctorū. Si vero ī hoc/ p̄mū honorificauit/ filiū deus. ut per pas/sionē eū ēduceret. re/uera ml'tomagis est/ cautē susc̄ipere et pati/ q̄ passus ē. q̄ hūc mū/dū facē et ex null'a/ tib⁹ pferre. h⁹ q̄dē cle/mētie ē. illud aūt ml'to/ āplius. Quod etiā/ ipse oīdens dixit. Vt/ ostendat ī seculo adue/nientib⁹ eminētes diui/tias boītatis suc sus/citauit et sedere fecit/ ī celestib⁹ ī xp̄o ihesu/ Decebat eī eū propter/ quē oīa et per quē oīa/ ml'tos filios ī gl'az īdu/cētem auctorē salutis/ eorū per passiōes pficē/ Decebat eī cautā de no/bis agētem. et oīa ut/ essent proferētē tradē/ xp̄m pro ceteroꝝ salu/te. vnū pro ml'tis. Verū/ nō sic dixit sed p passi/ones īquit pficere ostē/dens q̄ qui patitur pro/ aliquo nō illū solum/ adiuuat. sed etiā ipse/ dauior efficit. Hoc aūt/ ad fideles dicit. eos cō/fidēciores efficiens. Etēi/ xp̄us tūc gloīficatus/ est. q̄n passus. Quādo/ aūt dico glorificatus ē./ nō putes q̄ ei glorie/ quicq̄ accessit. Illā q̄ppe/ gl'am nature suc habu/it sp nihil assumēs/ Qui eī sctificat īquit/ et q̄ sctificatur ex vno/ oēs. propt̄ quā causā

nō erubescit eos frēs vo
care. Ecce iterū quō cō
iungit. honorāns eos et
cōsolans. et xpi frēs
eos efficiens sīm q ex
vno eos esse dicit. Dei
de mumerēs sermonē suū
et ostēdens qm de eo q
sīm carnē est dixit. ise
rens. Ex ei sctificat. hō
ē xpūs. et q sanctificat
hoc ē nos. Intuens q
tum itēr est. Ille q̄dem
sanctificat. sanctifica
mur et nos. Dz et sup
actorē salutis cōz. Ex
vno oēs. Unus inquit
deus ex quo oīa. ppter
quā causam nō erubes
cit frēs eos vocare. Vi
des quō iterū ostendit
illius eminentiā. In eo
ei qđ dixit nō erubescit
et humilitatis mlte. Et si
ei etiā ex vno. veruntn
ille sanctificat. nos at
sanctificamur et mltū
itēr est. Ille q̄dem ex pte
sicut filius ē ppr̄ius. hoc
ē. ex eius essentia. nos
autem ex nllis extantib⁹
mlto igit interest. ppter
ter qđ nō erubescit iter
frēs eos vocare dicēs.
Annūciabo nomē tuū
frībus meis. Carnem
ei iduēs idutus ē ita
ad fraternitatē. et intro
ducta ē siml etiā fra
ternitas. Dz hoc q̄dem
recte profert. illud at
ego ero cōfidēs in eū. qđ
sibi vlt et cetera veluti.
Ecce ego et puer q̄s dedit
mihi deus. Sicut etiā
hic prem eū ostēdit. sic
illic frem. Annūciabo
inquit nomē tuū frib⁹
meis. Iterū eminētio
rem demōstrat et mlto
itēr est per ea q loquūt

Cm ergo pueri cō
municauerūt carni
et sāgnī. Vides ibi di
cit silitudiem sīm car
nē etiā proxim⁹ ipe
eisdē participatus est
Erubescāt oēs hetici
cooperiāt pudore qui
putatiue dicūt eū adue

et nō vere. Non enī
qm̄ participat ē istiꝰ
tm̄ et tacuit q̄uis et
si dicēt sufficienter dixiſ
set. sed aliud ap̄lius
posuit. hoc ē proximū
adiciens. nō dixit fan
tasia nō imago alioꝝ.
1 dixit alioquin qd̄ proximꝰ
nō stabit si nō vere
ostendit fraternitatem
Deinde etiā et causam
ponit dispensatoīb.

Vt per mortē īq̄t
euacuet eū q̄ potesta
tē habet mortis. hoc
ē dyabolū. Hic iam
mirabile quiddam
demōstrat. q̄ per qd̄
potestatē habuit dy
abolus per hoc victuſ
ē. Arma q̄ fuerāt illi
forti adūsum mūdū
hoc ē morꝫ. per eā il
lum prostrauit. Hic mā
nitudiem virtutis eī
quī viat īsinuat. In
tueīb quātū bonum
operata ē morꝫ. Et
liberauit īquit eos
q̄tq̄t timore mortis per
oem̄ vitā obnoxij erāt
seruituti. Quare tremi
tis. quā timetis eam
q̄ ꝺdēpnata est? Jam
terribil nō est sed con
culcata ē. cōtēpta est.
extrema facta ē. et nul
lius momēti. Ad āt
ē timoꝺe mortis. per oem̄
vitā obnoxij erāt ser
uituti. Aut hoc dixit
q̄ q̄ mortē timet seruuſ
est. et oīa patitur ne
moriatur. aut illud
q̄ seruiꝰ oēs erāt mor
tis. et q̄ nerdū erat
soluta tenebātur ab ea
ā q̄ cū timore perpetuo
viuebāt hoīes sp̄ se mo
rtē expectātes nullū volup
tatis sensū capere po
terāt. hoc timore ap̄d
eos manēte. hoc eī sig
nificauit dicēs per oem̄
vitā. Hic demōstrat
cōtribulatos p̄secutoꝝ
passos. et patria et
substātia et ceteīs oīb9
p̄uatos libertiuſ degē

et honestius ab ill' q̄ ī
delicijs cōstituti sūt.
qui nihil tale passi sūt
q̄ ī letitia degūt. Dicēdē
illi q̄ per oēm vitā sub
timore mortis agebāt
et seruiēbāt. ydem ab
eadē sūt liberati et uidēt
cā quā illi horrescāt.
Tale ēi est hoc q̄le si q̄s
q̄ victū aliquē produ
ctū ad mortem. et semp
hoc expectātem pīguē
reddat ex mltis delicijs.
tale aliquid erāt etiā
mori ātiquo tpe. Nūc
āt veluti si q̄s q̄ illum
timorē excludens cū de
licijs agens pronūtie
tur pugnaturꝰ et ꝓpo
nat agonē ut iā non
ad mortē sed ad regnū
adducat ex qbꝰ esse vo
lebas. Ex his q̄ ī custo
dia pīguescerēt. quot
tidianis diebꝰ suam
sui ītēitus expectātes
dn̄m ex ill' pugnaturis
quidē mltū et labora
turis ultronea volūta
te. ut dyadema tamē
regni susciperāt. Intu
eris quō cēpit eorū
aiām. et pēdentes atq̄
expectātes efficit. Oste,
dit āt nō mortē tm̄ q̄
euasse. sed ꝑ hāc etiam
illū q̄ aduersus nos
bellū sine federe sp̄ īsti
tuit. dyabolū dico eua
cuatum. Mortē non
timet. qui extra tyrā
nidē dyaboli cōstitutꝰ
est. Di ei pellē ꝑ pelle.
et oīa dat vnusquisq̄
pro aiā sua. quō si q̄s
etiā ipsam aiāz sta
tuit ītēpnē. cuiuspiā
ēit de cētō seruus. nl̄
lū metuet. nilz timebit
oīm erit superior. oīm
liberior. Qui ei aiāz
suā cōtēpneret. mlto
āplius etiā alia. Qñ
āt ūeneīt talē aiām
dyabolus nihil ī ea
suoz op̄z poterit ope
rari. Quid ei dic m̄
minetur dāpnū pecu
niarū. ihonorarem

patiat ruinā. Dz hec
parua sūt ei. q̄ nec aiaz
suā p̄iosam existimat
iuxta sm̄ p̄li attē-
dens qui mortis tyrā-
nidē exclusit. sil etiam
dyaboli vtutē dissoluit
Dē ei de rsurrectione
mlta philosophari
nouit. quō timeat mo-
tem. quomodo iā horres-
cat? Non itaq̄ cōtris-
temini dicētes quare
hec ataq̄ illa perpessi
sumus. sic ei victoria
illa clara pficit. nō
ei esset clara nisi mor-
tem solueret. Hoc at ē
mlabile qm̄ per eūdē
eā vicit p quē p̄ualuit
facultatem eius et so-
lertiā vbi demōstrat

Nō ergo pdamus datū nobis do-
nū. Nō ei accepim⁹
spm̄ seruitutis. sz spz
vtutis et charitatis et
tēperātie. Stem⁹ ergo
fortit' irridētes mortē
Sed xpellor gemiscē
amarissime vbi nos xp⁹
extollit ibi nosipsi dei-
mus. Dū ei video luctu
et lamētacōēs q̄ fiūt sup
exeūtes ex hac vita et
vlulacōēs et īhonestates
alias credite m cōfun-
dor. et paganos et iudeos
et hereticos videns et
cēs. q̄ vos irridet. Que
cūq̄ iā dico īanter dico
de rsurrectione philoso-
phatus. Cur hoc? Qā
nō que a me dicūt at-
tendūt pagani. sed illa
q̄ fiūt a vobis et cōfessi
dicūt. Qui existis aliq̄s
cōtēpnere poterit mor-
tē qui neq̄ alterū mor-
tuū potuit videre pa-
cienter? Bona sūt que
dicta sūt a paulo. bona
et celo digna et dei mia
Quid ei dixit? Vt libe-
raret eos quotq̄t timōe
mortis per oem vitam
obnoxij erāt seruituti.
sed nō ea pmittitis ut
credatur. vosipi vobis-
metipsis opibus et pug

nãtes. aũ etiã nos deus
muro cĩuiseplseit. veniẽs
ad hoc ut hanc ãputaret
pessimã ɔsuetudiẽz. Dic
mihi quid volũt sibi iste
làpades festiue? Nõne si
aut athletas eas pduam?
Dic etiã hỹni. Nõne ut
deũ glorificem? et ei grãs
agam? qm̃ coronauit des
rendẽtem. quẽ a laboribꝰ
libeauit de seruitute dicẽs
apud seipm̃ habẽs. Nõne
propt̃ hoc psalmi hỹni?
Nõne ꝓpt̃ hoc psalmodia?
Oia ista gaudentiũ sũt.
Gaudet ei ĩquit psallat. q̃
fz nõ ad hoc attẽdũt paga
ni. Nolo ĩquit m̃ dicas
quẽq̃ sine xpiacõe philo
sophantẽ et tũc credam
rsurrectiõez. Eqdẽ mu
lieres seculares hoc facẽ
mirũ nõ est. qñuis etiã
hoc seuũ est. Etei etiã
ipse eandẽ exigũt phi
losophiam propter qd̃
pãlus dicit. De dormiẽ
tibus aũt nolo vos igna
re ut nõ cõtristemini
sicut ceteri q̃ spẽ nõ hñt.
Nõ ei monachis scripsit
hec. neq; i vginitate per
manẽtib? sed seculaib?
Verũtamẽ hoc nõ ita se
uum est. Cũ vero q̃s a
mlr a vir crucifixũ se xpõ
dicit. et eoz aliquis qui
dem capillos dissipat.
alia vero vlulat. qd̃ hac
re ɔfusibilius? Credite
mihi dicẽti si ei sicut
oportebat fiẽt mlto tpe
debebãt hmõi ab
ecclie lumine prohiberi.
Isti ei sũt q̃ vere sũt lu
ctu q̃ mortẽ timẽt ad huc
et horresclt q̃ rsurre
ctionẽ ad huc nõ credũt
Fz nec rsurrectionem
diffido ĩquis. fz ɔsuetu
dinẽ qro. Quare ergo
dic mihi. qm̃ ĩ lõgin
quũ ꝓfectus non
eadem facis? Sed ploza
mus ĩquis. et tũc. sed et
luctũ requiro. Sz illud
de consuetudine queren
dũ est. hoc aũt de reuersi
one desperantiũ. Intelli
ge quid psallis illo tpe

Reuertere aīa mea ī requiē tuā quia dñs bñfecit tibi. Nō timebo mala qm̄ tu mecū es. Et iterum. Tu es refugiū meū a tribulacōe que circūdedit me. Intelligē qd voluīt sibi isti psalmus. sz nō aīa dūtis z ebriatis ex luctu. sed ex aliox sepulturis. ītelligē vnde habeas remedium ī tuis. Reuertē īquit aīa mea ī requiē tuā. qz dñs bñfecit tibi. Dic mihi. dicis qz dñs bñfecit tibi. et lachrimaris. Nōne scēua est ista? nōne ypocrisis? Si ei vere credis q̄ dicis supuacue luges. Si at luges z fingis et fabulas esse putas quae psallis quae suscipis ad te venientes. q̄re non repellis psallentes? Sz furor hoc facit. et illud ampli⁹ furor. Interī mitius moneo qz accedēte tpe vehemētius vtar hac causa. Eteī satis timeo ne isto modo pessim⁹ quidam morbus in ecclām subito erumpat et de luctibus quidem postea corrigam. Interim hoc principio et testificor et diuites et pauperes z mulieres z viros. Cōtīgat nos oēs qdem sine luctu ex hac vita migrare. z scdm legē appetentē prēs a filijs senes deduci. et mrēs a filiabus. et nepotib⁹ et pnepotibus ī pīguj senectute. et nusq̄ ptingē ī maturā mortem. Contīgat quidē hoc. z hoc oro et presidētes et oēs vos rogo adiuuēte deū deprecari et coēm hāc oroēm efficere. Si at quod absit. et qd nō ptīgat. amara quedā mors accidat. amarā at dico nō maturā. neq; ei iā amara est mors a sōpno nō distans. sed amarā dico ad vrām affectionē īspicēs et aliqs lamētatrices istas oduxerit crede mihi dicenti nō aliē dico. sed quō habeo. q̄ vult irascatur per mētū tēpus eī ab ecclīa vetabo sicut ydolatra. Si ei auarū ydolatrā vocat paulus mltomagis q̄ sup fidelem mortuū ex q̄ sit ydolatrandi īdurat. Pro quare dic mihi pbiteros vocas et psallentes? Nōne ut cō solacōem recipias? Nōne ut honores discedentem? Quare illi igitur iumentariis? Quare ei exemplas? Quare ludis sicut in scena? Nō ei venim⁹

de iſurrectiõe philoſophã
tes oĩa docẽtes. ut eos qui
nerdũ percuſſi ſũt per erro
rem q̃ illi tribuitur. ſi q̃n ali
quid tale cõtigerit fortiter. Tu ãt adduces eos
qui nr̃a ꝺẽpnãt: q̃m ũterũ
ad eos pertinet. Qd̃ fiet irri
ſione et ĩductione peiꝰ.
Qd̃ hac qualitate grauiꝰ.
Cõfũdimĩ et erubeſcite. Si
autem nõ vultis nos nõ
patimur ãplius talia mor
tifera. Peccãteſ inquit ĩ cõ
ſpcũ oũm argue. Et mul
toꝝ miſeꝛ pro vob phy
bicoẽm hanc indico. ut
nũq̃ mortuoꝝ fideliũ ex
portacõib ĩgrediãt. ne re
uera ꝑpria mala eas aga
nus lugere et doceamuſ.
ut nõ ꝺocẽnt ĩ alienis
her faciant. ſed ꝑpriaꝫ ñr̃
calamitates lamẽtentur.
Etẽi pr̃ mũoꝝ q̃n filiũ
ĩordinatũ habet nõ illũ
ſolũ monet ut nõ iũgat
malignis. ſed etiã illos
terreti. Ecce igit et vobiſ
et illis mulieribꝰ per vos
admonẽs dico ut neq̃
vos nocetis tales neq̃ il
le adueniant. Et cõtigat
quidem hoc verbũ am
plius operari q̃ minas
ꝓnalere. Si võ qd̃ abſit
cõtenam. cõpellim iã ĩ
actũ adducere minas
vos quidem legibꝰ ecce
ſiaſticis cohercentes. illaſ
ãt ſicut illis ꝛpetit. Si
vero aliquis peruicax ĩ
uentus ꝛtẽpnat audiat
xp̃m etiam tũc dicentẽ.
ſi quis peccauit ĩ te. va
de argue eũ ĩter te et illũ
ſolũ. ſi ãt nõ obaudiat
aſſume tecũ vnũ ãt duos.
ſi etiã ſic ꝛſtiterit. dic ec
cleſie. ſi ãt ecclam cõtẽp
ſerit ſit tibi ſicut publi
canus et ethnicus. Si võ
eũ qui ĩ me peccauerit
cũ nõ obaudierit ſic ad
uerſari iubet q̃ ĩ ipſum
peccauerit etiam deum
quõ hẽc debeo vos iudi
care. Vos ĩq̃ vos nõ cul
pa ſic molliter agẽtes
vobiſcũ. Si aliquis con
tẽpſerit et ligacões que a
nobis fiũt. iterũ ꝛ ipſe
xp̃us docebit. Quecũq
ligaueritis ĩ tra: erũt
ligata et ĩ celis. Et ſi nos
miſeri etiã ꝛ nulli ſumꝰ
et cõtẽpni digni ſicut ꝛ
digni ſumus. ſed nõ nos
ipſos vindicamus. neq̃
iram veddim. ſed de ꝛ
nr̃a ſalute cogitamus
Pudeat vos rogo et ve

retinendum. Si ei amicus qui portat vehementius qui oportat secum agentem, intencionem eius discutiens. qui bngne nos ex iactancia hoc facit. mlto apluus z doctore et ipsum non ex sua actoritate docente nos vice iudicis sed vice curam gerentib. Nos ei pstate demo strare volentes her dicimus Quod nanqz qui neqz ad exprimetiu eorum q diamus optamus venire. sed p vos lugentes et dolentes. Ignoscite. et no nos cotemnatis propter vicula eccle siastica. Non ei ho est q ligat sed xpus qui nob hanc potestate dedit et dnos fecit tanti horis Et nos quidem ad soluendu volumus vti hac pate magis at neqz huius rei nouitatem habere volumus ne minem quide desideamus ligatu esse apud nos. no ei tm sumus miseri z ifelices ac si valde mali sumus. si vero coacti fuerimus ignoscite. Non ei vltio neqz volentes sed plus a vobis qui ligamur dolentes ligacoes iferimus Si at aliquis attempnit istas istabit tempus iudicij ubi ducetur Cetera at nolo dicere ne pcussuram metes vras. Nos ei primum oramus qd no ad hanc nouitatem venire; si at venerimus qd num est iplemus cetu ferimus vicula. Si at qui sp her rupuerit. ego at qd meum est iplebo. z inorius decretu Erit at tibi no apud illum qui mihi iussit ligare. Nunqz ei si iperatore psidente armigerorum qspiam astantium iubeatur aliquis ex ordine officij ligare et vicla cum ferre. ille aut no solu ipellat illa vicula sed etiam ofligat. nunqd armiger ille est qui iniuriam passus est: Nonne ipator mlto apli us qui iussit. Si ei q cta credentes fuit ipse sua ppa dicit. qtomagis qui ille q docere constitutus est iuria patitur. veluti si ipse iuri etur accipiet. Sed non contingat quemqz eorum q ihac cta constituti sut ad ne cessitate horum articulorum venire. Sicut ei no pecta re ponu est: sic tolerare correctionem vtile. Tole remus itaqz ita pacem et festinemus quidem no pectare. si at pectauerimus feramus coherctem. Sicut ei bonum est non vulnerari. sic at contingat medi

dicatū ponē vulneri
neꝯssariū est. sic et hic.
Sz non stingat quēq;
talibus egere medicamē
tis. Confidim⁹ ei de vob
meliora et si ad salutem
pertinentia tā etsi sit lo
quimur. Vehementius
fortasse locuti sum⁹ pro
āpliori cautela. Malum⁹
quippe aspernū q̄q; et du
rū et audacē putarem
a vobis q̄ nos q̄ deo pla
cent nō facere. Credim⁹
āt deo q̄m ei⁹ nob vtilis
hec ītercapacio si sic muta
bimū ut ꝓmones istos
nostros ad laudes vrās
expendam⁹ ut obtinere
cūctis mereamur bona q̄
promisit deus diligētib⁹
eū in xp̄o ihu dnō nr̄o
cū quo p̄ vna cū spūsc̄o
gl'a īperiū honor nūc z
sp̄ et in sc̄la sc̄lorū Amē

Quomodia quinta.

Non ei q̄q; āglorū
apprehendit. sed semen
abrahe apprehendit. ꝓpt̄
qđ debuit sdm oīa frib⁹
similari. Vltam mūz
dei volēs paulus demon
strare et charitatē quam
circa genus humanum
habuit postq̄ dixit q̄m
ergo pueri cōicauerūt
carni et sāgni. et ipe silr
participatus ē eisdē exeq̄t
āplius locū hūc. Nō sim
pliciter audias qđ dictū
est nudū aliquid hoc ēe
putes q̄m carnē ex nobis
assūpsit. Anglis hoc nō
donauit. Neq; ei q̄q; an
gelorū apprehendit. sed
semē abrahā. Qđ ē qđ
dixit? Non āgli naturā
fuscepit sed hoīs. Quid
āt est apprehendit? Ille
īquit nō apprehēdit nāz
anglorū sed nrām. Qua
re nō dixit suscepit. sed
isto vbo vsus est hoc ē
apprehēdit? Ex metha
phora. īsequentū eos q̄
non inuenirūt. et oīa fa
cientū z fugientes occu
pent. et ut apprehēdere
valeant īsistentium. Fu
gientem q̄ppe ātea ipsū nāz
humanā z longe fugiē
tem īsecutus apprehen
dit Ostendit q̄m mūa
sola et grā et cura quā
de nobis habuit hec fe
cit. sicut etiam cū dicit.
Nōne oēs sūt mūstri spūs
t mūsterū missi propter
eos qui hereditaturi e
rūt salutem? Quātū
festinauit ēa naturā
humanā ostendit. et q̄m

mlta causa est deo de illa. Dic etiã hic mlto ã plius est qd potit ex cõparatõe. nõ ei angl' q̃ quẽq; apphendit. Et ir reuera magnũ et mirabile z stupore plenũ ẽ carnẽ nram sursũ sedẽ. et adorari ab angelis z archangelis cherubin z seraphin. Hoc sepi9 ĩ mẽte versans. exessũ patior z maiora de gñe humano imaginor. Maiora q̃ppe video et clara exordia mlti tũ deo festinãte pro nra na Et nõ dixit hoiẽs simpliciter apprehẽdit. sed volẽs eos erigẽ et ostendẽ magnũ genus eor. et hõrabile dixit. sed semẽ abrahã apprehendit. vnde debuit sdm oĩa fratrib9 similari. Qd est sdm oĩa: Natus est ĩquit. educat9. creuit. passus est oĩa q̃ oportuit. ĩ fine mortuus est. sdm oĩa fratrib9 assimilat' Edm q̃ppe mlta dixit de maiestate ipsius et superiori gla. iã de dispsatõe mouit sermonẽ. Et cõtẽplemur cũ q̃nta sapia. qm ostendit illũ mltũ studiũ hñtem ut nobis similar' et qd fuit causã de nob plurimã gerẽtis. Dicẽs ei supi9 qm puer cõicauer' ut carnis et sanguis z ipse silr ptic patus est eisdẽ. z hic dixit sdm oĩa similar fratribus quasi dicens. Qui tam magnus est q̃ est splẽdor gle. qui ẽ caracter substãcie. qui scla fecit. qui sedet ĩ dextra patris iste voluit z studuit frat' nr' ĩ oĩb9 fieri et propter hoc ãglos reliquit z alias vtutes. et ad nos descendit z nos apprehẽd' et decẽ milia opatus bõ' morte soluit. dyabolum tyrannide exclusit. nos de fruitute eduxit et liberauit. z nõ solũ fratrnitate hõrauit. sed z alys decem milib9. Siquidẽ et sacdos noster fieri voluit apud patrem. Infert ei. Vt miser cors fiat z fidel' sacerdos ĩ his que sũt ad deũ. propt' quid carnẽ assũpsit nr'. propt' nram solam. ut misereatur nri. Non est ei alia quippe rõ sine cõ dispensatoĩb q̃ hec sola. Viditq; humi iacẽtes pere untes a morte tyrannide patientes et miser'tus est Vt picaretur pcis ipsi ut miser cors fieret et fidelis sacerdos. Qd ẽ fidelis.

vertus potens. Sacerdotis ei
fidel' est. posse eos quoz sa
cerdos ē liberare a pctis.
Vt ergo offerat sacrificiū qđ
possit nūc dare nob. ppt' ho
frūs hō. Et intulit. In his q̄
sūt ad deū. Expugnati
ei eram⁹ inquit deo culpa
biles. inhozati. nemo erat q̄
pro nobis sacrificiū offerret.
Vidit nos in his statutos.
et misertus ē. nō cōstitu
ens nob sacerdotē. sed ipse
frūs est sacerdos. Et quō
fidelis? Intulit. ad ppiti
andū pctis ppli. In quo
ei passus ē ipse inquit. De
incarnato hoc dicit. et ad
satisfactiōez audiētiū dām
est. et propt' eoz ifirmita
tē hoc ē inquit per experi
mētū eoz q̄ patimur ve
niens. nūc nō ignorat
passiōes nras. nō sicut
deus solū nouit. sed etiā
sicut hō ignouit p experi
mētū per qđ tētatus ē
Passus multa. nouit cō
pati. et licet ipassibil' est
deus. sed ea q̄ carnis sūt
narrat veluti si diceret.
Ipsa caro xpi multa seua
passa est. et nouit quid
est tribulacio. nouit qđ
ē tentacio patientiū. Ēēđ
est ergo qđ dicit potest
eos q̄ tentātur adiuuare.
Tanq̄ si dicet. Cū multa
alacritate protendit ma
nū ad xpatiendū. Qui ei
volebant magnū aliq̄d
et amplius hrē ab eis qui
erant ex gentib⁹. Quod ē
aut hoc? Quia ex ipsis est
salus. qm̄ eos apprehen
dit p̄mū. qz idē assūpsit
carnē. Nō ei ag̃loz q̄ppe
apprehendit. sed semen
abrahā apphendit. Ho
norat patriarchā per hoc
et ostendit quid ē semē
abrahā. cōmemorans eos
ꝓmissiōis q̄ ad eos fta ē.
per quā dm̄ est. t' et sei
tuo dabo trā hanc. In
modico ostendit propi
quitatem qz ex vno sūt
oēs. sed nō erat multa illa
ꝓpiquitas. Veīt iterū ad
istū et ūmemorat iam
dispensatoēm q̄ est sēz
carnē. Erat quidem et
ipsū velle fieri hoiem
multe charitatis et diuine cha
ritatis. Nūc aut nō hoc
solū est. sed etiā bona im
mortalia per eū nobis
tributa sūt. Ad propitia
ndū ei inquit pctis ppli.
Quare nō dixit mundi?
sed dixit populi? Nā
oīm pcta sustinuit. Ez

qꝫ iterū de ipsis vtebatur
sermo. Nā et anglus dice
bat Joseph vocabis nomē
eius ihesū. Ipse enī saluab
ꝑplm suū. Hoc quippe ꝑmū
oportuit fieri. et propt hoc
venīt ut istos saluaret. et tūc
per istos alios. tā et si cōt
cōtingit. Hec etiā apl's ab
ipso ītio dicebāt vobis sus
citans filiū suū misit be
nedicētem vob. Et iterū
vob hmo salutis missus
est. Generositatē hic os
tendit iudaicā. dicēs ad
ꝑpiandū peccatis populi
Nā ei ipse est q ꝑctā oīm
dimittit. manifestauit in
paliticō dicens. dimittūt
tibi pctā. Et ī baptismate
dixit ei ad discipulos suos
Euntes docete oēs gētes. bap
tisantes eos ī noīe ꝑris et
filij et spūssci. Cū aūt ceu
nem apprehenderet. pālus
aūt oīa iā humilia loquit
nihil formidans Attende
ei quid iā dicit Qua
propt fres scī vocationis
celestis participes. itelli
gite apl'm et sacerdotē
cōfessionis nre ihesū xpm
fidelem existentē ei qui
se fecit sicut moyses in
ōni domo sua. Preposi
turus eū moysi secūdū
cōparatōem ī lege sacer
docij hūc sermonē īduxit.
Nō ei minorē opinionē
habebant de moyse oēs.
Et ꝑmittit iā seā excel
lentie. et īcipit quidē a car
ne ad diuinitatē aūt ascen
dit vbi iā nō est ꝓparatio.
Cepit iterū a carne qd
equale ē ponē et dixit.
Sicut et moyses ī oī domo
eius. Et nō statī ī ītio de
mōstrat excellētiā. ne sz.
eoꝝ obturet auditꝰ. ac sic
ei fideles erāt. Verūptī
ad hoc mltā deuotōem
habebāt circa moysen.
fidelē inquit extantē ei q
se fecit apl'm et sacdotē.
Nihil hic de essentia loqr
neqꝫ de diuinitate. sed ite
rum de dignitatibus hu
manis. sicut et moysen
ī domo eius. hoc est. ī ꝑpl'o
aūt ī templo. Hic ei in do
mo eius dixit. tpꝫ si quis
dicat de his q sūt ī domo
sicut aliquis creditor aūt
dispēsator domꝰ. sic erat
et moyses. Nā vero do
mū ꝑpl'm dicat ītulit.
Dei domus sumus nos.
hoc est. ī tr̄ creatura eius
sumus. Deinde etiā ex
cellentiā significat. ma
ioribus ei dignus frūs est

glē q̄ moyses. Iterū redyt
ad tau nē. Secm q̄ ap̄li
ozē hōzem hz q̄ domus q̄
cōstruxit eam et ipē iquit
de domo erat. Et nō dix
Iste quidē seruꝰ ille autē
dñs. ꝫ hoc latentē signi
ficauit. Si domus erat
ꝑplus. ipse at de ꝑplo erat
et ipse igit de domo erat
Sic ei et nobis vsus est
dicē ille ex domo illius
est. Hic q̄ppe nō ipsū tē
plū dicitur. nō ei illud
deus ꝯstruxit ꝫ hoīes.
Qui vero fecit eū deꝰ est
Moysen dicit. Et ītuere
quō ostendit excellētiā
latenter. fidēl inquit ī
ōi domo eius. Et ipse ē
ex domo. hoc ē. ex populo
Maiorē hz hōzem q̄ fa
bricauit eam q̄ domus
Et nō dixit. q̄to maiorē
hz honorē ab opib⁹ artifex sed q̄ dom⁹ q̄ cōstruxit
eā Qui at oīa cōstruxit
deus est. Videꝫ ei quomō
nō de tēplo dixit sed de
ōi ꝑplo. Et moyses q̄dē
fidelis ī ōi domo eius sic
huius in testimoniū loq̄
dōz. Et ē alia excellētia
que a filio et a seruo dis
cernit. Que est ipsa.
Qm̄ ꝓpetatē per filiū ap
pellacōem sig̃ficat Chris
tus at sicut filius ī domo
eius. Videꝫ quō factura
ī factorē discernit. quō
seruū et filiū. Et ille q̄dē
ī patrimonio ꝛ sicut dñs
ingreditur. iste autē sicut
seruus Domus dei nos
sumꝰ siquidē fiduciā et
gl̄iam spei usq̄ ī finem
firmā teneamꝰ. Hic itez
hortat stare fortit et nō
subtrahere. Domus q̄ppe di
erimꝰ qđ erat moyses. si
fiduciam et gl̄az spei usq̄
in finē firmā teneamꝰ.
Qđ ei debet iquit ī tēta
cōibus et q̄ subtrahit nō
gl̄atur qui erubescit q̄
abscondit fiduciam nō
habet. Deinde etiā lau
dat eos dicens. Siquidē
fiduciā et gl̄iam spei usq̄
in finē firmā teneamꝰ.
Ostendit q̄ iā ceperūt.
Oportet at usq̄ ī finem
ꝫ nō simpliciter stare. ꝫ
firmā tenē spem in satis
factione fidei nō cōmotos
a tētacōib⁹. Dicit ei sc̄p
tura de pē qui nō est ī
tantatus. De celo prosp
exit dñs et vidit oēs
filios hoīm. hoc ē. oīa ītē
gre cognouit. Et iterū
~~deum ꝑt nequicias hoīm~~

Descendēs videā sēdm
damorē eoz si cōsum
mant. Et iterū. Nō pt
ferre nequitias hoīm,
abūdantiā ire ostendit
scīptā diuina. Multōgis
de xpō qui etiam passꝰ
ē ī cā ne dicūt ista. Cā
ei hoīm expimēta oībus
rebus credibiliora putat
et pfectiam vult ostendere,
qz qui passus est scit iq
que patitur. hoc est hu
mana natura. Quare
filēs sā? Ex dixit quāe
pro quapropter posuit
vocatoīb scē participes
nihil hic grātis si illic
vocatis estis. Illic est
mercēs. illic est ītribu
cio. Quid ergo? Consi
deāte aplm ī sacdotem
confessioīs vrē ihesum
xpm fidelē esse ei q fecit
se. sicut et moyses in do
mo eius. Quid ē fidelē
exstantē ei qui fecit se?
Hoc est deuotū. defendē
tem ea q eius sūt. non
permittentē corrūpi: sic
et moyses ī oī domo ei
Cognoscite qui ē primus
sacerdos. et qual' et nō
habebitis opus cōsola
cōe alia. neqz solacio.
Aplm at illum vocat
propter qd missus ē. Primū
autē sacerdotē iquit cō
fessioīs vrē hoc ē fidei. Et
usti pplus cōmissus ē sicut
et illi missū erat ītgimē
pplī. sed huic maiora ad
meliores causas cōmissa
sūt ī testimoniū loquen
doz. Qđ dicit? Nūquit
testimoniū hoīs accipit
deus? Et valde. Si ei celū
cōtestatur et terrā et colles
dicens ppha. Audi celū et
auribus percipe tra qm do
minꝰ locutus est. Et audite
valles fundamēta tre
qm iudiciū ad pplm eius.
multomagis hoīs tā fidel'
deo acceptabile testimoniū
ī dicatur. christus at sicut
filius. Ille quidē de alie
nis curam gerit. hic at
de propriis. Sed etiā gla
speri bñdixit. qm oīa bona
sperantur. Sic at eā opz
haberi. ut etiā gloriet'
qui eā hñt, sicut etiā frēs.
Per hoc dixit gloriatio
spei. Et īferit usqz ī finē
firmā teneamus. spe ei
salui facti sumꝰ. Si ei spe
salui facti sumꝰ et per
pacīam expertamur nul
lo meroze affligamur ī
presentibus. neqz nūc qra
mus q futā sūt nobis

promissa. Spes ei q̄ videt nō est spes. bona ei p̄cipe non possum⁹ ī ista pena li vita. Quare ergo nob ea predixit si nō erat hic dat⁹ nob. Vt promissiōe aīas n̄ras ab terrenis erigat. ut sponsionē ⁊ fortitudinē desiderium ut erigat n̄ram mētem. idcirco oīa ita sūt.

Quid ergo turbam⁹. Nemo videns malignos ꝓsperitatē hui⁹ turbetur. Non ē ī tributio neq; malignitatis neq; virtutis ac si aliq̄n cōtingit vel malicie vel virtutis non tm̄ sēdm qđ dignū erat. sed simplicit' veluti gust⁹ quidam iudicij et ī sui retributionē nō credit talib⁹ doceant⁹. Qm̄ itaq; videmus malignū [illegible] diteſcere non subruam⁹. Et q̄n videm⁹ bonū mala pati nō turbem⁹. Illic corona est. illic supplicium est. et alia vō. q; nō potest vel malus ī oībus malus esse. sed habet aliqua bona. neq; bonus ī oīb⁹ bonis bonus esse. sed habz aliqua pcta. Qm̄ g̃ prosperitatem habet malus. malū capiti suo. Cū ei pro ill' pacis bonis ī ebucdz hic accipit. illic iā plenius punietur. Propt' hoc at hic ī capit. Et iterū btus ille est maxīe qui hic punitur. ut oīa exponens delicta. pbatus et purgatus hic exeat ī nullo obnoxius. Et hoc nos pal⁹ docens iquit. Propt' hoc ī vob multi infirmi et egroti et dormiūt multi. Et iterū. Tradidi huiusmodi sathane. Et ꝑpha iquit. Quia suscepit de manu dn̄i duplicia Et itez dauid. Vide ī micos meos q̄m multiplicati sūt super capillos capitis mei. et odio iniquo oderūt me. ⁊ dimitte oīa pcta mea. Et itez alij pacē da nob. oīa dedisti nobis. Dz hec quidē ostendentis sūt bonos suppliciā pro pctis hic ī capere. Vbi at ostendit bona malos hic recipe. illic at plenius puniri. Audi abrahā dicētem. Recepisti bona tua. et lazarus mala. Qualia bona. Hic ī eo qđ dixit ī cepisti ostēdit secūdū debitum vtrisq; passos. et illū quidē in prosperitate. illum at in aduersitate versatum

Et dixit propt̄ hoc iste
consolatur. videȝ eī illū
purgatū a petīs et te ī
doloribus. Nō igitur do
leam⁹ qñ bona ī capere
videmus hic peccatoȝ.
sed qñ mala patimur
gaudeam⁹. peccatorum
quippe est exposicio. nō
ergo queram⁹ rīlaxacōez
t̄bulacōem q̄ppe promisit
xp̄us suis discipul̄. Nā
et paulo dicit. oēs qui
volūt pie viuē ī xp̄o p̄
secucionem patiūtur. Neō
fortis athletha ī stadio
lauta requirit. et mē
sam ī pletā cibis et vino
hoc nō athlete sed delica
ti. Athleta eī pugnat
cū puluē. cū oleo. cū radio
caloribus cū sudoribus multiȝ
t̄bulacōibus et angus
tia. Agonisandi et pug
nandi tēpus ē. proīde
etiā vulnera suscipiē
di et sāgnem pfūdēdi
et dolendi. Audi quid
dicit btūs paul⁹. Sic
pugno nō velut aerē
cedens. Oēm vitā ī ago
nē cōstitutā putemus
esse. et nūq̄ requiē q̄a
mus. nūq̄ tribulari
meream⁹. Siquidem
neq̄ qui ī celestib⁹ pugnat meret cū se in agone videat. Aliud est remissionib⁹ tēpus. oportet at nos per tribulacōes pfici. q̄p̄ neq̄ persecutio aliqua sit neq̄ t̄bulatio Sz tñ sūt alie tribulacōes per dies singulos nobis īcidentes. si at istas nō portam⁹ illas portabimus. Tentacio īquit vos nō apprehendat. nisi humana. Oremus q̄dē deū nō intrare ī tēptacōez si at ītrauerimus portem⁹ fortiter. Illud at tēptacio antiū hoīm est. ut aliquis ī peric'lo nō p̄cipitet. hoc autē fortiū et phoz. Nō itaq̄ nos p̄cipitem⁹ quo modolibet. Temeritas quippe est. Neq̄ cū ducimur rebus sic vocatibus videam⁹. timoriȝ nanq̄ hoc est. Sed sē q̄dē ubi nos īuocauerit nō renuamus. et simpliciter dico nō extante nec vtilitate aliqua neq̄ necessitate q̄ ad pietatē pertinet vocāte nō īrruamus. Ostentacio quippe ē et ābitio hōris superflui. Si at aliquid eoz que ledūt pietatem contingat ac si mille mortiȝ

sustinere nos oporteat
nihil renuere debemus
¶ Nō. prouocas tētacōēs
q̄n tibi ea que ad pietatē
ptinēat pro voto procedūt
Si vero desideriis super
flua tibi assumis pticula
nullū lucrū habentia. ¶
dico vobis vos custodite
leges xpi iubentis orare
ne intremus i tētationē.
et iubentis ut crucem
suā tollat q̄ sequit xp̄z.
¶ Het nēpe nō sūt cōtra
ria. sed valde cōtinētia
tu quidē ita esto ꝑpatus
sicut miles fortis i armis
esto ꝑtinus sobrius vigi
lans sp hostem expectās.
¶ Bella at non excites.
¶ Hoc quippe nō est mili
tis sed seditiosi. Si at tu
ba pietatis vocauerit. cō
festim procede et cōtēpne
aīam et ign̄iedē cū alacri
tate mlta. i agonē irrupe
ac iem. aduersariōrū cōcide
faciem. diaboli statue tro
pheū. Si at pietas
leditur neq̄ depopulat
aliquis. que ad nos pti
nēt dogmata. dico at
ea q̄ ad aīaz ptinēt. neq̄
cogit aliquis facere qđ
deo nō placet. noli esse
supfluus sāgnis. oportet
esse plenā cristianitatē.
sanḡnis at dico nō ut
alios effūdam? sed ut
paratus simus nostrū
effundere. Cū tāta igit
~~crudelitate~~ alacritate
ꝑsecūtiōnis sāguinē effūdam
q̄n pro xp̄o hoc erit cū
quanta quis aquam
effundit. Etēi aqua ē
sanḡs crūfusus corpori.
et cum tanta facilita
te carnē spoliare debe
mus. cū quanta et ves
timentū. hoc at erit. si
nō erimus pecunie de
diti. si nō domib? si nō
affectioni. si ab oībus
erimus sēpati. Si ēi
qui militarem vitam
ducūt oīb? imūtiant.
et vbicūq̄ bellū vocaue
rint ibi adsūt. et vias
incedūt. et oīa cū alacri
tate sustinent. mlto
ꝑplius nos xp̄i milites
sic sic ꝑpatos esse opor
tet et dispositos ad bel
lū passionū. ¶ Nūc nō ē
persecutio neq̄ ītigat
fieri aliq̄n. sed aliud bel
lū est cupiditatis. pe
cuniarū. īmudie cetera
vīq̄ passionū. ¶ Quod
bellum navzans pāl?
dixit. ¶ Nō est nob? collu

ctacio adūsus carnē et
sanguinē. Istud ist̄at. ppt̄
hoc nos semper armatos
stare vult. stare īquit
succīcti lūbos vr̄os. Od̄
etiam ipsū pūtis tēpois
significauit qz sp̄ oport̄
tet armari. Mltū bellū
per līguā. mltū p oculos
istud bellū vīcamus. mlt̄
tū bellū est cupiditatū
idcirco īde armare īcipit
militem xp̄i. State īq̄t
succīcti lūbos vr̄os. Et ī
tulit ī veritate. Quare
ī vītate? Illusio quippe
est. ī falsitas et cupidi
tas. propterea dixit dpha
Renes mei īpleti sūt il
lusionibus. Non volū
tas ista r̄es. sed vmbra
volūtatis. Succīcti īq̄t
lūbos vr̄os ī vītate. hoc
ē ī vera volūtate ī tem
perantia et honestate
Mito ista monet videʒ
īportunitatē p̄cti volēʒ
mēbra nra munīri. Ira
cūdia quippe īusta nō
iustificabitur. et lorica
nos circūdari vlt et ſ
scuto. Bestia nanqz est
facile allidit ir̄acundia
et mille matheriʒ et mu
nicōibus nobis opus eit
ut superem? et ī p̄mam?
eā propterea nob̄ hanc
maximā partē veluti
ex quibusdā lapidibus.
hoc ē ossibus edificauit
deus munimēta ei cōsti
tuens. ne dirupta facile
vel īcisa tota aīa ledēt
Ignis quippe ē ī tēpestas
magna. et nulla alia
pars per hanc violētiā
sustinet. Dicūt etiā me
dicoz filij propter hoc
pulmonē suppositū esse
cordi ut ī mollicie iacēʒ
veluti ī quadā spongia
motu ppetuo saliens re
quiescat. et nō duricia
repcussū pectus ledatur
īpetu frequentiū saltuū.
Opus est igitur nobis
forti lorica ut semp̄ in
silentio hanc bestiam
seruem?. Op̄s vero nob̄
est etiam galea qz ibi
stat rōnale nr̄m. et īde
aut saluare possibile cog
noscentē que oportet a
perire. Propt̄ hoc dixit
et galea salutis. Cere
brū īquit natura molle
est. propt̄ hoc etiā ipsū
veluti quadā testudine
coopitur desuper. Dum
hec nobis causa bonoz̄
efficatur et maloz̄. dū
autem que oportet cog

noscim⁹ ā que cōtraia. Sz et pedes nīi et manus op⁹ hīt arīs, nō iste manus neq; ista pedes. sed aīe. Ille quidē meditāt⁹ que opz. isti āt ut pgrediantur q⁹ oportet. Armemus igitur nos ipsos isto modo et poterimus prevalere hostib⁹ et corona īdui ī xpo ihu dño nr̄o. cū quo pr̄i yl'a vna cū spūsc̄o nūc et sp̄ et ī sc̄la sc̄lor̄ āmē.

Omdia sexta ca.m z.m

Quapropt' sicut dicit spūs. hodie si vocem eius audieritis ne obdurētis corda vr̄a sicut ī amaritudine iuxta diem tēptacōis in deserto. vbi tētauerūt me pr̄es vr̄i. probauer̄t et viderūt opa mea quadraginta ānis. ideo iratus generacōi huic. et dixi sp̄ hi errāt corde. ipsi vero non cognouerūt vias meas. sicut iurau ī ira mea. si introibūt ī r'quiē mea. Locutus de spe palus et dicens q; dīs domus eius sumus si tm̄ fiduciā et gl'am spei usq; ī finē firmā teneamus. oñdit dei de. q; firme nos oportet expectāe. huic rei fidē ex sc̄ptūa facit. Sed aīadūte obscurius ei quodāmodo huic lotū locut⁹ est. et est difficil' ad itelligendū. Merito oportet breuit⁹ de argumen vos docere. et tūc ad testimoniū r'currere. Tūc iā me op⁹ nō habebitis si aplicā ītencionē didicēritis. De spe ille sermo ēat. q; oportet sperare ea q̄ futura sūt. et q; oīb⁹ modis erit eis qui hī labor̄auer̄t aliq̄ merces et fructus et r'quies. hoc igit' ex propheta cō pbat. Et quid dixit. Quapter sicut dicit spūs sc̄us. Hoc si vocē eius audieritis ne obduretis corda vr̄a sicut ī amaritudīe iuxta diem tēptacōis ī deserto z retrā. Tres r'quies esse dicit. vnā sabbati q; dīs r'quieuit ab opibus suis Sc̄dam ī palestina ī qua ingressi iudei requieturi erant ex miseria mlta et laboribus. Tertia q̄ vera est r'quies. hoc est regnū celor̄. ad quos pueni re cōtingit. veneranda r'q̄escent a laboribus et difficultatib⁹ suis. Harum triū hic mentionē facit Cui' at de vna disputāt'

r'quā

igit'

trui mentionē facit. Vt
ostendat ꝓphām de hac
dicē. De ꝑma ei iquit nō
dixit. Quō nāq. Vtpote
q olim facta sit. Si neq
de ea. que i palestina fuit
Quō nāq. Nō ei itroibit
i requiē meam. Restat
igitur tiam hanc esse
requiē reliquā. Verūp
tamē necessariū est etiā
hystoriā ꝑplicare ut ma
nifestior fiat ozo. Cū ei
egressi essent de tra egip
ti et mltā viā pābulas
sent. et mlta iudicia d
tutib dei acrepisset. in
egipto. i mari rubro. i
heremo. ꝙsiluī fecerūt mā
dare speculatores q debe
rent explorare naturā
tre. Illi vero pgētes rnisi
sūt quidē valde mirates
magnoz fructuū pte
atricē esse dicētes. et viro
rū ītxpugnabiliū illā
puciam et fortuī. Iudei
vero igrati t īsensati. quos
oportebat ut recordarēt
tantorū dei bnficioz. et
quō eos cōclusos i medio
tāti exercitus egiptiorū
eripuit de piculis et ex
cubiarū fontes sine defu
donauit. et māna tbuit
et alia mlta q opatq
est et tra deō. Horū at co
gitauerūt nihil sed timōe
ex nulla cā fō obstupuerūt
dicentes. Iterū i egiptum
itrare volum. eduxit ei nos
deus hyc. ut pereamq cum hic
filijs nris et mulieribus.
Deus igit ītratus qr sic citi
oblita tantaq facta erāt
iuuauit ut non itraret
generatio illa i requiē q
hic dicta ē. et oēs pierūt
i hēmo. Dā ergo dauid
hoc postea dixit ꝓ grā ēz
illoz loquens. Hodie si
vocem eius audieritis. ne
obduretis corda vra ne
filia patriā qualia pro
genitores vri. ne ꝑuenī
requie. hīc clarū est. qr ē
quedā requies. Terzā
acceperāt requiem. que
erat i palestina. quare
iterū eis dicit. Hodie ne
obduretis corda vra sicut
pres vri. Que est ergo a
lia iquies nisi regnū celoz
cui imago t vmbra est
sabbatū. Deinde ponit
one testimoniū. Est at.
Hodie si voce eius audi
eritis et certā. Tuc ifert.
Videte fres ne sit i aliq
vrm cor maligū ifideli
tatis ut recedat a deo vero
Quippe ex duricia ifidelita

tib nascit. Et sicut obdu-
ta corpa et diuta nō obse-
quūtur maūb⁹ medicorū
sic et aīe obdurate nō obse-
quūt vbo dei. Fortassīb eī
aliqui iā etiā nō credebāt
tēp nō essent vera ea que
fta sūt. Idcō dixit. Videte
ne forte sit ī aliquo vr̄m
cor malignū ī fidelitatis
ut recedat a d'o viuo. Qp
pe qm̄ fmo de futuris nō
est ita credibil' sicut de p
teritis. cōmendāe facit
eos hystorie ī qua fide o
pus habebant. Si eī prēs
vr̄ iquit qr nō speraueīt
sicut oportebat sperare
het passi sūt. mlto āplius
vos. ad illos eī iste fmo
factus est. Hodie nanq
iquit sp est donec cōstat
mūdus. Propt' qd cō
solamū vosipos p singlos
dies usq quo vocat ho
die. hoc est edificate inuicē
corrigite vosipsos ne cō
tingāt vob silia. Nō ob
duret quisq ex vob dei
piente pcto. Attendib qr
ifidelitab pctm facit. Si
cut ifidelitab malignam
vitam procreat, sic etiā
aīa qm̄ ī profundo malo
venerit ptemt. cōtenenb at
credere, neq patitur ut se
timore libet. Dixi nāq
iquit nō videbit dns nec
itelliget. Iterū labia
nra apud nos sūt. quis
est nr dns? Et iterū cui
dei gra offendit ipius dm
Et iterū. Dixit īsipiēs in
corde suo non ē deus. Cor
rupti sūt et abomina-
biles facti sūt ī studijs su
is nō est timor dei ante
oculos eorū. qm̄ dolum
opati sūt ī cōspcu eius
inuenire iqtatē et odire
Christus quō hoc idem
dixit. Omnis q male
agit odit lucem. Deide
īfert aplus. Participi
pes eī frī sumus xpi. par-
ticipamur ex eo iquit.
vnū frī sum⁹ nos et ipe
Siquidē ipe caput ē. nos
corpus cohēdes et cōcor-
porales. vnū corp⁹ sum⁹
ex carne eius & ossibus
eius. Si tn̄ prīcipū
subne eius usq ad finē
firmiter teneamus. Qd
ē prīcipiū subne. Fidē
significat per quam
subsistim⁹ et nati sum⁹
et essentiales ut ita di-
camus facti sumus. De-
inde īfert Dū dicitur
hodie si vocem eius au-
dieritis ne obduretis corda vra

sicut ī amaritudine. per ypbaton dictū est. hodie si vocem eius audieritis. ne obduretis corda vra. Timeam⁹ ne forte cessante pmissione qua promissū est ītrare ī requiem eius putet se aliquis nr̄m alienatū esse. Ettēi sumus euangelizati sicut et illi ī eo qđ dictū est. hodie si vocē eius audieritis. hodie ei spē est. Nz nō profuit hmo auditus ill' qui non erāt cōtēperati fide eor̄ que audierant. Et quō non profuit? Deinde volens eos terrere oñdit hoc ipsum dicens. Q̄dam ei audientes amaricauerūt. sed nō oēs qui exierūt de egipto per moysen. Q̄bus āt iratus est p xl. ānos? Nō ne peccatoribus. quorum membra ceciderūt ī deserto hēmo? Quibus āt iurauit qr nō ītrarent in requiem eius. nisi īfidelibus? Et videm⁹ qr nō poterant ītrare propt̄ īfidelitatē. Dicens iterum hoc testimoniū ad īterrogatōem īferit qđ facit sermonē apertū. Dixit ei. hodie si vocē eius audieritis. ne obduretis corda vra. sicut ī amaritudine Quorū obdurator̄ mētionem facit? Quor̄ īfidelium? Nōne iudeor̄? Qđ āt dicit tale est. Audierūt et illi inquit. sicut et nos audiuimus. sed nihil profuit illis. Non ergo putetis qr ex auditu tm̄ predicatōis īuanū. qr et illi audierūt. sed nihil vtilitatis habuerit. qm̄ nō credidērit Caleph āt et Iheſus qr nō cōtpati sūt īfidelibus effugerūt penā q̄ ill' illata est. Et ī spē qm̄ relabilit' non dixit nō īsenserūt. sed cōtēperati sūt. hoc ē sine sedicione dissenserūt ill' oīb⁹. vnā atq; eandē sentēciam hñtes. Hic mihi videt̄ tīetiā quandā sedicōem sīgnificāre. Intrabim⁹ ei īquit nos ī requiē q̄ credidim⁹. Et vnde hoc certū ē? Intulit secūdū qđ dixit. Sicut iurau ī ira mea. si ītrabūt ī requiē meā. Quāq̄ requiē dicat ab opibus euāg. cōstitucōe mūdi frūs. attamen hoc nō nos ītratur⁹ manifestauit. sed illos nō ītraturos. Id ergo festinauit ostendere ītrī qr sicut requies illa nō phibet aliā requiē dici. sic neq; hec illā

cclorū i quiē. Iterū ergo vlt
ostendē qz nō veneruūt illi
ad i quiem. qz eī her dicit
addidit. Dixit eī alicubi de
septima die sic. Et i quieuit
deus ī die septima ab oīb9
opibus. Et hoc iterū. sed in
trabūt ī requiē meā. vide
quō phibet illā esse i quiē.

Nā ergo i linquit iquit
quosdā ītrare ī illā. et qui
primo euangelizati sūt
nō īgr essi sūt ꝓp ī fidelita
tē. Deinde quandā diffinit
diem hodie ī dauid dicēs.
post tantū tēpus sicut pre
dictū est. Quid at ē quod
dixit? Nā eī iquit debēt
aliqui ītrare et vtiqz illi nō
ītrauerūt. Quia ergo a
liquos oportet ītrare. et
debēt aliqui ītrare. audi
amus vīn hoc certū sit. ꝑ9
tātos ānos īquit dicit ite
dauid Hodie si vocē eī9
audieritis ne obduretis cor
da vrā. Si eī eos ihesus i
quiescere fecisset. nequaq̄
de alia die loquēt9 poste
a. Certū est ergo quia fu
turū est quosdā accipe
ītribucōem. ī her itaqz dr.

Perinde īquit i līquitur
sabbatismus ꝑplo dei. Vñ?
Ex eo qđ precipitur ne ob
duretis corda vrā. Nō eī
ꝑcipet nisi esset sabbatis
mus. neqz iuberent talia
non facere. ne eadē etiā
ipsi paterent. nisi futm
esset eos talia pati. Quid
eī talia erāt passi pale sti
nā ꝑuīcā possidētes. nisi
alia quedam esset rēqēs.
Et bñ cōclusit hūc ſmo
nē. nō eī dixit i quies. ſz
sabbatismū ꝑprie nomē
ad qđ gaudebāt et cōcur
rebant sabbatismū vsē
vocāb. Sicut eī sabbato
ab oībus mal' abstinē lex
iubet. illa tm fieī q̄ ad obse
quiū dei ptinēt. que sacer
dotes efficiebāt et q̄ aiām
iuuabant et nihil aliud.
sic et tūc. postea vero non
ita ē īquit. sed quid? Q̄
eī ītrat ī requiē eius et ipe
requiescit. ab opibus suis.
sicut a ꝓprijs deus. Dicit
eī deus requieuit ab opib9
suis. sic ītrāb ī requiem ei9
Nā eī de i surrectiōe illiꝰ
erat sermo. hoc desiderabāt
adūtē ī isto ſmone oīa cō
cludit in eo q̄ dīm ē hodie
ut nūq̄ desperēt se ītra
turos. Cōsolamū īquit
vosipsos per singulos di
es. hoc ē. si quisq̄ peccauē
rit usquequo est hodie
spē habeat. Nullus igit

desperet usquequo viuit. maxīe aūt īquit ne cui sit cor malignū īfidelitatib. ac si etiam sic. nemo desperet. sed ūfoueat seipz Usquequo cī dicitur hodie habet occasionē. hic aūt non solū īfidelitatem dit. sed etiā murmuracoēm. quoz mēbra cernebāt ī heremo. Deinde ut nō putet aliquis qz absolute īquie fiādabit. īfert et supplicū dicens. Viuēs quippe ē vbū dei et operans et acutius sup oēz machaerā bib acutam. ⁊ penetrāb ī interioza aīe et spūs cōpagū ⁊ medullarū. et iudex meditacōnū et ītelligentiarū cordis. Hic de gehēna disputat aut supplicio. In abscondita inquit eius penetrat. hoc est cordis nīi. ⁊ sedans aiām. Nō cī hic cadūt mēbra neq; fiāt fiādatio ē sicut illic. sed regni celoz et gehenne tradi etne et supplicio īmortali et pene. Sed cōsolamū vosipsos. Attēdite mansuetudinē et prodi uitatem pauli. Nō dixit ītrepate sed cōsolamini Sic nos oportet cib qui per tribulacoēm angustiāt accomodāt. Hoc et ī epla ad tessalonicenses dicat scribens monete īquietos De pusillanimib aūt non sic. sed quid. Vide. Consolamī pusillanimes. suscipite īfirmos. lōganimes estote ad oēs. Hoc ē. non desperetis. nō renūcietis Eū cī qui p tribulacoēm angustatur. qui nō cōsolatur durioze fiat. nō obdurēt quisq; ex vob īquit decepcione pcti. Aut cī decepcōez dyaboli dicit. decepcio q̄pe est vnera ut nihil quis speret futuroz putando qm̄ sine vcīproctaōe erūt actus nīi. atq; de factis nīis. q̄ hic agimus nullā reddemus rationēm. neq; erit īsurrectio. Siue aliter deceptio est sine vllo esse. doloze. Dicere quippe qua sēl peccaui. iā nō habeo spē vcuperādi meipz. decepcio est. Deinde spē ill' exultat dicēs. Participes facti sumus pene dicēs. q̄ ita nos amauit. qui tm̄ nob dignatus est. ut suū nob fiāt corpus. nos nō despici et pereūtes. Intelligam⁹ quid de qualibet factis sumus. Nos et xp̄us vnū

sumus: nō ergo īcredibiles
ei existamus. Id iterū illud
significat qđ dictū est alibi
qui si tolerauerimus et cōfidi-
mus. Hoc ipse ē participes
facti sumus. cadē participa-
mus que et xp̄us. Hortat
quippe ex utilibus. ꝓticipes
īquit sumus xp̄i. Deīde
hortat ex tristib⁹. Timea-
mus ne forte cessante pro-
missione ītrandi ī r̄equiē
eius putet q̄sq̄ vē̄ priua-
tū se esse. Illū at manifes-
tū est et oībus cōfessibile.
Pbauerūt me īquit et vi-
derūt opa mea quadraginta
ānis. Vides q̄ nō opor-
tet expetere per r̄ip̄rocacōēs.
sed siue r̄ip̄rocet siue non
credē illi. Illos ei nūc cul-
pat ī hoc q̄ tētauerūt dm
Q̄ ei vult probacōēs am-
pere vel vtutib. l' puidēcie.
vel procuracōib eius nec dū
credit nec potentē eū esse
neq̄ misericordē. Hoc etiā
anteriorib⁹ sēbens sig̃fi-
cabat volens fortassis iā
vtutē eius et quātā p illū
puidentiā gerat examina-
cōem et r̄dargucōem sig̃re
ītentacōibus. Vides q̄ er ī
fidelitate vbiq̄ oñditur
deus. et ad īdignacōēz ad
ducit. Quid ergo īquit.
Remanet sabbatism⁹ ꝓp̄lo
dei. Vide at quō totū istū
ſmonē ratiocinatus est.
Juraui īquit ill' poribꝰ
nō ītrare eos ī r̄equiē. et
nō intrauerūt. Deīde p⁹
illos post mlta tēpora
loquens iudeis dixit. Ne
obdurecris corda vrā sic.
prēs vrī. Certū vero qm
est alia r̄equies. De illa
ei que ī palestina fuit
nō potest dici. habebat
ei illā. De septima nō pt
dici. nō ei de ipsa dispu-
tabat. siquidē mlto āte
iā facta erat. Aliā igit
quandā significabat
q̄ vera ē r̄equies. Reue-
ra illa ē r̄equies. ubi fu-
git dolor. tristicia gemi-
tus. ubi neq̄ sollicitudi-
nes. neq̄ labores. neq̄
agones. neq̄ timor ob-
stupefaciens et cōmouēs
aiam. sed solus dei timor
voluptate plenus. Nō
est illic ī sudore vultus
tui comedes panē tuū.
neq̄ spine neq̄ t'buli.
Nō illic ī tristicia gnāb
filios. neq̄ ī viri cōuer-
sio tua. ī ipse tui dnā
bitur. sed oīa pax. gau-
diū. iocūditas. volup-
tas. hoītas. māsuetu-
do. Non illic īuidia
neq̄ zelus. neq̄ morb⁹

neq; mors corpis. neq; ulla
q̃uietudo aũe. Nõ ibi tñ
bre neq; nox. sed semper
dies. semper lux. semper
dei claritas. Nõ est ibi fa
tigari. nõ est ibi fastidiũ
accipe. sed semper ĩ desi
deio bonor̃ pseuerabim9.
Vultis ut dem vobis si
militudinẽ quandã illi9
status. Nõ ẽ q̃dẽ possibi
le verũptñ ĩ quãtũ possũ
conabor vob dare quandã
imaginẽ. Suspiciamus
ĩ celũ qñ nulla se ĩpedit
nubes. et clara est eius
oĩb corona. Deinde ad
pulchritudinẽ aspect9 ei9
aliquãtulũ tpis pdure
mus et ĩtelligamus qm
et solẽ habebim9 nõ q̃dẽ
talẽ qualẽ nũc. sed tãto
meliorẽ effñ. quãto lu
teis tectis auru est melio.
Post illã item superus
tertũ angelos. archãglos
inumeráabiles pplos. ĩcor
porearũ vtutũ. Deide
ipsa dei regna thronũ
patrũ. sed nõ valet sic
dixi sermo exprimẽ totũ.
et opimento opus ẽ. per
experimentũ quippe me
lius agnoscitur. quõ dic
mihi adam fuit ĩ padi
so. Ab illa multo erit
melior ista cõuersatio. q̃
tũ terra melius est celũ

Attamen aliã silitudiẽm
ĩquiramus. Si cõtigat a
liquo modo ĩpatorẽ oẽm
mũdũ obtinere. Deinde
neq; bellor̃ neq; curarum
hic ullam molestiã. sed ĩ
honore esse tñ et deliciari. et
milta hic tributa. vndiq; z
aurũ illi affluere et ĩcun
ditũ esse. qualẽ illũ putes
q̃m hic. si oĩa bella totius
tre quiescẽ videat. Tale
aliquid erit. magis at ne
quaq; ad silitudiẽm istius
regni puenit. Propt̃ qd opor
tet et aliã ĩquirere ĩtelligẽ
tiã. sic mihi aliquẽ q̃ sit
sicut ĩfantulus vgis. Vsqueq;
quidẽ ĩ vulua ẽ nihil sentit.
si at cõtingat eũ egredi et
ĩ thronũ regalem ascẽdere
nõ paulatim sed cõfestim
cuncta accipe. sic ẽ ille status.
Est et alia silitudo si quis
victus milta mala passus
repẽte ad vgale solũ rapi
atur. Dz nec sic ĩtegre per
tingere potui ad illius reg
ni silitudinẽ. Hic q̃ñq; q̃
pcepit bona ĩ prima die
gaudet. ac si ipsũ regnũ
duxit iuge. tenetur etiam
gaudiũ ĩ secda die z ĩ tria
die. tpe vero procedente p
manet quidem ĩ volup
tate. nõ tñ tãta minuit
quippe semp ex assuetudie

qualeñq; illud sit. Illuc at
non solū nō decresit sed
etiam augmentū accipit
Intelligę etiā q̄tū sit aūq;
illuc pgentē nequaq̄ finē
bōrū illoꝝ expectare neq;
mutacoēm quin potius
cremētū. ⁊ vitā finē non
habētem. ōni piculo liberā.
ōni merore et cura extra
neā. plenā gaudys ⁊ mil
le bonis. Di ēt hic ī tāpū
exeūtes. et tabernacla mi
litū expectātes ex velami
nibus cōfecta. ⁊ tela et ga
leas ⁊ vmbelicos sanctorū
vsplendentes rapimur ꝺ
spectaculi mūdo. si etiā
iam vero īpatorē nobis
cōtingat mediū videre.
siue curētem siue eq̄tātē
armis aureis. vnūsitatē
nos hȳē putamus. Quid
ergo putas cū videis scōꝝ
tabernacula etna ī celo
cōfixa. Suscipiēt īquit
vos ī tabernacula etna. cū
vnūquēq; eoꝝ. sup radios
solis videis ifulgentē. nō
ex ere et ferro. sed ex illa
gla cuius candorē et cho
vsqcacōes oculus humanꝰ
non pt īspicere. Et het q̄
dem quantū ad hoīes at
tinet. Quid at iam dicā
mlta milia angloꝝ. ar
changeloꝝ. cherubin. se
raphin. sediū. dnationū
prīcipatuū. potestatū.
quoꝝ pulchritudo īexpli
cabil' oēm mentē excedit
Dz q̄ deus nō gestā īquirere
īcōprehensibilia. Que
oculus īquit nō vidit.
nec auris audiuit. nec
ī cor hoīs ascendit q̄ pa
ut deus diligētibꝰ se.
Proīde nihil miserabi
lius eis qui ab istis exci
derūt. Dz nos efficiamur
expte btoꝝ et mereamur
hȳē bona etna ī xpo ihu
dno nro cū quo pri vna
cū spūsco gloria īperiū
honor. nūc ⁊ semp et in
scla sclorꝝ. Amē

Omelia septīa ca⁹ q̄rti.

Festinemus igit
ītrare ī illā requi
em ne ī idipsū
exēplū q̄sq; īcidat īfideli
tatis. Vivus ē ei sermo
dei et penetrabilior sup
oēm gladiū ancipitem.
ptingens usq; ad diuisi
onē aīe et spūs. cōpagū
q̄ ⁊ medullarū. et discre
tor cogitacōm ⁊ ītentio
nū cordis. et nō est crea
tura occulta ī cōspcu eiꝰ
Oīa aūt nuda et manifes
ta sūt oculis eius ad quē
nob est. Magna q̄dē
res est fides ⁊ salutalis. et

sine hac nō est saluari
aiam aliqñ. sed nō suf
ficit sola hec. operari o
pus est et ꝛnsacōe eam
Proīde pālus etiā admo
net eos qui dignacōem
ministrioꝝ susscipe meru
erūt dicens. festinemꝰ
ītrare ī illā requiē. festi
nemus īquit. q nō
sufficit fides. sed dēbet vi
ta et mltū studiū adhi
beri. Opus ē q̄ppe ūne
ra ut ītrem⁹ in ūgna
celoꝝ. Si eī trā ītrare
nō meruerūt qui tātas
calamitates ptulerūt
ī heremo. et terrā apprē
dere nō potuerūt quia
murmurauerūt et for
nicati sūt. quō nos celū
mereb̄imur ī differēter
viuētes? Opus igit ē est
nobis et studio. Et vide.
nō usq ad hoc tm ē dāp
nificatio. ut nō ītret q̄s.
nō eī dixit. festinemus
īgredi ī requiē ne exci
damus de tātis bōis. sz
qđ maxīe hoīes erigit.
hoc addidit. Quid autē
est hoc? Ne ī idem q̄sq̄
exēplum īcidat īfideli
tatis. Qđ est hoc? hoc
est ut mētem nr̄am ha
beamus illic p spem ⁊
expectacōem ne silīter
excidamus. qui aūt īciderūt
exēplū manifestat ne in
idipsū quidē īcidam⁹? De
inde ne audiens quis in
idipsū eādē ipsam putet
penā. audi quid subūngit.
Viuus ē eī sermo dei et ef
ficax et penetrabilior sup
oēm gladiū ancipitē ⁊c.
Hic ostendit q̄m et illa idē
opatus est et viuit nō ex
tinctus. Igit q̄m sm̄onē
audisti ne simplicit' acci
pias. gladio eī īquit est
penetrabilior. Attende dis
cretoēm pāli et hīc ysida
pro qua causa opus ha
buerūt pphe dicē gladiū
rūpheā et arcū. Nisi cōū
tamuni īquit. rūpheam
suā vibrabit et arcū suū
tetendit et paūit illū. Si
eī nūc post tāta tpa et
post pfectionē. nō pt noīe
sm̄onis tātū terrere. sed
opus habet etiā istis vb̄
ut ostendat eminētiā ex
cōparacōe. et mltomagis
tūc. Penetrabilior īquit
usq ad diuisioēm aīe et spūs.
Quid est hoc? Terribilis
aliquid sīgnificaūt. a' q
spm̄ diuidit ab aīa. a' q
ad ipsa ītorpora penetrat
et pertīgit nō tātū sicut
gladius ad corpa. Hic os
tendit q et aīa patitur.

et ītēriora examinat. totꝰ
per totū penetrat hominē
et discretor ē cogitacōnū
ī ītentōm cordis et nō est
creatūra occulta ī ꝓspcū eiꝰ
Hic maxīe terruit. Ne for
te ad hūc īquit ī fide stātes
nō tm ītegra satisfactiōe
cōfidatis. ipse que ī corde
sūt discernit. ibi ēi ascen
dit et puniens et exami
nans. Et quid dico de ho
minibꝰ. ac si āglos dicat.
ac si archāglos. ac si che
rubin. ac si seraphin. ac
si aliā q̄libet creaturā. oīa
nuda sūt et aperta. nihil
est quod eū possit latere.
ad quē ꝓmo ē nobis. Cōd
at est apta. Ex methafo
ra pelliū. q̄ pcudibꝰ de
trahūtur. sicut ēi cū petru
des occidēit quis. et ex ar
chanis detraxēit pellem
oīa ītēriora nuda sūt. ⁊
aperta fiūt oculis nr̄is. sic
et deo apta subiacēt oīa.
Tu at attende etiā hoc
quō semper opus habet
corporeis exēplis qđ fit
ex infirmitate audientū.
Nā ēi videat eos tardos
esse. et opus hūntes lacte
non solido cibo. oīa nuda
sūt īquit et apta oculis
eius. ad quē nobis ē ꝓmo
Cōd est ī idipsum exem
plū ī fidelitatis. Tanꝯ
si dicat. Quare nō videūt
illi trā t'epromissiōis.
Nā accipientes pignus
vtutis dei oportebat eos
credē. timore magis obe
dientes. et non magna
imaginari. nā certe pu
sillanimite pericūt. Pt
at ~~aliꝰ dici~~ aliud dici.
ꝙ et maximā ptē itine
ris ābulātes. cū ad ipsa
limina venirent cū ipm
portū ītrarent dimersi
sūt. Hoc etiam ī nobis
timeo inquit. hoc ipsū
exēplū ī fidelitatis. Nā
et isti multa passi erāt
sicut eis post paululū
dicens. Recordamini po
rū diez ī quibus illumi
nati estis. quātū ētamē
passionū sustinuistis.
Nemo ēi pusillanimis
sit neꝙ ī fine vnūtians
tradat. Sūt ēi qui ī prī
cipio cū īgenti desiderio
arripūt aliquid. postea
pāululū quodā vnūso
adicere nolentes vnūsū
amittūt. Sufficiente ex
paretibus nr̄is docemur.
ne silia ītidamus. ne ea
dem patiamur q̄ illi pas
si sūt. hoc ē. ī idipsū exē
plū ī fidelitatis nō ī sol

uamus. qđ etiã cũ finẽ
dicit. Solutis manib
et dissoluta genua erigi
te ne ĩ idipsũ exẽplũ quis
ĩcidat. hoc eĩ est ĩuera cre
dere. Deinde ne audiẽs
quisq; idipsũ exẽplũ eã
dem suspicaretur penã
quã et illi passi sũt Adtẽ
de quid dicit. Viuax eĩ ẽ
fmo dei et efficax et pene
trabilior super oẽm gla
dũ ancipitẽ. Omni qp
pe gladio seuior est. In
eoz nanq; aĩas ĩcidit ser
mo. plagas quasdã ope
rãs seuas. et pnciosas
ĩasiones ĩportans. Sed
harũ ĩ nũ demõstracoẽm
adhibere nõ opus habet.
neq; ofice necessariũ pu
tat habens tã maĩfestã
narracoẽm. Quale nãq;
bellũ inquit illos pdidit
qual' gladius? Nõne ul
tro corruebãt? Nõ eĩ q
talia passi sum⁹ securi
esse debem⁹ usquequo li
cet nob ĩcreari. Et ne
audiẽtes q ad aĩam pti
nebãt negligẽtes efficie
rentur addidit ea q ad
corpus attinerent. Tũc
eĩ sic fit sicut rex a quib
iudices suos. maiora
peccantes. primũ quidẽ
spoliat milicia et cĩgl'm
aufert et dignitatẽ et tũc vl
cisc̃itur. sic etiã hic gladius
spũs operatur. Post hec de
filio disputat. Ad quẽ nob
sermo ĩquit est. hoc est ipsi
ĩquit reddituri sumus rõẽz
actuũ nr̃oz. Et quõ hoc fit.
Vt nõ cadamus inquit
neq; pusillanimes efficia
mur sufficiẽt quidẽ etiã
nob illa docẽt Habem⁹
at ĩquit a sacẽdotẽm mag
nũ ĩtrãitem celos ihesum
filiũ dei. Quia eĩ apte ad
didit. Nõ eĩ habemus ĩq;
sacerdotem non valentem
cõpati ĩfirmitatibus nr̃is
idcõ supius dixit. In quo
passus est. iste tẽptatus
potens ẽ eos qui tẽptãtur
adiuuare. Intuẽ igitur quõ
et hic idipsũ facit. Quod
at dicit tale ẽ. Veit ĩquit
p viã qua et nos. magis
autem asperiorẽ et oĩm
hoim experimẽtũ accepit.
Illic quippe dicebat nõ est
creatura occulta ĩ cõspcu
eius diuinitatẽ sigfficans
nũc at qr de carne loc̃tur
humiliter disputat dicens.
Habentes igitur põtificẽ
magnũ ĩtrãtem celos.
Et ostendit maiorẽ illi ẽe
curam de nobis. et qr sicut
apts adest et nõ vult eos
cadere. Moyses eĩ inquit

nō ītrauit ī ꝙuīē. ipe ātē
ītrauit. Et quō hoc nuſq;
poſſint murū nō eſt ne vide
rentur ſibi ocaſionē exau
ſarōīb⁹ īuenīe. Cōprehēdit
āt etiam ipſū. Et ne videa
tur actuſare illū virū ap
te illud non dicit. Si eī ali
quid hmōdi diceret
talia adūſus illū ꝓtuliſ
ſent dictātes cōtra moyſen
et cōtra legē loquit' mul
to āplius ſi dixiſſet nō ex
paleſtina. ſed celo maiora
de illo dicēt. Sz nō totum
pōtifici tribuit. ſed etiā a
nobis querit cōfeſſionem.
hītes īquit pōtificē mag
nū ītrātem celos ihm fili
um dei. Teneam⁹ cōfeſſi
onē. Et ualē ꝓfessionem
dicit. Cm rſurrectio. qm
ītributio. qm mille bona.
qm xp̄us deus ē. qm fidē
recta eſt. hec ꝓfiteamur.
Cīa vero hec vera ſūt ma
nifeſtū ex eo q; pōtifex in
ītetioribus cōſtitutus ē
nō erubam⁹. cōfiteamur.
ſi eī nō adeſſent falſus
eſſet q; promiſit. Proinde
etiā hoc verū eſt q; modo
diſſerūtur. Et eī pontifex
nr magnus eſt Nō eī
habemus pōtificē qui nō
poſſit cōpati ifirmitatib⁹
nr̄is. Nō īquit ignorat
q; noſtra ſūt ſicut mlti pō
tifices qui ignorāt eos q;
ī tribulacōīb⁹ cōſtituti
ſūt. et neq; que ſit t'bula
tio ī hoīb⁹ ſcūt. Impoſ
ſibile quippe eſt ſine affli
ctiones afflictoq; ex qu
experimentū afflictoīq;
non habuit nec ſenſibi
liter oīa ſuſtinuit. Pōti
fex āt noſter cōpetenter
p̄mū oīa ſuſtinuit et tūc
aſcendit ut poſſet �compati

Tēptatū inquit ſecun
dū oīa ſilr̄ ſine pcto.
Inſpice quō etiā ſupra
idipſū ſilr̄ poſuit. et hic
iterū ſcāndū ſilitudinē.
Hoc pſecutōem paſſus ē.
ſputa ſuſcepit. amuſatꝰ
eſt. detractionē ſuſtinuit.
calūpnias paſſus eſt. re
pulſus eſt. ī fine crucifix⁹
eſt. Iuxta ſilitudinē īquit
ſine pcto. Hinc etiā aliud
ſignificat. Poſſibile eſt
ſine pcto etiam ī t'bula
cōibus cōſtitutū degere
ſicut etiā cū dicit ī ſilitu
dinē carnis. Nō hoc dicit
q; ſilitudo carnis fuit.
ſz q; carnē ſuſcepit. Eua
gr̄e ergo dixit ī ſilitudinē.
Cīa de pectatrice loq̄bat
ſilr̄ īquit carnis nr̄e. Na
tura īquit ſilr̄ eſt nob
pcto vero nequaq; Ac

q̄ippe

cedamus ergo cū fiducia
ad sedē gr̄e eius ut acipiam⁹
~~eduamus~~ ad miām et gr̄
ciam ueniamus i aūxi
lio oportuno. Quā dicit
sedē gr̄e. sedē ipsam uga
lem dicit de qua alibi di
citur. Dixit dn̄s dn̄o meo
sede a dextris meis. Quid
est accedamus cū fiduci
a? Cia pōtifice sine pcō
habemus etante cū mū
do. Cōfidite inquit ego ei
uici mūdū. Nā qd dic
tū est oportet eū oīa pa
ti mūdū esse a pcīs hoc
significat ac si nos sub
pcō sumus. sed ipse sine
pcō est. Accedamus ergo
cū fiducia ad sedē gratie
nō iudicij ut acipiam⁹
miaz qualem q̄rimus.
Largitas eius q̄ppe ē hec
causa et donū uegale.
Et ueniamus inquit
gr̄am i oportuno aūxilio
bñ dicit i oportuno aūxi
lio. Si ei nūc inquit acce
das acipies et gr̄am et
miam. Oportune q̄ppe
accedis. si at nūc accesse
ris nequaq̄ ianis q̄ppe
erit accessio. tūc nō erit
ei ~~tēpus~~ sedes gr̄e usq̄
tūc sedebit tex. cū at ve
nerit finis tūc surgit ad
iudiciū. Exurge inquit
deus iudica tram. Acceda
mus ergo cū fiducia. Ite
illud dixit ut nihil hābe
amus i ossiā maligni.
Hoc est nō dubitātes. nō
enī pt talē cū fiducia ac
cedere. Ideo dixit oportu
no tpe audiui te. et i die
salutis adiuui te. Et nī
post baptismū peccātes
ueniē pniaz gr̄a est. Ne
at audiues illum pōtifi
cem putes stare statī eū
ad sedē adducit. Pōtifex
at nō sedet sed stat vide
qm qd frūs est pōtifex nō
nature sed humilitatis et
exāmi cōis.

Hoc et nobis nūc oportu
nū est dicere. Accedamus
cū fiducia petentes tātū
fidem afferamus et oīa
ebuit. Modo tēpus est
donoz. et nemo de seipo
desperet. Tūc est despera
cōis tēpus cū thalamus
fuerit clausus cū ītrauerit
rex videre discūbentes
cū uenerit ad sinū pri
che qui eo frti fuerīt dig
Nūc at nerdū ad hunc
quippe theatrū consistit
adhuc agon permanet
ad hunc palma ~~permanet~~
pendet. Festinemo igitur
nā et paulus dixit. Sic
ero quasi nō incertum

alsu opus est et cursu valido. Qui curzit neminē
occurzentū sibi videt siue
per pratū siue per aspera
loca trāseat. Qui curzit
nō ad īspectores ītendit.
sed ad palmā siue diues sit
siue pauper siue detrahat
quis siue cedat siue īiuriet
siue lapidet siue domū dui
pet siue filios videat aut
vxorem siue aliud aliqd
Ad vnū tātū festinat cur
rendo hoc est. ut accipiat
palmā. Qui curzit nusq̄
stat nam si vel modicum
negligat totū amittit.
Qui curzit nihil ātepoīt
fini. sed magis ad eū ptendit. Hoc a me dictū est ad
eos qui dicūt In iuuentute mea studui quidem.
In iuuētute ieiunaui. nūc
āt senui maxīe veō ī ligi
ositatem augmētare debuit
Nemo m̄ veteres vtutes e
numeret. nūc magis vige
at et ī iuuētute firmus est.
Qd̄ eī corpale istū cursū
curzit recte dicat qz cauti
es eū ap̄hendit et valet si
militer curzere qz ōnib a
gon ī corpe constitutus ē.
Tu veō ob quā cām cursū
minues. Hic eī animo
opus ē aīo erecto Alia q̄p
pe ī senectute potius con
fortatē tūc viget. tūc ex
ultat. Sicut ei corp⁹ usq̄
quo febribus detinetur &
et subsequētibus egritu
dinibus ac si sit validi
tamē afflugitur. cū āt
libeatū fuerit ab obsessi
one morboz liberatur p
plriā vtutem. Sic etiā
aīa ī iuuētute febribus
laborat. et amor gloriae
opprimit eam et delitiaz
z veneriarū rerū et alia
rū multaz imaginatio
nū. Cū autē senectus
aduenerit oēs has passi
ones effugit. alias per
sanctitatem. alias p phīas
Cōstricta q̄ppe corpe las
sante senectus nec si ve
lit aīa ill' vti ptmittit. sz
ut hostes diūsos ī cludēs
velut ī loco a turbis libe
ro collocat et multā ei
opatur tranquillitatē
et timorē īducit āplioē
ac si nullus alius. Verūp
tamen qui cōsenuerūt
sciūt qm̄ morituī sūt. z
qz vtiq̄ appropīquauerūt morti. Qd̄ igitur
cupiditates huius sēcli
excludūtur. tribunalis
āt expectio subītrat et
difficultatē q̄ erat ad cre
dendū demollit. Nōne
magis attentior efficit

si voluerit. ¶ Nō ergo dicit mihi cū videmus a iuuenibus seniores petiores nimietate malicie. Nāq; eos furiosos videmus nullo ipellēte ultro ire i p̄cepō. ¶ Nñ ergo senex curacōem nō hz. nō p̄t dicere delicta iuuētutis mee et ignorācias ne meminerīs. Nō ei i senectute ita furiosus est ostendit qz et i iuuētute nō per ignorācā nō per etatē talis fuit sz p negligētiā. Ille quippe potest dicē Delicta iuuētutis mee et ignorātie ne meminerīs q̄ i senectute cōpetentia gerit. qui procedēte etate mutatur. Si āt et i senectute ita ihonestus est. neq; etati reuerentiā exhibet quō dignū est hmōdi senem appellare. ¶ Nu ei dicit. pctā iuuētutis mee ne meminerīs velut i senectute correctus hoc dicit. Nō igitur ex his q̄ i senectute cōtingūt sibi debes teipsū a venia etiā eoz q̄ i iuuētute feceris. ¶ Nuō ei nō est absurdū et sup̄ veniā qđ fit ut senex i taberna sedeat. senex ad circū festinet. senex ad theatrū ascendat velut puer cū curzentib cū plebe. ¶ Vere p̄fusio est et irrisio ut canicie quidē ornētur ex trisetis itā trisetis āt itel lectū habeāt puerilem. ¶ Et si quidem iuuriet illū iuuenis statim canos in mediū p̄ferit dicēs vel canis istis exhibe reuerētiam. Si vero tu eis nō exhibes reuerētiam iam senex quō iuuenes tuos canos reuereri desideās. Non reuereris iquis hos canos hz tu eos cōfundis. Deus te honorauit cādore capilli dedit t̄ p̄matum hzē cōsessus. ¶ Quid prodest tibi hōrem illū hzē. ¶ Quō te reuereretur iuuenis cū te videat ap̄lius lasciue deditū. ¶ Canicies q̄ppe tūc est venerabil' q̄n egerit q̄ canitiem decent. Cū vero iuueniliter senex vsatur. plus iuuenibus ridiculo erit. ¶ Quō potitis iuuenes amonere dū vos senes i ebriemū per icontinētiam vrām. Nō ei nūc irridēs seniores hoc dico sed iuuenes magis irrideo. ¶ Nñ ei het agitis at si ad centesimū veniatis ānū mihi iuuenes videmi et silēs

pueris. Juuenes ei ac si mo-
dicā disciplinā accipiāt et
corrigātur senioribus me-
liores siūt. Et nō est ꝑmo
meus. sed sc̄ptūa hāc nouit
discretionem. Senectus ei
ꝙuit hōrabilis ē multi tem-
poris. et etas senectutis vi-
ta īmaculata. Etei nos se-
nectutē hōramus nō quia
colorē candidū habet. et
ideo ab nigro cōlore āpli⁹
honoramus sed qr īditū
est vite ī vtute prouecte v
videntes ex hoc īteriorem
senectutem. Si vero con-
traria senectuti gesserīt
visibiles fuīt propt̄ annos.
Nā et rigē hōramus et ei⁹
purpuram et dyadema
qm̄ ista sig̃ siūt p̄cipat⁹
Si vero viderimus illū cū
purpura cōspui. ab armi-
geris suis conculcari. ꝑfo-
rari ī custodiā dissipari
nūq⁹ vereremur purpurā
a dyadema. Nōne et ipz
scema plorabimus. Nolī
ergo propt̄ annos velle
honorari qm̄ illos ipse īu-
rias. Nā et ipsi vlcisci se
debent qm̄ scema splendi-
dū et honorabile confun-
dis. Nō aduso oēs ꝺ dī-
cimus. neq; aduſus senec-
tutem absolute ꝑmo ē. Nō
ei fumosus effectus siū. sed
aduſus aīam iuuenilē que
senectutē cōfundit īde pro
senibus dolētes ꝺ dicim⁹ cōfundētib⁹
ea nos. Rex q̄dē est senex si
voluerit et ab q̄ purpura Veo
habet magis regal' est dū
passiones animi vicerit et ve-
lut armigeros subigit pas-
siones. Si vero abstrahat̄
et deiciat̄ a solio et amoꝝ
pecuniarū et ornandi cor-
poris et deliciarū et ebrie-
tatis q̄ iracūdie fuerit se-
nex effrūs et habeat alineꝝ
oleo cōptos. q totā etatem
suā per malā volūtatē
īuuiet quali pena non
sit dignus huiusmodi.
Dz nō efficiamini tales o
iuuenes neq; nob venia
petātibus t̄bueť. Quāc
nō licet t̄ senē esse ī iuuē-
tute. Sicut ī senectute fūt
iuuenes. sic etiā ecōtrario
sicut ei illic neīem capil-
lus albus saluat. sic neq;
hic nigellus capillus īpe-
dit. Si ei īhonestiorē ꝺ
q ꝺixi senē fecerīt multo ā
plius q̄ iuuenē. Verūptā
men net iuuenib⁹ alienuꝝ
est a culpa. Juuenis q̄ppe
ibi tm̄ tyrē venia poterit
dū prudens fuerit dū tpe
īdiget et exp̄imento. Cū
āt opus fuerit tēperātia
a fortitudiē demonstrāe

nequaq̃ vl' qñ opus ẽt
a petuntib abstinere nã
est ubi magis plus sene
iuuenis culpatur. Ille
q̃ppe mlta curacõe opus
hz debilitate illũ senec
tute. iste at fortis est si
voluerit seipsũ ũgere.
Qualem venã mercatur cũ rapit ãplius q̃
senex dũ tenet malũ ĩ
corde. dũ nõ adiuuat
senẽ. dũ mlta supflua
loquitur. dũ ĩiuriat. dũ
maledicit. dũ ẽbriatur
Si at de ĩtemperãtia
putat nõ posse culpari
attende illũ. et ibi mlta
adiutoria hñtem si tñ
voluerit. ac si validius
cũ q̃ senẽ cupiditas
stimulat. tñ sunt mlta
ĩ quibus magis q̃ senex
poterit laborare ut bẽs
tiam illam ĩcantet. Que
sũt ista? labores. lectẽs.
vigilie. Sz q̃d ad nos?
Dic paulo cum dicit. Vi
gilantes ĩ õni pacõa et
orõe cũ dicit carnis curã
ne feceritis ĩ concupiscẽ
tijs. Non cĩ monachis
hẽt scribebebat tñ. sed
õibus q̃ erãt ĩ ciuitatibus. Non cĩ secularib hõ
debẽt aliquid ãplius hẽre
monacho q̃ cũ vxore cõ
cubere tñ. Hic cĩ habet ve
niã ĩ alijs nequaq̃. sed õia
q̃sliẽ sicut mõchi agere de
bent. Nã et bitudines q̃a
xpõ dicũt nõ mõchis tãtũ
dicte sũt alioquin vniũsq
mũdus pibit et actusabim⁹
crudelitatẽ dei. Si vẽo bitu
dines sol' monachis dicte
sũt. secularẽ at hoiẽm ĩpos
sibile esb eas ĩplere. q̃ nup
cias iussit. ipse ergo ones
pdidit. Si cĩ nõ potest cũ
nupcijs ea q̃ monachorũ
sũt ĩplere perierũt et cor
rupta sũt et ĩ angustum
cõclusit ea q̃ vtutis sũt. Et
quõ hõrabiles sũt nupcie
que nob tñ ĩpediũt. Quid
ergo? Possibile est et valde
possibile etiã hñtes vxores
vtutem aggredi si volue
rimus. Quomõ? Si hñtes
tãq̃ nõ habentes sumus
si non gaudeamus ĩ hijs q̃
possidem⁹. si mũdo vtam
tãq̃ nõ vtẽtes. Si at alicq̃
ĩpediti sũt ex nupcijs sciat
q̃m nõ nuptie illis ĩpedi
mẽto fuerũt sed voluptas q̃
male vtitur nuptijs. Nã
neq; vinũ facit ebrietatẽ
sed mala voluptas et excessus modeacõib. Vtẽ cũ mo
deacõe nupcijs et p̃mus ei⁹
ĩ regno celoz et õibus fruc
tib bonis. Que õibus nob

cõtingãt gr̃ã et mĩã dn̄ũ nr̄i
ihu xp̄i cũ quo p̄r̃i vna cũ
sp̄ũsc̃o gl'a ĩperũ hõr nũc
et semp̄ ĩ scl'a scl'oz. Amen

Omelia octaua ca'' quũtũ

OMnis q̃ppe põtifex
ex hoĩbus assũptus
pro hoĩbus cõstituitur ĩ his
q̃ sũt ad deũ ut offeãt dona
et sacrificia pro pc̃is qui
possit cõdolere hiis q̃ ignorãt
et errãt qm̃ et ipse circũda
tus est ĩfirmitate et propt̃
hoc debet quẽadmodũ pro
populo ita etiã pro seipso
offerre pro pc̃is. Vult ost̃
dere btũs pl'us qm̃ mul
to melius est testamẽtũ
hoc q̃ vetus, ffacit hoc lõ
gius ac superioribus ĩstru
ens et p̃seminãs rõcinacõ̃
Quia eĩ nihil eãt corpo
reũ neq̃ imaginatium
utputa nõ templũ. non
sr̃ã scõz. nõ põtifex tm̃ ha
bens constructionẽ vel ob
seruacõ̃s legales. sed alti
ora et pfectiora oĩa et ~~nr~~
nihil corporeũ, totũ ãt ĩ
spiritalibus erat. Spitalia
autẽ nõ sic ĩtroduxit in
firmos sicut corpalia propt̃
ea oẽm istũ mouet sm̃o
nẽ. Et ĩtuẽ sapiãz. Prio
a põtifice facit ĩitium et
frequenter eũ põtificem
vocat. et ex hoc primum
ostendit differẽtiã. Idcõ
defunct̃ pmũ quidem põ
tificẽ et demõstrat q̃ pti
nent ad põtificẽ. signa
põtificatus octinebãt
ei, qm̃ neq̃ generosius eãt
neq̃ ex ~~t~~ tribu põtificali
nec ĩ hac tra sacerdos.
Quõ ergo pontifex ĩquit.
Et sicut ĩ epl'a ad roma
nos ĩcredibilẽ sm̃onem
accipiens fides opatur
qd̃ nõ valuit totus labor
legis neq̃ ritsacõ̃s sudor
refugit ad prĩarchã et ad
illũ totũ temp̃s redigit.
sic etiam hic alterã sacr̃
doty viã pergit ex hiis q̃
iã dicta sũt eã ponẽs.
Et sicut ĩ supplicijs nõ
solũ gehẽna propoĩt sed
etiã que ĩ pr̃ib9 cõtige
rũt, sic etiam hic pter
eos fidẽ facr̃. sed qm̃ ĩfir
mi fuerũt auditores ecõ
tra fit. Interĩ q̃d eminet
Eminẽtia q̃ppe q̃ est secũ
dũ xpacõ̃em si fit ĩ quib9
dã cõitat. ĩ quibusdã ãt
excellit si vero nõ neq̃p̃
scdm̃ cõpacõ̃em fit. Om
nis sacr̃dos ex hoĩb9 sũpt9.
hoc cõe est xp̄o. pro hoĩb9
cõstituitur. et hoc ut offe
rat dona ~~et~~ et sacrificia pro
pp̄lo et hĩs sed nõ totũ. Re
liqua vero nõ sũt coĩa

Qui pt cōdolē eis q̄ ignorāt et errāt. Hic iā excellentia ē. Et ipse ip̄e cīū datus est īfirmitate ꝓpt̄ hoc debet sicut pro ꝓp̄lo sic pro se offerre pro pcīis deinde et ab alio āliū diuinū fieri et nō ipse īsilire etiam hoc cōē est Nō ip̄e sumit hōrem sed vocatꝰ a deo sicut aaron. Hic aliud ꝓstruit ac curat qm̄ a deo missus ē sursū atq; deorsū cū iudeis disputans. Etiā xp̄us hoc dicebat. qui misit me maior me est. et a me ipso nō veni. Hic m̄ videt etiā iudeorꝫ sig̃ficare tp̄ nō extantes sacerdotes sed īsilientes q lumā sacerdocij corrūpētes Sic ꝫ xp̄us nō seipsū glorificauit ut pōtifex fieret. Ubi ergo ordinatus ē iquis? Aaron ordinatus est sepius ī signo vge. et qn ignis descendit et cōsūpsit eos qui īsilīe sacerdocio voluerūt. Hic at cōtē se hꝫ nō solū nihil passi sed etiā probabiles pauerūt. Unde ergo? Ex propheta hoc ostendit nihil habet sensibile nihil visibile idcro ex ꝓpha ex futuris astruit Sz q̄ locutus est ad eū iquit filius meus es tu ego hodie genui te. Et quid hoc ad filiū? Altū inquit ꝓstructioēz est eo qđ a deo ordinatus sit. Dicit et alibi dicitur Tu es sacerdos scd̄m ordinē melchisedech Nullus alius. Omnes ei sub lege erant. oēs sabbatizabāt. oēs circūcidebāt. nllz potuerūt aliū q̄q̄ ostendē

Qui i diebus carnis sue ꝑces et supplicacoēs ad dm̄ qui potens ē eū saluare de morte cū clamore forti et lachrymis offerens exauditus est pro sua ꝟuerentia Et q̄q̄ esset filius. didicit ex his q̄ passus ē obiam. Videns qm̄ nihil fecit nisi cura de nob. illū hꝫe asseit et excellentiā charitatis eiꝰ ostendit. Qđ vult qđ dicit cū clamore valido. Nusq̄ hoc euāgeliū dicit. neq; qꝫ lachrymatꝰ ē orans. neq; qꝫ vocē emisit. Intueis qm̄ humiliati erat descensio. Nō ei dixit qꝫ orauit. sz qꝫ clamore forti. et exauditus ē iquit pro ꝟeuerētia sua. Et q̄q̄ esset filius didicit ex his q̄ passus ē obiam. Ꝑfectus frūs est oībus obaudientibus sibi causa salutis appellatus a dō pōtifex scdz ordinē melchisedech. Esto

sacerdotes

qꝛ cū clamore. Quaᵉ ät et
forti et lachrymis: Offerēs
ĩquit exauditus ē pro sua
ꝛeuerentia. Quid dicis: E
tu bestiā hᵓetica, filius dei
pro ꝛeuerētia sua qꝛq̄ esse
filius didicit ex his q̄ pas-
sus est obiām. Hoc de deo
quis dicat: Quis ita īsa-
niat: Nō demens ita lo-
quat: Exauditus ät pro
ꝛeuerentia didicit ex his q̄
passus ē obiām: Quū usq;
ad mortē āte fuit obediēs
sicut pr̄i filius? quō obiam
postea didicit: Videte qꝛ
de ĩcarnatiōe dictū est. Dic
ät m̄. Num prēm orabat
ut saluaᵉtur a morte:
Et qꝛpᵗ hoc t̄stis erat et di-
cebat si possibile ē trāseat
a me calix iste. Nunme,
qꝛ pro ꝛsurrectione orabat
prēm. Sed ecōtra ipse pro-
nūciat. soluite tēplū hoc
et ego ī tribus diebus susta-
bo illud. Et pt̄tātē habeo
ponendi aiām meā. et
potestatē habeo sumēdi
eam. Nemo äfert a me
sed ego a meipso ponā eā
Nō ergo est quare orabat:
Et iterū dicebat. Ecce ascē-
dimus ihᵉm̄ solimā. ⁊ filius
hoīs tradetur pōtificibus
et scribis et dāpnabūt eū
morte. ⁊ tradent eū gētib9
illudendū et crucifigen-
dū et tᵓtia die ꝛsurget.
Et nō dixit qm̄ ꝛsuscitet
pater. Quid ergo hoc o
rabat: Sed pro aliqb9
quidē orabat qui credi-
derāt ī eū. Quod ät dixit
tale est exaudit⁹ facile.
Qm̄ quippe neqꝛ tūc de
eo opinionē habebāt cō
petentē ideo dixit exau-
ditus est sicut et ipse cō
solans discipulos suos
dixit. Si diligeretis me
gaudētis qꝛ vado ad pr̄em
Et pr̄ meus maior me
est. Quō ät nō semetipm
gloᵓificauit. q̄ semetipm
exinaniuit. qui semetipsū
tradidit. Semetipsum
ĩquit tradidit pro pctis
nr̄is. Et iterū. Seipsum
dedit ꝛdēptōem pro oīb9
nobis. Quid ergo: In
tuerib qꝛ propt̄ carnem
q̄ humilia sūt loqꝛtur de
ipso. sicut etiā hic. Et ⁊
qꝛq̄ esset filius. pro reue-
rentia ĩquit exaudit9
est. Tāta ĩquit erat ei9
reuerentia. ut etiā ꝛue-
reretur eū deus. Didic
obedire deo ĩquit. Hic iterꝛ
ostendit quantū est lu-
ctuum passionū. Et pfīm
ĩquit frūs est obedientᵓ
bus sibi cūctis cā salut⁽

Si ät ille filiuß extanß
ꝙsiuit ex passiõibꝫ obiaz
mlto magis nob. Intu,
eris qꝫta obia disputat
ut ita ut obediẽtia eũ
adducät: Videtur eĩ m
occultaẽ seipsũ ex his q
passus est iquit frequẽt
didicit obedire deo. Et per
fectus per passiões. Hec
est ĩtegra pfectio et ꝓ hꝰ
venire oportet ad pfecti
onẽ. nõ ei solũ ipse salua
tus ẽ sed etiã alys facta
est abũdantia salutis ✓

Saluatus eĩ iquit frũꝫ
ẽ obedientibus sibi cäsa
salutis appellatus a deo
põtifex scdm ordinẽ mel
chisedech. de quo pluriꝫ
erit nobis sermo et diffi
cilis ad ĩtpretandũ. Ven
turus ad diam põtifica
tus primo eos ĩcipat os
tendens qz z tanta ista
hũilitatis descẽsio latẽt
et qđ ad huc puuli erãt
ãpliuß ĩmoratur huic ser
moni q est scdm carnẽ z
veluti de aliquo iusto dis
putat. Et attende qz neqꝫ iaquit
oĩno de vbo neqꝫ locutuꝫ
est. Illud quidem ut eoꝝ
ĩtelligẽtiam subleuet z
psuadeat etiã ipsos pfidꝫ
esse ut nõ fraudẽtur z
magnis dogmatibus
illud ät obseruat eoꝝ mẽtẽ
De quo pluriꝫ nob ꝑmo
erit ĩquit et difficil' ad ĩter
pretandũ Qm ibeilles
facti estis auditu qz illi nõ
audiũt propterea difficiliꝫ
ad ĩterpretandũ est eiuß ser
mo. Qm ei quib cũ hoĩbus
loquitur non valentibus
assequi neqꝫ q dicũt ĩtelligẽ
ĩterpretaꝝ eis nõ potest. Sz
quidã vrm qui hic astant
miratur hãc tausam sed
propt hebreos ipse ĩpeditiꝫ
est perfectũ adire ꝑmonẽ ✓
Fortassis etiam hic ꝑter pa,
tres mlti sũt tales ita ut pos
sit hoc et de nobis dici. Ve
rũptamẽ prẽt paucos. Dico
ergo Ne siluit aliquid an
iterũ idipsũ ĩpetiuit ĩ cõ
sequẽtibus. Et idem ipsũ
agit sicut ĩ epla ad roma
nos. Et ei ibi pmũ ĩcipat
silere facies contradicẽtes
et dicens. O hõ tu quis es
qui rspondeas deo. Deide
solucõem ifert Ego vero eũ
neqꝫ dño siluisse neqꝫ dixisse
arbitror ut ad desideriũ ad
ducät auditores Mentionẽ
quippe faciens et dicẽs qđa
maiora cõtinei ĩ hoc ꝑmoẽ.
Attende quõ cũ laude facit
desiderium. hoc qppe sapiã
ẽ semp pali difficilia bona
ĩtermiscens quod etiã in

epla ad galathas facit dicēs Currebatis bñ quis vos ipedivit: et sine cā tanta passi estis si tñ sine cā Et itervñ Confidimus in vobis in dño. Hoc etiā cōfidere istos facit. Confidimus aūt in vobis meliora et salutaria. Duo nanq; ista facit neq; dimittit eos decidere. Alioq; ēt exēpla valentia erant auditorem erigere et ad emulationem adducē. Qñ aūt aliquis a semetipso exēplū habet et seipz emulari videtur. ūplius iā possibile quidā introducitur. Et hoc etiam ostendit et nō dimittit veluti valde accusatos decidē. neq; veluti malos sp extantes sz qz et aliqñ fuerūt etiā boni. Et ei cū debeatis esse doctores iqt propt tēpus. Hic ostendit ante mltū tēpus eos crescidisse. Ostendit etiā qz et laici debent docere Attende ergo frequēt eū patientem et introducē tem frmonē de pōtifice et sp differētem audi qlīpe quō cepit. Habētes pontificē magnum et itrātē celos. Et trāsiens hīc dixt qualiter sit magnus. Deinde inquit. Dīs ei pōtifex ex hoībus assūptus pro hoībus cōstituitur in his que sūt ad deū. Et itervñ Sic et xp̄us non seipsū glorificavit ut fieret pōtifex ēternū secūdū ordinē melchisedech. Et ei fert dicens. Quī in diebus carnis sue p̄ces et supplicationes offerēs. Quia igit toties distulit veluti se excusans. Causa iqt ex vobis ē: pape. qñta differentia. Debētes alios docere neq; simpliciter discipuli sūt sed discipuli extremi. Et ei debētes esse doctores propt tēpus Iterq; opus habetis ut docear vos aliquis elementa p̄incipij frmonis dei. Hic hūilitatē dicit. Sicut ei in litteris scolaribus p̄mū elemēta discūtur. sic etiā hic de humanitate docebantur. Intueris id quid sit ut humilia loquat. Sic etiā cū athenienses ferit disputās palus dicens Tē pora ignorantie cōtemnens deus. Nunc p̄cepit hoībus omnibus ubiq; penitere sed qz statuit diem in qua iudicatur orbis est mundū cū iustitia in viro in quo diffinivit fidē tribuens omnibus exsuscitans eum

a mortuis. Preterea si aliquid altiꝰ dicit breuiter hoc dicit. humilia vero pluuiis eplē locis aspgit et sic q̄ alta sūt ostendit. Nāq; humilia valde nō pmittūt ut ipsa de diuinitate suspicemur sic z hic cautelā exhibuit. Debilitas at̄ ꝺ̄ oparet in epla ad chorinthēos significauit dicēs. Cū ēi sit ī vobis emulatio et cōtentio nōne carnales estis? Intuē itaq; sapiāz pauli quō post magna proporcionabiliter sēper et apte ad subiectus passiones accedit. Illic ēi infirmitas ex pctis. Hic at̄ nō ex pctis tm̄ sed etiā ex t̄bu lacteis frequētibus. Doctō et vbis vtitur quibus hec ostendatur differētia non dicens carnales effm̄ estis sed ībecilles. Illic carnalitas hic at̄ maior dolor. Illi nō poterāt sustinere utpote carnales. Isti at̄ poterāt. Dicē enī qm̄ ībecilles facti estis auditu significantis erāt q̄ primū sani erāt fortes alacritate feruentes. Qd̄ etiā postea illi testificat.

Opus hītes lacte nō solido cibo. Semper ēi lac humilem mōnem vocat et illic et hic. Debentes ēi doctores esse īquit propt̄ tēp9 magis exsoluti estis et supini effecti propt̄ hoc maxīe eā debeatis esse fortes propt̄ tēpus. Lac at̄ vocat q̄ debilibus congruit. Hoc at̄ pfīs cōtrariū est et noxiū ut iste īmorent. Vnde nō oportebat legalia nūc īferre neq; ex eis cōpactōem facē q̄ pontifex sanctificauit et orauit voce z dep̄cacōe Attende igit̄ quō nos ista mouent. sed illos tūc nutriebant. Igitur cibus verus eloquia dei. Dabo ill' īquit nō famē panis neq; sitim aque, sz famē audiendi vbū dei. Lac vobis potaui nō escā. Nō dixit nutriui ostendens qm̄ lac nō est cibus. Et sicut ī pueris minoribus qui nō possūt pane nutriri tales ēi potū nō accipiūt sed ipse cibꝰ ill' pro potu datur. Non dixit opus habetis. sed effm̄ estis. opus habētes lacte nō solido cibo. Hoc vos voluistis, vosmetipsos ad hoc redegistis z ad hanc nātitatē Omnis qui participatur lacte expers ē vbi iustitie. Quid autē est exps verbi iustitie? Quid est vbi? Hic m̄ videtur illud

significaꝛe qđ etiã xp̃ianis dicebat. Nisi abũdauerit iustitia vr̃a plus q̃ scribaꝝ et phariseoꝝ. Hoc etiam iste dicit expertus verbi iustitie: hoc ẽ supne phie expers nõ pt̃ suscipe sũmam vitã, et integram iustitiã. Hinc etiã xp̃s dicit esse alterum dei ꝑmonẽ. Cũ igitur ibetilles factus erãt dixit. Vñ ãt hoc factis erant non addidit ꝙ xp̃ianis sciendũ deliquit nolẽs molestũ facẽ ꝑmonẽ. In epla vero ad galathas et miratus est et mouebatur qđ mlto ãplius ad solatiũ tuũ nũq̃ tale aliquid fieri spetãs videns aliã esse pusillanimitatẽ aliã pfectiõẽ † Non ei natuꝛe est sed vtutis perfectoꝝ ãt est solidus cibꝰ eoꝝ qui exercitatos hñt sensus ad discernendum bonũ et malũ. Efficiamur a pfectiõe pfecti. licet ei et puul et iuueniꝫ ad illam puenire pfectionẽ // Nũc nõ est eius sermo de vita qñ dicit ad discretionẽm boni et mali. Hoc ei hoi possibile est vt scire facile. sed de dogmatibus sanis atq; exercelsis et corruptis atq; hũi libꝰ paululus nescit probabilem cibũ discernẽ. Deprius ei x cinerẽ in os suũ mittit et noxiũ suscipit et oia idiscrete facit. sed nõ est hoc perfectoꝝ. Tales ei sũt q̃ oibꝰ simpliciter ẽtendũt et idifferẽter auditores se tradũt qđ mihi videt in istis culpare veluti qui simplicit iactabant nũc quidẽ istis nũc ãt illis ꝑbentes. Qđ et ẽta finẽ huius epl̃e signifitauit dicens. Doctrinis variis et nouis non trãsferamini. Hoc ẽ ad discretionẽ boi et mali. Paulatim ei sapientes discernit ciborum. aia vero ꝓbat ꝙmodes.

Et nos igit hoc discamus ner si audiẽs qz nõ est pagan̄us nõ est iudeus statim putas esse christianũ sed examina alia cũcta. Nã et manichei et oĩs hẽsis hãc sibi personã ĩposuit et sic decipiũt simplices Sz si habuerimꝰ sensus a nime exercitatos ad discretionẽ boni et mali poterimus huiusmodi discernẽ. Quo ãt fiũt sensus cordis exercitati? Ex vsu scripturaꝝ et frequenti audicõe. Cũ ei ꝓponimꝰ eoꝝ errores et hodie audiens et crastina probaueris nõ bñ se hꝫ cũcta cognoscis. et si hodie nõ assequeris ctas assequeris Sensus iquit exercitatos

habentes. Videes qz oportet exercitatē auditū nr̄m frequenti auditōe diuīarz ſcripturarū et nulla nouitate expauescamꝰ. Exercitatos īquit ad diſcretōēz hoc eſt peritū ad ſigula. Alius quidē dicit nō eſſe r̄eſurrectionē. alius autē nihil futurorz expectat alius alterz dicit deū. alius ex mala dicit eū hyle p̄ncipū. Intuē cōfeſtim quō ex īmoderatōe oēs ceciderūt alij quidē modū excedentes. alij at utra modū ſe coartantes. Vt puta p̄ma quidē oīm hereſis fuit marcionis. illa alterz deū ītro duxit qui nō erat: exceſſit modū. Poſt illam ſabellij filiū et ſpm̄ z p̄rem vnū dicens eſſe. Deinde marcelli et fotini etiā iſti hereadē p̄dicātes. z pauli ſamoſateni de mala dictis eū hyle p̄ncipū. Deide manichęorz. Iſta ei eſt aliꝰ tulū noua poſt illas. Itē arrij. Sūt at et alie propter hoc fidem ſuſcipiētes ut nō cogamur decē milia hereſes ponere et laborem hyle. Si quid addē aut detrahē illi quod motus fuerit hoc noſſe debet Sicut ei qui regulas de derūt nō appellūt decē milia metra ſtatuta ſed illud qd traditū eſt cuſtodire iubet. ſic et ī dogmatibus. Sz nemo vlt ad ſcripturas attendē. ſi ei adūteremus. nō ſolū non īcideremus ī fallaciā. ſed alios deceptos īde liberaremꝰ et de pcliis abſtraheremus. Nileꝰ ei fortis nō ſibi ſoli ſufficere poteſt. ſed etiā iuxta ſe extantē cuſtodire et ab hoſtiū vi liberare. Nūc at neqz que ſūt ſcripture ḡdam ſcīt. ſz ſpūs quidē ſcīs ita diſpenſauit ut cuſtodiātur Et attendite ut diſcatis ātiquitus dei ī uos mām. Inſpirauit moyſen et tabulas lapideas ſcripſit. detinuit eū quadraginta diebꝰ ī monte. et iterz tantis. ut daret illi legē. Poſt hec at pphetis miſit mlta milia ſeu appoſiti ſūt. Irruit bellū interēpta ſūt oīa et diruta. itēſi libri. Inſpirauit iterū aliū ut mirabiles illas ſcripturas ī parat hyeſdrā dicꝰ et ex r̄liquijs illas apponē fecit. Poſt hec diſpenſauit ut ītērptarē tur eas ſeptuagīta. ītērptati ſūt illi. Veīt et xp̄us ſuſcipiēt eas apl̄i diſſeminauerūt eas. p oēs ſignaz mlacla fecit xp̄us Ead at

post tanta opuscla scripse
rūt etiā apli sicut et pau
lus dicit ad admonitōem
nostram scripta sūt ī qb
finis scloz obuenit. Et xp̄s
iterū dicebat. Errantib nes
cientes scripturas. Et palus
iterū dicebat. Per patiaz
et consolacōem scripturarū
spē habeam? Et iterū oīb
scriptura diuinitus īspirata
utilis est. Item sermo xp̄i
habitet ī vobis habūdāter
Et prophēta. In lege eius
meditabitur die ac nocte
Et alibi iterū Omnis dis
positio tua sit ī lege altis
simi. Et iterū. Quā dlcia
faucibus meis eloquia
tua sup mel et fauū oris
meo. Et moyses īquit.
Meditaberis ī illis semper
exurgens sedens et dormi
ens in eis persiste. Et de
cem milia quisq̄ nō periret
ī hiis. Et tñ post tanta
sūt quidā qui neq̄ sciūt
quid sūt scripture. Propte
rea igitur nihil utile ap̄
nos fit etiā si aliquis ea
q̄ ad militiā pertinet scire
voluerit ncē est ut leges
militares discat. Et si qs
gubernatoriam disciplī
nam vel fabricā lignā
riam discere voluerit ā
aliquid aliud ncē ē eū
q̄ ad artē ptinet discere.
Hic āt nihil tale et hoc
ad disciplinā p̄ma vigi
lantia opus habentem.
Qā eī hec alis est doctri
na opus hīs. adūte. Ppheta
tam dicentē. Venite filii
audite me timorē dñi do
cebo vos. Vere doctina o
pus ē dei timori. Deīde
dixit. Quis ē hō q̄ vult
vitam et cupit videre
dies bonos? Vitā que
illic erit dicit. Et iterū.
Abstineat līguā suā a
malo. et labia eius ne
loquantur dolū, querat
pacē et sequat eā. Nūq̄d
scriptis quis hec dicit an
ap̄ha an hystoriographi
an aplus an euāgelista
Non arbitror p̄ter pau
cos. Sz et ipsi isti iterū
si proferamus testimo
nium aliūde idem qd
vos patiētur. Ecce eī di
co eūdē ipsū smonē alys
verbis. Lauamī mūdi
estote aferte maliātiē
vrām ab aiabus vris ī
cōspcū oculoz meoz dis
cite bene facere. Nūq̄d
nō scriptis vbi hec iacent?
Nō arbitror preter pau
cos vir. et tñ per vnam
septimanā q̄q̄ secūdo ac
tertio hec nobis legūtur

Astendens ei q̄ legit p̄mo
dicit librū ciuus est illius
verbi grā pphete aut illiꝰ
et tūc dicit. Proinde an
notata nobis esse debe
bant et nō solū ipsum
textū debebatis scire sed
et causas eoꝝ que scr̄pta
sūt et quis hec dixerit.
Sz ōia sine causa super
uacue. Omnis ei festina
cio ī his que ad vitam
hanc ptinēt euacuatur.
de spūalibus at nulla v̄ō
est. Propterea nobis neq;
illa pro voto prouenūt
sed plurime etiā difficul
tates. Christus q̄ppe dixit
Petite regnū dei et hec
oīa apponentur vobis.
Et hec quidē ī appositōis
pte dicit dauid; nos autē
ordinē p̄timus et peti
mus t̄iam et bona ītra
tanq̄ illis in abscondito
loco tribuendis nobis.
Jdcirco neq; ista neq; illa
habemus. Euigilemus
aliq̄n et efficiamur futu
roꝝ desiderātores. sic etiā
ista sequūtur. Jmpossibi
le ē nanq; eū que dei sūt
q̄rūt nō etiam que hu
mana sūt assequi. sen
tencia est ipsius veritatis
hoc dicentis Requaq;
igitur aliter faciamus
sz eq̄minuꝰ feramus volū
tatem xp̄i ne ab oībus ex
cidamus. Deus at potēs
est cōpūgere nos et face
meliores ī xp̄o ihesu dnō
nr̄o cū quo p̄ri vna cum
spūsc̄o gl̄a honor nūc et
semp ī scl̄a scl̄oꝝ Amen.

Omelia nona ta[m] sexti

Quapropt̄ ītmit
tentes ītchoatōis
xp̄i sermonē ad perfectu
onē feramur nō iterum
fundamentū ponētes pe
nitencie ab opibus mor
tuis et fidei ad deū bap
tisatū doctrine īpositōisq;
manuū ac rsurrectionisq;
mortuoꝝ et iudicij etni
Et hoc faciemus siquidē
p̄miserit deus. Audite. heb̄
ōb culpauit paulus volē
tes semp discrete eadē ipa
et mito. Debentes ei esse
inquit doctores propter
tēpus itez op9 habetis
qui vos doceat q̄ sint ele
menta p̄ncipij sermonū
dei. Timeo ne etiā et nob
ista dicendi opus sit qua
debentes esse doctores prop
ter tēpus neq; discipuloꝝ
gradum habetis. sed semp
eadē ipsa audientes et ex
eisdem ipsis tāq; si nihil au
diuetis sic dispositu estis.
Si vos quisq; īterrogauerit

nemo vñq; potuit ꝛ̄ſpōdere
ꝓter admodū pauꝯ et
facile numerabiles. Hoc
at nō eſt ꝓpū dāpnum
Sepius ꝙppe doctorē volē
tem ī anteriora ꝓcedē et
ſecretioreꝫ altioreſq; ſermo
neꝫ attingere non ꝓmit
tit ihabitudo diſcentiū.
Sicuti eī apud magr̄m lu
di ſi ſemp puer elemēta
audiens non teneat. ſem
per illi nōitas eīt eadem
ipſa īſonāre pueō ꝛ nō
ceſſabit āte docens uſq; q̄
illa ītegre diſcere value
rit. eūuero ſtultitie ma
iorib eſt ut ꝓma q̄ nō bñ
ꝓpoſuerit ad alia velit pu
erum adducere. Sit itaq;
ī etiā. ſi ſp eadē dicētibus
nobis nihil āplius ediſca
tis nūq; eadem diſcendo
dicendo ceſſabimus? Si
ēi oſtentacōib nobis eſſet
ozō et amor laudis nāte
eſſet ſemp trāſilire et ꝓte
rire nihil curātes vēi grā
ſed plauſus vzōs tm̄ appe
teremus. Quia vō non
hoc vob ſtudiū ꝓpoſui
mus. ſed oīa pro vzo inua
mine laboram; nō quieſ
cimus de eiſdē ipſis vobiſ
ſemper diſputare q; du
illa ī habitu percipiatis.
Cetm̄ poſſem plura et de
ꝓgamenorū ſupſticōe dicē
et manicheoꝝ et marcio
niſtarū et fortit eos ꝓcul
grā dei adiuuante ſed nō
habet tēpus ꝓmo. Eīs eū
qui nerdū q; ſua ſūt ītegre
ſciūt. et nerdū didicerūt
qm̄ mltū appetere malū ē
quō quis dicat hmōſmo
di vōes et ad alia ꝓducat
āte tēpus. Nos at q; ſum;
eadē ipſa dicentes ſiue ꝓ
ſuademus ſiue nō timeo
tī ne frequētet eadē ipā
dicendo ſi nō audimur
maiozē īobedīētibus con
dēpnatōem oppemur. Nō
qudē ad oēs hoc dicit.
Scio ēi plurimos inuatoſ
ex iſto conuētu qui iuſtiſ
ſime forſitan illos culpēt
veluti īſultātes eis propt
ꝑriam īdocibilitatem
et īhabitudinē. Speram;
tī q; nec ipī ledentur frē
quent ēi eadē ipſa audie
et ſcientibus prodeſt. Ad
ēi nouimus ſi ſepius au
diamus āplius cōpūgi
mur ut puta ſcimus q;
bō eſt hūilitas et q;
ſepius de illa locutus ē
xp̄us. ſed qm̄ etiā ipſa v̄
ba audimus et diſputacī
oneꝫ eoꝝ āplius cōpūgi
mur licet milies audiam;
Oportunū itaq; eſt et

nob vobis sit nūc dicē.
Quapropt relinquētes
ītitū sermonus xpi ad
pfectionē feramur. Qđ
est ītitū ꝓmonis. Ipse i
osequētibus poit. Ne iterꝝ
īquit fūdamētū cōstituē
tes pmē ab opibus mor
tuis et fidei ad deū bap
tismatū doctne iposicois
manuū. isurrectionis
mortuorꝝ. et iudicy etni
Si ât hoc ītitū est. quid
aliud est doctna nra qꝫ
penitere ab opibus mor
tuis et per spm scm acti
pere fidem i rsurrectiōz
mortuorꝝ et iudicꝫ etnī
Qđ ât est ītitū. Nihil
aliud qꝫ hoc. Inītū īquit
est cū vita nō adeit īte
gra. Sicut ei cui qui ad
doctnā lrāz ꝺducitur
elementa oportet primū
audic. sic et christianū
her scire ītegre et nihil
dubitare de istis. Si ât
opus habuerit horū doc
trina nerdū fundamē
tū habet ~~itrū xpianita~~
~~tis ītitū qeit~~ firmū ei
oportet et fixū esse stare.
et nō transferri. Si ât.
quisqꝫ verbū vitatis audi
uit et baptisatus est et.
post ānos decem de fide
iterū audire opus ~~est~~
habet qz tc̄ decē oportet in
rsurrectione mortuorꝝ ner
dū fundamētū hz iterū
christianitatis ītitū qrit.
Cta ei fides fundamētū
est. cetera vēo edificatoēs.
adūte ipsū dicentē. Ego fū
damentū posui. alius su
peredificet. Si quis superedi
ficat sup fundamētū hoc
aurū argentū lapides pci
osos. ligna fenū stipulā.
Ne iterū īquit fūdamētū
cōstituētes pmē ab opib9
mortuis. Qđ ât est ad per
fectionē feramur. Ad ipsū
transeamus īquit iā tactu
mē. hoc est vitā optimā
habeamus. Sicut elemētū
vnūsū apex ꝑmus hꝰ est
alpha cōtinet. sic et vite mū
dicā satisfactio q est cta fidē
cōtinet sine ista nō pt esse
christianus sicut nec sine
fūdamēto edificiū. ner sine
elemētis peritus lrārum
fieri pt. Sz si sp qsqꝫ cta ele
menta cōuersetur et nqꝫ
cta edificiū nūqꝫ illi ap
qsqꝫ āplius elt. Tu ât ne
qnues diminutā esse fidē
propt qđ elementū factū
est. Omnib ei vtus ipsa e.
Dū ei dicit ōnib qui parti
cipat lacte experb ē sermo
nis iustitie parvulus ei ē
Non lac etiam acrusat

ſed ābigere ad hoc de his
que ī illo ſūt hoc eſt īfirmi
animi et ſermonū plu/
morū indigentib. Dogma/
ta eī ista ſūt ſana pfertū
illū vocam⁹ qui cū fide vi/
tam habet vertā Si at
quiſq; fidem habeat. agat
autem maligna. et de ista
ipſa fide ābigat et īuuiet
etiā doctīne mito eū dicam⁹
puulū ad ītitū vedeūtem.
Proinde ac ſi mille ānob ī
fide habeamus et firmi
nō ſumus ī ea paruuli
ſumus qn vitā fidei non
cōueniētem oſtendimus
qn fūdamētū ad hoc cōſti/
tuimus. In iſtis at nō ſolū
vitā. ſed etiam aliud cul/
pat veluti cōmotis et opſ
habentibus fundamētum
conſtituē ab opibus mor/
tuis. Eū quippe qui ab a/
lio ad aliud trānſit. et hō
quidē dimittentem illud
autē aſſumētem. pmum
oportet culpari ut ab alia
affectione vcedat et tūc
venire ad aliud. Si atē
illā pmā affectionē habi/
tuus eſt quō ad aliud
veniet. Quid ergo īquit
de lege. Culpabimur ī
illa ſi iterū ad ipſam ve/
nerimus. hoc nō eſt mu/
tabilitas. Etēi hic etiā legē
habem⁹. legē ergo eua/
cuamus per fidē. Abſit.
Sed legē ſtatuim⁹ Ergo
de malignis ībus dixit.
Qui ergo ad vtutes iturus
eſt. pmū malicia debet
culpare et tūc aggredi.
Non ei ſufficiebat pnīa
mūdos eos oſtendē. propt
hoc cōfeſtim baptizabāt
ut qd possibile erat illis
opari. p ſe per dei grām
fiet. Nō ergo pnīa ſufficit
ad mūdacōem ſz op⁹ eſt
ſuſcipe baptiſma. Qa ſ
baptiſma venie oportē/
bat pmū culpat eos qui
pecauerūt et adiudicat
et ſic de hoc loquit. Qd
at eſt baptiſmatū doctīne.
Non tm multoz baptiſma/
tum ſed vnig. Quare ſ
pluaaliter hoc dixit. Diſ/
centib⁹ ei op⁹ habuit etiā
hoc dicē veluti opus habē/
tibus iterū baptizari et ite/
rū catthezizari. et iterū poſt
baptiſmū docēi quid agē
deberent. quid ue nō debe/
rent. propteā pluaaliter
volens eis ſignificare q
ſi opus iterū hrent mū/
dari īcorrigibiles manerēt
Et īpoſitionis īquit ma/
nuū Sic quippe ſpūſcī

accipiebāt īponēte eis pā/
lo manus. Resurrectiōisq̄
mortuoz. hoc ei ī baptis/
mate fit et ī cfessiōe fit
maturi et iudicij etni.
Quae at hoc dixit: Cum
fortassis possent moueri iā
credēteb male viue et neg/
ligenter dicit. Vigilate.
Non ē dicē negligēter vi/
uam? qz itez baptisabim̄.
itez cathezizabimur. itez
accipiem? spm̄ scm̄. Si ei
nūc acceperim? fidē itez
baptizati poteimus pcā
abluere et eadē bō ccipe
q̄ pmo acceperam? Extratis
iquit ista putāteb. Impos/
sibile est nanq̄ eos q̄ sel̄
illuminati sūt gustaue/
runt q̄ donū celeste et pti/
cipes facti sūt spūs scī et
bonū nihilomin? gusta/
uerūt dei vbū vtutesq̄
sc̄li futuri. et prolapsi sūt
rursus ad penitēciā rno/
cari crucifigentes sibimet
filiū dei et ostentui hnteq̄
Et vide quō cuerēt et ve/
nūciatiue dicit Impossi/
bile ē iquit nō iā speres
qd̄ īpossibile ē. Nō ei dixit
Nō decet neq̄ prodest neq̄
licet sed īpossibile ē. Ergo
eos ī despcatōem abduxit
si sel̄ illuminati sūt. Deīde
adūngit Et gustauerūt
inquit donū celeste. Si
gustastis iquit donū ce/
leste. hic vmissionē et pti/
cipes facti estis spūssancti
et bonū gustastis vbū di/
hic doctrinā dicit Et vtu/
teb futuri scī gustauerūt
Quō ergo dicit vtutes? aut
miracula facē a pignus
spūs scī. Cadentes iterū
renouari ad pnāz crucī/
figentes filium dei et ostē/
tui habentes Renouamū
dixit ī pnām hoc est per
pēitentiam: ī penitēciā
quippe per pnām sig̃ficat
Quid ergo? Exclusa est
pēitentia? Non exclusa
est pēitentia. absit Sz vno
uacio per lauachrū rege
nevacōis. Nō ei dixit Im/
possibile est renouari in
penitentia sed tacuit. Quō
tñ īpossibile est adiūxit
Iterū crucifigentes. Renoua/
mini. hoc est nouū fieri
Nouos inquit facē laua/
cri est. Renouibitur iquit
ut aquile iuuentus tua.
Pnīe autem illud est ut
qui vetusti facti sūt et
veterauerūt ī pēnis liberēt
a vetustate et alteri quo/
dāmodo fiant. Ad illam
tñ clāitatē adduci eos im/
possibile est. illic nanq̄

totū gratia ē. Crucifigētes
īquit iterꝝ sibimetipsis filiū
dei & ostentui habētes qđ di
cit hoc est baptisma. crux
est et christo simul crucifixꝰ
vetus hō nr̄. Conformes etiā
facti sumus similitudini mor
tis eius. Et iterū Consepulti
estis ei p baptismū i morte.
Sicut ei impossibile ē secūdo cru
cifigere xpm. hoc est eū osten
tui habere. sic mors ei nā nō
dnābit. Resurrexit i surrec
tione victor factus mortis.
Si morte mortē expugnauit
deinde crucifigētur. fabula sit
cūcta illa & ostentus. Proin
de q̄ secūdo baptizat. secūdo
eū crucifigit. Quid ād est ite
rum crucifigentes. Sicut
ei mortuus est xpūs i cruce
sic nos i baptismate nō car
ni sed pcto. Intuere nūc
mortem et morte. Ille mor
tuus ē i carne nr̄a. vetus ād
hō sepultus ē et surrexit
nouus cōformis frūs similitu
dini mortis eius. Si ergo
nūc est baptisari iterum
necesse est rursū eū dimissū
mori. Baptismā aliud nihil
est q̄ iteritus eius q̄ baptizat
& surrectio illius Et bene
dicit sibi ipsi crucifigentes.
Cui ei hoc facit veluti pcioſ
grē oblitus negligenter vi
tam suā disponens tanq̄
si sit secūdū baptisma sic
cia gerit. Docto aīadūte
opus est et cautelā exhi
bere. Quid est et gusta
uerūt donū celeste. Nō
ne hoc est remissionem
peccatorꝝ gustare. Hoc
quippe solus dei est pstāc
et gratia et semel gratia
Quid ergo pmanebim⁹
i pcto ut gratia abūdet.
Absit. Si ei per grām sal
uandi sumus nūcq̄ erim⁹
boni. Cui ei sit grā vna.
Si negligētes sum⁹. si sa
remus qz iterꝝ possibile
esset saluari a pctis. qm
cessaremus peccātes. Om
nino nō arbitror. Multa
hic ostendit esse dona. Et
ut cognoscas dignū facti
estis inquit tāte remissio
nis. Qui ei in tenebris
sedebat qui inimicus erat
& hostis. q̄ alienus erat
a deo. q̄ deo odibil et pdit⁹
iste repente illuminatur
spū. dignus effectus dono
celesti. adeptōe regni celes
tis & alys donis. misteriis
venerabilibus. et neq̄
sic melior factus est sed
dignus pmanet pdītione
papiens autē salutē et
honorē veluti qui multa
laborauit. quo poterit
huiusmodi iterꝝ baptizari

Duobus igit̄ modis hāc causā impossibilē esse dix̄t et fortiorē modū posteriorē posuit. Uno quidem modo qz nō est dignus qui talibus dignus fa/ctus est et cūcta pdidit que sibi donata fūt itez renouari et qz possibile nō est itez crucifigi. hoc est ostentui ihēm xp̄m. Nō ē igitur secūda lauatio/ nā si est. est et tertia et quarta. Prima nanqz a secūda dissoluit. et hec semper ab altera et ita in̄ infinitū procedat nūtē ē. Et gustauerūt inquit bonū vbū dei et nō apit quid sit hoc. Virtutes etiā futuri scli. Viuere siquidē sicut angeli et nullius e/gere q̄ in ista vita fiūt. sic̄ē qm futuri seculi prouisio nobis effici per spm sctm Hec dicere nō creditur et abdita illa ingredi q̄ fiūt vtutes futuri scli. Virtus et alma angelica nūsacio hoz q̄ppe pignus accepim̄ per spm sctm. Dic m̄i si in regnū cuiusdā ingis introducto aūcta sibi fūt q̄ ibi fūt credērētur Deinde per/deres oīa crederētur tibi itez? Quid ergo ē inquis Inde est pnīa? Vere est pnīa. sed baptisma aliud nō est. Pnīa vero ē et mltā habet fortitudinē etiā in eū qui pctis valde demersus est. Si voluerit pt eū liberare ex onē pōz et pcipitantē in tuto cōstituē acsi in sūmū fundū ingstatis puenerit Et hoc ex multis manifestū est. Quicquid ei q cadit inquit nō insurgit. a q̄ aūtitur non reuertitur

Est ergo si volucrim̄ informa/ri xp̄z in nob̄ itez audi ei/ paulū dicentē. Filioli mei quos itez parturio donec xp̄us for/metur in vob̄. Tantū itrem̄ in pnīaz videam̄ dei clemē/tiam. Oportebat quidē oēs nacōes puniri ab ītio qz et legem accipientes naturalē et decē milibus bōis fruētes dnm nostrū ignorauimus et vitā imūdā vixim̄ et nō solū nō penituit sed etiam mlta milia bona largitus est. tangz si mltos labores pficiemus et itez ītidimus et neqū sic punit sed dedit pnīe locū et medicinā que possit oīa pcta delere et ex/tinguere si cōsidem̄ hoc medicamētū quale est. aut qualē oportet apponere. Confitē primū ex culpa q̄ pa venire pcta et iniquitatem nō celes sicut dauid. Pro/nūciabo inquit adūsū me

ĩquitatẽ meã dño. et tu
abstulisti ĩpietatẽ cordiũ
meũ. Et iterũ. Dic ĩquitates tuas pr̃ius ut iustifices. Et iterũ Justus sep̃z
accusat ĩ initio ꝓmonũ
Sedo opus est hũilitate multa. Sicut ei̇ series q̃dam
aurea si ũtutũ suppsẽit oĩa
sequẽtur. sic cũ cofessõe fiẽs
pctm tuũ sicut oportet cõfitẽi hũiliatur aĩa. Conscientia q̃ppe a mal' se a
uertens humilẽ eã facit
oportet autẽ z alia addẽ
humilitati si tal' ẽt q̃lẽ
btũs dauid sentiebat dices
Cor cõtritũ et hũiliatũ
deus nõ spernis. Odiõ ei
cõtritũ est nõ exigitur nõ
ꝓcutit. sed ad malũ pacẽ
diu patiũ est. ip̃z vo non
machinatur. Talis est e
tiã contricio cordis. siue ei
iniuriet̃. siue patiatur silet
et nõ ĩpellitur ad vĩdictã
Post hũilitatẽ orõib9 opus
est ĩtentis. lachrimis multis
per diẽ et noctẽ. Lauabo iq̃t
per singlas noctes lectum
meũ et ĩ lachrimis stratũ
meũ. Et laboraui ĩ gemitu
meo. Et iterũ Cinerẽ tãq̃ panẽ comedi et potu
lũ meũ cũ fletu miscebam
Post orõem alt sic ĩtentã
opus est elemosina multa.
Medicamentũ qđ fortius qđ
maiꝛẽ opet̃ ĩ pnã hoc est Et
sicut ĩ pr̃ptis medicine ar co
modi medicamẽtũ multas
q̃dem habẽtes accipit vnam
dnãtissimã. sic et ĩ penitentia ista herba dnãtior et po
tentior et vniũsũ ipsũ efficit
Audi ei quid dicat dina scp̃
tura. Date elemosinã et e
ce vob omnia mũda Et
iterũ Elemosinis et fide
mũdãt̃ pcta. et sicut ignis
ĩflãmatũ extiguit aqua
ita elemosina extiguit
peccata tua magna. Deide
opus est nulli iratꝰ neq; ma
lũ tenere. oĩbus dimitte peccata. Dño inquit hoi custo
dit iram. et a deo q̃rit sa
lutẽ. Dimittite et dimittet̃
vobis. et cõuertite fiẽs ab ea
dore Vade ei ĩquit et con
uerte filẽs tuos et dimittã
tui pcta tua. Et si ecta sa
cdotes germane se q̃s habe
at ac si pctm ĩquit quis
fecit dimittetur si assit ĩiu
riã patienti nõ hre furorẽ
onia mansuete portare. Vi
de quõ pt per paciã dimit
ti pctm. Quu ĩ angore eatiꝰ
q̃m nõ est aliud lauacrũ
et despabatis de uobis nũc
agnoscẽtes per quãta pe
nitentia et ĩmissio ĩpletur
et q̃ potẽimus oĩa effugẽ

si volucimus effugē et
agere ꝓpetēter. qualē merē
bimur veniā q̄ nō in cogi
tacōēm venimus ꝑtorū
nr̄oꝝ? Si ei hoc esset oīa
ꝓficeremus Dicat ei qui
anuā igr̄essus fuerit iā
intus est. sic qui ꝓpria co
gitat mala etiā ad cura
tiocēm eoꝝ vtiq; veniet. Si
at dicat ꝑtor sū nō autē
cogitet considerans et di
cat hoc peccauī et hoc nūq̄
cessabit semp quidē cōfitēs
curacōib q̄dem curā nūq̄
faciens. Si ei pr̄icipiū po
sueris vtiq; etiā cetera cō
sequentur. Siue ei ingr̄essū
siue ūtiū quib ostenderit
vbiq; pr̄icipia et exordia
difficilia sūt. Per ergo
pmū cōstituamus et oīa
facilia erūt et leuia Inci
piamus igitur rogo et
alter quidē oꝝōes protelā
do. alter sepius lachrymā
do. alt seipsū humiliādo.
Neq; ei hoc pauū est vel
ūtile. Vidi ei inquit q̄
cōtristatus ē et processit tris
et curauī vias eius Humi
liemus at aīas nr̄as ele
monisas faciendo et dim
tendo proximis pcā et
nō timendo malū et non
vindicando. Si ei cogitem
sequēter q̄ a nob peccāt
nihil nos i superbiā poterit
eleuare eoꝝ q̄ extius adue
nūt. Non diuitie. nō poten
cia. nō pr̄icipatus nō honor
sed etiā si i ipso ingali habitu
sedeamus gemamus amare
Nā et btūs dauid ix cāt et
dicebat. Lauabo per singu
las noctes lectū meū et
nihil i exoscho uel dyade
mate usus est nō ei ex his
inflatus est. Scriebat quidē
ipm hoiem esse et cōtere
batur corde et lugebat. Qđ
nā sūt humane res? Ci
nis et pulis et tōr pul
uis ante faciē vēti sumus
et vmbra et folia cadētia
et flos. sōpniū et narratio
et fabula. aer solutus et
labil qui nūq̄ stat. fluxus
detuzens. et si quid horū
iferius. Quid ei dic mihi
tā magnū putas q̄ estimas
magnam esse dignitatem
esse consulis? Nihil ei
dignitatis huius āplius
putant plurimi siquidem
ad tātā claritatē puenit.
ad tātum admiratōem.
Qui at nō est cōsul nihil
habet minus i eodē dig
namic. Et iste et ille silit
utiq; post paululū non
erūt. Qñ factus ē. q̄tum
tempus duauit? Dic m
duoꝝ dieꝝ est. Hoc et i

sōpnijs solet fieri. sed sōnū
ē inquit nocte. Et quid hȳ?
Illa quippe q̄ ī die sūt non
sunt somnia. Dicit somnia
aduenīente die ꝛ̄ dar̄guūt
nihil existentia. sic etiā ista
nocte quiētia veniēte exis/
tentia nihil ꝛ̄ dar̄guūt. Eq̄/
litatē nanq̄ siue nox siue
dies tp̄ib⁹ acceperūt et ex eq̄
distributa sūt ꝑ oē sc̄lm. Dicit
ēi de eis que per noctē fiūt
nō aggaudet q̄s. sic neq̄ ī
nocte eis que ī die fiūt aut
ꝛ̄tigūt fitiu p̄t. ſfactus ē con/
sul et ego. sed ego ī nocte tu
ī die. Quid dt? Neq̄ sic a
me āplius habes n̄ forte q̄
dicēis ille consul. ⁊ qđ habeſ
ex istis ꝛ̄bis aliquā delectāc̄z
plus te aliquid facit. Vt puta
mānifestius inde loquar si di/
tā ille cōsul ē. q̄ diu mānsit
illi hoc nomē? Nōne simul
ut dictū est trānsiuit? Sic
etiā iste tres sūt mox ut ap/
parūit cōsul stati nō est. Po/
namus dt ānū et duos ānos
et tres et q̄tuor. vbi nāq̄ sūt
decē consules qui facti sūt?
Nusq̄. Paulus dt nō sic fuit
Namq̄ ē viuēs sp nō vnū diē
nō duos. nō ānos decē. non/
vigīti. neq̄ tḡinta. et mortuꝰ
est. Et quadringentesimus
ānus ꝛ̄ā pertrānsijt. ⁊ adhuc
nūc est clarus. mlt⁹q̄ clari/
or q̄ cū viuēt. Et hec q̄dē
ī tra. Claritatē dt scōz q̄
ē ī cēlis quis valeat expli/
care fmo? Ideirco hanc clari/
tatem quęramus. hāc ipse
quamur. ut hanc mereamr̄.
Vera nanq̄ claritas ista est.
Distamus iam ab istis ut ꝛ̄ sclaribꝰ
ueniamus ḡām et mānz
ta xp̄o ihū dnō nr̄o cū quo
p̄ri gl̄a vna cū scō et bono
eius spū nūc et semp̄ et ī
scla scl̄oz āmē. Omelia. xa

Quēza ēi veniētem sup
se bibens ymbrē et
generans herbā optimā
ill' a q̄bus colitur accipit
bñdc̄ōem a dnō. proferēs
dt spinas et tribulos re/
proba est et maledicto p̄xi/
ma. cuius cōsūmatio in
cōbustione. Cū timore au/
diamus fmones istos et
tremore mlto. Seruite
ī̄quit dnō in timore. ⁊ exl̄/
tate ei cū tremore. Semp̄
q̄dem gaudiū nr̄m et exl̄/
tacio cū tremore debet ēe.
Nū vo terribilia fuerūt que
dicūtur qualia sūt q̄ nūc
dicimus quali pena non
erimus digni sinō cū tre/
more q̄ dicūtur audiam⁹?
Dicens ēi q̄ ip̄ossibile est
eos qui ceciderūt baptizari
iterū et per lauacr̄ p̄ remis/
sionē accipe et ostendens

tribulitatē referit. Terzaēi
sepe veniētem super se im
brem bibens. et ill' genciās
harbam optimam illis a
quibus tolit' accipit bñdi
ctionē a deo. profitēs at
spinas et tribulos ip̄probā
est et maledicto proxima
Timeamus igitur dilectis
simi. Non sūt hec pauli
nō sūt hoīs v̄ba: sp̄ūssancti
sūt. xp̄i sunt loquentis i
eo. Quis nanq; ē ab istis
spinis mūdus? At si essem⁹
mūdi. neq; sic p̄sume⁹ nos
oporteret. sed timere et
tremere ne forte pullulēt
i nobis spine. Cū ei tot p
totū spine sūt et tribuli vñ
p̄sumimus. dic nūt et su
pnu efficimur? Quid est qđ
nos facit negligentes? Si
ei qui putatur stare debet
timere ne cadat. qui puta
tur iquit stare videat ne
cadat. Quis credidit quomō
debeat sollicitus esse ut va
leat resurgere. Si paulus
timet ne forte alios p̄dicās
ipse ip̄probus fiat qui et sic
erat probabil' z tñ timet
ne efficiatur ip̄probus. Nos
qui facti sumus iā ip̄probi
quā veniā habebimus nl'
lū timorē habentes sed ve
lut cōsuetudinē quandā
sic iplentes christianitatē
et velut solēnitatē quādā
soluentes? Timeamus igit
dilāssimi. ueuelabit ei ira
dei de celo nō solū super
ipietatē sed etiā super oem
iq̄tatem et minorē et mag
nam. Hic mūz dei sigficat
Imbrē autē doctrinā inquit
Et qđ supza dicebat debētes
esse doctores propt' tēpus
hoc etiā dicit hic. Mandabo
ei inquit nubibus ut non
pluāt superimbrē. De vinea
dictū q̄ alibi famē panis
et sitim aque vocat. Et itez
fluuius dei ipletus est aq̄s
Terza ei bibens venientem
sup se imbrē. Hic declarat
q̄z susceperūt et cōbiberūt
verbū. et sepius hāt vē ptepe
rūt et ner sic vtiles fēti sūt
Si non excoleveris iquit.
Si nō potaveris imbribus
nō esset tātū malū. Si ei nō
venissem iquit et locutus ei
essem p̄ctm nō hrent. Si vo
sepius bibisti et accepisti q̄
tatione pro fructibus alia
protulisti? Expectaui ei iquit
ut faceret vuas fecit at spinas
Intuens q̄ vbiq; scripta dicit
spinas p̄cta. Et ei etiā daud
inquit. Conversus sū i miser
viam dū configeretur mihi
spine. nō cū simplicit' pene
trāt sed ifigūtur. At si pazz
eoz remaneat et nō oēs

cuellamus ipsū paruū dolor
ē sl'iter sic et ī spinis. Et q̄d
dico? Ipsum paruū etiā postq̄
exciditur per ml'tū temp⁹
plage ptussioēm ul'inquit. ꝛ
opus habet curatōe ml'ta ꝛ
medicina ut pfecte a dolōe
liberetur. Non ei suffecit euel
lere tantū pita sed etiā cura
re locū qui ptussus ē. Verū
timeo ne ista ad nos magis
dicta sint q̄ ad alteros. Ter
ra ei bibens ībrem venientē
sup se. Semp esurimus sp
audimus, sed cōfestim humo
rem amittimus sole exorto
Qpter spinas profeimus. Que
sūt ergo spine? Audiamus
xp̄m dicētem. quia cura sl'i
huius. et decepti⁹ diciaꝝ p̄so
cant vbū et ifructuosū efficit
Terra ei bibens īquit sepe ve
nientem sup se imbrē et ger
minās hanc optimam
Nihil sic optimū sicut vita
optima. nihil sic optimū si
cut vtus. Et generans īquit
herbā optimā ill' a quibus
colitur pcipit bñdcōez a deo
Hic dm causam oīm esse di
cit pcutiens sensum paganos
qui terre potentie fructuū
generatōem assc'ribūt. Neq;
ei agricolarū manus īquit
sūt que tram ad afferendos
fructus excitant. sed ipius
dei. Propt' hoc īquit pcipit
bñdictionē a deo. Intuē quō
i spinis nō dixit generans
spinas neq; vtili hoc noīe vsus
est. sed quid? Referens spinas
veluti sunt dicat quis her bu
liens Reproba et maledictioī
proxima. O quātam habet
cōsolatōem hic ꝑmo. a maledi
ctioni īquit pxīa nō maledta
Qui at nec dū ī maledictio
nē īcidit. sed proximus ē. et
longe fieri poterit. nō hoc solo
cōsolatur sed etiā q̄d seq̄tur.
Non ei dixit. ipproba et male
dictioni pxīa que cōburet.
Sed q̄d? Cuius xsūmatio ī
adustione si usq; ad finē per
maneat īquit. Proīde si ab
scidamus et aduramus spi
nas poterimus mille bonis
frui et fieri probabiles et be
nedictiones pcipe. Recte at
pctm tribulum appellauit
dicēs. Proferēs at spinas et
tribulos. Vnde ei tenē volu
erīs pcutit et pūgit. et ē
molestū etiā ad vidēdum.
Postq̄ igit eos īcrepauit
sufficienter et fruit et pau
sit curat eos iterū ne am
plius eos deiciat et supinos
efficiat. Tardū ei qui pcutit
tardiorē efficit. Neq; ergo
ī oībus aduletur ne supini
ores efficiat. neq; ī oībus
pcutit sed aliquātulum
quidē pcussorium opponēs
vultū at curatoriū affert
per ea q̄ īferūtur. Nō ei dixit
veluti culpantes vos her di

timus neq; veluti putãtes vos spinis plenos sed timentes ne tales efficiamini. a hebr est quippe verbo vos terrere ne rebus doleatis ipsis Et hoc sapientie pauli est maxime. Et nõ dixit putamus neq; cõicimus neq; expectamus neq; speramus. Sz qđ:

Confidimus de vobis ī dño dilectissimi meliora ⁊ hñtia salutem tam ⁊ si sic loquimur. qđ etiã ad galathas scribens dicebat. Confido ei de vobis ī dño qm̃ aliud sapietis. Illic ei qz culpabiles erant ⁊ nõ erat vnde eos de pñtibus laudaret. ex futuris ferit. qm̃ nihil aliud ī quit sapietis. hic at pñtibꝰ Confidimus at meliora de vobis dilectissimi ⁊c Et qm̃ ex pñsentibus nõ habuit tã ta que diceret. de pretitis astruit hãt cõsolacõez et dicit Non ei iniustus ẽ deus ut obliuiscatur opis vr̃i et dilectionis quã ostendistis ī nõe eius ministrãtes sanctis. Quõ reverenit aiãs eorũ ⁊ cõfortauit. An aliqua eis ī mente vocans et satisferit eis ut nõ existimaret obliuisci deũ. Necesse est ei petere eũ cui nõ satisfm̃ est de spe. Proide coegit eos õibus modis expectare illa futura. Cũ qui despeat ex pñsentibus et renouatur ex futuris cõfortare qs potẽit.

1 nihil

Dicit ipse ad galathas scribens dicebat. Currebatis bñ Et iterũ. Tanta passi estis sine causa. si tñ sine causa. Sicut ei hic cũ ironia ponit laudem dicens. Debentes esse doctores propt tẽpus sic et illic minor quia sic cito transducimini cũ ironia dicit qđ est laudis. De maioribꝰ cum ceciderit mutamur. Intueris latent ī dicta laudem excusacõem. Et nõ de se solo hoc dixit sed de õibus. Non ei dixit cõfido sed cõfidimus de vob meliora et optima inquit sive de cõuersatione sive de liberalitate hoc dicit Deinde dicens supius qz ꝓba est et maledictioni proxima et ī cõbustione erit non vtiq; inquit de vobis hoc dicimus. nõ ei iniustus est deus ut obliuiscatur opis vr̃i et charitatis. pro qua re ergo dicimus hec. Desideramꝰ vnũquẽq; vr̃m eandem demõstrare festinacõem ad satisfactionem spei usq; ad finem ne ignaviles efficiamini. Imitatores at eorũ qui per fidem ⁊ patiam hereditati sunt promissiones. Desideamus at inquit. Non ergo festinamus tantũ neq; usq; ad ba volumus. Sz quid desideramus. Circa vtutem vos versari. Non velut pigra vr̃a culpantes inquit sed pro futuris solliciti. Et non dixit. Ña

nō sicut ꝓora culpātes sed p
sentia soluti eī estis et negli
gentiores efferti. Sz quō?
Intuē procliuiter eos agere
et significauit z nō increpa
uit. Quid eī dixit? Cupim9
at vnūquēqz vrm eandem
ipsam festinatiōem ostendē
usqz in finem. Hoc eī mirabi
le est in pauli sapīa qm nō
ostendit qz ꝑmissiores fuī
erant vl' opus aggressum
reliquerant. Dicendo eī
cupimus vnūquēqz vestrū
eandem festinatiōem osten
dere usqz ad finē vigilātes
eos facit ne pigrescant velu
ti si quisqz moneat aliquē
velociter festinare sp. et qual'
fuit ꝑmū talē esse et nūc
et in futurū. Hoc eī redargu
tiōem eius z facilioꝛē et tole
rabilem efficit siue opatui
Et nō dixit uolo qđ est arro
tatis doctīe. sed quod erat
patīne dilectionis amplius
cupimus pene dicens. Iffi
cite ac si graue quid loqtur
Cupimus vnūqqz vestrum
eandē ipsam ostendē festi
natiōem usqz ad finē et sa
tisfactionē spei. Spes īquit
sustinet. Ipsa est que vere
at ne desolemū. ne desperēs.
ne supflua sit vrā spes.
Qđ eī bona opatur nūqz
desperat de seipso Ne ībecil
les efficiamini. Adhuc effi
ciamini qz ꝑ supī dicebat qm
ībecilles facti estis auditu

Sed ītuē quō ad auditū im
becillitatē retulit. Hic autē
ipsū significat pro ut dicēt
ne remaneatis sed item ad ipz
ī futūm profert tēpus qđ nō
est obnoxium dicens ne ībe
cilles efficiamini. Tempis eī
nec dū presentis obnoxy esse
non possumus. Vnde ī pīti
petimus festinare velut negli
gentes fortassis et segnes
enūuero ī futuro nō sic. Cu
pimus vnūquēqz vrm īquit
multa dilcōe et maiorū et
minorū silitet curā gerit. Z
oēs scit et nullū despicit. Sz
eandē cīa singulū quēqz cu
ram demonstrat et equalē
hōrem ad oēs. vnde et maxi
me ꝑsuadebat suscipe qcqz
esset in ꝑmoībus eius. ne ībe
cilles efficiamini īquit. Sicut
vacuitas corpus ledit. sic et
aiam vacuitas a bonis spi
rituaꝛ opatui et īfirmā.
Imitamini at īquit eos q
per fidē et pacīam hereditati
tati sūt promissiōes. Et qui
sūt isti. deīde dicit. Primū
dixit imitamū vrā priora
vrōs labores. Deinde ne di
ceret qualia īuocat eos ad
patriarchā. exēplū eius la
borū et vtutū domesticum
afferēs ut se nō putarēt
delictos esse. Et prīarche pro
fert exēplū ne putaret qm
nullius mometi digni sūt
et qz despecti delicti sunt.
Sed ut possint stīe qz magꝭ

fortiū vivorū est istud ut per
tēptacōēs iter huius vite p
transeant qr admirandis
et magnis viris sic vtitur
deus. Oportet at ōnia iquit
cū patientia tolerare. hoc ē
ei credē. Si vero dicā quid
dabo t accipias cōfestim qd
credidisti: Requagp tue fi
dei erit illud sz mee gre hoc
est dantis Si vero dicā qm
dabo t post cētum ānos. idē
vero nō despexes tuc me fide
lē existimasti. tuc cōpetentē
opinionē habes. Vide qr se
pius infidelitas nō ex infideli
tate cōtingit tātū. sed etiā
ex pusillanimitate et ex eo
q nō lōganimis ē quisq. et
ex eo q diffidit de promittē
te. Non ei iniustus deus iquit
ut obliuiscatur tuaritatis vre
et festinacōis quam ostēdis
tis in noīe eius mīstrantes
sanctis. Magna ill' testifi
catur. non opa tm. sz etiā
alacritatem operū. Quod
et alibi dixit. Nō solū at sz
t seipsos dederūt dño t nob
Quam ostendistis iquit i
noīe eius mīstrātes sctis
Intuē quō iterū eos curat.
īferens t mīstrātes adhuc
etiam nūc t erigit eos ostē
dens qr nō ill' fecerūt sed
deo Quē ostendistis iquit
et nō dixit i istos sed i deū.
hoc ei est i noīe eius. propter nomē eius ōnia feciste
Quia igitur pro tāta vīa
festinacōe uobis fructus ē nō
cōtēpnet vnqp vos neq oblivis
cetur. Hec audiētes
rogo ut mīstremus sctis. Dis
ei fidelis scūs est. secūdū qd fi
delis est si etiā seculāis est.
Sanctificatur ei iquit vir infide
lis in mulie. et mlr infidel in
vivo. Vides quō sctificacōem
fides facit? Si igit seculare
videamus i pturbacōe aliqua
porrigamus manū nec ad
eos tantū qui i mōtibus sedet
efficiamur festinātes scti qdē
sūt illi t vita et fide sancti at t
fide isti mlti at et vita. Ner si
videmus monachū i custodia
tuc ītremus. si vero sclarum
nō ītremus. scūs est et iste et
fratur. Quid ergo iquit si
aut sit īmūdus aliquis aut
pollutus? Audi xpm dicētem
Nolite iudicare ne iudicabimi
Tu propt deū fac. Et quid dico?
At si paganū videamus in
fluctuacōe oportet bnfacere
et simplicit omnē in pturba
cōe cōstitutū mlto āplius aut
fidelem sclare adiuuare debe
mus. Audite paulū dicētē
bonū facite ad oēs maxie ad
domesticos fidei. Sed nescio
vnde hoc introductū est. et vn
de ista cōsuetudo obtinuit.
Qr ei mōchos solos aqrit et ill'
solū bnfacere vult. etiā ipsos
scrutatur dicēs si nō est digna
si nō est iustus ~~nō~~ nisi fecit
signa nō porrigo manum
~~claudo~~. Maximā partē ele

ãputauit et hoc ipz tẽpore pe-
dente iterũ amputatuus ẽ
tñ elemosina illa est q̃ in per-
catores fit atq; obnoxios. Ele-
mosina ei her est nõ eos qui
iã pfecti sunt sed ad huc deli-
quentes misereaur. Et si dis-
cas adute parabolã. Deste
dit quib ĩquit de iheosolimis
ĩ ihericho et ĩcurrit latrones
et cedentes eũ ꝟliquerũt eum
iuxta viam semiuiuũ. Veit
quidã leuita et videns eum
transiyt. Veit q̃dã sacerdos
videns eũ pcurrit. Venit qui-
dam samaritanus et mlta
curã eius fecit. Ligauit vul-
nera eius. ĩfudit oleũ. ĩposuit
ĩ iumẽtũ suũ. pduxit eũ in
diũsoriũ dixitq; stabulario
adhibe illi curam. Et ĩtuere
abundanciã hõrib plũmã
Et ego t̃ dabo ĩquit q̃quid
erogaueris. Quis ergo est pxi-
mus huius ĩquit? Qui fecit
ĩ eũ miam et tu fac similit
Et ĩtuẽ qualẽ dixit pabolã.
Sñ dixit q̃ iudeus ĩ samaritã
fecit. sed quia samarita hono
rificentiam illam totã ostẽ-
dit. Hec igitur audietes nõ
solorũ fidei domesticorũ curã
geramus. ceteros vero negli-
gamus. Sic igitur ĩquit et
tu si videas quẽq; male pa-
ti nihil iã scrutaris. ꝟz ius
adiutoriũ q̃ male patitur.
Si ei asinũ videns pfractũ
onsuetis et nõ scrutaris
cuius sit. dei quippe ẽ siue pa-
ganus siue iudeus sed adiu-
torio ĩdiget. Siquidẽ discutẽ
et iudicare preceptus esses
bñ ista dices. Nũc at cala-
mitas illius nõ pmittit
hec discutere. Si ei ne de sa-
nis nos statutã oportet neq;
aliorũ causas ĩqrere mlto ã
plius eos qui mala patiũt
Sup hec at quid vidisti? Sñ
ĩ habundantia ꝟstitutũ vni-
uersis placere ut dicas q̃ ma-
lignus est et pessimus? Ego
vero malũ patiẽtem videns
non dicere quia malignus
est. Cũ ei placet hoĩbus q̃sq;
bñ hoc dicimus. Cũ vo in ca-
lamitate est et adiutorio
ĩdiget nõ oz. h̃ dicere q̃ malꝰ
est. Crudelitatis hoc q̃ppe ẽ
et ĩclemencie et ambitiõis
Quid iudeis crudelius fuit
dic m̃? Et tñ iustus ẽ deus
eos iuste q̃ valde iuste disper-
deret et tñ ꝟdolens eos susti-
pit. ĩ eis eos vero q̃ eis ĩsur-
rexerũt vltus est. Nihil
patiebatur ĩquit secabas
distentes. Non dixit statutae
et cognosce quis es liget sepe
malignis sũt. Hoc q̃ppe est
maxie mie. Cui ei aito
bñfacit nõ q̃ppe deũ vtiq; fa-
cit. qui at ignoto iste pure
propter deũ opatur. Noli
parce peccauisse ac si oia in-
digens curaturus. Nos ãte
morsibus patẽtes et ĩuste
fortasse parcamus peccauisse
et cõtẽpnim̃ fieri. De iam-

matis q̄dem cura gerimus animam vero negligimus cū paulus dicat in mandatis suis studiose docere eos qui contrarij sūt ne forte det eis deus penitentiā ad cognoscendum veritatem et resipiscāt de diaboli laqueis captiuati ab eo secūdum eius volūtatē. Ne forte inquit. Intuere q̄ta lōganimitate plenū est hoc verbū. Hūc nos imitemur et de nullo desperemus. Etenim piscatores sepius retia mittentes ova receperūt. Sic et nos speremus q̄m repēte ostendit nobis fructū maturū. Etenim agricola cū seminat p̄ma die et secūda sustinet et multū tempus expectat et repente vndiq; videt finē germinantes. Hoc etiā in nobis futurū esse exp̄emus gr̄a dn̄i nr̄i ihu xp̄i cū quo patri vna cū sco spu gloria imperiū. hoc nūc et sp z in scla sclorū Amen

Omelia vndecima

Abrahe nanq; promittens deus q̄m neminem habuit p quē iuraret maiorē. iurauit p semetipm dicens. Nisi benedicens benedicā te et multiplicans multiplicabo te Et lōganimit' ferens adeptus est promissionē. Hoc p maiorem sui iurāt et oēs cōtradictionis finis ad firmationem est iuramentū. Postq; increpauit fortit' hebreos et terruit eos sufficienter p̄mū q̄dē laudibus eos cōsolatur: secū, do at q̄ etiam fortius est p id q̄ vtiq; p̄ceptuos eos ostē, dit que sperabant. Et hanc cōsolationem nō ex futuris facit sed iterū ex pretitis quod magis credere faciebat Sic ei in supplicio illud magis terret. sic etiā per hāc promissionem consolatur ostendens suetudinem dei. Licet at ē ut nō celeriter exhibeat promissa sed post multū tēpus facit autem hoc māsuetudinis et virtutis eius profectus argumentū et nos ad fidē adducens ut q̄ tribulationibus viuimus et promissiones nedū accipimus nō desperem⁹ in medio laboris. Et oēs alios relinquens q̄ q̄ multos habent ad dicendū abrahā in mediū adduxit et propter dignitatē psone. Et propt' q̄d maxīe i eo istud cōtigerit Cū ei i fine epla dicat Quia hi oēs de longinquo illos videntes et diligētes nō recepe, rūt promissiones ne sine nobis perficerētur. Abrahe at inquit promittens deus q̄m neminem habuit p quē iuraret maiorē iurauit p semetipsū dicens. nisi bñdicens benedicam te et multiplicans multiplicabo te. et sic longanimiter ferens adeptus est repromissionē. Quo nō accepit quod adeptus est.

Nō de hysdem ipē dicit et hic
z illic. sed dupliciē facit cōso
lacōem. promisit abrahe īq.
quedā que hic post mltū
tempib dedit. qdam āt illic
que nerdū. Et sic lōganimi
ter fervens adeptus est vpro
missioēm. Vides qz nō repro
missio sola tantū opata est
sed lōganimitab. Hic tuet
eos ostendens qz sepius īpe
ditur vpromissio per pusilla
nimitatem. et hoc ostendit
qdem per plebē. Dm ēi pu
sillanimiter ferebāt propt
hoc vpromissiōes nō sūt a
depti. Ecōtra āt ostendit per
abrahām. Deīde ctā finem
etiā aliud plus facit. qm z
lōganimiter fervētes non
sunt adepti. et neqz sic cōfi
tantur. Hoīes per maiorē
sui iurāt z oēs cōtrouersie eoz
finis ad cōfirmacōem est iu
ramentū, deus āt qz nō ha
buit maiorē per quē iura
ret per seipm iurauit. Optiē.
Quis ergo iurauit abrahe?
Nōne filius? Non tquit ma
gis āt ipse. Esto. nō contēdo
Dm vo ipse iurauit. amen
amē dico vobis. nōne manī
festū est qz nō hīs maiorē
p seipz iurauit? Sicut ēi pr
iurat et filius per seipz dicēs
Amen amē dico vobis. eos
cōmonefacit et iuramētoz
qz sepius dicebat amē amē
dico vobis qui credit īme
nō morietur īeternū. Quod
est et ōnis cōtrouersie finis
eoz ad confirmacōem est iura
mentū. Pro si diceret. Ex hō
soluitur tocius cōtrouersie dis
ceptacio nō illius vel illius
sed tocius. Oportebat quidē
et sine iuramento credere
deo. proptēa etiā huius vp
missiōis mentionē facit q
ad nos cōiter facta est.

In quo abūdantius vo
lens deus ostendere pollu
ctacōis heredibus īmobili
tatē consilij sui interposuit
iusiurandum. Iterū hic
filiū dicit īter hoīes et dm
mediatorē ut p duas res
īmobiles quibus īpossibile
est mētiri deū. Quale z āsle
hoc ē dicere et p̄mittere z
iuramētū addere p̄missioi?
Dm ēi apud hoīes hoc vide
tur fidele esse cū iuramētū
interfuerit. Proptēa etiā hoc
addidit. Intuēns quō nō
dignitatem suā attendit
sed quomodo oībus psuade
at. et īdigna de se patit
dici hoc est satisfacere volēs
Et de abraham qdē oīdit
dei esse totū opus nō lōga
nimitatis illius. Siqdem
et iuramētū parū est addē
p quē iurāt hoīes p deū z
deus p seipz. Ipse autē nō
sicut per maiorē et tū fecit
Nō equale ē hoīem p se iu
rare et deū. hō ēi potestā
tem sui nō habet. Intue
mur igitur qz nō ad abrahā

magis q̄ ad nos dictū ē. Fortissimū ītquit solacīū habem⁹ qui cōfugimus ad tenendam ꝓpositā spem. Et hic itez. Huic itez lōganimit' feriēs adeptus est ꝓmissioēm. Et dixit quid iurauit. Iuramētū ät quid est aperuit dicens. per maiorē iurāe. Sz q̄ tarditatē credulū est humanū gen⁹ qui descendit ad nos sic ei iurat ꝓpt' nos q̄nus ei sic nō credi sicut dictum est. Et didicit ex quibus passus est q̄m hoc putauit maxīe ēe dignū fide ut ꝑ exp̄imētū quib⁹ transeat. Quid ē ꝓpositā spē. Ex hiis ītquit firmā cōicamus. Si ei ista post tā tū tpis futura sūt. Proīde q̄ ad abrahā frā sūt credē nos faciant et ꝛc futuris Quā sicut anchorā ītquit habem⁹ aīe tutū et firmā et ītrēdētē usq̄ ad ītreioza velaminib⁹ ubi p̄cursor pro nob' ītroyit ihūs secūdū ordinē melchisedech pōtifex factus ītrnū. In mūdo adhuc cōstitutos et nec dū trāslatos ex hac vita iā ostendit fuisse ī eis q̄ p̄missa sūt ꝑ spem ei iā ī celo sumus ītquit ꝓmanētes ergo vtiq̄ re erimus. Deīde adicīēs solacīū spei nō dixit q̄ nos sumus ī ītreiozibus. sed q̄ ipa ingressa est ī ītreioza q̄d verū est et credibile. Sic ei anchora iactata nauī nō ꝓmittit eā circūferri li/cet vēti cōmoueāt sed iactata firmā facit sit et fides. Intrē q̄ valde conuenientē inuenit imaginē. Nō ei dixit fūdamentū q̄d dissonaret sed anchoram. Q̄d ei īmotum est et nō valde videtur īfixum ꝛ quidē supra mare sicut q̄d supra terrā stat et mouetur ꝛ nō mouetur valde / fluuiis et philosophis fortass sis ideo illam silitudinem posuit dicens christus Si q̄s edificat domū suā supra petram. In eis ät qui dubitant ꝛ debent ꝑ fidem portū ꝓprium hoc posuit paulus / Tēpestas ät et multus imber cōmouet totam spes ät nō ꝓmittit eā circūferri. Proīde si hanc nō habuerimus dem⁹ si enim⁹ non ī spūalibus tm sed etiā ī secularibus. Multā quib⁹ huius īuenit fortitudiez ut puta ī negociando in agricolando in miliaria ñ hanc quisq̄ ꝓmo ꝓponat nūq̄ attinget. Non simpliciter dixit anchorā. sed tutā ꝛ firmā que non mouetur ingredientē ät ad ītreioza velaminis. pro si dicēt penetrantem celos. Deīde etiam fidē intulit. Vt nō sola spes sit iuramētū aliud ponit hoc est verū q̄ppbacoēm q̄ p̄cursor pro nobis ītroyit ihs ꝑ p̄cursor ät quorūdam ē p̄cursor sicut johānes xp̄i Et dixit simpliciter introyt sz

ubi p̄cursor pro nob̄ introyit ve
luti oporteat cōsequi. Nō est ei
multum iter p̄cursorē et cōse
quētem qđ mediū est. Cetez
negz p̄cursor erit p̄cursorē ei
et cōsequētē i eadē ipsa via
esse queūt et vnū alterz occupa
re Secūdū ordinē melchisedech
pōtifex fr̄is ietnū. Ecce alia cō
solacio siquidē sup̄ pōtifex nr̄
et mlto melior est eo q̄ apud
iudeos est nō moribus tm̄
sed etiā loco et tpe et testa
mēto et p̄sona. Hoc aūt de eo
q̄ secūdum carnem est dicit̄

Oportet itaqz et il
los quoz pontifex ē admodū
ēē meliores et quātū ī aaro
et christū tm̄ iter nos et inde
os iter est. qppe i supioribus
habemus pontificē in supiori
bus sacrificiū. Talia etiam
nos offeramus sacrificia q̄ in
illo sanctuario possint offerri
nō iam peccudes vel boues nō
iā sāgnem et adipē. Omnia
hec soluta siūt z pro eis īduc
tum est rationabile obsequm
Quid aūt ē rationabile obse
quiū? Que p aīam q̄ sēm
spm̄ offerūtur. Spūs est īquit
deus et eos q̄ adorant eū ī
spū et vitate oportet adorare
Quidq̄ nō indiget corpe.
quicq̄ nō idiget īstrumētis
negz locis ī quibus sit. veluti
ē māsuetudo. tēpantia. mīa.
pacētia. lōganimitas. humili
tas sacrificiū est laudis Ora
cula hec et ī vetēi testamēto
īueniet qs olim formata.
Sacrificate īquit deo sacrifi
cium iusticie. et sacrificate sac
rificiū laudis. et sacrificium
laudis hōrificabit me. et
sacrificiū deo spūs cōtribulat9
Et quid dñs exquirit a te
nisi ut audias eū holocau
stomata pro pcto nō suscipi
es. tūc dixi ecce veniā ut
faciā volūtatē tuā. Et itm
Ad quid m̄ libamē de saba?
Discede a me. sonū cātilenaz
tuaz et psalmū orgnoū
tuoū non audiam. sed pro
istis mīam volo et sacrificiū
Intuēs qualibus sacrifcijs
placatur deus. Intuens r
retro iā tpa alia quidē des
cendentia alia īterēūtia.
Hec igitur offeramus. Illa
quidē diuturniaz siūt et diu
tū hec aūt vtutis illa extrī
secus. ista īterīsecus. Et illa
quidē quilibet optari pt. hec
autē pauci. Quāto melior
ei est pecore hō tāto hoc sa
crificiū illo. Hic ei aīam tu
am oblatōem offers. Sūt
autē alie oblatōes que vē
siūt oblatōes martyrū corpa
Illa sacrificia odorē suauita
tis hnt maximū. Potes r
tu si vis tale sacrificiū offer
re. Quid ei si nō igni cōbu
ratur corpus sed alio igni
pt utputa pauptatis volū
tate tribulatōis. Cū ei lice
at deliciose et optime degē
et eligatur laboriosa vita
z amara mortificās corpus

nõne holocaustoma ē? Mor/
tifica ergo corpus tuũ et
crucifige et accipies ꝑ tu thy/
ius martyrij coronã. Qđ
ēi illic gladius opatur. hic
hic charitas fuit. Nõ incẽ/
dat neq; occupet pecuniaꝝ
amor magis extinguatur
cupiditas ista ꝑpetua
igne spũali exadatur gla/
dio spũs. Istud sacrificiũ ē
bonum non opus hoĩs sa/
cerdote nisi ipso offerẽte
Sacrificiũ bonum deorsum
quidem functioĩbus exhi/
betur. sed surssũ cõfestim
ascendit. Nõne miamur
qꝫ i antiquo testamẽto ig/
nis descendẽs õnia cõsu/
mebat? licet tm et nũc ut
descendat ignis mlto mi/
rabilior illo et õnia cõsu/
mat q̃ offerũtur magis
autẽ non consumat sed
surssũ leuet i celũ. Nec ei
redeũt i cinerem sed do/
nãtur deo. Tales erãt etiã
cornely oblatoẽs. Orões tue
ĩquit et elemosine tue as/
cenderũt i memoriã in
cõspcũ dei. Intuerib cõu/
gatoem optimã. Tũc exa/
dimur qñ et nos audim9
paupes astendentes. Qui
at obturat aures suas ut
nõ audiat pauperũ depca/
toem. eius nõ exaudiet
dñs. Vtũ ĩquit q̃ itelligit
sup egenũ et pauperẽ i
die mala liberabit eũ dñs
quali mala? Sz illa dies ma/
la eit peccatoribus. Quid ē
qm itelligit? hoc ē qui cogsit
quid sit paup qui i tribulacõe
vtiq; ofestim miserebit eius.
Si videis pauperẽ nõ ptrãseas
sed statim itellige quis fuisti. a
si tu esses i illo quid nõ velles
at quid nolles oẽs facẽ. Qui
itelligit ĩquit. Intellige qz si/
mil tibi libet est et eandem
terrã participatur geneosita/
tem ꝫ oĩa terrã cõia habet.
Et fortasse nec caũbus tuis e/
qual est. sed illi qudẽ satu/
rantur. iste at sepius dormit
esurieẽs ꝫ fruis tuis ihozabili/
or ē. Qualiter cõsistit? Sed
illi tibi necessaria officia cõ/
plent. Que ista? Seruiũt
tibi bñ. Quid si ostendero
necessariũ tibi paupem iplẽ
mlto ãplius ab illis. Adeit
tibi quippe i die iudicij et
eruet te ex igne. Quid tale
oẽs seruꝰ tuꝰ fatiũt? Qñ
thabita defuncta ē. qb eã sus/
citauit seruꝰ crũstates an
paupes? Tu at neq; seruis
liberũ equalẽ facẽ voles.
Frigus ē et iacet pãnis ctũ
datus. Paup mozieb dẽtes
quatiẽs et vultu ꝫ hitu dep/
cans, tu at crudelitũs et ebrꝰ
ptrãsis. Et quõ vis deũ in
calamitatibus te cõstitutũ
liberare. Forsitassis at et hoc
dicis. Ego si issem et assu/
mere quẽq; qui multa pec
cauit. dimittere eũ et deꝰ nõ

dimittit. ¶ nō hoc dicas. Si eī
qui nihil peccauit quē potes
libeare hūc despicis. deus quō
te peccantē dimittit ī illū?
¶ nōne her gehēna dig sūt?
Et quid mirabile? Sepius
quidē corpus mortuū sine
sensu ner illū iā hōrem sen
tiens decē milibus et vari
auro textis vestibus īduis.
corpus at qđ virgōe afflicti
tur et cōtauditur et cruciat
et distenditur ex fame et ge
lu despicis et amplius va
ne glorie submistrās qđ
timore dei. Et vicinā usq
ad hoc tātū esset. Sed cōfes
tim accusatio adusū eū iter
pellat. Quid nō opat iqs?
Quid vacans pasit? Dic
mihi tu. Tu per opacōez
habes q habes? Nōne hēdi
tatē paternā susticies at
si et operans? ¶ nū ideo ex
probras alti? ¶ nōne adis
paulū dicētem postq dixit
qz q nō opat non māducet
Nos at būfactētes nō defia
amus. Sed quid iquit? Im
postor est. Quid dicis o hō?
Propt vnū panē et propt
vestimētum īpostorē vocas
Sz cōfestim vendit illud iqt
Tu autē tūcta tua bñ dispo
nis? Quid at? ¶ nū ōēs
ex vacuitate egēt? ¶ nēo p
naufragiū. nemo p iudicia
nemo p furta. nemo per
picla. nē per egstudiēs. nēo
p aliā calamitatē? Sz si
adhuc dicimus aliquē talia deplo
rantem vel maiora clamā
tem et nūc telos īspicētem.
nūc capillos dimittentē et
pānis circūdatū cōfestim
eū īpostorē fullacē inrisorem
vocamus. ¶ nō erubescis? Quē
īpostorē vocas? ¶ noli dare et
noli accusare hoīem. Sz habz
īquit et fingit. her tua est
accusatio nō illius. Scit eī
tū crudelibus se hrē cū bestijs
magis qđ cū hoībus et quia
miserabile vbū et nullū ad
miserendū adducit. ¶ propt
hoc apellitur z habitū misera
bilem sibi cōparare ut tuā
frangat aiaz. Si videris ali
quē ī habitu libero īterpellā
tē nos iste īquis īpostor est
ut putetur ex generosis esse
isto mō īterpellat. Si vidēi
mus ī cōtrario hītu et illū
culpamus. Quid agūt de
cetero credulitas z supinitas?
Quare īquit aliqua mēbra
sua denudāt propt te? Si
mūcordes essemus istis cir
cūstantibus opus nō esset si p
ma īterpellatōe psuasissent
nō tanta tormēta exquisis
sent. Quis ita est miser ut
velit tātū clamare ut velit
ad cōfusioēm vēire et velit
publice plorare cū nuda cō
iuge cū filijs? her nūquid
pauptate sūt peiora? Sz
p his nō solū miaz nullā
a nobis accipiūt magis etiā
accusantur. Ad hec at et ī

dignamur qm̃ deū deprāt̃es
non exaudimur ad hoc ḡm
ter festamus qm̃ nō impet̃
mus rogantes. Nōne cōtue
misamus dilāssimi? Sed
sepius dedi īquit. tu autē
nō sp vis. a īfantulos tuos
sepius petētes nō adnotas?
O iuercūdia pauper iuere
cūdū vocas? Tu vapiēs nō
es vēcundus ille āt pro pae
deptans īuercūdus iudicat?
Nū intelligis qd̃ta est nēitas
vētis? Nōne omnia propt
terea facis? Nonne spiritā
lia propt hoc negligis? Nō
ne celū t̃ ppositū est et ūgnū
celoz? Tu āt vētis timens
tyrannidē oīa sustines et il
lū cōtēpnis? Het est īuere
cundia o vāitas. Ille īquit
tantos auros feneratur
ille tātos et mēdicat. Pue
roz hec fabule sūt et vani
tates. etēi pueri tales fabulas
a nutricibus adiūt. Nō īqt
m̃ suadetur nō credo absit
ad vsurā dat cōfusibilius q
ī abūdantia constitutus
mēdicat. Qua causa dic m̃
quid est cōfusibiliuus? Meli
us quippe est mori q̃ mendi
care. Q̃ diu ita supini su
mus? Quid ergo? Omnes
ad vsurā dāt. oēs īpostores
sūt nullus reuera pauper ē.
Etiā inquit et mlti. Quid
ergo vel eis nō exhibes
auxiliū? Vt quid existis stu
pulosius vite coz emulator?
Ez hec occasiones sūt et exau
saciōes. Omni petēti te da et
volenti a te mutuari nō au
tuib. Extende manū tuā
nō sit contracta. Nō ei vitaz
cōstituti sumus discussiōes a
lioquin nullis hoc mō mise
rebimur. Quare qm̃ deū vogas
dicis prōz meoz ne memine
ris? Proinde ar si valde sit
ille petōr. Hoc ipsū ī ipso cōsi
dera et noli obliuisci pōrū
cuius. Tempus ē mīe nō stru
pule discussiōis mīe nō ratī
onū. Nutriri vult siquidē vis.
t̃bue. sin āt nō vis dimitte
sine īterpatiōē. Quare mis
et īfelix quare nec miserēris
z nolentem aūtis? Qm̃ ei
ille audierit a te qm̃ iste de
ceptor est. qm̃ ille fictus est.
qm̃ ille ad vsurā dat non
solū īripiet negz isti dare negz
illi sed oēs ī suspitiōem habe
bit et tales esse putabit.
Scitis ei que mala sūt faci
le suspicamur. q̃ vero optia
nō ita. Efficiamur mīcordes
non quōcūqz sed quō pī nr̃
celestis. Ipse adulteos et me
retrices et malefitos guber
nat. Et quid dico? Omnes
spetiē iniqtatis hntes. In
toto ei mūdo est tales nrē
esse plūmos. Veruptī oēs
nutrit. ōnes īduit. nullus
fame periit alioqū nisi
forte spōte. Sic etiā efficia
mur nos mīcordes. Si q̃sq̃
opus hz et ī nēitate fuerit
auxiliemur. Nūc āt ad hoc

irrationabilitatis venim⁹ ut nō solū circa pāpes sim⁹ iniuriosi qui per vitos ābulant sed etiā circa viros mōtha lem vitā ymnes. Ille ipostor est inquit. Non hoc dicamus rogo sed qz idifferēter deus semper miserebitur. Si autē discutē cepimus nūqz mūz ꝑstabim⁹. Quid dicis ut pa nē negres ipostor est? Si qdē auri talenta offerret ā veste et argenti ā vestes precio sas aut huos ā aliud qcq̄ mito quis dicēt istū impos torē. Si āt nihil horū ſz gu bernatorem et vestimētum que philosophie sūt nūqd hec deceptores sūt? Dic m̄. Dēstamus ab hac absur da curiositate et dyabolica et pereptoria. Si ei in clero electū dicat ee sacdotē noi net scrutare. Nō ei sine pi culo i talibus idistussa cōi catio est. Circa maiora pi culū vertitur. Nō ei das ſz accipis. si vēo pro nutrimēto postulat ne bis examines, Dm̄ abrahā qui hospitalē se circa ōes transeūtes ostē debat si strutator esset cta refugientes ad se nūqz an gelos hospicio recepisset. Ssor tassis ei non putauit eos ā gelos esse cū reliquis rpellēt Sz qm̄ oēs susciebat susce pit et ā gelos. Nō ei ex vita accipientiū a te m̄cedē reddi tur⁹ ē t̄ de⁹ ſz ex voluntate ex horificētia i mlta mūa ex bo nitate. Het sint i te et ōnia adipiscēris bona q̄ cūctis nob cōtingat adipisci gria et mūa dn̄i nri ihu xpi cū quo pri vna cū spū sco gla, iperiū hor nūc et semper i scla sclorz Amen Omelia. vj. Hec ei melchisedech rex salem sacdos dei sūmi qui obuiauit abrahe ūgresso a cede regū et bndixit ei cui decimas oīa diuisit. Primū quidē ipretatur rex iusti cie. Deinde āt rex salē. qđ ē rex pacis sine prē sine mre sine genealogia. negz initiū dierū negz finē vite hns. as similatus autē filio dei ma net sacdos iperpetuū. Volēs paulus dnz demōstrare no ui et veteris testamēti i mlt tis hoc disseminat et iacula tur et veluti quodā tytinna bulo pocupat aures auditorz et exercet. Confestim qdē ab ipo exordio hoc inuenit di cens qz ill' quidē locutus ē i pphetis nobis āt i filio. et illis quidē mltiphariē et mlt tis modis nob autē p filiū. Deide locutus de filio quis iste sit. et quid opatus sit et admonēs credendū esse illi ne eadē patiamur que iudei dicēs quia pōtifex ē secūdū ordinē melchisedech et sepius i hāc differētiā ūgredi volens et mlta aute dispensans i trepans velut ifirmos et itez recurans

et retreans ut cōfidētiā eq̄
ꝛcepissent tūc iā introduxit
differentie rationē in gēti
bus auditoribus. Cum ei sb
ruit et despeat nō facile q̄c
q̄ audūt. Et ut cognoscas
audi sēptuāam dicētem. Et nō
adierūt moysen propt̄ pusil
lanimitatē ppt̄ hoc p̄mum
excludens meꝛoꝛes eoꝛ mlt̄s
7 tribulibus et bōgnīs ꝑmo
nibus. tūc iā cōgressus disse
rētie vōem. Et quid dixit.
Hic ei melchisedech ꝛex salē
sacdos dei altissimi. Et qđ ē
mirabilius ī ipso typo demō
strat mltā differentiā esse
Qđ ei dixit ex typo sp̄ fidē
facit vitatī ex pretūtis ppt̄
ſtinuitatē audiētiū. Hic
ei melchisedech inquit ꝛex
salem sacerdos dei altissimi
qui obuiauit abrahe reme
anti a cede regū bndicens
ei cui etiā decimas distri
buit ab ōibus abrahā. In
paucis totā vōem posuit
Et mistice cā cōtēplatus
ē ex noīe. Et p̄mū q̄dem
ītꝛpretatur ꝛex iustitie.
Sedech quippe iustitia dicit
melcha vo ꝛex. Melchise
dech ergo ꝛex iustitie. Intu
erib et ꝛoībus scrupulosā
diligentiā. Cuius est iste
ꝛex iustitie nisi dñs nost̄
ihesus xp̄us. Deinde ier
salem ex cītate. Hoc est
rex pacis qđ iterū ꝓtinet
ad xp̄m. Iste nāq̄ nos ius
tos effitit q̄ pacificauit q̄ in ce
lis sūt et q̄ in tris. Qđ hō est
rex iustitie et pacis. Nullus
nisi solus deus nr̄ ihesus xp̄s.
Deinde alia dra̅m ꝙ ītroduxit
Sine pre sine mre. sine gene
alogia neq̄ ītiū dierū habēs
neq̄ finē assil'atus ät filio dei
manet pōtifex ip̄etuus.
Cum igitur oꝛꝛebat illi qđ
dictū est tu es sacdos ietnū
secūdū ordinē melchisedech
ille ät mortuus eät et non
fuit sacdos ietnū. Intue
quali cōtēplacōe illud expo
suit. Et quis hoc vnq̄ de hoīe
dixit. Non ipsa inquit
dico her nescimus quē pre
habuit vel quā mrem neq̄
qñ sustepit ītiū. ner qñ de
fīctus est. Et quid hoc īquit.
Nū ei qz nos nescimus ido
defīctus nō est nō habuit
parentes. Vnde dicis et pa
rentes habuit et defunct
est. Quomō ergo sine pre
sine matre. Quō neq̄ ītiū
dierū neq̄ finē vite habuit.
Quō in illo nō est narrata
eius genealogia. Sic et xp̄s
ipsa natūa dei et sine ītio
et sine fine est. Sicut ei isti
nescimꝰ neq̄ initiū dierū
neq̄ finē vite propt̄ qđ nō
sit sēptū sic et nescimus filij
vel ītiū vl̄ finē nō qz nō ē
sēptū her ät vītas et ideo ex
hoc nō esse nō est sicut etiā
ī nōibꝰ. Hic ei appellacōes e
rāt ꝛex iustitie et pacis. illic

ātem vez vitaꝫ. ℚuō ergo
ūtuū non habet? Alioquī
quomodo filiuꝫ? Sz qz nō
habebat ūtutū vite neqꝫ finē
assimilatus filio dei. In quo
ē silitudo? ℚuia et huiuꝫ
filiuꝫ finē ignorāt ūtutū
huiuꝫ quidē qz nō est sc̄ptū
illiuꝫ ät qz nō ōnino est msi
militudo. Di ät ī oībus eēt
silitudo nō iā typus esset
veritaꝫ. sz typus esset vtrūqꝫ.
Sicut eī ī imaginibus est
aliquid silē est etiā aliquid
dissilē. īsc̄pcōe quidē est silitu
do quedam ī cuāctere dissi
militudo ät ī impositōe eo
rū et sic drā maīfesta mō
stratur et quidda quidē silē
quidda ät dissimile Con
sideāte ät īquit quātus iste
est cui etiā decimas dedit
de p̄cipuis abrahā p̄riarcha
Iterū coaptauit typū iā cō
fidens ostendit eī etiā alys
vebus q̄ erāt apud iudeos
clariorē in silitudīē typum
hūs xp̄i ī tantū ut nō solū
iudeis sed etiā ipso pgēito
re sacerdotiū meliorē ostē
dat. ℚuid eī quis dicat de
vitate? Intuerīs cū q̄ta
abūdancia ostendit excel
lentiā? Consideāte autem
īquit quātus iste sit cui
etiā decimas dedit abrahā
p̄riarcha ex p̄cipuis, p̄cipua
eximie dicūtur. Et nō p̄t
dici veluti cōsorti belli dedit
Propt̄ hoc eī dixit obuiauit
vemēti a cede regū. Domi
sedebat īquit et de laboꝫ
suis dedit ei p̄mitias
dam quidē de filys leui sa
cerdociū acipientes man
datū hūt decimas sumere
a pplo sc̄ūdū legem hoc ē
a frībus suis q̄q̄ et ipsi
exierīt ex lūbis abrahe
Tanta quippe sacdocy excel
lentia ut etiā qui silēs essēt
a progenitoribus et eundē
hūt progēitorem tū mlto
amplius meliores esse iu
dicati sūt ab illis. Cū ergo
aliquis horū iuentus fue
rat apud eos ab ipō decimas
acipiens nō isti quidē ordi
nē tenebāt alioq ille ät ī
sacerdotibus erat et non
hoc solū sed neqꝫ silis ī ho
nore fuit. sed ex alio gne
Proīde nullo modo de
disset alienigene decimas
nisi eis plurimus hor esset
O qđ optatus est pālus q̄ cre
dibile est. In epla ad roma
nos p̄monē mouēs declara
uit et nr̄ē et iudaice ꝛ̄usa
tionis abrahā progēitorē
esse. Hic ät mlitū adūsus
eos aūsus est oīdens īcir cū
cisū multo meliorē. ℚuō
ergo hoc ostendit? Quia
ei leui decimas dedit. Et
quid ad nos hoc? Vultū
īquit ad nos nō ei cōtēdē
potestis leuitas meliores
esse q̄ abraham. Et non
simpliciter trāsiuit sz adiūxit

Et habētem promissiōēs
bñdixit. Qm̄ sursū atq; deor
sū hoc cāt honoris illoz̄
ostendit ab illo hōrabilioz̄
esse illū ex cōi oīm̄ iudicio.
Et sine ulla cōtradictiōe
īquit hoc est oībus. Sic vide
tur qđ minus est a maiōe
aliquo bñdicitur. Proinde
melior ē typus dñi nr̄i etiā ab
eo q̄ promissiōem habebat.
Hic quidē hoīes morituī
decimas accipiūt illi at̄ testa
moniū perhibetur qui vivit.
Sed dicamus. Quid ad ātiq̄
reūtēs? Dic nob̄ īquit quō
dici solet. Et bñ illū appel
lauit per abrahā et leui
decimatū ee q̄ decimas acce
pit qm̄ adhuc ī lūbis eāt
tū ei obuiauit melchisedech
hoc est ī eo eāt leui q̄p̄ na
tus nō esset. Et nō dixit leui
te sed leui. Intuēs eminen
tiam. Vides quātū intersit
ītr abrahā et melchisedech
qui typū gerebat pōtificis
nr̄i. Et ostendit excellētiā
potestatis nō ex necessitate fa
ctā. Ille quippe dedit decimas
qđ ptinet ad sacdotē iste be
nedixit qđ est melioris. Ista
excellentia et ad pgrētos
oēs ptrāsyt. Qui abiliū et for
titer excluſit iudaicas vōes
Proptēa dicebat qr ibecilles
facti estis qr hec eueniē vo
lebat ne gloriet in eis. Ta
lis ei est sapia pauli. Pstruit
pmū ⁊ tūc īgredit ad ea q̄
vult ostendē perpendēs gen
humanū qđ qr multa īdiget
diligentia et āplioza q̄ ar
busta et suscula. Illic ei nā
corpoz̄ est et tre seruēs a
gricolaruū mānibus. Hic at̄
voluntas est plurimas muta
cōēs excipiens et nūc q̄dem
istud nūc at̄ illud assumēs
et pclivius ē ad malitiā.
Proptēa oz vndiq̄ cautelam exhibere nos ne
forte obdormiscamus. Ecce
ei inquit non obdormit
neq; obdormiscet qui custo
dit isr̄l. Et ne dēs cōmocōēs
pedibus tuis Nō cōmouea
ris sed tu ne dēs. In nrō ar
bitrio est dare ⁊ in nullo alio
Si ei voluerimus stare firmi
et īmobiles nō cōmouebim̄
Quid ergo? Nihil dei? Oīa
quidē dei sūt sz non ita ut
liberū arbitriū ledatur. Ex
nrō itaq; arbitrio est Oport
tet quippe nos eligere pmū
q̄ bona sūt et tūc ipa que
ab ipō sunt ītroducit. An
tecedit nr̄a voluntas ne leda
tur nostrū arbitriū. Cū
at̄ nos elegerimus mlta
tūc ītroducit adiutricē.
Et quō ergo paulus īquit
neq; volentis neq; currentis
sed ~~ītrēcurrentis~~ miserētis est
dei? Primū quidē nō sicut
pprīam sentētiā ītroducit
sed veluti ex hīs q̄ posita
erāt hec collegit ex hīs q̄
āte pmiserat. Dixit ei. septu

est. Miserebor cui miserebor
Et ideo neq volentis neq
curentis sed miserentis est
dei. Dic igitur mihi q̃d
ad hoc queritur. Secūdo ad
illud est dicendū qz cuius ē
āplius totū eius esse dixit.
Nostrū ei eligē totū est ⁊ vel
le dei ad effice et qd pfectio
nē pducē. Qa ergo illius
est amplius eius dixit esse
vnuſq̃ſ stom ꝺsuetudinē
hoim. Sic quippe fatimus
verbi gr̃ā. Videmus domū
bñ edificatā et dicim9 qz
totū est artificib. et tñ nō
omne opus eius ē sed etiā
opariorū et q̃ etiā matriz
tribuit domui et aliorū plu
rimorū. Verūtñ melius cō
tinet ille illius vnuſq̃ſ op9
dicim9 sic etiam hic. Itez
ī mltitudiē vbi pluimi sūt
omnes esse dicim9 ubi ad
pauci nullū Sic et palus
dixit. Neq volentis neq cur
rentis ſ miserentis ē dei.
Astruit ad hic duo q̃dā magr
nā. Vnū quidē ne ī superbiā
erigamur. Si festines īquit
nō pt tuus esse effectus. Su
ſi ei desuper veniat adiu
mentū oīa vana erūt. Ve
rūptamē quicq̃ adeptus
fueris eorū ad que festinas
manifestū qz currendo et
volendo adipisceris. Nō ergo
hoc dixit qm̃ ūanū currī
mus. Sz quid. q̃m̃ ūa
nū currimus si nr̃m vni
uersū putauerim9 si nō
plurimā partē deo tribuim9
Neq ei deus totū suū esse vo
luit ne videat sine causa
nos coronare neq ith nr̃m
ne ī superbiā trudam9. Si ei
minimā partē hūites alta
sapimus quid si tocius nos
opis nr̃i dñi essemus. Alta
quidē deus ut ābiciem nr̃az
retidet fecit et adhuc altissi
ma illa manus quātis nos
passioibus circūdedit ut nos
tram ut nr̃az vicidat arrogā
tiā quātis circuallauit besti
is. Et ei qui dicit quidā quid
hoc aut cur cōtra qd deo pla
cet loquūtur. In tanto te
timore ꝺstituit et neq sic
hūilia sapis si modicā pſ
pētatē arripiab ad ipsū
celū ptīgens altius sapiēdo.
Propterea etiā celeres imi
tatores existūt ⁊ ruine. et
neq sic corripimur ppter
terca moriētes frequētes
et īmaturē nos ad velut īmo
tales sapimus et nūq̃ ved
ditui roēm. sic edificamus
tq̃ hic perpetuo pmāsuri
et neq dei vbū nobis īsonaſ
p singulos dies neq ipse ves
nos corripuit. Nō est dies.
nō est nox ī qua non vide
antur frequēter flagella
sed oīa sine causa. Durities
ei nr̃a nihil mitigat neq
alienis calamitatibus me
liores effici. Postim9 magis
ad nolum9. sed qm̃ sole luge
mus tūr hūiliamur et si
iterū nobis porrigat suā de

qm̃

manū erigimur. Nemo hu/
mana sapit neq; cōtēpnit/
ea q̄ i terra sūt nemo ad ce/
lū attendit sed sicut sues de/
orsū proni sūt ad vētrē īcli/
nati i volutabris deuoluti
sit et plūmi hoīm et erro/
bus et voluptatibus se pol/
luūt r nō sentiūt. Melius
est luto īmūdo se pollui q̄
peccatis. Qui ei illic polluit
quo tpe declinatur et efficit
filiis ei qui illic nō credit.
qui vo i baratrū ceciderit pec/
catorū talē polluc̄ōem accipit
q̄ aq̄ diluī nō possit sed que
mlto tpe opus habeat et pe/
nitēcia diligēti q lachymis
et luctu frequētiore āplio/
risq; tpis q̄ in dilcāssimis
nris solemus ostendē. Iste
siquidē sordes extrīsecus
nobis aduenīūt et propte/
rea etiā citius eas amittim.
ille at ītrīsecus gnantur
propterea et vix diluūtur
et purgātur. De corde ei
īquit exeūt cogitacōes ma/
ligne. fornicacōes. adltria.
furta. falsa testimonia.
Idcirco et prophēta dicebat.
Cor mūdū crea i me deus
Alius at. Laua a malicia
cor tuū hierusalem. Intu/
eris q̄ et nostrū est bonū
Et itez. Bti mūdo corde qm
ipi deū videbūt. Efficiam
mūdi q̄tū vtus valet nra
abstergamus a nob peca.
Q̄z autē possūt abstergi ppria
docet dicens. Lauamini mū/
di estote aferte malicias ves/
tras ab aīabus vris i cōspcū
oculorū meorū. Quid ē i cōspcū
oculoz meorū ē Quia puta/
tur esse quida nō maligni
sed hoibus deo at manifesti sūt
sepulchra sūt dealbata. Propter
ea dixit auferte sicut ego
video discite bonū facē exq̄re
te iudiciū iuste iudicate ege/
nū et paupem r veīte et dis/
putemus dicit dns. Si fue/
rīt pcta vra sicut fenicū si/
cut niuē dealbabo. si vo sicut
coccinū sicut lanā albā facio
Intuēbis q̄ pmo a nobis ipis
oportet mūdari et tūc deus
mūdat pmū quidē dicēs.
ablūdi estote. tūc ītulit ego
dealbabo. Nemo igitur etiā
eoz qui i profūdā inigtatē
deuenerūt despet de seipso.
At si i habitū inquit veniaf
et pene i nāz ipsius īiquita/
tis nō timeas. Propterea ei
colores nō tenues noīauit
sed pene q̄ cōsubstāciales vi/
deantur subiectis i quibus
sūt quos dixit se in cōtrariū
statū et habitū cōuertē
nō simpliciter se lauare sed
sicut niuē et lanā dealbare
ut nob spē meliorē ꝓponēt
Maior itaq; est pnūe vtus
siquidē nob sicut niuē effe/
cit et sicut lanā dealbat ac
si ancedens petm īficiat a/
nimab nrāb. Festinemus
itaq; mūdi effici nichil gue

nobis ipauit. Iudicate pupillo
iquit et iuste iudicate viduā
Videꝫ vbiq; quō mlta cura ē
deo et mlta ratio miſericordie
et patrocinij exhibendi eis q̄
oppmūtur. Hec et nos aggre
diamur et poteimus gra di
bō futā adipiſci quibus cōtin
gat nos oēs dignos effici i
xpō ihſu dnō nr̄o cū quo pr̄i
vna cū ſcō ſpū hoz et ipium
i ſcla ſclōz Amen. Omel' xvij

Si ergo cōſūmatio per
ſacdociū leuiticū eat
ꝑfus eī ſub ipſo legē
acrepit. Quid ad hoc neceſ
ſariū ſcdm ordinem melchi
ſedech aliū ſurgē ſacdotē et
nō ſecūdū ordinē aaron dici
Cuāſlato eī ſacdocio neē eſt
legis translatio fiat. In quo
eī hec dicūtur ex alia tbu eſt
de qua nullus altaio p̄ſto
fuit. Manifeſtū eſt eī q̄ ex iu
da ortus eſt dn̄s i qua tbu
nihil de ſacdotibus moyſes
locutus eſt. Si ergo ꝯſūmatio
per leuiticū ſacdociū eat iquit
dicēs de melchiſedech et oſtē
dens q̄ melior eet abrahā
et i hoc tū differētia ꝑdicans.
Hic iā icipit ipſius teſtamē
ti drām oſtendē. Et quō. Il
la quidē ipfecta ē iſta at ꝑ
fecta. Et necdū i ipſas vēs
ingreſſus ſed ex ſacdocio ite
vim pugnat et ex tabna
culo. Hec eī credibiliora e
rāt ifidelibus qñ ex his q̄
āteceſſerūt et credita ſūt
probatio fit. Oſtendit ergo
q̄ mlt̄ū et a leui et ab abra
ham melior melchiſedech i
ordine ſacerdotali factus ē.
Ex alio iterū argumentati
Ex iſto. Cui iquit nō dixit
ſecūdū ordinē aaron. Et cō
ſidera mihi excellentiā. Vnde
eī poſſet excludē ſacdocium
qm̄ nō ſecūdū ordinē aaro
fuit ide iſtud q̄dē ſtatuit il
lud at exclusit. Hoc ipſū iq̄t
dico. Cui nō ſcdm ordinem
aaron' ſnīs eſt. Sz etiā qd̄
dixit quid ad hoc neceſſariū
um mlt̄ā hz exp̄ſſionē. Si
eī xp̄us ſecundū cui nē āte
eſſet ſecūd ordinē melchiſe
dech deīde lex frā eſſet et ea
que ctra aaron. diſpoſita ſt
mūto quis dixiſſet q̄ iſtis p̄
fectis illa ſoluta ſunt et illis
ingreſſis iſta diſceſſerūt Si
xp̄us poſtea veīt etiam ſacer
dociū aliā formā ſuſcipe ma
nifeſtū eſt utpote ill' pretitis
ipfectis extātibus. Ponam
autem oīa inquit ꝑfecta
eſſe z nihil ipfectū remāſiſ
ſe i ſacdocio antiquo. Quid
ergo opus eat ſcdm ordinē
melchiſedech et nō aaron
pro qua re hoc ut i licito a
aron aliud introduceret ſacdo
ciū hoc ē melchiſedech. Si
eī conſūmatio hec regum
dogmatū vite perfectio per
leuiticū ſacdociū erat. Et at
tende quō vetta via proue
hitur poſtq̄ dixit ſecūdū
ordinem melchiſedech oſtē

dens qz melius sacerdociū
secūdū ordinē melchisedech
mlt̄ū q̄ppe melius ē. Deīde qz
tpe hoc demōstrat. Post aa
von fuit vñ certū est qz sit me
lius. Quid sibi vult qđ seq̄t
plus īquit ī illo legē accepit
Quid est ī illo. Ipsi obedit p
illud oīa geīt. Non ēi dici pt
qz perfectū quidē eat nō at
positū eat populo. In illo ēi
legē accepit. hoc ēo vsus ē. Qđ
ergo alio sacerdocio opus eat.
Translato q̄ppe sacdocio ne
cessariū est legis trāslacio
fiat. Si vēo aliū oportet sa
cerdotē esse magis at aliud
sacerdociū necessario et legē
alterā. Hoc ad eos q̄ dicūt
quid opus eat nouo testamē
to. Habet quidē suffragās
etiam testimoniū ex pphēta
Hoc testamētū qđ disposuit
pribus nris. Interī nūc ex
sacdocio dimicat. Et ītuere
quid ex supioribus narzat.
Dixit secūdū ordinē melchi
sedech. hoc dicto exclusit sacer
dociū aaron. Neq̄q̄ ēi sēdm
ordinē melchisedech dicēt si
illud sacerdociū melius esset
Si igitur sacdociū ītroductū
est aliud oportet et aliud tes
tamētū esse. Neq ēi pt sac
dos sine testamēto esse et sine
lege et sine p̄ceptis. Neq ēi
aliud accipiēs sacdociū sed
illo tpe vti oportuit. Deīde
qđ opponi posset tractat quo
sacdos esse possit q̄ nō ē leuita
Hoc ī supioribus pstrucs neq
soluēdū dignū putauit. sed
ī transcursu hoc ītroducit
dicens. Qz̄ translatū ē inq̄t
sacdociū ergo et testamētū ē
nō autē ordiē tātūmō neq
p̄cepto sed etiā tribu. Opor
tebat quidē ut etiā tribu mu
taetur. Et quō translatū ē
sacerdociū. Et tribu ī tribū
de sacdotali ī regalē ut eadē
ipsa sit et regal' et sacdotal'.
Et ītuere misteriū. p̄us fuit
regal' postea facta est sacdo
talis. Sicut etiā xp̄us ī r̄e eat
sp̄. sacerdos at ftus est q̄n cav
nem suscepit q̄n sacficiū ob
tulit. Vides mutacōem. Que
ēi per trāslacōem facta sūt
her veluti ex ī̄z ꝺsequētia
veniāt introducit. In quo
ēi ista dicūtur īquit alteri
tribus particeps eat. Et ego
noui qz nihil sacerdotale
habuit trāslacio quippe frā
est. Ego at etiā aliā ostēdo
differētiā nō solū ex tribu.
neq̄ solū ex psona. neq̄ ex
modo. neq̄ ex testamēto.
neq̄ ex ipso typo. Qui ēi
nō sēdm legem p̄cepti car
nalis factus est sed sēdm
potenciā vite īsolubil'. Ftus
est īquit pōtifex nō sēdm le
gem p̄cepti carnal'. Lex q̄p
pe illa ex mlta pte carnis
erat. Qđ ē p̄cepti carnalis.
Circūcide īquit carnē. vnge
carnē. lana carnē. mūda
carnē. tonde carnē. liga car

nem. nutri carnē. subminis/
tra carni. Bona autē tribu/
tionis q̄ erāt multa vita car/
ni Mel et lac carni. pax car/
ni deliciae carnis. Ex hac lege
sacerdotiū sūpsit aaron: ad
chisedech aūt non sic. Dz am/
plius ad hoc manifestum e/
rit si secūdū similitudinē mel/
chisedech surgit pōtifex. alt.
Quid ē manifestū erit? Quā/
ta ītersit vtrūq; differētia
quātū melior qui nō secūdū
legem p̄cepti carnal' factus
est. Quis iste? Nū melchi/
sedech? Non īquit sed xp̄us
qui secūdū potentiā vite ī
solubilis. Testificatur enī
tu es sacerdos in etnū. sēm
ordinē melchisedech. Hoc ē.
ītpalis neq; finē habens.
sed secūdū potentiam. hoc
est per vitam. per potētiā
īsolubilē. Et tū q̄q; non
videatur hoc esse consequēs
ī eo qui non secūdū legē
p̄cepti carnalis fūs est. cō
sequens ēt est dicē secūdū
legem spiritalē. Verū per
carnalem qui subiacet et
tpi demōstrauit sicut alibi
dicit. Usq; ad tēpus cozrec/
tionis īpositas iustificatōes
carnis secūdū potētiā vite.
hoc ē. q̄ potentia p̄pria vi/
ta viuit. Postq; dixit q̄ ī
legis trāslatio futura est
et ostendit hoc ītert. deīde
ḡrit et cāz q̄d maxīe oīm
hoīm animis satisfaciat
si causam rei alicuiꝰ agno/
uerint et ad finem nos ad/
ducit. Amplius tū causam
et rōem p̄cipimus secūdū
qualitatem eius q̄d efficit.
Reprobatio ēi fit īquit āte
cedentis p̄cepti propt infir/
mitatē suā ⁊ inutilitatē.
Hic heretici cōsurgūt. Sed
adūte ītegre. Non dixit
p̄pter malignitatē neq;
propt malitiā ⁊ p̄pt infir/
mitatē et inutilitatem ✓
Nā et alibi oñdit infirmi/
tatē eius cū dicit. In quo
infirmabatur per carnē.
Non ergo ipā firmata
est sed nos Nihil ei p̄fect
lex. Quid ē nihil p̄fecit?
Nullū p̄fectū opata est dū
ei non obeditur. His adde
q̄ neq; si audiētur p̄fectū
quēq; faceret et vtutib cōpo
tem. Interī aūt nō hoc dicit
sed q̄ nihil valuit. Et rōe
littere erant p̄posite. Hoc
fac. illud nō facias. Propo
sita erāt hec tm̄ non aūt
virtutē inspirabāt q̄ spes
nō eāt talib. Reprbatio q̄d
est? Exclusio Reprobatio
quippe eoz qui obtinēt eā
q̄ nihil proficit. Nihil ergo
profuit lex? Profuit quidē
et valde profuit. ⁊ ad faci/
endos p̄fectos nō profuit ✓
Nihil ergo p̄fectū fecit lex ✓
Juxta hoc quippe dicit oīa
legis formas esse et vmbras
circūcisionem. sacrificiū. sabbm

Nō valebat ergo ptrūsire ī
aiām. Propt hoc etiā credit
atq; discredit introductōe me
liozis spei p quā appiquam⁹
deo. Et secundū quod. Non
sine iure iurando. Intuei
q; necessarium illic fiebat ius
iurādū ppt qđ multa supius
philosophatus q; transiit ds
et iurauit ad multā nām
satisfactionē. Introductōe
meliozis spei. Habuit quippe
et illa spem sed nō talem.
Spabant ei būplacentes pos
sidere tram. nihil erūp nosū
pati. Hic at speramus quia
placētes nō terrā possidebi
mus sed celū. magis qđ celo at
melius est sp̄amus prorimi
deo cōsistere ad ipm patrū
soliū pueīre mūstrare ei cum
angelis. Et vide quō hec sen
sim ac pedetemptim ponit
Illic nanq; īquit itrantē ī
interioza velamūs. hic at ext
velamen Per quā appi
quamus īquit deo. Et secūdū
quod nō sine iure iurando.
Hoc ē ecce alia differētia q;
non simpliciter hec pmissa
sūt. Illi quidē sine iure iu
rando sacerdotes effi sūt.
iste cū iure iurando p dicētē
ad eū Iurauit dns et non
pēnitebit eū tu es sacdos īet
nū secdm ordinē melchisedech
Melioīs testamēti sponsor
factus est ihesus. Duas po
nit drās q; nō hz finē sicut
legalis. Hoc at facit ex pso
xpi qui ingressus ē secm vir
tē inquit vite īsolubilis. sfac
autem hoc ex iure iurando
q; iurauit et ex re. Si ei qđ
infirma erat illa exclusa est
ista qm valet et fortis est ma
net. sfacit at hoc ex pōtifice.
Quō? q̄a vnus est nō ei
vnus esset n̄ esset īmortalis.

Sicut ei mlti sacdotes sūt
q; mortales sūt. sic vnus q;
īmortal' ī tantū meliozis tes
tamenti sponsor factus est.
Nequaq̄ hoc faceret nisi maior
esset. Vnde et saluare īppetuū
potest accedens p semetipsū
ad deū sp viuēs ad interpellā
dū pro nobis. Intuei q; de
eo qui secm tam ē ista di
cit. Qui ei pontifex est tūc
etiam interpellat. Proinde
qm dicit paulus qui etiā in
terpellat pro nobis hoc idē
significat hoc est pōtifex inter
pellat. Alioquin qui resusci
tabit mortuos et quos volet
viuificat sicut patet quō ibi
saluatōe opus est īterpellat?
Qui mittet angelos ut alios
quidē in caminū mittāt alios
at saluent quō interpellat?
Vñ dixit etiā saluare pt. Prop
terea ergo saluat q; semp
viuit non hns quitressozem.
pt etiā oibus adesse. Hic ei
pōtifex ac si mūabilis esset
usq; ad tēpus illud ī quo vi
tam agebat sicut samuel
et si qui tales. Postea vero
nequaq̄ erāt siqđē moriebāt

Hic autē non ita est. sed sal-
uat iperpetuū. Sacramētū
quidem significat nō hic so-
lum sed etiam saluat accedēs
per semetipz ad deū. Quomō
saluat? Semp viuit ad iter-
pellandū pro nobis. Videš hu-
militatē videš humanitatē
Non ei dixit eū obtinuisse ſz
ut obtineat ſp iterpellare
pro eis. Quid est iperpetuū?
Non ad tēpus tantū sed etiā
illic i futura vita. Sp ergo
opus habet depcari. Et quō
hoc voēm habebit? Et hoīes
ei iusti sepius ex vna petici-
one totū ipetrant ipse at
semp postulat? Quare hoc
confide Intueris qz detēcio ē
ista? Hoc est nolite timē ne
dicatis etiam qz diligit qdē
nos et fiduciā habet ad prez
sed nō potest viuē semp. sp
iquit viuit. Tal' ei decebat
ut nobis esset pōtifex scūs,
īnocēs, īpollutus, segregatz
a pectatoribus. Videš qz ad
humanitatē totū hoc dictū
est? Qui autē humanitatē
dico diuinitatem hūitem
dico nō diuidēs sed pmit-
tens q̄ deceret īspici. Videš
dram pōtificis? Recapitula-
uit q̄ dcā sūt. Tēptatus i
oībus iuxta silitudiēm sine
pcto. Tal' ei decebat iquit
ut nob esset pōtifex scūs,
īnocens. Quid ē īnocēs?
Sine malignitate. Quid
dicit alius pheta? Nec do-
lus īuētus est i ore ipsius.
Hoc est. Nō est subdolus.
Num hoc quisq̄ de deo dixe-
rit et non erubescat dicēs
qz deus nō est subdolus neqz
doloſus? De eo at q̄ scdm
carnē est hz voēm, Scūs
iquit īpollutus. Nū et hoc
q̄sq̄ de eo dixerit. Nū habet
naturā que pollui possit?
Segregatus iquit a pecta-
toibus. Hoc itaqz solū oīdit
dram quāuis etiam ipsū
sacficium idem ostendat.

Qui nō hz iquit cotidie
nītatē q̄admodū sacdotes
prius pro suis delictis hosti-
as offerre. deinde pro pl'o.
Hoc quippe sel' fecit seipsū
offerendo. Hic iā distīguit
spirital' sacrificij eminentiā
et q̄ iteresset dixit. qd' esset
pōtificis dixit. quod esset tes-
tamēti. Non qdē totū dixit
trī hic ex pte potuit z ipsū
sacficiū. Volu igitur putare
pōtificē eū audiens q̄ sēp
pontificali fūgatur officio.
Sel' quidē functus ē pōtifi-
catu deīde iā cōsedit. Non
putes eū siursum stare et
mīstrū esse. Vnde ostendit
qz dispensatoīs res facta
est. Sicut ei ſnus fūs est
sic et pōtifex et ministeri. Sz
sicut seruus factus nō mā
sit seruus. sic et mīster fūs
nō māsit mīsteri. Nō enī
mīstri est sedere sed stare
Hoc ergo hic significat mīz

nitudiem ſacrificij oſtendit q̄ ſufficiat q̄uis vnū eſſet et ſemel eſſet oblatū et tūtiū prevaluerit quātū omnia retrea nō valebant. Sed nec dū de iſtis loquitur. Hoc ei fecit īquit neceſſarium ei habuit īquit etiam hoc ut offerret nō pro ſe. Quō ei pro ſe offerret. Sz pro pplo q̄d dicis. Et valet hoc. Etiā īq̄t lex ei cōſtituit ſacerdotes īfirmitatē hītes. Iſte at nō pro ſe offerre opus hz nō īquit ne putes in eo qd dixit fecit etiam de eo dici oſtendit. Ergo audi quid dicit lex īq̄t hoies cōſtituit pōtifices habētes īfirmitatē propterea et ſemp et pro ſe offerūt. Ille at pontifex qui nō hz pcm quare ergo pro ſe offerret. Pro alys autē fortuſſis hz uacoēz. Sermo at uulſus uandi inquit q̄ poſt legē ē filiū īperpetuū pfectū. Q̄d eſt pfectū. Non poīt paul⁹ diſtūctioēs. Poſtq̄ dixit hītes īfirmitatē non dixit filiū potentē ſed pfectū hoc eſt potentē tp̄ſ si dicat. Vides q̄m filij nomen ad diſtinctionem ſetiu dictū eſt. Infirmitatē autē a pcm dixit aut mortē. Quid īperpetuū. Nō tūc ſolū ſine pcto ſed ſp. Si igitur pfectus ē. ſi nūq̄ pcat ſi ſemp viuit cur pro nobis offerat mlta ſacrificia. Sz īterim de hoc nō cōtēdit ſed pro eo q̄ pro ſe ſacrificiū nō offerat hoc affirmat

Q̄m itaq̄ talē hēm⁹ pōtificē imitemur eū eius veſtigia cō ſequamur. Nō eſt aliud vnū nos purgauit poſt iſtud ignis et gehēna. Et ei propterea ſurſū atq̄ deorſū uoluit dicēs vnū ſacerdotē vnū ſacrificiū ne quis putans mlta ee ſine timore delinquat. Quotquot igitur digni facti ſum⁹ ſignaculo. quotquot ſacrificio potiti ſum⁹ quotquot ex īmortalitate eius ptcipamus ſ̄ pmaneam⁹ cuſ todientes geneoſitatē nr̄az et honorē. Nō ei ſine pclo eſt nobis ruina. Quotq̄t at digni nec dū digni facti ſūt iſtis neq̄ ipi propterea p̄ſumant. Q̄ui ei quis propterea pecrat ut ſcm⁹ baptiſma ī nouiſſia ſua expiracde ſuſcipiat. ſortaſſis nō adipiſcitur. Et credite mi nō terzēy vos dico qd dicturus ſū mltos nouī qui hoc paſſi ſūt qui ſpe baptiſmatis mlta pecabant. circa diem at mōtē diſceſſerūt vacui. Deus ei propter hoc baptiſma tbu it ut ſoluat pcta nō ut addat. Si vero quis ad hoc baptiſmo vtitur ut āplioa delinquat. ipſi ſit negligē cie cauſa. Si ei nō eſſet la uacrz munus viuerent nō hītes pcta. Intueis q̄ qd dictū eſt faciamus mala ut veniāt bona nob⁹ ſum⁹

qui facimus ut dicatur. Idcirco
obsecro ut et vos q̃ ad huc nerdũ
estis imbuti euangeliis. Nemo
sicut mecenatius. neq̃ sicut ĩ
gratus aggrediatur virtutẽ
nemo sicut graue quiddã &
ĩportabile. Cũ alacritate igit̃
hanc aggrediamur et gãden
tes. At si ei nob̃ mcẽs nõ eẽt
ꝓposita. Nonne oportebat
nos bonos esse. Saltẽ cum
mercede efficiamur boni. Et
quõ nõ erubescis. In hoc ma
ior est ỽpẽhensio. Nisi dederis
m̃ mercedẽ inquit nõ efficia
or castus. Proinde audeo
aliquid dicere. Nũq̃ eis cas
neq̃ q̃ eis castus. siquidẽ
pro mercede fuerit. Nihil esti
mas ỽtutẽ si nõ ipsam a
mas. Sz propter mĩtam
nrãm infirmitatẽ ĩterim
vel propter mercedẽ eam
fieri noluit. Nos at neq̃ sic
eam aggrediemur. Consti
tuamus at si vultis. q̃ hõ
quidẽ mille mala opatus
discedit. & dignus fuit bap
tismate q̃d nõ facile arbitror
cõtingẽ quõ illuc pergit dic
mihi. Veluti qui pro eis q̃
opatus est nõ culpandus
sed sine vlla fiducia erit. Q̃
ei centũ annis viuens nll̃
opus bonũ demõstrauit sz
tantũ q̃ nõ pertransit magis
at q̃ neq̃ hoc sz q̃ gr̃a sal
uatus est alios autẽ vidit
coronatos splendidos et
ꝓbabiles at si nõ erat ĩ gehẽ
nã nũq̃ nõ sustinebit mercẽ.
Dic mihi Vt at hanc rẽ sub
exẽplo manifestiorẽ faciam?
ꝓponamus duos milites et
vnus quidẽ fuerit. appetit
aliena ~~etiam~~ alius at nihil
horũ opatur sed bñgnitatẽ
solam ostendat. vtutes plu
rimas opetur ĩ prelys tro
phea cõstituat dexterã suã
efficiat ex hostibus eruẽtẽ.
Deinde tpe veniente ille q̃dẽ
ex illa dignitate militie in
qua et fuit ille erat repẽte
ad regale soliũ et ad pur
puram prouehatur ille at
illic ꝑmaneat ubi erat. sed
ex mĩa sola ĩpiali nõ luat
supplicia eorũ que gessit. sic
autẽ in loco nouissimo et
sub ĩpatore ostituatur
nõ sustinebit mercẽ. Dic
mihi cũ videt illũ quidẽ
qui cũ eo erat ad sũmã ascẽ
disse dignitatẽ et itẽ clarũ
factũ et totũ mũdũ obtinẽ
se at ĩ ĩfimis durãtẽ et idipz
q̃ nõ supplicys afficitur sine
aliquo hõre habẽtẽ ex gr̃a
sola et mĩa ĩpatoris. At
si eũ dimittat impator et
a crimũbus libẽt. Verũptn̄
confusio ꝑmanebit nõ ei
eũ aly mirabũt. In talib9
ei ĩdulgencys nõ eos q̃ dona
ꝓcipiũt sed eos q̃ tribuũt
admiramur. q̃to maiora
donauerint. Tãto magis cõ
fidẽt q̃ ꝓcipiũt q̃to
erũt eorũ delicta maiora

Qualibet ergo oculis ītuerī
pōt huiusmodi eos qui sunt
in īpiali aula constituti
ut illis decē milia sudores
et vulnera sustinentibus ipē
nihil hz qđ ostendat sed etiā
ipsū qđ saluatur ex sola
mīa possidens. Quō ei si
quis hoiem homicidā furē
adulterū ducendū postulat
occidi et iubeat esse ante li
mina regalis aule nullū
ille nolebit inspicere licet
etiam a supplicyb libeatus
sit sic et iste. Nō ei putetis
si cōe regnū dicitur putetis
oēs eadem adipisci. Si ei
prefectus et oēs qui erāt īpe
ratorē sūt et alij valde īfir
mi et qui locū qui dicitur
decanoz obtinent ī aula
regali sunt q̄uis tantum
ītersit int' pfectū et decanū
ml'to āplius ī suppiozibus ig
nis hoc idē ēt. Et hoc nō ex
medico etēi aliā poīt drām
paulus. Quāte quippe drē
īquit a sole usq ad lunā
et ad stellas z ad minimā
stellam tante et tūt drē et
coz qui ī regno dei erūt
atq ml'to āplius ab eo qui
decanus dicitur et a pfecto
Solis et stelle minima ex
tat drā maīfestū est oībus
Sol quippe oēm siml' illustrat
mūdū et festiuū facit. z lunā
et stellas obscurat iste ēt for
tassīs net parent ī tūbis cō
stitutis. ml'te quippe sūt stel
larū quas nō videmus. Nū
ergo alios videmus soles essē
nos āt stellarū mīarū locū
habentes pene nō apparētū
quale nobis ēt solarū. Noli
te obsecro nolite ita graues
corde fieri nolite ita segnes fy
Non negociemur a deo salu
tem ad desidiā et negligen
ciam sed mundinemur eā z
ml'tiplicemus. At si catheru
minus sit aliquis sed xp̄m
nouit. fidē pcepit sed oracula
dīna aduertit hz nō est lōge
ab ītellectu nouit volūtatē
dnī sui quāe differt pro q̄
causa vult tale differre ne
gotiū. Nihil melius ē q̄ vi
ta bona et hic et illic et in
baptizatis z ī catheruminis
Quid ei graue est dic mihi
qđ nobis īperatur. Habeto
inquit vxorē tuā et castus
esto Non hoc difficile ē. Quō
ml'ti ei sine vxoribus casti
tatē seruāt nō chr̄istiani so
lū. sed etiā pagani. Trāstē
dit paganus propt' vanā
gl'am tu āt neq hoc custo
dis propt' timorem dei. Da
īquit paupibus ex his q̄ sūt
tibi Nū hoc graue est. ~~Dic
si nō esset īperatum~~ Sed
hic accusant nos pagani
dicentes. Integras substan
cias exinaniūt propt' vanā
gloiaz. Noli īquit tuype loq'
Num hoc difficile est. Āt si
nō esset īpatū nōne debebam
hoc īplere ne ithonesti appa

reamus? Quia vo magis con
tra viu hut difficile est. Hoc
est turpe loqui manifestū ē
ex eo qđ verecundetur et confū
ditur aīa cū tale aliquid di
cere fuerit cōcita et nō dicit
si forte cū est ebria. Quare
ei in publico nō loquerīs ali
quid turpe sed ī domo hoc
facis et secreto? Illic nō facis
propter pūtes quare añ cōiu
gem tuā non facile loquris
turpia? Ne ad iniuriā eius
hoc facere videaris, ne iniuries
mulierē nō facis. Deū qui
vbiq; pūs est iniurias et no
confundeis? Vbiq; ei pūs
est et oīa audit. Noli iq;
ebriari. Hoc ei et psemetipz
supplicū est. Nō dixit excoria
corpus tuum. Sed quid? Nō
tm illud luxuriari facias ut
auferas ab aīa prīcipatum
Noli ad splendū cupiditatē
eius procuratoz facere. Nō
rapias inquit que tua non
sūt. noli auarus esse, noli p
iurare. Qualibet laboribus
her opus hūt qualibus sudo
ribus? Non accuses inquit
nec calūpnieris. Ecōtra ma
gis labor est cū maledixeris
sive magnus ille sit sive mi
nimus. Si ei magnus fue
rit ipsis opibus cōfestim pe
ridebis. Si at minor si
milibus se vlciscitur magis
at te et peiozibus et maio
ribus maledictis afficiet.
Nihil difficile est nihil grue

+ Strati ei ī pricz deuenies 7
ī suspicoz ne forte dicit
de quo maledixis

qđ nobis ipatur. Si volue
ris etiā q facilia sūt grauia
nobis videbūtur. Quid facili
us qđ vesci? Ex mlta disso
lucē pluimi etiā in hoc dif
ficultates patiūtur. Mltos
audio dicentes qr et audire
et comedere labor est. Hoz
at nihil habet laborem si
volueris. In volūtate tua oīa
cōstituta sūt preter gras
diūtyrat que desuper est.
Festinemus igitur ad bona
ut etiā etna bona adipisca
mur ī xpō ihū dnō nro. Cui
cū pre vna cū scto spū gla
iperiū hoz nūc et semper
et ī scla scloz Amē.

Omil' xxx

Capitulū xxx octa

autē ī his q dicūt
Talē habemo pōtificē qui
sedet ad dexteram sedis ma
iestatis ī celestib9 mīster sā
ctoz et tabernaculi vēi qđ
cōstituit deus nō hō. In v
no cōmisceat humilia cū excel
sis. Apl's paulus semp
magisterium suū seruans
ut p her humilia ad illa de
ducamur magna. ut veni
entibus ad sublimia facil'
efficiatur via quia distāt qr
illa dissensiōis erāt. Postq;
ita dixit quia obtulit semet
ipsū. Postq; ei ostendit pōti
ficem quid itulit? Caplm
at ī his q dicūt. Talē habe
mus pōtificē q ī dextera se
det mgiestatis. Et cū hoc
nō pōtificis est sed eius cui

ab illo exhibẽ oportet sacẽdo
cij fũctionẽ mũster scõz. Nec
simpliciter mũster dictus est
sz scõzũ et tabernacli qđ cõ
stituit dñs nõ hõ. Videb descẽ
sioem. Nã paulo ãte dis
cẽdum dicẽb. Nõne oẽs sũt
mũstri spũs. Et propterea dix.
nõ auduit sede a dextris me
is utpote ille qui sedet nõ
obstante mũstro. Quõ ergo
hic mũster dictus est mũster
scõz. Tabernaclm quippe
hic dixit. Vide ãt quomodo
ĩstruxit aiãs scõz coz qui
ex iudeis credidert. Quo
fortass imaginabantur qz
tabernaclm tale nõ habem
ere ĩquit põtifex est mag
nus et mlto maioz illo et
sacficiũ mlabile obtulit.
Sed ĩtue ne forte hic sermo
tm habeat ne forte ãplifi
catio et ammatio sit. Propt
rea pmũ fidẽ fecit ex iure
iurando deide et tabnaclo
quod quidẽ demõstrat et
aliam differẽtiã. Ipse et
aliã adũenit. Quod cõsti
tuit deus ĩquit et nõ homo.
Vbi sũt qui dicũt significatiu
elũ. Vbi sũt qui spere illud
idẽ esse pronũciant. Vtraq
ei illa exclusa sũt ĩ hoc lo
co. Capitulũ ãt ĩquit ĩ his
que dicũtur. Caplm sp qđ
maximũ est dicit. Iterum
dpoĩt sermonẽ suũ. Postq
dixit q alta sũt quẽ sine ti
more iã loquitur deide ut
agnoscat qz mũster de hmõi
ratate dictus est. intẽde quõ
itẽ hoc annotat. Omnis
ei pontifex ĩquit ad offerẽ
da munera et hostias cõsti
tuitur. Vnde necẽ est eũ
hrẽ aliquid qđ offerat. Ne
forte qz audis qm sederat tm
putes põtificẽ dictũ. Illud
quidẽ dignitatis dine est
hoc ẽ sedere. hoc ãt mie mlte
et amolis quẽ nob ipedit
Propterea hoc ĩcludit et ĩ
hoc amplius cõmoratur
veretur ei ne illud refutet.
Propterea iã ad hoc suũ de
ponit sermonẽ. qm qrebãt
quidẽ an mortuus sit põ
tifex ĩquit eãt põtifex ãt
sine hostia nõ est. Oportet
igitur et hũc hostiã hrẽ q
suscipiũ est. Dicat et ostendit
vndiqz qz pontifex est secũ
dũ ordinem melchisedech
et ex iure iurando et offe
rendo hostiã. Deide etiã ad
hoc necessariũ cõstruit ali
um sylogismũ. Si ei essz
sup terrã ĩquit neqqz põti
fex ei cũ essent q offerrẽt se
cũdũ legẽ muneꝛa. Si igitur
est põtifex oportet eũ locũ
aliũm quere sup terram qp
pe extans nequaqz esset
põtifex. Quõ ei qui obtulit neqz
neqz sacẽdocio fũctus est. Et
mto. erãt ei aly sacerdotes
Ostendit ergo qm neqz pos
sibile ẽ sup terrã esse sacerdo
tẽ. Quõ enim vbi neqz resur
rectio eãt. Hinc necessariũ

est eleuare mētem nostrā et cōtēplare aplicā sapiaz. Iterū nanqz aliā ~~sapiaz~~ drām de monstrat sacerdocij Qui exēplai et vmbre deſuuit celeſtiū. Que hic dicat celeſtia? Spūalia. Ac ſi ei in tra gerūtur verū celis he digne fūctiones siūt. Cū ei dūs nr ihūs xpūs mortuus ociſus cū spūſſtūs aduenerit. cū qui ſedet ad dexterā pris pſens affuerit. cum filij efficimur per baptiſma. cū cōciues efficimur coz q in cel siūt. cū patria supna habuerim? cū ciuitate et cōuerſacōem cū pegrini fuerim? hmuub habitacōib quo nō siūt celeſtia? Sz quid siūt? Nōne ste hymni celeſtes. Nōne cātile ne i supnis exercentur. Nō ne chori siūt diuini icorpeaz vtutū? Her etiā nos qui decorsū sumus cōcinētes ill' eloquimur. Nōne et altare celeſte cōſiſtit qd nihil habz caale? Oia spūalia siūt qpōnūtur nō i timere i ſolunt. Non i fumos extenuantur. nō i vaporacōēs diffunduntur. ſacrificia ſed clarioza et feſtiuioza efficiūt qcūqz qponūt. Quo itaqz no celeſtia celebramus? Cū ei dicatur aplis qp quoz cūqz tenueritis pcta detēta siūt et cuiuſcūqz ab eis dimiſſa fuerint dimittuntur et claues habuerūt celi quo ~~nō~~ nō het celeſtia? Qui exēplai iquit et vmbre deſuuit celeſtiū. Dicit responſū est moysi cū cōſūmaret tabernaclz. Vide oia iquit facito sedm exēplar qd tē oſtenſū est i mōte. Qm auditus nr minus aptus est ad diſciplinā pcipiendā qp visus Nō ei ita ōino cōmendamus qcūqz audiuim? quo illa que visu pcepim? oſtendit illi oia. Diue ergo dicit exēplar et vmbrā siue de tēplo subiūxit ei Vide et facito iquit oia sedm exemplar qd tibi oſtenſū est. Vez ne cōſtructionē tēpli tm vidit an et hoſtias et cetera oia. magis dt minime qſqz pertranerit? hoc dicēs. Celeſtib est etnā et nihil aliud ē qp celū. Nūc autē melioz sortitus est mūſteriū qm melioz testamenti mediator est. Vides iquit qm melioz ē her illa celebracōe? Eiqde illa exēplar et forma iſta vo vitas. Sz nihil hoc prodeat auditoibus neqz letificabat. Propterea igitur qd maxie eos letificabat dicat Qd i melioribus pmiſſioib9 sanxitū est. Tranſiens alo co et sacdote et ſacrificio tūc demū et testamēti dram posit. Diceat pmū qr infirmū est et inutile. Et itue qualia posit munimēta accuſatūs

illud. Illic eī dicēs secūdū po-
tenciā vite īsolubil' tūc ītulit
qm̄ vepzobacio fit ātecedētis
mandati. Deīde postea mag-
nū quid apposuit dicens. P
qd̄ apppīquamus deo. Hic āt
ad celū nos eleuans et osten-
dens qz pro tēplo celū habeq
et vetera exēplaia evāt nīoz
z celebzacōem nzām istis ꝓb
sublimans eo q̄ mīto iā sac̄
docīū existat sicut iā dixi qd̄
maxīe eos letificat poīt dicēs
qd̄ ī melioībus promissioībq
sanxitū est. Vndē hoc certū
est ill' qm̄ illud q̄dem exclu-
siū est illud āt pro illo ītro-
ductū est propteā eī et obti-
net qz melius est. Sicut eī
dicit supra si pfectio p illud
quid ergo opus est secūdū
ordinē melchisedech suscitari
pōtificē. sic etiā hic eodē vtiē
sylogismo dicēs. Si eī pri-
mū culpa vacasset nō vtiq
secūdi locus īquireret. Hoc
si est ītulpabiles facīt. q̄d
de hoc dixit nō dixit illud
culpans sed illos. P ꝓoīde dic

Ecce dies veniūt dicit dnūs
et cōsūmabo sup domū isrl'
z sup domū iuda testamētū
nouū qd̄ feci pribus eoz in
die qua apphendi manū
illoz ut educerē illos de tra
egipti qm̄ ipi nō pmāserūt
ī testamēto meo et ego neg-
lexi eos dicit dnūs Et iā vnde
certū ē qz finē accepit osten-
dit q̄dē a sacdote ostendit
āt nūc mānifestius ipo vbo
qm̄ exclusiū est. Quod hoc
In melioībus promissioībq
vbi sūt iste dic m. Celū et
tra. Tu āt cōtēplāe qm̄ z
illic promissioēs dixit nec
ī isto hoc ipz accusa. Ctei
illic per quam apprima-
mus deo spē meliorē ostē-
dit et illic spes et hī pmis-
sioēs significab qz et illic
ipmisit. Qm̄ ante culpa-
bant semp ecce īquit dies
veniūt dicit dnūs et cōsū-
mabo sup domū isrl' et
sup domum Iuda testamē-
tum nouū nō antiquū.
Qd̄ testamētū dicit? Nō
ne hoc forte possent dicē?
Et tēpq diffinuit. Nō eī
simplicit' dixit sc̄dm testa-
mētū qd̄ testatus est ad
pres eoz. ne illud qd̄ ad
abzahā fm̄ est ipz esse di-
cēt ā ad noe. Sz quale
dixit? Nō sc̄dm testamē-
tum qd̄ constitui pribus
eoz cū exiret de tra egyp-
ti. propteā etiā ītulit. In
die qua apphendi manū
eoz ut educerē eos de tra
egypti. Et ipi nō pmāse-
runt ī testamēto meo et ego
neglexi eos dicit dnūs Inte-

ere a nobis p̄mū incipe mala
Ipsi ĩquit primi nō mansēūt
Ex nobis est negligentia. bō
vero a deo q̄ ad bñficia ptinēt
dico. Hic veluti excusatōem
constituit. causam ostendens
propt̄ quid d̄eliquit eos Cum
hoc est testamētū inquit qd̄
constituam domui isr̄l post
dies illos dicit dñs dans legeꝫ
meas ĩ mētib9 eoꝝ. cōscribā
eas et ero ill' in deū et ipi erūt
mi ĩ populū. Si ĩquit de no
uo testamēto ista dicit non
secūdū testamentū cōstituit.
Cqual' est ait differētia alia
q̄ ista? Si autem differētiā
quis dicat nō scdm hoc sed
secūdū qd̄ datur ĩ cordib9 eoꝝ
Non ei p̄ceptoꝝ īducit dif
ferentiā sed modū dandi os
tendit alterꝝ iam nō ꝑ lr̄is
testamentū sed ĩ cordib9. Os
tendat itaq; hoc factū aliq̄n
udeus sed non īuenī. et iterꝝ
hoc ĩ lr̄is factū post ꝛegressio
nem ex babilonia. Ego ait
ostendā apostolos nihil accep
acipientes sc̄ptū ꝙ in corde
susceptisse spiritū sc̄m ꝙpt̄ qd̄
etiam xp̄us dicebat. Inue
niens cōmemorabit vos oīa
et docebit vos Et nō doce
bit vnusq̄sq; ĩquit proximū
suū. et vnusquisq; fr̄em suū
dicens cognosce dnm̄ qm̄
scient me a minore usq; ad
maiorē eoꝝ qz propitius e
ro ĩquit actibus eoꝝ et pecca
tis eoꝝ et ĩiquitatū eoꝝ iā
nō memorabor. Ecce et aliud sig
nū. A minore ĩquit usq; ad ma
iorē eoꝝ scient me et nō dicēt
cognosce dnm̄. Qñ istud cōtigit
nisi modo? ag manifestū q̄ppe ē
quod cta nos actū est. qd̄ at
circa illos nō est manifestū sz
reclusū erat ĩ angulo. Nouū
tūc dicitur qñ aliud ostendit
vel qñ a vetere āplius habet
Ecce ĩquit istud nouū existit
cū quedā eius remota sūt. qd̄
at manēt. Vtputa si q̄d do
mū casurā et vetustā totā
ĩmutat. et fundamēta noua
cōstitut cōfestim dicimus fe
cit eā nouā cū aliqua quidē
eius auferat aliqua veo ĩmu
tat. Ettēi celū nouū dicitur
si qñ nequaq̄ aer alius erit
sed pluuiā dederit cū ĩfructuo
sum nō est nō qñ mutabit
nō qñ aliqua q̄dē eius exclu
sa fuerint aliqua pmāserint.
Proinde testamētū inquit
nouū bene q̄d dicit. Si enī
ostendo qm̄ vetustius factū ē
testamētum illud qd̄ est scdm.
neō ĩ illo fructificat. Et ut
agnoscas integre. lege quid
dixit aggeus quid Zacharias.
quid angelus necdū reditu
eoꝝ cōpleto: quid etiā esdras
increpabat qñ corripuerūt eū
qñ nemo ĩrogabat dñz vbi
etiam ipi transgressi sūt et nez
ipsi sciebant. Intueris quō pati
tur tuū. Ego at meū osten
dā qm̄ nouū ꝙprie ipsū dicit

sed neq; cōcedo de hoc dictū esse
qm̄ erit vetū nouū. Quare non
magis qđ dicit in deuteronomio
q; erit vetū et veteū. hoc posuit ad
dr̄az significandā. Si at au
dieritis erit nouū et qdem prop
terea inquit aliud testamētū
dat igitur promittit qm̄ in p̄mo
nō manserūt. Hoc ergo demō
stro per ea q̄ dixit q; qđ impossibi
le erat legi in qua infirmabat
per carnem. Et iterū. Quid
tēptatis ipone iugū sup col
lū discipulor qđ neq; patres
nr̄i neq; nos valuimus por
tare. Sz illi quidē nō mā se
rūt inquit. Hic at ostendit
q; maiorū nos dignos facit
spūaliū rez. In oem inquit tra
criuit sonꝰ eor et in fines or
bis tre vba eor. Hoc ē nō
dicet vnusquisq; ad proximū
suū cognosce dnm̄. Et iterū.
Multiplicabit tra ut cognoscat
dnm̄ sicut aq; multa cooperit
mare. In eo qđ dixit inquit
nouū vetustū ostendit primū
Qđ at veterascit et senescit
proximū est interitui. Vide
quō qđ abscōsū erat et reue
lauit et ipsam mētē pphete
aperuit. Honorauit legem
et noluit eā dicē veteſtam
nōiatim. Verūptamē hoc
dixit. Si ei illud nouū esset
nequaq; etiā illud testamē
tū postea nouū vocaret. Proi
de altius quodāmō dicit alte
rū ātiquatū est inquit. Ergo
soluitur et perit et non erit.

Sumens igit apphēta fiduciā
paulo āplius in illud testa
mentū tuetur igitur cōmode ostē
dens qm̄ nūa nē florent illa
vetusta sūt. Deinde sumēs
nomen vetustatis et aliud de
suo aditicies hoc ē senectutem
qđz veliquū erat ex alys assu
mens proximū est inquit ite
vitu. Et non simplicit quies
cere facit a nouo vetus testa
mentū. sed vult vtiq; venui
veluti inutile. Propterea dicebat
propt infirmitatē et inutilitatē
et nihil pficit lex. Et q; sip
mū inculpabile esset nequaq;
secūdi locus quereretur nō
veluti obnoxiū crīmibus sed
veluti effectui nō hīs more
ydiotarū locutus est veluti
si quis dicat nō est inculpabil'
hec domus. Hoc ē habet vicium
debilis est. Nō inculpabile
hoc vestimētū. Hoc est iam
putre ē. Non malignū igit
hic accusat sed veluti hīs
querelam et vicium.

Ita et nos noui sumus. magꝰ
at noui facti sumus nūc
veteramus propterea proximi
sumus interitui et perditioni.
Expoliemur isto senio. laua
chro quidē ia impossibile est. sz
pūa dū hic sumus possibile
est. Si quid vetustum est in
nobis abiciamus. si qua ruga
si qua macula. si que sordes
delauemus efficiamur boni
ut cōcupiscat rex pulchritudi
nem nr̄am. Licet ei et his

qui ad ifimā rectitatē decide
rūt reuocare pulchitudinē il
lam de qua dixit dauid.
Concupiuit rex plchitudinē
tuā audi filia et vide et
obliuiscere populi tui et do
mū patris tui et cōcupiscet
rex pulchritudinē tuam.
Et tñ obliuio pulchritudiez
nō facit in esse. hoc est pul
chritudinē aīe. Sed qual'
obliuio facit plchritudinē?
Obliuio pcōz. Ad ecclesiam
qppe q̄ est ex gētib9 loquit
admonens eā parentum
suoz non recordari. hoc ē
sacrificiū ydolis ex talibus
quippe congregata est. Et
non dixit non operetis sed
quid amplius est neq; in
mentem recipias qd' et alibi
dixit nō recordabor nomiū il
lorū per labia mea. Et itm
Non loquat' os meū opa
hoim. Sz num hec magna
virtus est? Magna quidē
sz nō talis. Illi ei quid dixit?
Non dixit nō loquaris que
patrū tuoz sūt neq; dicas
que sūt patrum tuoz. Sz
quid dixit? Ne recorderis
eoz neq; in mētem tuā veni
ant. Vide quāto iteruallo
nos separare vult a mali
tia. Dei non recordatur
neq; ofideat qui nō ofideat
neq; loquit neq; opatur.
Intueris quātis circūsepit mu
nimentis. et quātis iteruall
lis separat? Audiamus igi
nos et obliuiscam' malor
nrōz. nō eoz q̄ peccauimus
dico. Recorda'e iquit tu pius
et non recordabor ego. Velut
qd' dico nō recordar' emur
rapinas sz etiā que rapuim9
reddamus. Hoc obliuisci ma
litie et excludē cogitatoēm
rapacem et nūq̄ suscipe sz
etiam pcā q̄ sunt a nobis
delere. Et vñ nobis cōtingat
fortasse quēitis obliuio ma
lignitatis & memoia bōz.
Ex meōria xpi si dei semp
recordati fuerimus nō potei
mus illoz ministri. Recor
dabor inquit tui in stratu
meo et i matutinis medita
bor i te. Oportet igitur hoc
facere. maxīe āt tūc oportet
recorda'e dei qñ i silencio co
gitatio nr̄a est qñ p meōriā
illius cōtempla' seipsam pt.
qñ deū i memoia retinere
potest. Per diē ei si recorda'e
mur itroeūtes alie cure et
turbacoēs excludūt eā sed
p noctē poterit recorda' qñ
in trāquillitate est & i rec'e
aīe qñ i portu qñ i sereno.
Loquimū inquit cordibus vr̄is
et i cubilibus vr̄is cōpūgimi
Oportebat quidē et p dies nos
ipius hre meōriā. sed qz cogi
tatiōs sp et p multa cogitacio
nr̄a dispergitur propt' secula
ria. saltem tūc recordami di
i cubilibus vr̄is. et i matuti
nis meditami i illo. Di in
matutinis talia meditemi

cū mlto munimīe procedim⁹
ad causas. Supplicū deū nob
ppicū faciamus ītercessionē
et supplicationē et procedam⁹
nullū habebimus timoꝛē. At
si habeas irrideas eū. deū hñs
ppicū. At si bellū sit ī platei⁹
at si pugna sit. quippe res coti
diane et fluctuatio sūt et tē
pestas. Opus itaq; est nobis
armis. maiora ât sūt arma
oō. In prospitate vētoꝛ opoꝛ
tet nos discere omnia. ut pos
simus longitudiē diei sine
naufragio ptrāsīe et sine
vulneribus. Multi quippe per
singulos dies scopuli oppositi
sūt et sepius per illos elevata
ratis demersa est. Propterea
opus est nobis oō maxīe ât
matutina et noctna. Olimpi
ata ctamīa plurimi viderūt
nrm spectauerūt. 7 nō solū
spectauerūt. sz et festinatoēs
et mlatoꝛes certanciū fuerūt.
7 alius quidē illius. alius ât
illius amatoꝛ fuit. Satis g⁹
quō et dies ctamīs et noctes
illas ꝙ oem̄ noctē ꝓco clamat
Nihil aliud curat de nullo
alio sollicitus ē quō exiens
erubescat qui certaturus est
illi ât assidet ceruicē monet
neq; loqui alicui ne spm̄ suū
expendens derisui fiat. Si igi
ille qui ît hoīes certaturus
est tanta prouidētia vtitur
mlto āplius nos cōuenit sp
curā hrē 7 sollicitudiez q̄bus
ōnib⁹ vita certamen est. Op⁹
igitur nobis sit pugil et cursū
geramus quō ptrāseamus die
ne forte derisui efficiamur.
atq; vtinā solū derisui. Nūc
ât sedet ī dextrā ꝓbis specta
toꝛ certamīs audiens diligēt
ne forte aliquid obsonū loq̄
mur ne aliquid ptermodula
men. Nō ei verū solarū. sed
etiā vboꝛ index. Vigilemus
igit dilectissimi habeamus
nos studiosius. Si voluerimus
itaq; vnicuiq; nrm̄ āgli assidet
nob⁹ ât stertimus per totā noc
tē. atq; vtinā hoc solū. sed
et flagitia plura cōmittūt. a
ly quidē ad ipa prostibula e
untes. aly domos suas domos
fornicatoīs facientes mētes
illuc adducendo. Satis isti bñ
cogitāt de ctamīe qd cū dya
bolo certatū sūt. Aly ebry sūt
ita ut aliena loquātur. Aly
pturbatoēs faciūt. Aly tota
nocte vigilant sed male ita
ut a dormientibus peiores sint
plectentes dolos. aly vsuras
numerāt. Aly curis et sollici
tudinibus cruciantur et oīa
magis faciūt q̄ ea q̄ ptinēt
ad certamē. Idcō obsecro ut
oīa relinquentes vnū attēda
mus quō possimus palmam
accipe. coꝛona tdm. Omnia
ergo propt deū faciamus
ꝙ quem potērimus adipisci q̄
nobis ꝓmissa sūt bō. que nos
cōtingat pripe ī xpō ihū dnō
nrō cū quo pri vna cū spūsto
gla ī scla. Amen.

Omelia xv ca⁹ nonū

Habuit quidē et ꝓ̄mus iustificacōēs cultuꝝ et sācti sēculāe. Tabernaclm̄ eī constructū est ꝓ̄mū ī quo erat candelabrū et mēsa ꝛ ꝓpositio panū que dicūtur sctā. Post velamentū āt sc̄m tabernaclm̄ qđ dicebatur sctā scōꝝ aureū habēs thuribulū et archā testamēti cāuitectā ex omni ꝑte āro. ī qua eāt vrna aurea hn̄s mānā. ⁊ v̄ga aaron que flōruerat. et tabulę testamēti sup q̄ erāt cherubin glorie obūbrantia propiciatoriū de qb⁹ nō est modo dicendū p singla. Ostendit ex sacdote et sacdocio et testamento ex finem habiturū eāt illud. ostendit autem iā ex ipso tabernaclī scemate. Cuiō. Hec īquit sctā et sctā sctōꝝ. Sctā quidē p̄oris sūt indicia tp̄ib⁹. ibi q̄ppe per hostias fiebant oīa. In sāctis āt scōꝝ huius tp̄ib⁹ signū ē nūc p̄sentib⁹. Dicit āt sctā sctōꝝ esse cēlū et velamentū cēlū carnem ītrantē ī inteio ra velamīb⁹ hoc est velamē carnis eius. Bonū vēo est ex paulo supiozibus hūc locū repetentes dicē. Quid ergo īquit. habuit quidē p̄mū testamentū scīlicet iustificacōēs cultuꝝ. Quid ē iustificacōēs. Signa et sanctiones q̄ tūc erāt tp̄y qđ nūc īquit nō habeat ostendit illud cessisse Tūc eī nō habuit īquit. Proī de nūc si ad hoc īstant iam nō est tūc sctm̄ seculāe. Seculāe dicit qr oīb⁹ licebat in trare. Et manifestus eāt ille locus ī illo tabernaculo ubi sacerdotes stabāt. ubi iudei. ubi proseliti. et gētiles. et nazarei. Cm̄ ergo et gentibus accessibile eāt. seculare illud appellat nō eī iudei totū mūdus eāt. Tabernaclm̄ eī īquit cōstructū est ꝓ̄mū qđ dicebat sancta ī quo eāt cādelabrū et mēsa et ꝓpositio panū. Hec signa erāt mūdi. Post secū dū velamē sicut apparet nō erat vnū velamē sed etiam foris velamen eāt taberna culū qđ dicit sancta scōꝝ. Attende quō ~~vbiq~~ vbiq⁹ tabernaclm̄ vocat ex eo qđ ibidē ꝓhebetur. Aureū īquit hn̄s thuribulū et archā testamenti. cāuseptam ex oī ꝑte auro. ī qua eāt vrna aurea hn̄s mānā. et v̄ga aaron q̄ floruerat et tabule testamēti. Oīa venerabilia erāt et clara īgratitudinis iudaice munimenta. Et tabule īquit testamenti. Pregeāt q̄ppe moyses eas. Et mānā murmurauerūt eī. Et ut educēt ad posteros memoriam. īpetraut illud ī vrna v̄ſuali aurea. Et v̄ga aaron īquit q̄ floruerat sup que erāt cherubin glorie siue gl'osa siue q̄ sub

deo sūt cōstituta. Obūbrantia inquit ppiatoriū, Sed et eleuat hec sua ordē ut ostendēt qz maiora sūt q̄ post ista sūt. De quibus inquit nō est p̄ singula dicēdum. Hic significauit qm̄ nō hec sola erant q̄ videbātur. sed enigmata q̄dā erāt de quibus inquit nūc non est dicendū p̄ singla fortas sis qz m̄lto sermone opus haberent. His inquit cōstructis īquit īprimū quidē tabernacl'm semp ītrabāt sacerdotes. cultuue officia cō summantes. Hoc est erāt quidē ista sed nō eis fruebātur iudei. non ei videbāt ea. Proinde nō ill' magis erāt cōstituta q̄ illis quibus ꝓphetabāt. In secdo at sel'i anno solus pōtifex nō sine sāguine quem offerret pro se et pro ppli ignorātia. Intuēis iā formas āte p̄missas. De ei dicēt quomō vnū est sacrificiū ostendit illud iam inde abīnicio. Si quēis quō pōtifex sel' hoc offerebat si ꝛsuetudiēz ab īnicio acceperāt. Et ei tūc pōtifex sel' īquit offerebat. Et bñdixit nō sine sāguine. nō quidē sine sāgne sz isto sāguine nō ei tantū erat negociū. Ostendit qz erit sacrificiū qd̄ igni nō consumatur sed ex sangne q̄dē demonstrandū sit. qm̄ sacrificium vocauit crucē. neq; ignē. habētem neq; ligna neq; oblacōem sz sel' in sangne oblatū ostendit qz et vetus sacrificiū tale erat sel' offerebatur ī sanguine. Quem offerret pro se īquit et pro populi ignorantia. Non dixit peccatis sz ignorātia ne magnū sapiant. Si ei non volēs peccabas. sed nolens ignorabas et ab hoc nullus est mūdus. Et vbiq; qd̄ suū est ostendit qm̄ maior ē pōtifex. Si ei separatus ē a pctis nr̄is quō se obtulit. Quare ergo hoc dixisti īquit. Nū hoc meliozib sacerdotis est. Nus q̄ hic cōtēplatiua exposicio est. Nam nūc cōsidā quid dix. Hoc īquit signāte sp̄u scō nundū manifestā esse scōrū viā adhuc p̄ore tabernacl'o statū tenēte. Proptea īquit ista ita cōstructa sūt ut discamus qz stā scōz. hoc ē celū adhuc tabernaculū īac cessibile nec putemus ergo qm̄ ingredi illud īquit nō possumus ideo nō esse nā neq; stā ingressi sumus. Quue cōparatio est tpis īstātib. Instans tēpus quale dicitur. An presentia xpi. Post aduētū ei xpi iam nō est īstans. Quomō. Stā vrgens est et finē tenēs. Aliud item significatiūs hoc dix. Quue cōparatio īstantis ē tpis Hoc ē forma stā est Sedz

um vocauit crucē. neq; ignē. habētem neq; ligna neq; oblacōem sz sel' in sangne oblatū ostendit qz et vetus sacrificiū tale erat sel' offerebatur ī sanguine. Quem offerret pro se īquit et pro populi ignorantia. Non dixit peccatis sz ignorātia ne magnū sapiant. Si ei non volēs peccabas. sed nolens ignorabas et ab hoc nullus est mūdus. Et vbiq; qd̄ suū est ostendit qm̄ maior ē pōtifex. Si ei separatus ē a pctis nr̄is quō se obtulit. Quare ergo hoc dixisti īquit. Nū hoc meliozib sacerdotis est. Nus q̄ hic cōtēplatiua exposicio est. Nam nūc cōsidā quid dix. Hoc īquit signāte sp̄u scō nundū manifestā esse scōrū viā adhuc p̄ore tabernacl'o statū tenēte. Proptea īquit ista ita cōstructa sūt ut discamus qz stā scōz. hoc ē celū adhuc tabernaculū īac cessibile nec putemus ergo qm̄ ingredi illud īquit nō possumus ideo nō esse nā neq; stā ingressi sumus. Quue cōparatio est tpis īstātib. Instans tēpus quale dicitur. An presentia xpi. Post aduētū ei xpi iam nō est īstans. Quomō. Stā vrgens est et finē tenēs. Aliud item significatiūs hoc dix. Quue cōparatio īstantis ē tpis Hoc ē forma stā est Sedz

quã munera et hostie offerũt
nõ valentes secũdũ ꝺstiam p
fectũ facere cultorẽ. Attende qꝺ
hoc est. Nihil pfecit lex et si
inulpabilis esset illa pma quo
stõm ꝺstiam: Hostie inquit nõ
sordes aũe dimittebãt. sed tm
circa corpus erãt scdm legẽ
mandati carnalis. Nõ cõi adl'
terium. nõ homicidiũ. nõ sac
legiũ dimittere poterant. In
tueis quid agit: Hoc come
de illud nõ comedab. q erãt
i dra Solũmõ inquit i cibis
et i potibus. Hoc potare inqt
licet. et tm de potu nihil dispo
sitũ sz i cõtẽptu mittens hec
dicit Et vanis inquit bap
tismis et iustificacoibus car
nis usq ad tẽpus correctionis
imminẽtia. Hec erat ei iustitia
carnis in hac deiecit illa sa
cramẽta ostendens qz nul
lam habebãt vtutẽ et qz
usq ad tẽpus correctionis
erant Hoc tẽpus sustinebãt
corrigens oĩa. Christus at
aduenies pontifex. bonor q facta
sũt per manus et pfectius ta
bernacl'm non manufactũ
Carnẽ dicit i loco Vnde maio
rẽ et pfectiorẽ dixit siquidẽ
et deus vbũ et cuncta spũs ope
ratio habitabat i ea nõ ei
ad mensurã dat deus spm
maiora pficientẽ. Hoc ẽ. Nõ
istã creaturam Ecce qto ma
iorẽ nõ ei sine spũ eam cõ
struxit neq ex hac creatura
sed est. Hoc est Nõ est ex sit
creatis sz spiritali ex spũsto
Intueis quo et tabernacl'm
et velamen et celũ illud cor
pus vocat p manus et pfec
tius tabernaculũ per velamẽ
Hoc est carnẽ eius. Et iterũ
In interioza velaminis. Et itm
Intrare i sca scorum astare vultui
dei. Quare ergo hoc velamẽ
celum est: Sicut ei muro
quoda discernit sancta vela
men et caro abstondens di
uinitatẽ. sicut et tabernacl'z
hns i se ꝺmitatẽ Tabernac
culũ ite celũ illit ei est itus
pontifex. christus at inquit
veniens Non dixit factus
sed veniẽs. Hoc est ad hoc
ipm veniẽs non alius suscre
dens. Non pmo aduenit z
tũc factus est sed sil' veit. Et
nõ dixit aduenies põtifex
hostiarũ sed bonor que facta
sũt veluti non valens ser
mone vnũsũ expmere Sanguis
per sanguinẽ inquit hircorũ
et vitulorz oĩa pmutata sic
Ppriũ inquit sanguinem i
troiuit sel' i sancta et hic ce
lum vocauit Sel' itroiuit
i sancta etiam redẽptoẽm
inueniens. Et qꝺ dixit inueni
ens ostendit eos esse q valde
nõ inueniebant et pterea qꝺ
sabatum iste p vnũ ingres
sum etna redemptoem inuenit
Deinde probatoem adiungit
Si ei sanguis thaurorz et
hircorz et cinis vitule aspsus
inquinatos sanctificat ad emũ

dacoēm cruōs. quāto āplius sanguis xpī qui per spm eternū seipz obtulit īmaculatū deo mūdabit cōsciām nostrā ab opibus mortuis ut seruiamus deo viuo. Si enī cruē inquit pēt mūdare sāguis thaurorū multo āplius aīe sordē diluet sanguis xpī Ille enī audiens sanctificat. magnū aliquid putes amotet ostendit vtriusq; mūdatōis differētiā. Et quō hoc. Illa quidē excelsa est. illa autē hūlis. Et dicit qz mīto Diq; dē ille q̄dē sanguis thaurorū erat. iste āt xpī. Et ei sufficit noīe tm̄ hoc signare. potit etiā modū differentie. Qui p spm̄ inquit eternū seipsū obtulit īmaculatū deo. Hoc ē. sacrificiū īmaculatū et mūdū a pctis hoc ē ei p spm̄ etnū non per ignē non p aliena q̄dam. Et mūdabit cōsciām nrām inquit ab opibus mortuis. Bene dixit ab opib9 mortuis Si quis tangebat mortuum polluebatur. et hic si quis tetigerit opus mortuū cōtaminabitur p cōsciām ad seruiendū inquit deo viuo. Hic mānifestat qz opa mortua hītes nō possūt seruire deo et viuo deo qz illa mortua sūt et falsa. Et mīto Nullus igitur opa mortua hīb īgre diatur hic. Si ei eū qui corp9 mortuū tangebat non oportebat ītrare ī templū q̄tōq; eū q̄ opa mortua habet. Pollucio quidē pessima ē. Mortua quippe sūt omnia q̄ vitā nō habent q̄ foris spirat Sic ei mortuū corpus ad nullū sensū est vtile. verūetiā cōtactat aggrīquātes. sic et pctm cōfestim rationale nrm̄ peruertit et nō pmittit neq; ītelligentiam ipsā quiescere. sz pturbat et cōmouet. Dicit autē qz et morbus cū gnāt primo aerē corrūpit. deīde corpa. Tale quidē est et pctz. a morbo nihil differt. nō q̄ aerē corrūpat pmū. deīde corpa. sed cōtinuo ī aīaz fluit Vnum vides qui morbo afficiunt quō tumore quodā occupantur quō vtūt se atq; inuertūt. quō fetoribus sūt repleti. quō tūpes sūt corz facies. quō p totū īmūdi sūt. Tales etiā sūt pectātes at si nō vidēt. Dic m̄ ei nōne ab hoīe febricitante peior qui cupiditate pecuniarū l' corpm captiuus est. Nōne īmūdior ab istis oībus ē oiā turpia faciens et patiens. Quid ei turpius viro pecunias amāte. Que cruciatus ei mētes mlieres faciūt. quecūq; ī scena cōmittūt nō euitat efficē. sed q̄tā ille tūta et iste optatur magis āt ille fortassis aliquid euitat q̄ iste. Nam iste etiā res seruis dignas optatur. Adulatur quibus non oportet vbiq; īequal' est. Maligne

hoibus et sensibus fortassis etiã ꝓditis mlto ãplius pau
peribus ⁊ ĩ fenoribus suis as
sidens adulatur et alios bo
nos ex omni ꝑte vtutẽ ha
bentes ĩiuriat ferocit. Intu
eris ex diuini ꝑte cõfusioẽz
et ĩpudentiã? Et humilis
est et ꝑt modũ ambitiosus
Qz stant ĩ domo cautẽ mere
tricis. et hoc ẽ earũ cõmen
qz corpus suũ venũdãt pe
cunie causa. Qz pauptas ĩ
quit ⁊ cõpellit. Licet neq; hꝫ
idoneũ ad excusacoẽm. pote
rant eĩ opus facẽtes enu
trivi. Hic eĩ stat auarus
nõ in domo ſz ĩ media ciui
tate tradens se dyabolo et
ut volutetur cum eo et in
tret ad eũ velutí ad mere
tricem. Tũc desideriũ suũ
totũ explens egredit et vi
det tota ciuitas nõ duo vi
aut tres. Et hoc ꝓmũ est
meretricũ qz dantis efficiũ
tur. sit ille seruus. sit mõchꝰ
sit q̃libet ꝓponat ãt mcedẽ
susꝯpiũt. Hoc etiã isti faci
unt. Rectas quidẽ cogita
tiones qñ petunũ nõ hñt
aduſantẽ malis ãt ~~cogita~~
~~tionibus~~ et bestialibus cõmis
centẽ et pulchritudiẽm ꝓdũt
Dicut eĩ quidã natũa nigre
sũt et agrestes et pigues et
deformes et male formate
et ex omnu parte turpes.
sic et istoz aũe et neq; exte
rius videntibus deformitatẽ
suã possũt obtelare. Cũ eĩ ex
tremus fuerit fetor. q̃cũq; adẽ
ueniãt. q̃cũq; excogitẽt. neq;
sub fictione latere potestũ.
Qm̃ vero ĩpudẽtia facit
mẽtrices. audi ꝓphãm dicẽtẽ
Inpudens frõs es ad oẽs. faci
es meretricis facta ẽ tẽ. Hoc
etiã ad auarũ dici ꝑt. Impu
dens frõs es ad oẽs nõ ad
istos. sed ad oẽs ꝛ ad illos.
Quo? Nõ premẽm nõ filiam.
nõ cõiugem. nõ aũũ. non
frẽm. nõ bñfactorẽ. nullũ
ut absolute dicã veuẽtur hu
iusmodi. Et quid dico aũũ
et frẽm et prẽm ipz nõ vereꝫ
deũ. ſz oĩa fabrile illi videt
et visus ex mlta cupiditate
ebrio. et neq; auditu ꝓcipit
aliqua q̃ illi ꝓdesse possũt
absurditatem. Et q̃lia loq̃
tur? Ve t mãmona. et ei
qui te hic hz. Idcõ dissipor
ex ĩdignacoẽ. Ve q̃pe ista
dicẽtibus ãt si per visũ ista
dicũt. Dic mihi talẽ cõmi
nacoẽm. Cõminat deus
dicens. Non potestis duobꝰ
dñis seruire. tu autem dis
soluis cõminacoẽm. Nõne
per ydolatriam. Hoc dixit pa
lus et auarũ ydolatriã vo
cat. Tu ãt dicis istud stoz
seculares mlieres q̃ ĩ scena
sũt visũ factẽtes. Hoc ẽ qd
oĩa subũtit. Hoc oĩa decent
hic visus oĩa nũa frã sũt et
vrbanitates et facetie. Ia
nihil stabile. nihil graue

Vaũe

ille

Nō ad seculares vōs ista loqr tantū. ſz nouī q̄ ſignificor. visu eī vpleta ē ecclā Si ille et ille factū quidā loquat visus cō festim sedētes occupat. Et qđ adhuc mirabile est ī ipō tpe oroīb non quiestūt multi a risu. Vbiqz vagat ꝺyabolus ō nes alligat. oīm dnātor. Exho norat̄ xp̄us. cōtēpnit̄. nul ijus momēti habet ecclā Nōne audistis paulū dicētē, Turpitudo et vaniloq̄ū et stu rilitas abyciat̄ a vobis. Cū tur̄pitudīez et scurilitatē po suit tu at̄ vides. Vaniloq̄ū quidē. qđ nullā vtilitatem vel dīno vides. vel effundis fa ciem tuā qui mōrtū pfitēr. q̄ crucifixus es. qui debes lu geve vides. Si propt̄ alioz pcā q̄ nō dolet accusacōe dignus est q̄ ī suis sine labo re existit et videt quali veīa dignus ēit. Tempus est luctus et tribulacōis sub affli ctione et huitute cāminū. et sub sudoīb vel agit̄. et tu vides. Num ītueīs quō ītre pata ē lavā. Nū adūtis xp̄z dicētē. Ve vobis q̄ videtis. q̄m plangetis. Ista psallās per singulos dies quid dicis. Dic mihi, Num alicubi q̄m visi. Nequaq̄. Sz quid. De fec ī gemitu meo. Fortasse sūt aliqui ita dissoluti et re missi ut etiam ī hac ītrepa tione videāt q̄m de visu dispu tamus. Ettei talis est demē cia, talis ē stupor. neq̄ ītre pacōem sentit. Stat sacer dos dei oroēm offerēs cūctoz tu at̄ vides nihil timēs. Et ille quidē tremens pro te oroēm offert tu at̄ cōtēpnis. Non aduītis sc̄ptuam dicētem. Ve cōtēptoribus. nō cōtremis cis. non colligis teipz. Et ī aulam quidē regiā intratu rus et habitu et oīe et ītessu et cūctis alys cōponis et ornas temetipz. hic īgredīturus ubi vēa ē aula vgia et talis qual̄ celestis est vides. Et quidē nescis qz nō vides Audi tamen qz angli pñtes sūt ubiqz. et maxīe ī domo dei. Astant eī et oīa plena sūt corpeis illis vtutibus. Iste m̄ fmo etiā ad mulieb dicit Et añ vivos quidē nō citius hoc audēt facē. At si factūt nō trī semp. sed ī tpe vmissi onis. Hic at̄ et velas et ob nubis caput tuū et videris. Dic m̄ o mlr. ī ecclā sedeb. īgressa es cōfitēi pcā tua. prorūpe deo. postulas et de precaī pro delictis tuis et cū risu hoc facis. Quō ergo dpiciave eū potis. Et quid malū est risus īquit. Nō ē malū quid risus. Ista ne nō est malū et valde malū īportuno tpe īmodēate vide re. Risus ī est nobis et q̄n aītos videmus post mlīū tpis hoc faciamus q̄n alios delinquentes et timentes ut

Dic m̄ vbi xp̄s hoc fecit. Audistis q̄ ali cubi risisse. Sz rōnabilē quidē scripsit Lucas q̄n vidit latronē martyrē ei. et q̄n lazar̄ resuscitatus erat plorauit. tu at̄ vides.

foueamus eos visu nō ut to
gamus nos ipsos et semper
videamus. Risus ī est aīe nūc
ut v̄missionē habeat aliqn
aīa non ut diffundat. Et cu
piditas t̄rp̄m ī est nobis et
non necessaria est. utiq; quia
ī est nobis ea īmodēate vti. ꝫ
v̄tineamus eā et non dicam⁹
qm̄ inest vtamur. Cū lachy
mis fuu deo ut possis delere
peccata tua. Noui q; mlti
subsannāt dicentes. Ecce sta
tim lachrimas noīat p̄rop
terea et tēpus lachymarū
factum est. Scio q; et au
gurātur qui dicūt mādu
cemus et bibamus cras ēi
moriemur. Vanitas vani
tatū et ōia vanitas. nō ego
dico sed ipē. q; exprimētum
cūctaq; rerū accepit: hoc
dixit. Edificaui mihi domos
ī stitui m̄ natatoias. feci m̄
vinifusoes. et vinifusitrices.
Et quid post hꝰ oīa? Vanitas
vanitatū inquit et ōia vani
tas. Lugeamus igit dilcī
simi. lugeam⁹ ut v̄era vi
deamus in t̄rp̄e gaudy sin
cerius. Hinc ēi gaudeo oīb⁹
modis etiā tristicia p̄mixta
est. 7 nūq; id purū ī uenire
p̄t. Illud gaudiū sincerū qd
dā est et sine fraude. et ni
hil tēnis subdolū neq; p̄mix
tū. Illo ergo gaudio gaude
amus. illud ī sequamur a
lias adipisci potes illud gra
diū si velis. Proinde non

luctuosa
~~querulosa~~ sūt sed q̄ prosūt
eligamus et paululū affli
gamur volentes et cū gra
ciarū actione oīa tolerātes
Si ēi potemus et v̄gnum
celoꝝ adipisci. cuius nos
cōtingat omnes dignos effi
ci ī xp̄o ihū dño nr̄o cū quo
p̄ gloria vna cū sp̄u sco nūc
et semp. 7 ī secula seculoꝝ Ame

Et prop omnia xvi
terea testamēti noui
mediator est ut morte fra ad
redēptionē trāsgressionū p̄
mi testamēti repromissionē
accipiant. qui vocati sunt
hereditatis etne. Vbi ēi testamē
tū. necē est et mortē esse tes
tantis. Testamētū quippe in
mortuis confirmatur alias
nūq̄ valet cū viuit q; testa
tus est. Vnde neq; p̄mum
sine sāguine dedicatū est.
Fortassis ēi possent mlti q̄
infirmius afficiebant ex eo
q̄ mortuus ē xp̄us maxīe
non credē promissionibus
eius. Paulus igitur ex abū
dantia hoc pōit et exēpla
ex cōmuni assumens cōsue
tudie. Quale at hoc est?
Proptea oportet inquit cō
fidē. Quare? q̄a non vi
uentibus testatoribus sed mor
tuis tūc firma sūt testamē
ta et fortitudinem accipiūt.
Proptea inquit noui testamē
ti mediator est. Testamētū
ēi circa nouissimū die fit de
functionis. Tale at est testa

mētū. Alios q̄ppe hēdes hz. Alios āt exheredat. sic etiā hic. Volo ubi ego sū īquit xp̄us z isti sint. Et iterū de exhēdatis audi illū dicētem. Nō pro oībz rogo. sed pro credētibus per vbū eoz ī me. Iterū testamē tū q̄dam hz testatoīb. q̄dam eoz qui susceperūt. ita ut q̄ dam susceptiant. q̄dā faciāt. sic etiā hic. Postq̄ ei promisit decē milia bona exegit ab eis dicēs. Mādatū nouū do vob Testes debet habē testamen tū. Adūte iterū dicētē Ego testimoniū perhibeo de me ipso. et testimoniū phibet de me qui me misit. Iterū. Ille testimoniū phibet de me de paclito dicens. Et duode cim apl̄os misit dicēs. Testi ficamini ī spū dei Et propt̄ea īquit testamēti noui me diator ē. Quid est media tor? Mediator ei nō est dn̄s rei cuius est mediator. sed et alia quidē res est. alit āt est mediator ut puta media tor nupciarū fit. nō q̄ nup ciās facit sed adiuuās eū q̄ facturus est. sic etiā hic. Me diator filius fr̄ūs est p̄r̄ z nr̄ī. Nolebat nob dimittē p̄r̄ hēditatē istā sz irascebat no bis et īdignabatur tp̄ abali enatos Mediator igit fr̄ūs est nr̄ī et p̄r̄ī. z psuadebat illi Et quid? Quō mediator fr̄ūs ē? Sermōes detulit et attulit nob a p̄r̄e per trās uer toes addidit etiā mortē. In of fensioē quippe eramus. mori nos oportebat mortuus ē pro nobis et fecit nos dignos testa mēti. Hoc mō firmū factū est testamētū an nō indigs iam factū? In ipō quidē īcio utpote p̄r̄ ī filios testatus est sed q̄r īdigni facti sumus nō tā nobis testamēti opus erat sed pene. Quid igit gl'arib īquit ī lege? In tantū pctm quippe cōstitut ut saluari nō possemus aliq̄n nisi dn̄s pro nobis moreretur. Neq̄ q̄ sal uaret lex. sig'dē est īfirma Et nō tm̄ ex cōi suetudiē hoc cōfirmat sed etiā ex hib q̄ in veteri testamēto cōtingebāt mystice eos ītroduxit. Nullus fuit qui mortuus illic quō illuc firmū est testamētū? Per eūdē ipz modū īquit. Quō ei et illic sanguis. sic etiā hic sanguis Si āt non erat xp̄i sanguis nō mirer is typus ei erat. Vñ dixit Noez primū sine sanguine dedi catū est. Quid est dedicatū ē? Firmū factū est roboratū est. Quod āt dixit Vñ tale ē quale si diceret propt̄ea opor tebat testamēti solēpnitatē etiā per mortē. Cur ei dic m̄ codex testamēti aspgit? Dix ei. Postq̄ dictū est oē mā datū secūdū legē moysi om plebi accipiēs sāguinē vitu lorū cum aqua et lana cor

cinea et ysopo ipm̄ librū z
oēm ꝑplz aspsit dicēs. Hic sāg
uis testamenti qđ mandauit
ad nos deus. Cur ergo dic̄m
liber testamēti aspgitur et
populus? Nisi ꝓciosus sāgs
iam ide ab ītio illo sacrmate
pnūciabatur. Quare ât ysopo?
Spissū qđē et tenax. Quare
aqua? Ostendit mūdacōez
p aquā. Quare lana? Ex hꝰ
ut vtinet sāguinē. Ostendit
i hoc loco idē esse et sāgnem
et aquā. Baptisma ei etiam
passio eius est. Et tabꝰ
naculū inquit et oīa vasa
fictionis sanguine silit aspsit
et pene oīa in sanguine mū
dāt secūdū legē et sine sāg
nis effusioē nō fit vmissio.
Quare ât dicit pene. quare
illud sic exꝑssit? Cm̄ i illis
nō erat ꝑfta mūdatio. neq; v
missio perfta. sed vmissio ip
fecta et i mūma pte. Nūc ât
Hic est iquit sanguis nou
testamēti qui ꝓ uobis ꝙ in
remissioēm ꝓcoꝝ. Vbi ē igit
liber? Mūdabit quippe mē
tes coꝝ. Ipsi igitur erāt libꝰ
noui testamēti vbi etiā vasa
fictionis? Ipsi sūt. Vbi ē tabꝰ
naculm? Ipsi etiā. Hoc ē. habitabo
Inhabitabo iquit i illꝰ
et i ābulabo. Sz nec lana nec
cinea nec ysopo aspgebāt.
Quid ita? Nō ei corpalis erat
mūdatio sz spūalis. Quō hꝰ?
Nū ex corpe manauit? Ma
nauit ex corpe sz a spū sctō

Hoc nos sanguine nō moyses
sed xp̄us aspersit p vbū qđ dām
est. Hic ē sāguis noui testamē
ti i remissioēm ꝓcoꝝ. Hic sermo
pro ysopo sāguine ifectus oēs
aspsit. Et illic quidē corpus
extrīsecus mūdabat. corpalis
quippe erat mūdatio. Hic autē
qz spūalis erat mūdatio in
aiam ingreditur et mūdat
nō simpliciꝰ aspsus. sed velut
fons emanās i ābus nīs.
Scīt q dicit. qui ībuti sūt.
Et i illꝰ quidē i ipsā supficiem
aspgebat et itez diluebatur
aspersus nō ei cruētus sp de
ambulabat. In aīa vo non
ita est sz ipi essentie cōmisce
tur sanguis fortē illā faciēs
et mūdam et ad illā tenax
rabilem plchtudiēm ducēs.
Ostendit ât deinde mortem
nō firmitatis cāz esse solā. sz
etiā mūdacōis. Cm̄ ei mors
polluta res ee videbat et maxi
me q per crucē fiebat. Dicit
qz licet magis mūdauit et mū
dat que ꝓciosa mūdatio est
et maior oībus habetur. Propter
terea sacrificia ātercesserūt propter
ter istū sāgnē. Propter̄ agm
et cūcta propt̄ hoc fiebāt. Re
tessauīt est ergo iquit exēpla
coꝝ q i celis sūt p hec mūdari
ipā celestia melioribus sacrificiis
q̄ ista sūt. Et quō exempla
sūt coꝝ q i celis hītur. Que
ât nūc vocat celestia? Non
celū ât angelos nihil tale
sz ista q apud nos gerūtur.

In celis ergo sūt q̄ nr̄a sūt. 7 hec nr̄a celestia sūt q̄ibus īt̄ / va cebr̄ātur. Siquidē et āgli ī t̄ris sūt et tās celestes vocā / tur. Nā et cherubin ī t̄ris ap / paruerūt sed celestes sūt. Et quid dico apparuerūt. In t̄ris etiā cōuersantur sicut ī pa / diso. Sed quid hoc dico. Ista ei celestia sūt. cōuersacio nr̄a ī cel' est q̄ibus hī cōuersemur. Que ē ista diuisacio nr̄a. Hī philosophia q̄ apud nos est eoz q̄ ad eā vocati sūt. Meliozibus īquit sacrificijs q̄ hec sūt. 7 2d̄ melius est bono aliquo melius ē. bona ergo fuerūt etiā exēpla eoz q̄ in celis sūt. Nequaq̄ ei exempla illa mala essent. alioquin etiā illa mala es / sent quoz exēpla sūt Si igit̄ celestes sumus nos et tantū sacrificiū adepti su / mus teneamus et nō p̄maneamus ī t̄ra licet ei non esse ī t̄ra et nūc q̄ūq̄ volue / rit. Esse ei ī t̄ra et nō esse mō quodā et volūtate fit vt puta quid ē q̄d dico Deꝰ dicitur es / se ī celo. Quare. Num loco cōclusus ē. Absit. Neq̄ t̄ra debitā ex sua p̄ntia deliqueꝰ / q̄ habitudiē quadā et fami / liaritate quā hī ad āglos di / citur esse ī celo. Si ergo et nos apprīquemus deo ī celo sumus. Quid ei m̄ t̄ra est celū cū video deū celi cū ego efficior celū. Veniemus īq̄ et ego et p̄r̄ et mānsionem apud eū faciemus. Faciamus igitur aiam nr̄am celū. Clarū quidē et festi / nū esse celū p̄pria natura Negq̄ ei ī hyeme nigrum efficitur non ei ipz est q̄d cōuertit faciem sed nubes cōcurrētes illud obtegāt. Celū at solem habet. Habe / amus et nos solē iustitie Dixi iā q̄ licet nobis fieri / sicut celum. Video at q̄ et melioꝰ fiei a celo licet nob quodāmodo q̄n dn̄m solis habemus. Celū vbiq̄ mū / dum est et sine mācula nō hyeme negq̄ ī nocte mu / tatur. Proinde et nos negq̄ ī tribulacōibus negq̄ ī diu / rnis dyaboli hoc patiamur / q̄ maneamus īmaculati 7 mūdi. Celū quippe altū ē et m̄ltū distans a t̄ra. Hoc etiā nos faciam⁹. Sepa / remus nos a t̄ra ī excelsū illuc leuemur et m̄ltū nos a t̄ra extollamus. Celum superius est et a pluuijs. et ab ymbrib⁹ 7 a nullo cō / sumit̄. Hoc et nos potei / mus si voluerimus. Celū putatur quidē pati verūtn nihil patitur ipsū. Sic et nos ac si putamur pati nō patimur. Sicut ei ī hyeme m̄lti q̄dē pulchitudiē eius nō agnoscūt sed putāt eā mu / tatam. philosophi vero sciūt q̄ nihil passum est. sic et de

nob ꝙ ī tribulacoibus, mlti
quidē putant nos mutatos
et qz tribulacio ad ipm nrm
attingit cor. Pfi stiūt at
qm non nos tetigit. Effici
amur itaqz celū astenda
mus ī altitudiēz illam et
ita videbimus hoiēs ut pu
temus formicis nihil pfer
re. Non pauper dico tātū
neqz publicos ꝫ etiā si ma
gistratus si īpator sit nō
videmus īpatorē neqz pri
matē magnū stimus. Cūd
aurū. quid argentū. quid
vestes sericas. quid ostrū.
Cūcta tqz mustas videbim
Si ī altitudiē sedēimus nul
la hic pturbatio, illic neqz
clamor. Et quō inquit fiet
pt ad illā altitudiēm sube
ueāi ambulantē ī tra. Nō
dico t verbo tm sed ego tibi ī
ipis opibus ostendā eos q
ad illam altitudinē pue
nerūt. Quos istos: Paulū
dico et eius siles q ī tra cō
stituti ī celo cōsabantur
Et quid dico de celo. Altio
res etiam cel erāt. etiā alte
rius celi et ad ipm puene
rūt deū. Quis nos sepabit
inquit a charitate xpi. Tri
bulacio, an angustia, an
psecucio. an fames. an nu
ditas. an pricm. an gladiꝰ.
Et itm. Non attendentes
que vident. Intueis qz nez
videbat q ī pnti sūt. Vt
ostendā tibi qm rel supior

ꝫ ca q nō videtur

eat audi illū dicētē. Certus sū
ei qm neqz mors neqz vita.
neqz pntia. neqz futura. neqz
altitudo. neqz profundū. neqz
alia creatura poterit nos sepa
rare a charitate xpi. Intueis
quomodo cūcta ptransiens
eius animus superiorē eū fecit
nō ab hac tm creatura nō ab
his celis sed ab alys etiā qbūz
sūt. Vides altitudinē meritō.
Vides tabernacloz apiētē qd
factus ē qm voluit q ī plateis
tamē vitā trāsigebat. Nihil
ei nihil ē onia trāsitorā si tm
voluerimus. Si ei artes ita p
cipimus q exercūt milites. milto
āplius qd tāto nō indiget labōe
Cūd ei dic m difficilius qp sup
fūem extentū ābulare. velu
ti sup equale solū et sup am
bulantē vestiri spoliari tqz ī
lēo sedeat. Nōne mirabit ista
nobis res esse videt et terribil
ut etiā vidē volumus sed ge
mamus et tremamus ad ipz
aspectū. Quid at dic m difficilius
qp conctū ī fronte portare
et īpositū puerū mlta milia
stemata facientē ibidem ban
dare et delectare spectātes.
Quid at difficilius qp cū gla
diis pilarū more ludē. Cūd
at gravius dic m qp pfundū
pelagi strutāi. Et decē milia
alias artes quis dicē posset.
Sz oim istarū facilior ē virtus
si voluerim et ī celū ascendē.
Velle ei opus ē hic tm et oia
sequūtur. Nō pt ei dicē non

possū neq; accusare cōditorē. Si ei impossibiles vēs fecit deinde imperat accusatio cuius est. Quid ergo iquit mlti nō pnt. Quid ergo multi volūt. dic. Si ei voluerint oēs potuerūt. propter hoc et paulus dixit Volo oēs hoēs esse sicut et meipm qm et stiebat quia oēs poterant esse sicut ipe nequaq; hoc dicet si impossibile esset. Vis fieri pricipiū tātū apphende. Dicāt nr in artibus cūctis cū voluerimus in eis perfti fieri. Num sufficit vobis velle an etiā aggrediamur ipsas res. Veluti qd dico. Vlt aliquis fieri gubernator nō dicit volo et hoc ei sufficit sed etiā vem ipsam aggreditur. In lōginquū vult pgere nō volo tm̄ sed etiā vē aggreditur. vlt fieri negociator. nō volo tm̄ sed etiā vē aggreditur. Et sic in oibus nō sufficit velle tm̄ sed etiā opꝰ oportet addere. In celū at volens ascēdere dicis tm̄ volo. Quid ergo dicebas iquit qz velle sufficit. Sed velle cū opa apphendētes etiā vem cū labore habemus. Sippe cooperatore et adiutore deo tm̄ vē assumamus tm̄ veluti ad opus accedamus ad vē tm̄ cuncta geramus. tm̄ imēte ppona mus et cūcta sequētur. Si vo dormierimus et stertētes speremus itrare in celū qm̄ poterimus hereditate celoꝝ apphendere. Desidemus hec ergo obsecro desidemus. Quod oīa ad pntem vitā negociamur quā cras tma delinquimus. Assumamus igit vtute que nobis imperpetuū sufficiet. Hinc quidē eimus sp et etnis bonis fruemur q nos oēs cōtingat adipisci in xpō ihu dnō nr̄o cui quo pr̄i vna cū scō spū gla ipiū hor nūc et sp et in stla sclorꝝ Am̄

Non ei in Omelia xvi manufacta sicā itrauit xpūs exemplaria verorꝝ sz in ipsū celū et nūc pnīb est vultui dei pro nobis Neq; ut sepe offeat seipz quadmodū pōtifex itrat in sancta p singulos ānos in sanguine alieno Alioquin oportebat eū sepius pati a cōstitutōe mūdi. Nūc at sel in cōsūmatōe seculorꝝ ad destructioēm pcti per hostiam suā apparuit. Alia sapiebāt iudei de templo et tabernaculo propt qd dicebāt templū dnī. templū dnī. templū dnī. Neq; ei alibi terre constitutū erat templū nō opule cie grā. non alia qcūq; re. Deus ei id ipauerat et iusserat cū honestamēto mlto fieri qz et illi corpalibus magis attrahebātur et adducebāt. Lateres qppe habebat aureos in parietibus licet vnicuiq; voleti in sūo libro ignorare et in ezechiele hoc cognoscere et quanti auri talenta expensa sūt in illo tpe. Secūdū vo edificiū clarius factū est in

pulchȳtudīē et ī alys ōibus. Et nō ex hoc solū ēat venēabile sed etiā qđ vnū ēat. Omnes quippe a finibus tȳe illuc veniebāt. sine ex babilonia. sine ab ethyopia. Et ȳ̊ mā festans lucas ī actibus ap̄lorū dicēs. Erāt illic hȳitantes parthi ⁊ medi et elamite et qui hȳitant mesopothamiā etc̄. Dēs ergo vndiq; mūdi illuc cōueniebāt et mltum ēat nō illius tēpli. Quid ergo paulus facit? Sicut ēi illic mortē opposuit xp̄i. sic etiam et hic totū celū oppōit tēplo. et nō dr̄āmȳhant ostē dit solā. sed etiā pōtificē prori mū factū ut appareat vultui dei. Proīde nō ex celo tm̄ sz etiā ingressu tē venēabilē facit. Nō ēi simplicit̄ sicut ȳ p signa quedā sz ipz deum videt illic. Intuēis q̄ descē sionis grā vbiq; typica dicta sūt? Quid iā miraīs si it̄ pellatur ū eū cōstituat veluti sac̄dotē? Negz ut frequēter offeāt semetipm̄ sicut pōti fex negz ī manufacta ingress sus īquit xp̄us exemplaīa ve rōz. Igitur illa sūt vēa. hec ēt exemplaīa. Et ēi tēplū istud cōstitutū ē sicut celū celi. Qđ dicis? Nisi trauēit celū non appebit deo q̄ vbiq; ē et oīa ī plet. Intuēis q̄ carnis sūt hec oīa? Vt appareat vultui dei p nob̄. Qđ ē pro nobis? Cū sac ficio. Astendit īquit potens propiciāe p̄em. Qđ ēi dic̄m ipē ēat ūmitus? Anglī ūmi ti erāt Audi q̄d dicit. Pacifi cauit q̄ ī tȳis sūt et q̄ ī celis sūt. Proīde ipē ītroiit ī celū nūc ut appareat vultui dei pro nobis. Nūc ut appareat mūt mānifestat̄ sed pro nob Negz ut frequēt̄ offeāt semet ipm̄ quēadmodū pōtifex in trat ī sancta p singlos ānos ī sāguine alieno. Intueve quante differētie. sepe et sel ī sāgne alieno et ī sangne ꝑprio. mltū interest. Ipē ergo et sacrificiū et sacerdos et hos tia. Si ēi nō ȳ esset mlta e tiā oportebat sacrificia offer ri. sepius oportebat crucifigi Alioquī oportebat eū īquit sepius pati a cōstitutōe mūdi Hic etiā quddā velauit. Nē at̄ īquit semel ī cōsūmatōe sclorz. Quāe ī cōsūmatōe seculorū? Post mlta peccata Si ēi a pncipio fiēt deīde nullus crederet nō oportebat ēi sēdo mōi ifructuosa esset oīa. Quia vero postea passꝰ ē. postq̄ mlta erāt peccata mūto nūc apparuit. Qđ et alibi dicit. Vbi abūdauit

pctatū supabūdauit et grā.
Nūc at semel i cōsūmacōe scloꝝ
ad destructiōem pcti per sacrifi
tiū suū mānifestatus ē Et q̄
admodū statutū ē hoīb⁹ sel̄
mori. post hec at iudiciū. Deīde
dicit. Et semel mortuus q̄ vna
morte id̄epio facta ē. Institu
tū est iquit hoīb⁹ moi Hic
ergo semel mortuus ē p̄ oīb⁹.
Quid ergo? Non iā moimur
mortem illam? Moriumur q̄dē
sed nō manemus i illa qd neq̄
moi est. Mortis ei tyrānus. et
morꝫ uuera illa ē qn nūq̄
pmittitur mortuus ad vitā
reuerti. Cū vo post mortē
uuēdū at et vitam meliorē
non est morꝫ ~~propterea mor~~
~~tuus est~~ illic sed dormitio.
Cū ergo oīb⁹ retētura at
morꝫ propterea mortuus ē ut
nos liberaret Sic et xp̄us
iquit sel̄ oblatus. A quo oblat⁹
est? Manifestū q̄ a seipso. Hic
neq̄ sacerdotē eū dicit solū
sz et victimā et sacrificiū per se
oblatū. Sel̄ iquit oblatus ad
mltoꝝ auferenda pcta. Quā
ve mltoꝝ et nō oīm? Quia
nō oēs crediderūt. Pro oīb⁹
quidē mortuus ē quātū in
ipso est. Cuius momēti est illa
morꝫ cuius momēti est oīb⁹
pdicio. Nō at oīm pcta abstu
lit propt qd noluerūt. Qd
est abstulit pcta? Dicit ei i
ablutōem rursū offeimus pcta
et diamus siue volentes siue
nolentes peccauim⁹ idulge t
sic vmissionē petimus. sic at
et hic factū ē. Et vbi hoc fecit
xp̄us? Audi dicētē. Et pro illis
sctifico ego meipm. Ecce obtu
lit pcta supsit ab oīb⁹ et ob
tulit illa rursus pri. nō ut a
tiqui dixerūt aduersus eos. sz
ut ea dimittat. In secūdis si
ne peccato iquit videbitur ex
pectātibus se ad salutē. Quid
est sine pcto? Veluti nō peccat
nō ei debitor mortis mōtuus
est neq̄ propt pcm. Ex quo
videbit? Puniens iquit. Dz
nō hoc dixit sed qd festinū t
grātū est sine pcto videbitur
expectātibus se i salutē. ut iā
de cetō opus nō habeāt sacri
cio ut saluētur. sed i opibus
ipsis hoc factūt

cap̄ xi

Umbrā ei inquit hīs
lex bōꝝ futurorū nō
ipsam imaginē veritat⁹ est.
nō ipām vitatē. Vsquequo
ei veluti i pictura iponit quis
coloꝛeb⁹. Vmbra q̄dā est. cum
vēo floꝛeb⁹ ipsos quib⁹ coloꝛib⁹
iuxeit et iposuit tūt imago
efficitur Tale quidā at et
iam lex. Vmbrā iquit hīs
futōꝝ bōꝝ nō ipām imagi
nē veritat. Hoc est sacrificium
vmissiōis per singulos ānos
eisdē ipsis hostijs quas offe
rūt idesinenter sacdotes nū
q̄ pt accedentes pfectos facē
alioquin cessassent offerri.
ideo q̄ nulla hrent vlt cōscīaz
pcti cultoꝛes semel mūdati sz

ī ipsis cōmemoratio pctorū per singulos ānos fit. Impossibile est ēi sanguinē thaurorū et hircorū auferre pcta. Ideo ingrediēs mundū dicit. Hostiā et oblationēm noluisti. cōpus at aptasti mihi. Holocausta et pro pcto nō tibi placuit. Tūc dixi. Ecce venio. In capite libr scriptū est de me ut faciam deus voluntatē tuā. Superiꝰ dicens qr hostias et oblationes et holocausta pro pcto noluisti nec placita sunt tm̄ q̄ sēm legē offerūt. tūc dixi. ecce venio ut faciā deus voluntatē tuā. Aufert pmū ut sequens statuat. Intue verū abundantiam. Vna est iquit ista hostia. Ille at mlte sūt. Propterea ēi nec fortes erāt quia mlte. Quid at opus eat mltis dic m̄ vna sufficiēte. Proinde q mlte et sp offerebāt ostendit nūq̄ eos purgari. Sic ēi medicamētū qđ fuerit forte et salutis efficax. et valēs cūctā valitudinē repellē sel̄ ipositū totū opatur. Si at semel ipositū totū opatum fuerit ostendit eig vtutē ut nō vltrius apponatur et hoc est eius opus ut iā nō apponatur. Si vo sp apponitur manifestū est iudicū eius vel illud pualuisse. Medicamēti virtus quippe illa ē ut semel iponatur et nō frequētet. sic etiam hic. Qua vōe eisdē sacrificys sp curabāt. Si ēi ab oibus essent libeati pctis nequaq̄ per singulos dies offerrentur sacrificia. Etēi erāt diffinita ut semp offerrent sacrificia pro oi pplo et t vesperā et ī die. Proīde accusatio pctorū fiuit non solutio qđ fiebat accusatio ifirmitatis nō vtutis ostē sio. Qm̄ quippe pma hostia nihil valebat etiā secūda offerebat. qr etiā ipsa nihil proficiebat. altera item Proinde vedargutio pctorū istud ē. In eo q offerebatur vedargutio pctor. In eo at q semp vedargutio ifirmitatis. In xpō at ecōtrario sel̄ oblatū est. Nā que forma hūt alicuius exemplar tm̄ ostēdūt nō autē vtutē sicut in imaginibus exēplar hoīs hz imago nō etiam vtutē. Proīde vitas et exēplar cōtūt iuitē. Exēplar ēi equale ē. stā ēi erāt cadē. vtus at et cetera non cadē. Qđ at ē ad destructionē pcti per sacrificiū manifestatus est qđ est constructio. Hoc ē rōnabiles tus nō iā fiduciā hz. Reprobatū est ēi pctm debens quippe vtique ulcīscī. nō accipiens at hoc ē violentiā passū. Qm̄ spabat oēs absumē tūc absūptū ē per sacrificiū suū. Manifestatq effectus deo. ei astitit. nec ēi qr sacrdos sepius hoc efficiebat ī āno pterea vane h

efficitur ac si fit. Cūd ei op9 erat meditamentis nō exis/tentibus vulneribus propt' hoc ip̄am iquit sp offerri p̄ropter ifirmitatē et ut me/moria p̄cor fieret. Quid ergo nos? Nonne p singlos/ dies offerimus? Offerimus quidē sed ad recordacōem facientes mortis eius Et vna ē hec hostia nō multe. Quō vna est et nō multe? Cūa sel' oblata ē. Illa oblata ē i ītā scōr. Hoc at sacrifici/um exēplar ē illius. Idipm semp offerimus nec nūc quid/ alium agnū cras aliū sed sp idipz. Proinde vnū est hō sacrificium. Alioquin hec/ racōe qm i multis locis offer/tur multi xp̄i sūt. Sequaq; sz vnus vbiq; ē xp̄us, et hō pleng/ existens et illic plenus vnū/ corpus. Sicut ei qui vbiq; offertur vnū corpus est et/ nō multa corpa ita etiā et/ vnū sacrificiū. Pontifex at nr̄/ ille ē qui hostiam mūdātē/ nos obtulit. Ipsā offerimus/ et nūc que tunc oblata q̄/ dē cōsumi nō pt. Hoc at qd/ nos facimus i cōmēoracōē/ fit eius qd factū est. Hoc ei/ iquit facite i meā cōmemo/racōē. Nō aliud sacrificium/ sicut pontifex sz ipz sp facim9/ magis at recordacōem sa/crificij opamur. Morale/ Dz quia sacrificij hō mēricē/ feci volo pauca ad vos dice/ q̄ recordamini pauca q̄dem/ mensura magnā at hōtia/ virtutē et vtilitatē. Nō enī/ nostra sūt sed dīni spūs q̄/ dicuntur. Cruce ergo sūt?/ Plurimi ex hoc sacrificio sel'/ accipiūt i toto āno. alteri/ bis. alij sepius. Ad oēs ergo nob/ simo est nō ad eos q̄ sūt tm̄/ sed etiam ad eos qui i hyeve/mo sedent. Illi at sel' i āno/ participantur fortassis at et/ post duos ānos. Quid ē ergo?/ Magis acceptam9 eos qui/ nec sel'. an eos qui sepius./ an illos qui raro accipiūt?/ Nec illos q̄ sel'. nec q̄ sepius/ nec qui raro sed eos q̄ cum/ munda cōscīa. qui cū mūdo/ corde. cū vita irreprehensibi/li. Isti sp accedāt. Cū vo/ta/les nō sint nec sel'. Quid/ ita?/ Cūa iudiciū sibi accipiūt/ et dāpnacōem et suppliciū./ Et nō miremur Sicut ei cui/ natūaliter nutritorium exta/ si i eū q̄ pranis cibis corrupto/ ē incidat oīa perdit et corru/pit et efficitur occasio morbi/ sic etiam ē ista que ad hec/ terribilia ptinēt ~~sufficiencia~~/ sacrificia. Struēs mēsa spita/li. mēsa regali. et itez pol/luēs cenō? Os p tuū pūg/ unguēto pciosō et itm̄ fetō/ribus illud ip̄les? Dic m̄ vo/go p9 ānū p̄cepcōe p̄cipaūs/ quadragīta dies putas t' suf/ficiūt ad mūdacōez p̄cor tocq/ tpis? Et itm̄ septimana tā scūte

tradis teipm ꝑmis sordib⁹? Dic m̃ si salnus fr̃is quadra/gīta diebus ab eſtudine lō/ga uel ū te illis mortificato/ribus tibi tradis? Nōne ⁊ ꝑmū laborē ꝑdes? Sic ēt et naturalia sic mutāt⁹ qᵗto āplius et volūtaria? Vt puta veluti qđ dico naturaliter videmus et sanos habemus oc̃los sc̃dm nām sed aliq̃n ex mala quadā affectione ledit nr̃i obtutus. Si igitur nālia mutāt⁹ qᵗto āplius q̃ ad volūtatē ptinēt? Qua/dragīta dies tm̃ tibi⁹ salu/ti aīe tue. arbitror at ꝙ nez quadragīta dies et speras ꝙpiciare deū? Iocundis magis/dic mihi hec dicens? Nō ab vna ī anno percepcōe vos veto sed volo sp vos accedē. Scīs hec cōcessa sūt. Hoc e/tiā dyaton⁹ sonat ī illa hoā sc̃os vocās et per hāc vocem veluti matulas ispicies. Qic ēt in gregе ubi mlte quidē salue sūt pecudes. mlte at scabie plene sunt. nōn ē ut he prohibeantur a sanis. sic etiam in eccīa qm̃ alij equi/dem sūt salue pecudes. alij at viciate. p hāc vocē phibēt hi ab ill' dū penetrās vbiq; p vocē illā tremēdā sacdos' sc̃os vocat attrahēs q̃ ad huc ipossibile ē hoiem scire ītrīo/ra proximi. Quis ēt sit ho/minū iquit q̃ sūt hoīb⁹ nisi spūs hoīs qui ī ipso ē? Hāc emittit vocē postq̃ sacrificium ꝓficit ut nullus simplicit⁹ et quōlibet ad fontē spīritalē veniat. Et ēt in gregе nihil prohibent eodē neq; ex pas/tuis puris neq; ex fonte qui/oris est eas ꝓmittimus sumē Et hic igitur ipsa vox p vītu/tis quibusdā est. Non potes dicere nescieba ignorabam qr prius sequitur hāc tam/ samr maxīe at tū et paulus hoc testificatus est. Si dicis nō legi. Nō excusatio sed crimen ē. P singlos dies ītras/ ecclām et ad huc istud igno/rab? Veruptn̄ ut neq; hāc tibi excusatōem īuenir⁹ propt hoc ī altiori loco stans magna voce et tremenda exclamat veluti quidā pro manus sustollens ī altum altius etiā ipe stāb⁹ oīb⁹ manifestus efficit et magn̄ illa tremenda et cōtinua voce vclamans alios q̃dem vocat. alios prohibet non manu hoc faciens sed līgua clarius q̃ si manu hoc fa/ceret. Vox ei illa ~~inuens~~ ī auditū utruens nr̃m velu/ti manus alios quidē expel/lit et excludit. alios at ītro/ducit et ꝓpresentat. Dic m̃i rogo ī olympiadis ctamīb⁹ nōne stat pro magnū atq; altū clamans et dicens si quis accusat hūc. ne forte sanus est. ne forte fur. ne for/te morū malignorū q̃ruib⁹

ctamina illa nō sūt aīe nec
morū sed fortitudinis cōpa
tis. Civitaq; vbi corpm vsa
tur studiū mlta iquisitio
efficitur nobilitatis q̄tōq(
hic vbi totū certamen aīe
geritur. Stat igitur etiā
nūc p̄co nr̄ nō caput vni
uersitatisq; continens et pro
ducens. sed oīa sil' capita ī
teriora cōtinens et nō eis
cōstituit alios accusatores
z ipsos sibi. Nō ei dicat si q̄s
forte hūc accusat. z q̄d. Si
quis scipz. Cui ei dicit sca
sanctis. Hoc dicit Si quis
nō sanctus nō accedat. Nō
dicit simplic' a pctis mūd'
sed sanctus. Dctm ei non
mundatio a pctis tñ fiebat
sed etiā pūtia spūs et bōz
opm opulētia. Nō ei volo
tantū iquit a te vos mūdos
esse. sed etiā albos ee et plīs
Si ei rex babilonis ex cap
tiuitate eligens iuuenes.
honestos forma. et decoros
facie elegit. mlto āplius
et nos astātes ī cena rega
li honestos specie ~~regali~~ aīe
esse oportet ornatū habēs
aureum. stolā mūdā. talta
amicta regalia. vultū aīe
formosū. oportet eā orna
tu aureo circūdatā esse.
cīgulū vitatis hre. Talis
accedat et calice tāgat ēga
lē. Si at quis pānis ē sordi
dis obsitus et iglumie ple
nus et ingredi ad mēsam
regalē voluit attende q̄ta pa
tietur nō sufficietib9 quadra
gīta diebus mūdare illū ab
his q̄ ī toto tpe deliquit. Si
ei gehēnā dicas nō ei sufficit
q̄nis etna ē. Propter ei et
etna ē q̄ tomagis breue is
tud tēpus. Neq; ei potētia
validam demonstrabim9
z debilem. Eunuchos maxi
me oportet astare regi. Eu
nuchos dico albos pene nul
la habētes sordē neq; mar'az
excelsos itelligentia. or'm
aīe habītes māsuetū et acutū.
videte. circūspectū. et agilem
nō sōpnolentū. neq; supinū.
honestate mlta plenū. lon
ge ab īpudentia et supini
tate. vigilē. sanū. neq; tristē
valde et mgrore deiectū. nec
diffusū et timidū. facie face
pulchra q̄n neq; ad fumū
adducimus neq; ad pulue
rē. tales q̄ppe sūt cūcte res
humane sed ad aurā tenuē
ad aerē leuem et cōspicuū
et excelsū et silentio mlto
plenū et mūditia et delcā
one mlta vectreamus illū
velociē et cōfortam9. Ex
deliciis tāte cōtēplacōis ad
opulentiā et diuicias ml'
tas nō adducas illuc or'z
tuū. Scenū est hec res. fu
mus est vapor malignus.
tenebre 7 angustie mlte. 7
curarū preformatio. Vide ho
minē colonū ustitie suffi
cietem sub rebus et multā

habētem latitudinē et ūmis
sionē nihil curātem nullas
sollicitudines hūius vite ha
bentē. Constitue illū ī hoc spe
ctaculo nōne meliorē mḱto
illū facit et clariorē nō tre
floribus ei delicias facīēs
ꝫ vtutibus hoc ē tēperātia
māsuetudīe cetīs oībus? Nihil
ei sic ꝓturbat oḱm sicut con
scientia mala. Turbatꝰ est
īquit ī ira oḱlis meis. Nihil
sic tnbrosū facit. Ex hȳ eum
libēa oppressiōe et facīs eum
festiuū et fortē q̄ sp nutūt
spēbus bonis. Contīgat at
et oēs nos ꝑ istū id ē oḱm ꝑ
alias aīe nīre opatōēs tales
ꝓpare et hīre quales mult xp̄
ut super imposito nobis cāpi
te nīo digni efficiam et ābu
lemus quo ipē voluēit. Dix.
volo ut ubi ego sū et illinc
sint mecū ut glaz meam
videāt qua cūctos nos cōti
gat ꝓfitui ī xp̄o ihū dño nīo
cū quo ꝓ vna cū scō spū ꝑ
gla īperiū nūt et semꝑ et ī
secula. sclōz. Amen. Omelia
Oppra dicēs. dena oct.
qz sacrificiū et oblatōēz
et holocaustomata pro pcto
noluisti neq placita sūt ṫ
q̄ secm legē offerūt. tūc dixi
ecce venio ut faciā volūtatē
tuā excludit ꝑmū ut secm
confirmet. In qua volūtate
sanctificati sumus ꝑ oblatōēz
corpis ihū xp̄ semel oblatā
Et omnis quidē sacerdos
astat mīstrās et easdē ip
sas hostias frequēt offerēs
q̄ nūq̄ possūt auferre pcta
Ipse aut vnā pro pctis of
ferens hostiā ī perpetu sedet
ī dextera dei de cetero exper
tans donec ponāt inimici
eius scabellū pedū eius. An
teriores quidem ostendit
tutiles esse hostias ad ītegrā
mūdatōēm et formā ~~ea~~
magis eas ēe et mḱto mi
nus hīre. Dz qz occrebat ei
hoc id ē si forme erāt quō
vitate veniente nō cessarūt
neq discesserūt sed ad huc
celebrantur. Hoc ergo ill
ait ostendens qz iā nō cele
brāt neq velut forme nō
ī eas acceptabiles habet
deus. Et hoc nō ex nouo ite
rū testamēto sed ex ꝓphetis
ostendit ex superioribus tpib
ꝓferēs testimoniū qz cassa
tura erāt et sepienda et
vana cūcta hec agūt qui
sp spū scō resistebant. Et
ostendit ex abūdantia nō
nūt eas quieuisse sed statī
ex ipa pntia xp̄i. Et quō ī
nouissimis nō eas soluit xp̄
ꝫ ꝑmo solute sūt et tūc ve
nit. Hre forte ei dicent qz
et sine sacrificio hoc possu
mus placē per illos exper
tauit eas redargui et ad
uenit. Sacrificiū īquit et ob
latōēm noluisti ōia q̄ppe ab
stulit per hoc. Bñaliter dicēs
dixit etiam et specialiter

et holocaustomata et pro
peccato nō placuit t̄. Obla
cio at̄ illa erat q̄ extra sac̄
ficia ēat. Tūc dixi ecce veō
De quo illud dictū est? De
nullo alio nī de xp̄o. Hic
nihil causatur de offerētib⁹
ostendens q̄ hec propt̄ ma
lignitates eor̄ nō sustinuit
ꝫ sicut alibi dixit q̄ vedur
guta ēat hec res et ip̄lyen
sa ēat nullā hn̄s vtutem
neq; tēpus aliqđ oportunū
Quid ergo hoc sibi vult et
illud qđ sepius offerebātur
sacrificia? Nō solū ex eo q̄
sepius offerebātur maīfestū
ē unquit q̄ debiles sūt et q̄
nihil pficerūt sed etiā ex eo
q̄ nō eas acceptabiles habe
at deus etiā velut īfructuo
sos et īutiles. Et alibi īquit
Quā velles sacrificiū dedissem
utiq;. Ergo et propt̄ hoc ma
nifestat q̄ nō vult. Proīde
sacrificia nō sūt volūtatis
dei ꝫ oblacio sac̄ficiorū ergo
pt̄ volūtatē dei sac̄ficat.
Quid ē ut fuciam volūta
tē tuā? Ne ipz tuadē hoc
ē dei volūtas. In q̄ volūta
te sc̄tificati sum⁹. An etiā
aliud dixit qm̄ nō sac̄ficia
hoīes mūdāt sed volūtas di
Et qđ mirū si nō ē volūtas
dei cū q̄nq; ex ūcio volūtas
ēat. Quis ei īquisiuit īq̄t
ista de maīb⁹ vr̄is? Quō q̄
ipē īpauit? Cōdescēdēs Si
cut ei dixit p̄alus. Volo vos
oēs hoīes esse sicut meipsū in
cōtinētia. Et iterū īquit. Volo
iuuenes nubē filios procrea
re. Et duas volūtates cōstī
tuit ꝫ nō ābe eius sūt at si
ipē ēat. sed illa quidē est eius
dicto sine accusatōe ea cōsti
tuit illa at̄ nō est eius at si
ipē vult. Propterea cū accu
satōe ꝓponitur p̄mū accusās
eos q̄ luxuriabant adūsus
xp̄m tūc dicēs volo iuuenes
nubē filios procreare Sic et
hic nō ēat eius volūtas p̄ce
dens ut sac̄ficia fierēt sicut
ei dicit Volo mortē peccatōis
sed ut dūtatur et viuat. Et
alibi dicit. Quia nō solum
voluit sed etiā desideauit
hoc q̄mus cōtraria sit q̄ super
dispōsita ē volūtas. Quō q̄
nō vis et quō desideas qđ
volūtatis est ūdiciū. Sic et h̄
In qua volūtate īquit salu
facti sumus? p̄ oblatōez cōpis
ihesu semel. Et omnis quidē
sacerdos stat q̄ singlos dies
mīstrās et easdē ipsas hosti
as frequēt offerens. Stare
signū est mīstracōis. ergo se
dere signū ē ut ei mīstret
Iste at̄ vna pro peccatis offerēs
hostia īperpetuū sedet in
dextera p̄ris de cetero exper
tans donec ponat t̄ inimicos
scabellū pedū eius. Una
quippe oblacio pficit īperpetuū
eos qui sc̄tificātur. Testifica
tur at̄ nobis et spūsc̄us Dicit
ille nō offeruntur et argumen

tata ē et scīptuīs et sine scīp
turis sed etiā dictū ꝓphetice
adhibuit dicēs. Hostiā sacrifici
um et oblatiōem noluisti.
Itē et hoc ex scīpto testimonio
ꝓbat. Testificatur quippe
nobis īquit spūs. Postq̄ ei
dixit hoc testamētū qđ testa
bor ad eos post dies illos dic
dñs dans legē meā i cordib⁹
eoꝝ et i mētibus eoꝝ scībā eā
et pctoꝝ eoꝝ et iniq̄tatū iam
nō eo meoꝝ. Ubi remissio ho
rū. Recedū iā oblatio ꝓ pcto
Ergo dimisit pcta q̄n testame
tū dedit. Testamentū at ꝓ
sacrificiū dedit. Si igit dimi
sit pcta ꝓ vnā hostiam nec
dū nā opus est secūda. Sedet
īquit i dextera dei de cetero
expectans. Pro qua causa
est ista dilatio. Vt ponātur
īquit inimici eius sub pedib⁹
eius. Una quippe oblatio ꝑficit
eos īppetuū qui sanctificantur.
Sz fortassis dicēt aliquis.
Quare non cōfestim posuit.
Propt fideles nascitur. Vñ
ergo certū quia ponāt. Q
qđ dixit qz sedet. Mentionē
itez facit testimonij illius
dicentis. Donec ego ponam
inimicos sub pedibus. Inimi
ci at eius sūt iudei. Deide
qm dixit. Donec ponātur
inimici eius sub pedibus eius
satis at festinabāt de hac
re q̄ sequitur. Poīt q̄cūq̄ fi
de loquit. Q sūt inimici.
Infideles homines. Et h inimi
tatē et potentiā subiectionis
significans nō dixit subiciāt
sed ponāt sub pedibus eius.

morale Non igit efficiam
ex numero inimicoꝝ. Nō ei so
li inimici qui infideles sūt sed
etiā qui vita immunda plen
sūt. Prudētia at carnis in
imica est i deū legi at dei
nō subiacet. Neq̄ pt. Quid
ergo īquit. Num hoc timē.
Sed valde timen est. Aqua
ei usquequo ē malus non
subiacit quidē. mutaī at ꝫ
fiet bonus pt. Abiciamus
igitur itelligentias carnales.
Que sūt at carnalia.
Quecūq̄ corpus florere fa
cūt et luxuriari. viciant at
aiam ut puta veluti qđ dico
diuicie. delicie. gula. Cuncta
hec carnis sūt amoꝝ corpm
Nō igit ampliora. sed pau
pertatē sp sectemur. Hec ei
magnū bonū ē sed humilem
facit et infirmū hoc q̄ppe
nobis opus ē. Multū nāq̄
nob hoc cōducit. Pauptas
quippe īquit humiliat virū.
Iterū xpūs dicit. Beati pauper
spū. Propt h ergo dicis qz
habemus viā ad vitatē du
centē. Restat qz ista mlta
fiducia nobis tribuit. Sz
sapia īquit patribus pro nihi
lo habet. Et iterū alt qđā
dixit. Diuicias et paupta
tes ne dederis mi. Et ex tra
no pauptatis libera me.
Quomodo at iterū diuitie

et paptas ex deo sūt. ¶ Valū ē pauptas ad diuitie, q̄uāde ergo hec dicta sūt. ¶ Hec dicebātur ī veti testamento ubi mlta ratio diuiciarū habebatur. ubi paupertatib⁹ plurimus eat cōceptus ubi hoc quidem maledictū erat. illud bñdictio. sed nūc neq; ita ē Sed vib⁹ audie pauptatis p̄ dicamenta. ¶ Pāz cōfessus ē xp̄us et dixit, filius at hoīs nō hz ubi caput ręclinet. Et itm̄ discipulis dicebat. Nolite possidē aurū. neq; argētū. nec duas tunicas. Et p̄alus scribens dicebat, Tanq; nihil hntes et oīa possidētes. Et petrus dicebat ei qui ex nātte claudus eat. Argentū t aurū nō est m̄. Et ī ipo veti testamēto ubi t admiratōe habebāt nō eant quidē mirabiles. Nōne helyas p̄ter melotē nihil habebat. Nōne helyseus nōne johānes. Nemo igitur fit hūilis. Nō ē pauptas q̄ facit hūilē. sed dicie que cogūt quē opus habere plurimum mltas grates hz̄ xpellētes. Q̄d eat iacob pauperius dic mihi qui dicebat. si dedit m̄ dn̄s panē comedē et amictū indui. Q̄uiquit sine fiducia helyas et johānes. Nōne ille achab redarguebat. Ille at heodi dicebat. Nō ei t licet hz̄ vxorē fris tui. Helyas ei ad achab cū fiducia dicebat. Nō ego puto isrl̄ sz tu et domus p̄ris tui. Vides q̄ maxiaz facit fiducia paupertas. Diues hūs ē obnoxius extās dāpnis. et t̄buēs oī volēti eū nocē. Ille at nihil hns assūptōem nō timet neq; cōdēpnatōez. Neq; ergo pauptas facit sine fiducia ee. Christus at cū pauptate mittebat ap̄los ī causā fiducia opus hūtē mlta. Val de ei fortis ē pauper et non hz vnde iniuriā patiat vel latebat. Diues vtiq; facil̄ est ad captiuitatē et eidē cōtigit tp̄ si aliquis trahat funes mltos et lōgos et facile sit eū apphendē sic etiā ī diuite cōtingit. Sūt ei aurū et argentū et decē milia rez. et de cē milia cure. discrīa mlta. nitates pluime q̄ oīb⁹ eū captiuabilē faciūt. Ullus ig iā pauptatē ihōrationib⁹ tām ee putet. Si ei ei vtus assit. oēs m̄di dicie neq; ut ludus neq; ut stipula erūt apud dm Hanc igit cōsectemur si volum⁹ itrare ī regnū celoz. Vende ei oīa tua inquit et da paupib⁹ t habeb thesaurū ī celo. Et itm̄ Difficile ē ditem ītrare ī regn̄ celorū. Intuēb⁹ q̄et si non assit tēptare ea arripe bonū ē. Pāptas ē manuductr q̄s ī via q̄ ducit ad celū. Unctio athletica et exercitatio q̄da mag̃ et admabil̄ portus et tranquillus hz opus īquis habeo pluimib⁹ et nolo ab aliquo gra

cia accipe. Sed et hoc diues a te ifior est. Tu quidē fortassis pro cibo grām postulas ille at p decē milib9 causis ipudens existit ut plura habeat. Proīde diuites magis sūt q̄ mlti9 postulant et sepius etiam idignos vtputa veluti qd̄ dico hij qui i ordie militaū sūt equos suos necessarios hnt. paup at neq ipo ipatore idiget at si nō habeat magis i admiatōe ēit qm̄ ad hoc semetipm disposuit cū posset etiā diues fieri. Nemo igit causetur de p̄pta te tp̄ causa sit mltoz ~~multoz~~ malo oneq oblatret xpo q̄ pfectionē illam dixit dicēs. Si vis perfectus ee. hoc ei ipe et vbis dū et opibus ostendit 7 per discipulos suos docuit. Spectemur igitur paupertatē. Maximū quippe bonū p̄ptas. Vigilā tibus fortassis hec nō erā dictib9 augurātur ei nō e in itredibile. Mltus q̄ppe est iste morbus apud plurimos hoim et tāta pecuniarū tyrānides ut nec ill vbis paciant eib ī nūciare sz et omen putāt adūsū si vel vbo ipudient pecunias. Loge hoc absit ab aīa xpiana. Nihil ei opulētius eo q̄ p̄ptatē spōte diligit 7 cū alacritate susc̄ipit. Quō hoc iquit dicā. Et si vultis ipso ipatore dicioē esse pronūcio qui spōte sūpsit paupatē. Ille qdē opus hz plurib9 et i curis est cōstitutus et vetetur ne munus ei fiat ad ea q̄ nctia sūt stipendijs militaū bus. iste at oīa affluēt habz et de nlla re timet at si timet nō pro tātis. Quis dic mihi dicior ē qui per singlos dies exigit et festinat plā colligē et timet ne aliquid ei defici at. an ille q̄ nihil colligens affluētia multa sibi sufficiē te cōsistit nullū postulās. Fiduciā q̄ppe vtus tribuit et timor nō pecunie ille nāq i futuru redigūt. Munda iq et dona exterat oculos et sicut cucurbita i ore vsan redarguc̄oēs. Considera q̄ta paup petrus animā diuite vltus ē. Proīde ille diues qdē ille at paup. Deīde illi qdē cū actoritate loquētē et dirētē Dic m si tāti vēdidisti agrū. illū at cū subiectioē dicētem. ita ē tāti. Sz qs m dabit iq ee sicut petrus. Licet t sicut et illi esse si voluerīs. Facta q possides da p̄pib9 distribue. sequē xpm et eis talis. Quō ille iquit signa faciebat. Hō nanq ē dic m qd̄ petrū talē fecit opari miracla. An nō fiducia q̄ eat ex cōuersatōe. Nū adutis xpm dicētē. Nolite gaudē qr demones vob sb iecti sūt. Si voluerīs pfectus ee audi quid dixit petrus. Argētū et az nō ē m qd̄ at habeo hoc t do. Si quis hz argentū et aurū e illa non habet. Quō ergo iquis. Plu

vimi neq; illa neq; ista habet
Quati habetes paupes sut
et nō hītes. oīa bō hīt. Si
ei mortuos nō rsuscitat nez
claudos curat sz qđ oīb; ma
ius est fiducia hīt ad deū ·
Audiet ei i die illa btām vo
cem veīti bndi pīb mei ·
Quid isto melius? Hēditamī
pīatū vob regnū a cōstitucōe
mūdi. Esurivi ei et dedistis
mi māducare. sitivi et dedistis
mihi bibe. Hospes era et col
legistis me Nud; fui et coo
perustis me. Hēditamini
pīatū vobis regnū a cōstitu
cōe mūdi. Fugiamus cupi
ditatē ut adipiscam regnū
mutamus paupes ut mutā
mur xp̄z et cohēdes eius ef
ficiamur cū quo pīt una cū
sco spū gla. iperū hoz nūc
et semp et i scla sclorz Am.

Habetes Omelia xix
ergo frēs fiducia i
itroitu scorz i sāgne
ihū xp̄i quā dedicauit nob
viā nouam p velamētū hoc
ē carnē suā et sacdotē mag
nū i domo dei accedamus
cū veāi corde i satisfactiōe
fidei aspsi corda a cōscia
mala et ablui corpus aq̄
munda vtinetes cfessionem
spei indeclinabilē. Habetes
ergo frēs fiducia i itū
scorz i sanguine ihū quā
nob dedicauit viā nouā et
viuā ostendens distāciam
pōtificis et hostiarū et tabe
nacli et testamēti et ip̄promis
sionis et mlta differētia. Siqđē
illa qđē talia hs at etna.
Illa quidē de proxio patētia
hec pmanēcia. Illa quidem
ifirma hc at pfectu Illa qđē
forme hec veitas. Nō ei iuxta
legē mandati iquit tarius.
sz iuxta vitatē vite isolubil'.
Et tu es sacdos ip̄petuū
Ecce ppetuitas sacdotis. Et
de testamēto illo dixit qđ ve
tustū est. Qđ at vetrascit
et senescit proximū ē itevi
tui. Hoc at testamētū nouū
et emissiōem pcorz hīs. illud
at nihil huiusmodi. Nihil
iquit quippe pfecit lex iquit
Et itm. Sacficiū et oblacōez
noluisti. Illud quidē mau
factū. hoc at nō manufactū
Illud quidē sāguinē hircorz
habebat. hoc autē dnī. Illud
quidē statē sacdotē. hc at in
dertra dei sedētem. Qm ig
cuncta illa minora. hc at ma
iora Propter a iquit hītes
igitur frēs fiduciam. Unde
Sicut ei cōfusiōem facuit
petā sic fiducia oīm emissio
pcorz 7 qđ hēdes cohevedes
effi sumus 7 q tāta dilcōe
fruim. In itroitu scorz iq
Hic celū dixit et excelsa spi
ritalia. Quā dedicauit. hc
ē quā cōstruxit et quā iti
auit. Dedicatio quippe dicit
itiū vtēdi. Quā ip̄auit

ītquit et quā ipē pcepit vi
am nouam et viuam. Hic
satisfactionē spei declarat
nouā dicēs. Conat ei ostē
dere cūcta maiora nō hr̄ē
Siquidē nūc apte sūt poz
te celi qđ neq ad abrahā
cōtigit. Viā nouā nō dixit
vite sz viuā illā vocauit hꝰ
ē pmanētē. Per quid? Per
velamē carnis sue. Hec ąp
pe cauo serabat pmo viam
illā ipē at dedicauit nouā.
dedicauit at illā hac vacōē
qm ipē ī ea pcepit. Velamē
tū at vocaut mito. Cū ei
eleuatus est ī celū tūc appa
ruerūt celestia. Accedam9
igit inquit cū vēaci corde
In quo accedamus? Scīta
te fide. spīali cultūa. In ve
raci corde ī sc̄ificatōe fidei
qz nihil ē visibile horū nez
sacdos iā. neq sacficiū. neq
altaē quāq̄ nec ille sacdos
visibil esset sz ītus staet aly
at foris. hoc ē vnūsus pūs
Hic at nō solū hoc facto qz
sacerdos īgressus est ī sc̄ā. sz
etiā qz nos ītramus. Propt
ea ītquit ī sc̄ificatōe fidi.
Potest quippe credi et simpli
cit et cū hesitatōe quales
nūc sūt plūmi dicētes qm
quorūdā cit resurrectio. q̄
vūdā at nō. Hoc nō ē fidei
ītquit. Sz oz credē quō cti
sumus de visibilibus et ad
huc āplius. Hic ei aliq̄
eramus hoc ē ī his q̄ vidēt
illic at nequaq̄. Hic quidē
sensu pcipimus. illic at spū
Aspsi corda nra a cōscīa ma
la. Ostendit qz nō fides sola
sz etiā vita cū vtute q̄rit et
ut sibi nihil qsq̄ sciens sit
malignitatib. Pro ei suscipi
unt cū satisfactōe sc̄ā eos
qui non ita efficiuntur.
Hic at hō nullus pphanus
ingredit. Illi at corpus asp
gebant. nos sciam etiā nr
aspsi ead ipa vtute. Et ab
luti ītquit corp9 aq̄ mūda
lauacr̄ baptismatis ī hoc
loco dicit baptismū ei corpz
mūdacio nō est sz aīe fide
lis ei ē q̄ ipmisit qm opor
tet ire illuc ītrare t regnū.
Nihil igit struteis neq vōes
expetas fide op9 hnt nr̄ē
cause. Et itelligam9 īqt
tuitē ad prouocatōem tha
ritatis et bōr̄ opm nō de
relinquētes cōgregatōem
nr̄am sicut consuetudo ē q̄bꝰ
sed exhortātes et tāto magis
q̄nto videtis appīquātem
diē. Et itez alibi inquit
Dūbpe t nihil sollicīti sitis
Nūc at ppīquior ē nob sal9.
Temp9 iā abbreuiatū est
Quid est nō delinquētes
cgregatōem nr̄am? Id est
fortitudiez. Vbi ei fuerīt
duo vel tres cōgrati ī nōie
meo ibi sū ī medio eor. Et
itez Vt sint vnū sicut t nos
Et itez. Qm erat cor vnum

et aīa vna. Nō ät ꝯ solū
ſz ꝙ etiā chäritas cremētat
p congregacōem chäritate
ät crementata nrē est eti
am q̄ dei ſūt ꝺsequätur.
Oratio ät īquit ītenta a
pl'o fiebat ſcdm qd cōsue
tudo est quibusdā. In hoc
loco non solū admonuit
ſz etiam culpauit. Intelli
gamus īquit īuitem ad
prouocacōem chäritatis et bo
norū opm. Dcit etiā hoc
solere fieri ex cōgregacōe.
Sicut ferrū aliud ferrum
acutū reddit sic etiā chä
tatis cetus facit augmētū
Lapis ad lapidem cōtritus
ignē emittit. q̄ tomagis
aīa aīe ꝺmixta. Dz ad e
mulacōem īquit et ad p
uocacōem chäritatis. Quid
ē ad prouocacōem chärita
tis. Et äplius diligē et
diligi. Et bonoꝝ operū
ut ī hoc habeät emulacōez
Si ei fatē q̄ ditē maiorib
virtutib ē q̄tū ad doctrinā
ptinet ml'tos habetis etiā
vos doctores ī vrā ml'ti
tudīē p opa ipsa hoc fa
cietes. Qd est aīaduertā
mus cū vēaci corde. Hoc
ē sine ſimulacōe. Ve ei cō
de timido ꝛ mäibus disso
lutis Nihil īquit sit falsū
ꝛ nobis non alia dicamus alia vō cogitemus. Hoc ei
mēdaciū negſſimū. Pusilla
nimus hoc etiā est nō vēi
cordis nō credendo ei pussil
lanimis efficit. Quō autē
eīt hoc. Si satisfaciamus
nobis per fidē. Mundans
corda Quāe nō dixit mundati.
Differētia aspertionis volēs
ostendē, aliud quidē esse dei
aliud ee nrm. Ablue quidē
et aspge cōscias dei. Et
cū vitate ät accedē et ī satisfa
ctione fidei nostrū est. Ad
lue qd̄ et aspge scias dei et
cū vitate ät accedē et ī satisf
factiōe fidei nrm ē. Deīde
etiā fidei dat ꝓpria vtutē ex
vitate profitentis. Qd ē ab
luti corpi aqua mūda.
Quae mūdos facit ꝙ forte
ꝙ nō hz sāguinē. Deinde
subiūgit iam qd̄ pfectū ē.
hoc ē chäritatē. Non delin
quētes īquit congregacōez
nrām qd̄ faciūt nōnulli q̄
gregacōez scinduīt. Frater
quippe a fratē munitus sicut
ciuitas munita ē Dz ītel
ligam⁹ iuitē ad prouocacōez
chäritatis. Quid est ītelliga
mus iuitē. Si vtute pditi
ē hūc imitemur ī eū inten
damus ut diligam⁹ et dili
gam⁹. Et dilcōe q̄ppe bona
opa fiūt Morale. Magnū
quippe bonū est cōgregacio
ipsa nāq chäritatē opatur
feruētiorem et ea cūcta op
tima gnāt. Nihil bonū
est qd̄ nō per chäritatē fit.
Ista igr ofirmem⁹ iuitē.

¶ pleitudo legis charitas ē ¶ nō
ēi labōe opus habemus aut
sudōibus. ¶ si dilexēimus inui
cē spōtanea nob via pstruit
ducēs ad vitā et vtutē ¶ sicut
ei i itinē cōtigit si quis ītuū
aphendat vera via ducitur et
nō opz declinare sic etiā i charī
tate. ¶ tantū arripe pncipiū
et statī manū tibi pbens
ipā te ducet et dīgit. ¶ Char
tas pximo malū nō opatur.
nō cogitat malū. ¶ cōsidet qđ
qđ seipz quō afficit erga seipz
nō sibi auidet oīa i se cōtinet
bona et vult sub se cōstituē.
¶ Si igit et circa alios sic affica
amur oīa mala soluūt. nō
erūt inimicie nō cupiditas.
¶ q̄s ēi vult seipz āplius hre?
¶ Nullus. ¶ Sz ecōtra qz habe
bimus cūcta et cessabimus
cōgregātes nosipōs. ¶ et hoc
si ferimus vtencio i corde mu
li locū nō habebit ¶ q̄s ät
velit sibiipsi irasci? ¶ nōne
maxīe nobisipsis qđ oīb9 igr
imus? ¶ si ergo sic erga prox
imos afficiamur nūqđ vema
bit i corde mali vtencio. ¶ et
quō possibile ē hoc īquis dili
gere proximū sicut seipm? ¶ si
nō fecerūt etiā aly bn pu
tas īpossibile. ¶ si ät fecerūt
manifestū est qz p negligen
tiā a nobis non effugiet. ¶ Sz
et alias nihil īpossibile īpe
rat xp̄us i tātum ut etiā
mlti supgdiat ei9 pcepta
¶ cuius ergo īquis fecit hꝰ?
¶ paulus petrus oīs thorus
scōr. ¶ Sz si dicā qz proxīos
dilexerūt nihil magni dico
īmicos etiā si amauerūt
quō nō amat q̄sq̄ suos v
nanimes? ¶ quis ēi susceptī
et p vnanimis i gehēnam
ire cū possit ire i regnū? ¶ Ne
lus. ¶ at paulus pro īmicis
hoc susceptū habebat pro
lapidantib9 et flagellātib9
eū. ¶ qualē ergo nob ēit vera
qualē. qualē excusatio si nez
vel aītis ptem charitatis
silem quam ostendit erga i
imicos ostendēimus. ¶ et bt9
itē moyses seipz pro īimicis
voluit lapidātibus eū delei
de libro dei. ¶ et dauid i bellā
tes aduſ se videns īterēptos
dixit. ¶ ego pastor peccaui at
isti quid fecerūt. ¶ et saulem
it' manus hīs occidē no
luit qm etiam saluat pser
tim cū ipē esset i pclo cōsti
tutus. ¶ si ät hec i veteri testa
mēto qualē veniā nos ha
bebimus i nouo testamē
to cōuersantes neqz et ad
illoz mēsurā pueniētes?
¶ Nisi īquit abūdauerit iusti
cia vra pluſq̄ scribaz et pha
riseoz nō ītrabitis i regnū
celoz. ¶ cū ergo etiā minuz
ab illis habemus quō ītra
bimus? ¶ Diligite īquit īimi
cos vros. ¶ Diligēdo ei īimi
cū nō illi pstas sed t. ¶ cuō?

Dilib efficacib deo. Ille eī si
ametur a te nihil lucrat̃ur
a cōbuo quippe dilaūs ē tu
at si dilexīs ihūm magnū
lucrū facies efficacib silib
deo. Videos qz nihil gratis
prestas. sed tibiipsi. Meritū
eī nō illi sz t̃ aparas. Quid
ergo inquis si sit maligns?
Tanto ampliꝰ maior ēst
et mītes. Pro malignitate
sua debes illi gr̃am Sed
multa milia bñficior̃ susci
piens ad huc malus pma
net. Si eī nō esset valde
malus nec tibi mītes val
de adtrectēt. Proinde causa
nō amādi et diligendi qz ma
lignus ē ipā ē cā amandi
Auferēs cōtrariū certatorem
et auferēs occasiones corōz
Nū ītuēs p̃ciones quō sac
culos arena ꝛplentes ita
exercitant? Tu at opꝰ nō
habes studiū hic ꝑpendē
plena est vita humana ex
citatiū te et facientiū for
tiorē. Unum vides qz et av
bōes quantomagis a vētis
cōmouent̃ tāto ampliꝰ
fortiores efficiūt̃ et densē
Et nos igit̃ si fuerimus lō
granimes fortiores ēimus
Viri lōganimis ītquit multꝰ
ē i sapiā. q at ē pusillani
mis fortiter stultus. Intu
eris q̄ta huius vilitas ē
et q̄ta illius actusatio. Ssō
titer ītquit stultꝰ ē id est
valde stultus. Proinde nō
simus pusillanimes ad ītuitē
nō eī hoc ex ītimicis cōtigit. sz
ex pusillanimitate aīe. Si vō
fuerit fortis oīa facile tolerat
et nihil eū potit demergē. sed
ad tranquillos eā portus ad
ducet. Quid cōtingat nos oēs
adipisci gr̃ā et mīa dñi nr̄i
ihu xpi cū quo p̃i vna cū scō
spū gla hōr ꝑpetuū nūc et sp
ī scla sclorū Amē Omel' xx

Spōte nanqz peccatib⁹
nobis posteā acceptimꝰ
vitatis agnitorem nō
relinquit̃ hostia pro p̃cis.
Terribil at est expectatio iu
dicij et ignis. Zelus cōsūptu
rus aduersarios. Arbores que
ītitute sūt et tetam habuerīt
diligentiā agricolarū adhi
bitā manibus atqz laboribus
si nullā ferāt laborū vicissi
tudinē radicitus euulse igni
tradūt̃. Tale quidā i eā
ptigit baptismatis. Cū eī nos
xpūs ītituerit et irrigatōe spi
ritali potati fuerimus si deī
de nullū fructū affeamus ig
nib⁹ nos expectabit gehēne
et flāma ītextīguibilis. Pal⁹
igit̃ hortat̃ ad charitatem
et fructificatōem bōr̄ opz
ex vtilitatib⁹ ūitans. Quae
sit at hec vtilia? Quā ītroi
tū habemus ad scā quam
dedicauit nob viā nouam
Posteā ex vtilib⁹ ūitauit
ad opa bona vlt etiā nūc ex
metuendis et tristibus ad ipz
tem face. Posteā ei dixit nō

delīquamus cōgregacōem nos
tra q̄admodū quibusdā vsus
ē sed exhortātes tāto āplius
q̄to videtis appropīquātē diem
itulit dicēs. Spōte ei peccāti
bus nobis postq̄ accepim̄ ve
ritatis agnitōem vltra nō
relinquitur hostia propc̄tis.
Mūdatus es libeatus a cūcti
nibus factus es filius si ad
p̄mū vomitū iuersus fueris
itūr te vp̄robatio expectat et
ignis z̄elus huiusmōi alia. non
ei ē hostia sēda. Hic itūr exur
gūt qui p̄mam auferūt et
qui ad baptismū segnes sūt
accedē. Illi quidē dicētes q̄m
nō est notū eis ad baptismū
accedē siquidē nō est secūda
remissio. Quid ergo ad v
tr̄os q̄ dicemus? Cum i hoc
nō p̄māz excludit negz ppi
ciacōem que fit p p̄māz nez
vpellit et deicit per despa
cōem delinquētes nō ei ita
est timicus salutis nr̄e sed
quidē excludit secūdū lauā
cr̄i. Iron ei dixit nō est ulc̄
pēitencia negz dixit vltra nō
est r̄emissio sz hostia nō ē inquit
ultra, hoc est cr̄uc sēda ulc̄
nō est. Hostiā quippe hāc
vocat vnā q̄ p̄ficit ip̄petuū
eosq̄ sūficat non sicut iuda
ice. Propter ea ei sursū atq̄
deorsū tantū disputauit
de hostijs q̄m vna ē non
hoc solum volens ostēdē.
q̄m differt a iudaicis isto
modo. sed etiā cautos nos
volēs efficē ne spem ultra
secūdū iudaicā legē hostiam.
Spōte q̄ppe p̄fectib⁹ nob inquit
Vide quō p̄nū se ostēdit ad re
nia tribuēdā. Spōte inq̄t p̄fec
tibus nobis. Proinde nō spōte
peccātibus dat venia. Post agn
nitōem inquit vēritatis siue
xp̄i siue cūctor dogmatum
vltra nō r̄manet hostia pro
p̄tis. Sz quid? Terribilis
inquit expectatio ē et ignis
z̄elus cōsūptur⁹ cōtrarios.
Cōtrarios ei nō ifideles dixit
tm̄ sz etiā contrarias vtuti a
gentes siue q̄r et domesticos
et familiares idē ignis ac ipē
apiet etiā cōtrarios. Deīde
cōsūptorium eius ostendēs dix
ignis z̄elus cōsūptur⁹ cōtra
rios. Sicut ei bestia prouoca
ta que ē valde seua et agr̄es
tis nō cessat donec appr̄hēdat
aliquē et deuoret sic etiam
ille ignis tp̄ aliquis z̄elo
stimulatus q̄cūq̄ appr̄hēdit
nō dimittit sed deuorat et
dilacerat. Deīde etiā hmo
nem īfert cōmūacōis q̄r
mito q̄r iuste q̄d ad fidem
p̄ficit tum ostendēmus q̄r
iste aliquid sit Inuitam
namq̄ quis faciens legē
moysi inquit sine miser'acōe
cor̄ā duobus vel tribus testi
bus moit. Sine miser'a
cōe inquit ut nulla sit ve
nia. nulla sit mia q̄p̄ mo
ysi esset illa lex plurima nāq̄
ipē dispūcat. Quid ē cor̄ā

duobus vel tribus? Si duo vel tres testificati fuerint cōfestim iudicium dant. Si igitur in veteri testamēto ubi lex moysi irrita fuit tāntū est et tale supplicium. Qd tomagis putatis qz peius merebitur supplicium qui filiū dei cōculcauerit et sāgnem testamēti coēm existimauerit et spīm grē iniuriauerit? Et quomodo cōculcat quisq; filiū dei? Qm ei ex eo ptcipat quisq; per sacra indignus nōne peccata cōmittit? Nōne illū cōculcat? Nōne ipm contēpnit? Sicut ei ea q̄ conculcamus nullius momēti pendimus. sic et qui peccat xpm nullius momēti existimāt. Effectus es cōpus xpi et traderis teipm dyabolo ut cōculceris xpm? Et sāgnē inquit coēm iudicans. Coēm quid ē? Immūdū siue qd nihil aliud a cetis habet. Et spīm grē iniuriās inquit. Qui ei bñficiū nō suscipit iniuriat benefactē tem. Effecit te filiū tu at vilem servum. Venit ad hītās apud te tu at adducis ei to vitacōes malignas. Christus voluit solidari apud te tu apud at cū cōculcas p crapulā et ebrietatē. Audiamus q̄ indigne ad mēsam illam accredimus. Nolite dare scīm canibus nec margaritas vras mittatis an porcos ne cōculcēt eas pedibus suis. Hoc ē ne cōtēpnāt ne respuāt. Dz nō hoc dixit sed qd est tribulus ex tribulis coartat aias audientiū. sufficiens ei erat etiā hoc ad cōtinendū eos. Non minus ē solacium etiā sit et differre etiā et supplicium ostendit et iudicium ipsis relinquit ut pote de re clara et q̄ manifesta costaret. Quanto ergo arbitramur inq̄t penis merezi supplicium? In hoc loco videtur mihi de sacramētis aliquid significare. Deide testimoniū subiungit dicens

Metuēdū est incidere in manus dei viuentis. Septies ē ei ait vindictam et ego retribuā. Et iterū Dns iudicabit ppm suū. Sed melius ē incidere in manus dei q̄ in manus hoīm. Si nō penituerit in manus dni incides. Illud metuēdū. hoc at nihil est. Hoc ē in manus hominū incidere. Cū videremus igitur hic quēcq; punire nō cōtremiscamus ad pūnia sed cōtremiscamus ad futura. Sedm miam eius et indignacio eius est et semp prōzes iqsecit furor eius. Simul etiam aliud significat in hoc loco, ait vindictā et ego retribuā. De inimicis hoc dictū ē quia

mala faciūt nō de his qui
mala patiūt. Hic at et cō
solat eos pene dicens Per
manet i scipō deus et vi
uit. Proinde ac si mūr nō
ripiunt postea erepturi
sūt. Illos oportet cognosce
nō nos. Nos ei i illoz ītidi
mus manus. illi at i ma
nus dei. Neq; ei qui patit
aliquid malum patit. sed
q̄ facit neq; bñficū ptipit
qui adimatur. sed qui be
nefitū prestat. Morale
Hoc igitur scīetes patiētes
efficiamur ad patienda ma
la et prōpti ad bñfaciēdū
Hoc at potēmus si pecu
nias et gl'am cōtēpnam9
Xp̄s has exposuerit passiōes
ōibus hoibus erit libeior et
ab eo qui purpura īduitur
locupletior Intuēs q̄ta fi
ant mala ḡpter pecunias.
Nō dico propter auaritiā sz i
eo qd' affectione et passiōe
quada tenemur erga pecu
nias. Verbi grā Di pdit
aliquis pecunias vitam
duxit oi morte peiorem
Quid doles o hō quid la
chrymaris q te cita superflua
libauit deus. q nō sedes
tremens et metuēs. Dic
itaq; sic te q̄sq; alliget ad
thesaurū precipiēs ut illi
sp assideas et vigilē curā
alienis īpēdas Nōne doles
et difficulter fers. Tu teipz
alligaueris vitiis pessimis
et q̄a illa fruitur libeatus
es doles. Verū q̄pe ē qm
ex opinione et morozes et
gaudia veluti si aliena ha
beas Mūr m ad mulieres ser
mo est. Habet q̄da mlr for
san vestimentum ex alio
cōtextū et hoc exuit et ex
pulueat īuoluit lūtheamī
nibus mūdis. cū cautela
custodit tremit sup illo et nō
eo fruitur. Aut ei mōit. a
vidua frā ē aut filioz nihil
cōtingit metuēs ne assiduo
vsu atterat et eo fraudet.
Alio modo seipām eo frau
dat cū ei pcit. Sed dicis
q̄ dimittat aly Dz neq; h
certū. At si et aly dimittat
et illa silīter iterū vtitur.
Et si quis statuet i domib9
habeī ex maria pte pcio
sa vestimēta q̄ alyb exter
tūr i maiōi honore habēi
et veluti si aīam habeat
ita curam. Nō ei vtr eis as
sidue sz veret et tremit.
Timeas et alia huiusmoi
rodē et comedē solentia re
mouet pluma i vnguētis
et aromatib9 pōit et neq;
pmittit ut hoīm aspectus dif
fiat illa aspice sed ipsa for
tassis cū viro suo diligent
ordinat et cōstituit. Nōne
idē dic m ydolatriam auā
ritiā vocauit aplūs palus.
Quātū ei illi honorē exhi
bēt cista ydola tantū et isti
cta vestimēta et cta ea que

habent ex auro cõfecta.
Usquequo stenũ istud nõ
euacuamus? Usqueq; lu
to et latẽb9 adh3emus?
Sicut eĩ illi egyptior3 ĩgi
labo2abant sic et nos dya
bolo laboramus et flagel
lamur per singulos dies
et nõ timemus curã gerẽ
tes & tremẽtes. Si volum9
ĩgemiscẽ ad deum. si volu
erim9 ad eũ i3spicẽ mittit
nob nõ moysen neq; aarõ
sz vbũ suũ et opũctionẽ do
nat. Hoc at vbũ veniẽs &
cõtinens aĩas nr̃as libera
bit nos a fmutute amara
educet nos de egypto ĩfru
ctuosa et ĩutili et de studio
nõ vanũ habẽte laborẽ &
de fmutute q̃ nullũ hz locũ
Illa q̃dẽ saltẽ auea pluv
ma sumẽtes egressi sũt
mercedẽ laboris sui. nos at
nihil. atq; vtinã nihil. Plu
rima eĩ etiã nos sumim9
nõ auea sz egypti mala
id est pcta et supplicia et pe
nas. Distamus igitur qd
nobis ẽ vtile distam9 ĩtu
viã pati hoc ei est christia
ni. Cõtẽpnam9 pecunias
ne salutẽ nr̃am cõtẽpna
mus. Cõtempnamus pecu
niã et nõ cõtẽpnam9 aĩaz
Ipsa eĩ est q̃ subycit supplĩ
cys ipã ẽ q̃ afficiet tormẽ
tis. Illa hic ĩmanet. ista
descendet illuc. Quare g̃
dic m̃ lugeb et nõ sentis?
Hec ad auaros dico et ad eos
qui ab auaris leduñt ut forti
ter illor3 auaricias volent seip
sos ĩterimũt illi nos vos. Vos
quidẽ priuãt pecunijs semet
ipsos ꝓpriocẽ dei et adiutor3io. /ꝓpriacẽ
Cui illa mudatur et si ĩ oĩb9
cãudetur mũdi diuicijs oĩb9
ẽit egentior sicut qui et oĩb9
paupior est si istã habeat
oĩbus ẽit opulẽtior. Dñs iq;
pascit et nihil m̃ decrit. Duc
at m̃ si hzẽb aliquẽ mag
nũ atq; m̃abilem et valde
te amantẽ et curã gerẽtẽ
deĩde cognoscẽs qm̃ sempet
victurus esset et q̃ nõ eĩ
morte p̃uenieb et cũcta tibi
ĩpartiens cũ fiducia tuis
rebus fmui p̃mittet. Cum
velles aliquid possidẽ? Cũ
si ĩ oĩb9 nudus esses nõ diti
orẽ te cẽ putaẽb illũ hmõdo:
Quid g̃ lugeb q3 pecunias
nõ habes et magis rideas
q3 ablate t̃ sũt occasiocs
petrandi? Hz dicis q3 tuus
te p̃didi qd̃ habebã Sed ac
quisisti dei ꝓpriacem ꝓpria
tionem. Et quo acquisisti
iquis? Qã dictũ ẽ nõ ĩtu
viã patriã. Dictũ est q3
bti qui oĩa grãter suscipiũt
Intellige igitur q̃to deifi
noe p̃fruitur q̃ ista opibus
ipsis ostẽdit. Unũ quippe
tantũ a nobis q̃ritur ut ĩ
oĩbus grãs agamus deo &
oĩa habebimus abũdantur
Ut puta veluti qd̃ dico p̃di

disti auri libras decē. Decē milia aggrauegasti cōfestim si agas grās deo et cētū milia acquisisti per vocē illā et gratā actionē. Dic ei m̄ qm̄ btm̄ Job iudicasti qm̄ habuit illos mltos camelos et pecu dū gregeś et armēta boum An qm̄ illā vocē emisit. dns dedit dns abstulit? Etēi dya bolus propter̄a dāpna facit nō solū ut pecunias auferat scit ei qz nihil ē sed ut p hoc cogat nos dicē aliqd blasphe mū. Dic ei ī cā bti Job nō hoc festinabat tātū ut eū pau pē facēt sed ut blasphemi am ore pferret. Cū ergo eū ōibus nudāret attende quid dixit ad eū per mulierem, Dic vbū i deū et morieris. In iquisitiē ōib9 eū nudasti qd am plius grib9? Sed nō pro hoc festinabā iquit. Aliud ē qpt qd ista fecī oīa, nōdū ad quod volebā puenī festinabā ei eū nudāre diuino auxilio propterea eū nudauī pecuniis. Hoc est qd volo illud dat nihil est. Si hoc nō fecit nō solū nihil lesus ē sed etiā āplius iustus. Intuerib9 qz scit etiā malignus demon illi quā tū dāpnū est huius rei. Et ad hūc vide illū per mulie rē insidias tendētē. Adiutite ōēs qui vxōes habetis ama trices pecuniarū et rogētes vos blasphemāre deū Recor dam̄ Job. Dz videam9 si pla cet eius etiā mltam māsue tudinē quō eū obmutescē fecit. Vt quid iquit veluti vna ex īsipientib9 mulierib9 locuta es? Vere corrūpunt bonos mores colloquia ma la. Semp qdē sex maxīe i eisūpmis et cladib9 tūc qu mala suadent hūt vtutē. Si ei etiam a seipsa prona ē ad meroreś et anxietateś qtomagis cū cōsultor ac sua sor affuerit? Nōne ad ipsū īfernū demerget? Magnū quippe bonū est mulier sed etiā malū magnū. Ctrā vo malū magnū est attende ex qua pte vult suffodē mu rū tam fortē. Nō ei domu it iquit ablatio pecuniaq nihil magnū opatū est hoc dāpnū. Propterea iquit n̄ i faciē benedixerit tibi. Intē dit ad qd festinabat ad quā vē aspirabat? Si igitur gra te feramus et hoc recipiem9 At si nō recipiamus maior ēt mrēs. Cū ei certasset fortis tūc ei et her īstituta sūt. Cū ostēdisset dyabolo qm̄ nō ppt eū coluerat tūc et ista ei tribuit. Dat nūc ē Cū nos vidit nō affixos re bus stratis et caducis tūc nobis eas largit. Cū nos videt spitalia ppōētes tr et carnalia donat ātea ēt nequaq̄ neq̄ defluam9 a spiritalib9. Custodiēs ēt nos nō dat carnalia ut no

nolentes ab eis sapet. Nō
inquit sed si acrepero satu
rabor et magis gr̄as agā
Insulsū ē o hō tūt maxīe eis
negligens. Quid est ergo
inquit qđ pluribus tribuit?
Et quib inquit alius tbuit?
Auaricia eoz. Et quō iḡs
pmittit hec fieri? Sicut et
homicidia furta et alias
violētias ceteras Qđ ergo
inquit de eis dicimus qui ex
pentib9 suscipiūt hēditates?
Et ipi mltis malē plem sk
Quid hoc inquit ē? Quō eos
pmittit deus his pfrui? Per
mittit eos sicut et fures et
homicidas et ceteros male
factētes. Nō ei tēpus iudicij
nūc sed rūsatois bone sicut
iā dixi et nūc iterū dico qz
āplius luent supplicū qñ
cūctis pfruētur boīb. neq;
meliores efficiūt. Non ei
oēs equaliter pumēt sed
hȳ qui post bñficia malū p
manserūt āplius pumēt
qui vero cū pauptate non
ita. Et qz hoc ita est audi
quid dixit dauid. Nōne de
ti? oīa dñe tua? Cū ergo
videris iuuenē sine labori
bus hēditatē patrā suscī
pientem et ī malicia pse
uerātem certo scito qz sup
plicū sibi adyacetur et pe
na crescit. Non ergo hos
emulemur sed eos potius
qui vtutē suscipiūt qui diui
cias spūales possident

Ve ei inquit qui rsidūt ī diuicijs
suis vtī qui timēt dñm. Ex
quibus vib ē dicit
Vtiq; ex his qui btificat. Ergo
emulde illos ut possib etiā
illa bona q eis reposita sūt
nanciscī. Quae contingat
nob oēs participari ī xpō
ihū dnō nr̄o cum quo pr̄i
vna cū scō spū gl'a imperi
um honor nūc et sp in sē
cula scl'oz Amen

Omelia xxx.

Rememoramū pscī
nob dieb ī quib9
illuminati magnū certamē
sustinuistis passionū et
nūc obpbriis et tribulatoī
bus spectaculū facti. nūc
at socij talitei patientiū.
Vinctis cōpassi estis et ra
pinas substātiarū vrāz cū
gaudio suscepistis cognoscē
tes vos hr̄e meliorē substā
tiā ī cēlis et pmanētē. Op
timi medici qui vulnera se
cuent et pnicioſū ferēnt
dolorib augmētum solatiū
statim affer̄t et remediū
illi loco vbi dolor ē est et per
turbatā refouet aīam. Post
qm at vereamēt alterz iā
nō adyciūt sectionē quin
etiā illa q fitū sūt medica
mūnibus mutoribus et valēti
bus āplitudiē mitigāe do
loris cōfouet. Hoc etiam pa
tribus fecit postq; ocussit aīas
eoz et cōcussit mētionē et
fidem faciēs qz oīb9 modis
oportet pervire īmutatē dei

grām et ex lege moysi docē' q̄ pueniēt et alios testimonij' āplius hoc affirmāb et dicēs metuendū est itidē i manū dei viuētib. Proīde ne mlto timoē aīam despantē absorbēi facēt cōsolat' eos per laudes et hortatōes i molatōe domesticā eis̄ profectēs. Rememoramū inquit pristinos dies i q̄b illūati magnū ctamē sustinuistis passionū. Multa nanq̄ est solacio vel hortacio q̄ ipis fit opib. Cū ei qui aggressurus est de aliquā pcessu tēporib pmonēi et pfiteri habet oportet. Tanq̄ si diceret. Cm̄ introducti estis q̄ in ordine discipulorum eratis tātam alacritatē demōstrastis tātā fortitudinē nūc at mīme. Et cōsolat' et hortat' et ex domesticis ac familiarib maxīe hoc agit. Et nō simpliciter dixit. Certamē sustinuistis sed addidit magnū. Nō dixit tēptatōes sz certamē qd est maximus titulus laudis et maxīa pdicatio laudū. Deīde exequitur minutatim dilatans simonē suū et laudes plurimas profectēs. Quid hoc? Nunc quidē inquit opbriis et tribulatōibus spectaculū facti estis mundo quippe ves opbriū et idonea ad alam subūtē dā et ad exercendā mētem Nā audi quid dixit Apheta Cū dicūt mihi inquit p singulos dies vbi ē deus tuus. Et iterū. Si inimicus exprobraret mihi sustinerē. Cm̄ ei valde appetens ē gle genus humanū proptēa etiā opbriis facile captiuat'. Et non simpliciter dixit opbriis sed etiā hic agmētū fecit dicēs spectaclm facti. Cū ei quib secreto exprobrat' cōtristatur quidē sed mlto āplius cū coram oīb. Dic ei m quātum eat malū descendētes ab ifirmitate iudaica et ad optimā vitā trāseūtes et paternas traditōes cōtēpnētes ut ab ipsis domesticis patrētur mala mlta a nllo haberēt defensiōem? Non habeo inquit qd dicā q̄ hi passi quidē estis sed forte doluistis immo magis gaudebatis. Hoc significauit dicēs socy taliter patrētiū facti. Et ipos apostolos p ducit i medīū. Nō solū inquit i aprijs passionibus non erubescitis q̄n etiā alios taliter patrētibus socy facti estis hoc ē solacōis estis et hortatōis. Nō dixit sustinete tribulatōes meas efficiamini socy mei sed vērūdamini passiōes vras Et vīctis inquit opassi estis Vides q̄ de seipo dicit et de alios

victis. Nō ei putastis victa es
se illa vitula sed sicut athle
te fortes sic estis qr nō solū
nostris opus nō habuistis
hortatōe vel ꝛsolatōe. Verū
etiā hortatio et ꝛsolatio fī
estis. Et rapinas substātiaz
vrāz cū gaudio susceptistiz
Hilabiliter satisfacit et cō
pbat. Deīde causam ponit
nō solū ad ētamūa eos exhor
tans sed etiā ut nō ꝛmone
remur i fide. Prāb inquit
diuitiab futās videtes sus
tinuistis qd nerdū appareat
apparere tm nebatis qd sin
cere fidei etiā ipsis opibus
ostendistis. Nā rapinā illa
fortassis violētie raptorum
assc̄ribitur. Nullus ei posset
violentos forsitan prohibe
roīde nerdū hoc certū est
utrūm propt fidē illā rapi
nā sustinuistis. qnus hoc
ꝑ certū sit posse quidē si
velitis nō ee rapinas abne
gantes fidē sed qd isto mō
amplius e hoc fecistis ut cū
gaudio ista tolerarētis quod
erat totū apostolicū opus et
dignū ill' fortibus aīab9 ut
flagellati gaudēnt Reūte
bātur inquit a facie ꝛsilij gā
dētes qr dignificati erāt pro
noīe Jhū ihonorāi. Qui cū
gaudio fert ostendit qr habz
mercedē et qr nō patitur dāp
nū fructus illi et magnꝰ
fit illa rēs Dz etiā qr dixit
susceptistis ultronea corꝝ pau
entiā declarauit. Qm̄ suscē
pistis inquit cognoscētes vos ha
bē meliorē substantiā i cel
et ꝑmanētē quasi dicēt fir
mam et stabilē et q̄ perire
nō possit sicut ista terrena non
perit. Deinde eis dicit. Noli
te itaq; amittere fiduciam
vrām. Quid dicit? Nō dixit
amisistis ꝛz recuperate. Sed qd
dixit? qd magis faceāt eos for
tiores? Nā habetis illā inquit
qd ei amittit ut iterū acq̄
rat laboe mlto īdiget. qd at
tenetur nō sit se tz Ad gala
thas at etōtratio dicit. Filioli
mei quos iterū parturio don
formetur xp̄us in vob. Et
mto. Illi ei supinus affice
bāt propterea opus illi erat
ītrepatio ꝑmone. Isti at ali
q̄tulū frigidiores semp erāt
vñ magis ꝑmoē opus habe
bāt. Nolite itaq; attē inq
cōfidētiā vrām. Apparet ergo
qr i cfidētia mlta erāt adm
Que magnā habet inquit
remuneratōem. Et qm̄ eā
sumimus inquit? Ecce q̄ ex
vob erāt oīa facta sūt. Propt
ea āte corꝝ cogitatōem pe
ne dicēs si i cel itelligitis
vos tzē substātiā meliorē
nihil requiratis sed tm̄ hic pa
tiētia opus e et nō ut adda
tis ꝛz ut i eisdē ꝑmaneatis
ipsis ut nō abiciatis qd vob
ꝑpartitū est nllo vob alio op9

est nisi ut stetis sicut stabatis ut ad finē venientes propiatis ipromissionem. Patiā iquit vobis necessaria est ut volūtatē dei facientes ipetretis repmissionem. Unū op3 habetis tm̄ ut pseueretis et expectetis futura ut nō itez certetis ad ipsā iā coronā primi fūestis. Certamina cuncta sustinuistis. vicla tribulationes. substantie vre direpte sūt. Quid ergo ē nisi qz de cetero ad hoc statis ut coronemi? Hoc solū tolerare aduentū corone. Ad q̄ta magnitudo hortationis et solationis veluti si q̄s ad athletā hoc diceret q̄ cūctos superasset ac deiceret et nullum relictū hostē qui sibi ctaret et deide in futuro ut corona ret dilationem tēpis nō ferret dū arbit ctanūs aduēret q̄ coronā daret; Ille autē ipatiēter ferens eiceret et fugeret nō tolerās sitim et flāmas et estuationes. Hoc igit et ipe significauit dicēs. Ad huc ei modicū quātulū qui venturus ē veiet et nō tardabit. Et ne forte dicent qñ veiet. ex septuū eis solatur. Etenī ppe est salus nra. Ergo hoc dicēs cōsolat eos tm̄ p nū sit tēp3 qd remaneat. Hoc nō ex seipso dicit sed ex septuū. Si ei iā dim ē ex q̄ dicitur ad huc ei modicū q̄tulū q̄ venturus ē veiet et nō tardabit manifestū ē qz multo proximū ē. Proide et pseuerare et expectare nō minima merces ē. Justus at meus iq̄ ex fide vivit. Et si subtraxerit se nō placebit aie mee. Magna ē ista solatio et hortatio qñ quisq̄ demōstrat qz qui i oib3 correcti sūt si modicā negligētiā habuerint totū amittūt.

Nos at iquit nō sumus subtractionis filij ad pditionez sed fidei i acq̄sitionez aie. Est at fides sperandarū substantia rez coniunctio eoz q̄ nō videntur. Conuictio quippe ē i rebus admodū manifestis. Si deb igitur visio est iquit nō apparentiū ad candē satisfactionē ducit ad quā etiā q̄ videt. Proide neq; eta ea que videt credulitas vel incredulitas dicit pt nō tm̄ eta ea q̄ nō videt. Aplius quō eta q̄ videt satisfactionē q̄sq̄ habuerit. Rem ei q̄ sūt i spe sine substātia ee putatur fides eis tribuit substātiā magis at nō eis tribuit sz ipa est essentia et substātia eoz putata isurrectio nec dū facta ē et nec dū ē i substātia. Sed spes facit ea subsistē i aia nra. Hoc ē qd dixit substātia. Et iterū conuictio eoz q̄ nō videt quid est qd ea vltis iā videt ut excidatis a fide et sinatis iustū esse. Siquidē iustus ex fide vivit. Nos at si volueritis

ea vidē iā nō ēitis fideles laborastis ĩquit ētamīa mlta et pluma sustinuistis ea. Ego hoc dico ĩquit sed expectate. Hoc ē nolite cōtristari quere que speratis

Moralel Hec dicta q̄dē sūt ad hebreos cōis at est āmonitio etiam ad plurimos eorum qui huc ~~ygnoti fuit~~ congregati sūt. Qualiter ĩquit et quali mō? Ad pusillanimes et ĩpatientes ista dicūt. Cū ei videant malignos pspitatē hr̄e tpalem semetipōs at adūsitatem affligūtur et ĩpatiēt ferūt et desiderant vlcōem eorū et vidētam et sibi nūcedē bonorū suorū iā tupiūt. Ad huc ei modicū ĩquit et quātulū qui vēturus est veniet. Et nos igit ad negligentes dicimus q̄ oīb9 modis ēit vltio oīb9 modis vēturus ē. In ianuis ē iā resurrectio. Unde hoc dicis inquit? Nō dico ex pphetis neq; q̄ ad chr̄istianos solos nūc mō ſmo ē sed etiā si paganus sit rusticus valde et agrba cōes affero et tūc doceo. Quō inquit? Multa nāq; pdixit xp̄us si nō eueneūt illa neq; istis credam9. Qui at euenerint oīa illa quid de iliquis dubitab. Esset fortassis difficile ad credēdū dū ad huc nihil euenisset illorū nūc at cū illa eueneūt vnūsa his iliquis nō credē irrationabile ē. Magis at sb exēplo hāt rē fucio dauiorē. Dixit dñs xp̄us q̄ ihēosolima ad captiuitatē est captiuitate futūa sine vētum et captiuabit captiuitate qualis nō fuit ante cā et q̄ nūq; risurget vl instaurabit. Hoc iā euenit et ipō ope pcepit effectū. Dixit itē q̄ tbulacio ēit magna 7 silr euenit. Dixit q̄ sicut granū smapis seiatum ita dilatabit vēa predicatio 7 tm videmus per singlos dies p totū mūdū discurrere. Dixit q̄ q̄ delinq; prēm. at mrem. at frēs. at sorores habebūt et prēs et mres hoc ipm opib9 ituemur ipleri. Dixit q̄ tbulacōem habebitis sed confidite ego ei vici mūdū. Hoc est nemo vob pualet. 7 tm rebus ipsis eueniss respicimus. Dixit q̄ porte īferi nō pualebūt adūsus ecclām licet psecutionem patiat. et quia nullus exīguere potit eius pdicatōem huic pphetie testificatur expimētum ipārū rerū. Et tū valde erat hō intribile cū dicēt. Quare? Quia smones erāt tm 7 verba et nulla demōstratio plata erat dictorū. Quōde valde credibilia facta sūt mō. Dixit q̄ cū predicatū fuerit hoc euangeliū i oīb9 gētib9 tūc veniet finis. Este iā ad finē p

uenim⁹ maxīa ⁊ ⁊ ꝑ mūdi
euangelizata ē. iā ergo finis
ⁱstat et īminet Vetuamus
ign⁹ dilēctissimi. Quid at est
dic mi de fine tuo sollicit⁹ es
Ecce ꝑ est ꝙz vite vnius⁹q⁹
finib ꝑ ē Dies ānor⁹ nor⁹
in meroribꝫ septūgīta āni
si veō ī potestatib⁹ octogīta
anni ꝑ est dies iudicij Ti
meam⁹ itaq⁹ fr̄es dilectissimi
ⁱstat nō libeat. libeat hō.
Mlti ī penis assur⁹ fūt illic
ꝙz ī morte nll⁹ ⁊fitebit illi.
Ideo dicit Preoccupem⁹ fa
ciem eius in ⁊fessione hoc
ē aduētu ꝑsentium. hic ei
quodcūq⁹ ferrem⁹ ꝑualet
illic at nequaq⁹ Si quis nos
dic mihi ī tamino flāmāte
vel pulo cōstituat tpe nō
ne cūcta tolerem⁹ ut libe
remur. sine petuniab ꝑfe
rim⁹. sine ꝓuitutē tolera
mus? Quāti ī morbos a
cerrimos īciderūt et oīa da
re pati fuerūt ut ſaluarē
tur si eis optio ꝓponer'etur.
Si igitur in hac vita mor
bis ꝓuī tpis ita afficit et
cōtristat quid faciemus il
lic vbi ⁊t nlla vtilitas pe
nitētie? Quātis nūc ⁊pleti
sum⁹ ⁊ nō sentim⁹. Innumē
mordem⁹ innumē ⁊sumim⁹
iurīātes. actusantes. mur
mātes. mordemur gl'a prio
rū. Et attēde qđ peius est
cū voluerit quisq⁹ ſuffodere
opinionē ⁊ famā proximi di
cit h⁹ dixit ille de illo deus ig
nosce mihi noli me īdiscutē
audicōib debeo rationē Qđ
ergo dicis q⁹ dicis ōino si nō
credis? Quid dicis ut credi
bile facis mlta dissemīacōe
fame? Quid deportas vbiq⁹
hmonē qui verus nō est? Tu
ipe nō credis et deū postulas
ut nō in hoc discutiat? No
li ergo dicē sed potius tacē
et ab oī timore libeabeis ꝙz
nescio vñ morb⁹ h⁹ ī hoīes ī
cedit vbo. Di nanq⁹ ut ſuſiur
ones ſcti sum⁹ nihil nob
remanet ī aīo Audi sapiē
tē quēdā monētē et dicētē
Audisti vbū ī te moriat si
te non diuūpat. Et iterū
Audiuit p vbū ſtultus et par
tumiuit sicut a facie nascē
tib mlr que gnāt. Parati
sum⁹ ad malilocia ad con
dēpnacōes ⁱstructi ac si ni
hil mali opar'emur hoc
idoneū ⁊t ad ꝑdēdū nos
7 ī gehēna perdendos et dicē
mulib⁹ nos obruē. Et ut ite
gr̄e cognoscas adūte ꝓphaz
dicētē. Vedebas īquit et lo
q⁹bāris adūsus fr̄em tuum
Sz nō ego īquis ⁊ immo q⁹
tu. Si ei tu nō dicēs aliis
nō aliq⁹ nō audiet Et si
posset audīe si tu pcti illi⁹
non esses occasio. Oportet
quippe obūbrare et ꝓtegē
pcta ꝓximi. Tu at m⁹ popa-

deducis supra etiã ypocrãs
et nõ efficeris actusator sed
susurro et dilator & stultus
O semitia Ieiũ ofundis cũ
illo & nõ sentis. Intuẽ ãt
qñ tua mala & hoc ppagãt
Ad indignacõem puocas dm
Nõne adutis paulũ dicẽtẽ
de viduis mulieib9? Non
solũ ociose discurrũt iquit
sz vbose et curiose circũeũtes
domos & loquẽtes q̃ nõ opz
Proide et qñ credideris eis
que dicũt̃ adusus fr̃em tu
um nec sic ea dicẽ oportet
ne dictã dñi nõ credis Sed
vbiq̃ q tua sũt ispicis. Me
tuis examinari adeo ergo
metue ne pro vbositate
discutiaris. Hic ei nõ potes
dicẽ qz nõ me discutiet de9
p vbositate Hec ei vere vbo
sitas est. Quid publicasti
malũ. quid agmẽtasti?
Hoc ei vob exterminatuꝝ ẽ
Propẽa dicebat xp̃us Noli
te iudicare ne iudicemi. Et
de hoc nobis phariseꝰ pabo
la illã posit memorabilẽ.
Et ille verã vẽ dicebat qz
nõ sum sicut hic publica
nus Et dicebat nllo audi
ẽte & dãpnatus tñ est qui
falsa dicit et q̃ nec ipe cre
dit. Vbiq̃ deportat sicut mu
lieꝝ vbose quid mali nõ pa
tietur quid mali nõ fustie
bit? Imponam9 iã ori nro
ostiũ atq̃ custodiã. Decem
milia ei mala & vbositate
sepius actideruũt domus eius
sũt. aũcitie dissipate et alia
decẽ milia pessima cõtigerũt
Noli scrutari o hõ causã proxi
mi tui sed si loquax es et hoc
detineris vicio loquẽ q̃ tua sit
ad deũ sit ei nõ vitiũ illud vi
ciũ sed vtus. Loqre q̃ tua sit
amicos qui tibi valde aũi sũt
& iusti i quos habes ofidẽtiã
ut orent pro pcis tuis. Si ei
alienas causas dicis nihil t̃
pdẽt neq̃ aliquid lucraris
quẽtiã dãpnificabeis Si
vo que tua sũt pnũcias a
dño tuo mltã habeb mercẽ
Dixi ei iquit. Pronũciabo
adusũ me iniquitatẽ meã
dño & tu abstulisti impietatẽ
cordis mei Vis iudicare. q̃
tua sunt iudica Nullus te
culpat si te cõdẽpnaueris. culpabeis
pms ãt si te nõ odẽpnes. cul
pabeis si te nõ vindargueris. cl
paberis si nõ doles te Vidisti
illũ irascẽtem cõsidera ofesi
& tu q̃ tua sũt & sic neq̃ illũ
valde cõdẽpnabis & teipsũ
liberabis pondẽ prõz. Si sic
vite nre moderemur. si sic
negociem vitã nrã si cõ
dẽpnem9 nosipos nõ pcipi
mus fortasse etiã plurima
bona opabimur i mansue
tudine ac modestia cõstituti
et oib9 fruemur q̃ promissa
sũt diligẽtib9 deũ. Que cõ
tigat nos oẽs adipisci gria
et mia dñi nri ihu xpi cũ
quo pri vna cũ sco spũ gla

ꝑpiū hoꝝ nūc ⁊ semp ꝺ ſcl'a ſe
culoꝝ Amē Omelia xxij cū xi.

Hec itelligimus ꝓfecta
eſſe ſcl'a vbo dei ut ex
nō appentib9 viſibilia fierēt
ſide ap̄loꝝ hoſtiā abel q̄ eh̄ā
obtulit deo ⁊ p illā defūctus
ad huc loq̄tur. ſides fort' aūo ⁊
vili opus hz oīa ſuppgredīete ſe
ſibilia et infirmitatē v'acoꝝ
hoīm trāſeūte Nō pt aliāſ ſa
pietia fidel' fiđi n̄ ſeipm̄ a cō
ſuetudē cōi abdutat. Q̄ꝛa ꝑ
aūe hebꝛeoꝝ debiles erāt et a
fide quidē ūtiū ſūpſerāt ex
paſſioīb9 āt t'bulatoīm puſil
lanimes efficiebāt et min9
pacīēt ferebāt et cōcutiebā
tur ꝑmo eos ex ſeipſis hoꝛta
tus eſt dicens Rememoꝛamī
dies ꝑſtinos Deīde ex ſcptā
dina dicēte Iuſt9 ex fide viuit
Deīde ex rōcinatoīb9 dicens
Fides ē ſperādaꝝ v'ez et rō
ūctio eoꝝ q̄ nō videt. Nūc
autē ex ꝓgenitoīb9 īcipit lo
qui magnis viris et mirabi
libus ill' pene dicens Videlli
quoꝝ ibi ātē pedes erāt bō
oēs fide ſaluati ſūt multo ā
plius nos Cū ei iuenīt a
nima ī eisdē paſſioīb9 ſocū
ſ̄quieſcit ⁊ reſpirat. Hoc ē i
fide ⁊ hoc ī t'bulatoē ſolet
accidē. Proīde ſit ī nob cōſo
latio inquit per mutuā fi
dem. Valde ei īcredulū eſt
genus humanū et neq̄ de
ipo ſides et tremes ꝑ hijs
q̄ ſe hȝe indicat ſz multā habet
curam gl'e q̄ ex plumis de
fertur. Quid ergo paulus
facit? Ex pribus eos hortat
⁊ ꝑmo ex coī ūtio. Dic mihi
īquit qz fides actuſat' velu
ti res q̄ non poſſit oſtendi ⁊
que deceptio magis ſit. Prop
tea oīdit qz maxīe res per
fidē et nō ꝑ rōcinatoēs pſē
ſūt. Et quo hec oſtendit dic
m̄ Manifeſtū īquit ē qz ex
nō extātib9 q̄ ſūt deꝰ fecit ex
nō appentib9 appentia. ex nō
ſubſiſtētib9 ſubſiſtētia. Et
vñ hoc? Q̄ꝛa ⁊ vbo hec fecit
Ratiocinatio quidē ī hoc nihil
nob ſuffragatur. ſed ecōtra
velut ex appentib9 appentia
putāt eſſe frā. Propterea
maxīe phī q̄ nihil ex nullis
extantib9 ēe aīales exiſtēt'
nihil fide ꝓpiētes v'phen
dūtur. Hec etiā ipi qñ mag
nū illud valde ⁊ validū dixe
rūt fide dicūt ꝓpiendū ve
luti qđ ſine ūtio dicit et in
greditur Rōcinatio huic rei
quippe nō ſuffragat ſz cōtra
ſe hz. Attende nūc m̄ multā
vanitatē ipoꝝ. Deū ſine ūtio
dicūt ⁊ ex null' extātib9 multū
at hoc mirabilius ē ꝙ dicī
qz ex null' extātib9 que ſūt
deꝰ fecit Nā dicī ſine ꝑnci
pio ē deꝰ qz ingenit9 qz neq̄
a ſeipo neq̄ ab alio ḡīt9
āplius ē mirabile ꝙ ad rōez
attinet quā dicī ex nullis

extātib⁹ de⁹ fecit q̄ sūt. Hic ēi
mlta sūt credibilia hoc ē qz
fecit aliquis quia ūtutē ha
buit quod factū est. Illic at
spōte ī genit⁹ neq; ūtutē ha
buit neq; tēp⁹ Nōne magis
hec fide īdigent dic mi? Qz
nō posuit hoc qđ multo eat
āplius Ecōtra vnde īquit
habemus qz de⁹ hoc fecit?
Ratiocinacio nō suffragat
Aliquis qñ fiebāt nō adeat
Vñ ergo ctū ē? Manifestū est
qđ fidei vres est. sfide ītelligi
mus pfecta cē secula vbo
dei. Qua fide? Cra ex nō
apparētib⁹ frā sūt q̄ videt
Hoc at est fidei. Postq; at
dixit qđ cōē est deīde et ī pso
nis hoc enucleat. Et ēi vir
gl'osus mūdo equandus est
Hoc at 7 postea sigficauit
q̄a q; ī personas ētū vel e
tates hāc causā sstituit De
īde videns puā nūi quātita
tē subiūxit. Qrub⁹ dignus
nō eat mūd⁹. Et cōtēplae
quē p̄mū ponat Cū d⁹ mala
passus ē 7 ih̄s a fit̄ ꝓpo. Erat
ist⁹z hec passio. Et ēi vos īq;
eadē passi estis a cōtbulib⁹
vris. Et occisi ē a fit̄ nihil
īmmerito sz propt deū dnē
te qz et ipī īuidiā patiebāt
Honorabat ille qđē deū mor
tuus ē pro amōe dei et necdū
resurrectiōem adeptus ē. sz
desiderū quidē eius manifes
tū est et q̄ ab illo fieī debe
bāt frā sūt. q̄ vō domi spe
rātur nec dū illi collata sūt
Hostiā ī hoc loco dicit hōrabi
liorē et claiorē 7 necessariam
Et nō possum⁹ dicē īquit qz
nō ē susceptā Susceptā qđē
de⁹ 7 dixit ad chain Si recte
offeras rectē at nō diuidas. Er
go Abel rectē obtulit et rectē
diuisit. sed pro his quā ūtu
bucōem accepit? Interēpt⁹
ē manū fratrna. Et idēpmacōz
quā patit̄ ꝓp⁹ pctm̄ hāc ipse
p̄mus excepit rectus existēs
Et ī tātū crudelius passus
iq;tū etiā a fit̄ est p̄m⁹ occisi
et tā probabilit̄ ac recte vi
uēs nullius hūs exēplū q;
imitaret. Ad quē ēi attendēs
inmutatus hoc ē ut sic hōra
ret deū? Ad prēm ad mīez?
Qz illi magis īmmaneritit
pro tātis bñficijs. Nū ad fr̄em
attēdit? Etiā ipē īmmanauit
Prōide q⁹ bonū īueīt. Cū ergo
tanto hōre dignus eat quid
patit? Intimit. Qualiter
at etiā aliud testimoniū con
secut⁹ ē qđ esset iustus? Di
citur ignus descendisse et assū
sisse hostias eius. In abel īq;
aspexit 7 ī hostias eius. In
syroz at lingua 7 igmilit
habet cū et ī vbis 7 ī opib⁹
ei testificatus sit de iustitia.
Et cū eū propt̄ se extīctum
videt necdū ei retribuit sz
ad huc sic dimisit. Nostre at
res solacōēs decem milia
et signa et mīacla fita. Pro
inde illud erat vē fidēs. Que

ẽ mlatꝛa ille vidit ut tꝛedẽt. Cruc res illi a deo q̃ ꝛ̃tributio bonꝝ. Nõne ex fide sola habuit hãc vtutẽ. Cꝛd ẽ et propt̃a mortuus ad huc loq̃tur. Ne ĩ mltã eos despatoẽm adducẽt ostẽdit eũ et ex pte perfimutũ retributoẽ. Cruõ. Speculacio quippe eius multa ẽ Et ad huc loquit. hoc ẽ Intermit quidẽ quidẽ eũ. sz nõ cũ eo ĩtemit e9 gl'am atq; memoiam. Non ille mortuus ergo nec vos moziemini. Cruãto eĩ quis acbius passus fuẽit tanto magis gl'a extitit. Cruõ ad huc loq̃t. Hoc eũ ĩdicũ ẽ q; viuat q; in ore oĩm vsatur. q; oẽs eũ admiantur 7 btificãt. Cꝛ eĩ admonet alios ut iusti sint loq̃tur nõ eĩ tãtũ proficit sermo quãtũ passio ꝑ ipsius. Sicut eĩ celũ tm̃ appaꝛẽs loq̃tur sic et ille dũ ĩ memoia veñt. Nũq; eĩ esset ĩ tãta admiacoẽ si mille linguas habẽt si viuẽt ĩ q̃ta nũc admiacoẽ ẽ Nec gl'a nõ acquiꝛitur sine ꝓcur' a' simplicit' neq; periet. Fide enoch trãslatus ẽ ut nõ vidẽt mortẽ fide quã abel ostẽdit. Cruaꝛõe ac si post illũ fuit sed illa q̃ ctꝛa illũ ꝓuenerũt idonea erãt ad venotandũ eũ et dehortandũ. Cruomõ ĩquit. Promudebat de9 qm̃ peꝛtuꝰ erat Dixit eĩ ad chain Pertasti. nõ adyciabs ad huc. Horatus q̃dẽ est ab eo sed nedũ ei ꝛ̃tribuit. Et neq; hoc eũ ad segnitiẽ addux̃t et non dixit apud seipz. Cruod opus ẽ laboꝛib9 et pcur'. Ecce abel hõrauit deũ 7 nõ ei ꝛ̃tribuit Cruid ei vtilitas est discedenti. Penas a fiẽ ꝓcipit q̃d illi ex hoc prodẽt. Donam9 q; fratꝛ acꝛubã ꝛ̃cipiet vlcẽz quid ad occisũ. Nihil tale ad seipm̃ dixit neq; cogitauit sed hec hmõi modi cũcta pertrãsiẽs ĩtellexit qm̃ si ẽ deus oĩbus modis etiam ꝛetributio ẽt cũ nihil ad huc de ꝛ̃surꝛectione ꝛectioẽ sciꝛẽt. Si illi qui nihil de ꝛ̃surꝛectione sciebant et ĩ hac vita cõtꝛaꝛia videbãt sic placuerũt deo q̃tomagis nos. Illi eĩ neq; de ꝛ̃surꝛectione sciebãt aliquid neq; exẽpla que ĩtendẽt habebãt. 7 hoc ipz eos magis placẽ fecit q; nihil illi ꝛ̃tributũ ẽat. sciebant eĩ qm̃ mꝛedis ꝛ̃tributoꝛ est deus. Vnde hoc abel ꝛ̃tribuit ĩquit. Proinde cõtinatio talia suggebat fides autẽ cõtꝛaꝛia hiis que videtur. Et vos igitur ĩquit attẽdite nos 7 si videtis nihil vos hꝫ ꝓcipe nõ ꝓtꝛubemũ. Cruõ ãt fide trãslat9 ẽ enoch. Vt eĩ trãsferꝛet cũ fuit q; placuit deo Vt ãt placẽt deo cũ ẽat fides. Nisi eĩ sciet q; rꝛedditur9 est retributoẽm quõ placẽt do. Sine fide eĩ ĩpossibile est placẽ deo. Cruõ hoc q; ꝛedebat

ēi qz si quis crediderit eē deū
etiam vetbutorē habebit.
Unde hoc placet deo? Credē
iquit opus est quia deus est
quidē. Si at qz est fide non
ratōnatōibus opus hz ita ne
quid sit ratiocinatōe cōphē
di poterit. Sz qz vetbutor mer
cedis ē fide opus hz nō rōci
natōibus quō ea que ad es
sentiā eius attinēt ratioci
natōe poterūt apphendi. Q̄lis
ēi est rōcinatio q̄ poterit ad
ista ptīgere? Quanā at tā
spōte ōia que sūt extitisse vi
deb nisi qz credimus de oīb
nō tātum vetbutorē sed etiā
de eo ipso qz si deo labūt nob
oīa nō stāt. Ultr at q̄rūt q
trāslatus ē enoch, 7 quāe trās
latus sit. et quāe nō fuerit mō
tuus neq ipē neq helyas. et
si ad hunc viuūt quō viuūt 7
d quali habitu. Sz supuacuū
ē ista ꝛquirē. Quia vō trās
latus ipse 7 assūptus ē ille
septūe dixerūt, vbi at sit et
quō. non addiderūt, nihil ei
āplius q̄ q̄ sūt nctia dicūt.
Hoc ei factū est q trāslatus
dicit ipsis ūtyb statū ut aīa
humana spē accipet qz sol
uit mors 7 dāpnat diaboli
ca tyrānidib. Trāslatus ēst
ei nō mortuus sz ut nō vidēt
mortē. Propterea addidit
viuus trāslatus ē qz placuit
deo. Sicut ei quispā pat com
minatur filio nolens cōfestī
missionē facē cōminatōez
sic et deus facit sustinet ac pa
cīet toleat ut iterū illū corrigat
et moneat nō p̄mittēs firmā
p̄manē dānatōem. Et ut pene
dicā humano mō nō sustinu
it sed cōtinuo ostēdit qz soluta
ē mors. Et p̄mū p̄mittit fili
mortē timere volens p filiū
p̄em. Volēs q̄ppe ostēdere qā
venena p̄manet firma sētētia
nō malos tm sed etiā eū qui
placuerat subiecit supplicio btī
illū abel dico et pene p istū
dfestim trāstulit enoch et nō
īsuscitauit illū ne p̄sumerēt
nec cōfidētes efficerēt. sed trās
tulit illū viuū. p abel at per
territus. per istū at excitans
ad emulatōem placendi sibi.
Proinde qui casu regi ac fe
ri cūcta dicūt et nō sperāt ve
t bucōem nō placēt deo sicut
pagani. Insipientib nāq opa
bō per ītellectū mercedis vetri
butor efficitur. Moralē.
Quia ergo habemus mercedis
ītributōem sic cūcta agamus
ut nō p̄uenmur mercedib q̄ p
virtute sūt cōstitute. Et ei mul
tis est lachrymis dignū ut
talis vetbutio cōtēpnatur talis
vicissitudo despiciatur. Sicut
ei iquitātib ei mercedis vetri
butor efficitur ita etiā non
iqrētib deū ecōtrario eueīet
Queīte iquit et inuenietis
Quō at potens ē dīs inēiri?
Intellige. Quō inuēit aurū
cū mlto labōe q̄nib me
ib iquit nocte i cōspectu eius

et nō sum fraudat⁹. Hoc ē
sicut q̄rim⁹ qđ pcep̄it sic dim
eq̄ram⁹? Nōne cū aliquid
pdideri⁹ mēt̄ nr̄am illuc
conūtim⁹?: Nōne oēs exa
minam⁹?: Nōne op⁹ fuerit
p itinēa longa pgere vadi
mus?: Nōne pecunias pro
mittimus?: Vbi gr̄a Donec
filiū nobis pisse quid non
agim⁹?: Quā tr̄ā. qđ mag
nō peram⁹?: Nōne et pe
cunias et domos ⁊ cūcta
postponim⁹ ut illū inueiam⁹?:
At si dueneri⁹ cōtim⁹ cōsti
gimus ap̄lexamur. Nōne
delinq̄m⁹ iq̄sitiui oīa nego
ciamur ut inueniam⁹ qđ q̄ri
mus ⁊ inuenientes pluimū
gaudem⁹?: Quātomagis
ergo p inuenīdo deo hoc fa
cere debet sicut cū aliquem
necessariū iquirim⁹ q̄ magis
at nec sic sed mlto ap̄lius
Veruptī q̄ ihm̄i sumus
saltē sicut pecunias tuas i
quiris vel filiū ita require
deū. Pro hoc itinēa plixa
nōne cōmeas?: Rogo nō aliq̄
pro hac tā itinēa prexisti?
Sepe pro pecuniis cūcta tu
riose p̄q̄ris. Nēpe cū eas inue
nēdi tūr ⁊ fidēs ac p̄ceptus
efficēdi. Quēre iquit et inue
nietis. Q̄ querūt ei mlta
cēa op⁹ hūt maxīe i tā dei
Mlta sūt quippe impedimēta
mlta obūbrantia mlta p
hibētia intellēm nr̄m. Sicut
ei est quidē clarus sol et i
medii cūctis ꝓposit⁹ ⁊ nō op⁹
habemus eū q̄rē. si vō nosmet
ipsos i infelicib⁹ obruamus
at si vbiq̄ nos circūuersem⁹
mlto labōe op⁹ habem⁹ ut
solē videre possim⁹ si et i hac
tā si i ꝑfūdo cupiditatū ma
laz si i tnbris passionū et
seculaib⁹ vebus obruamus
nosipos vix potimus oculos
aperire. vix r̄spiam⁹ vix i
tuem. Quin infelicib⁹ obrutq̄
fuerit q̄to ad supiora quiscq̄
itendit tāto ap̄ appiquat
ad solē. Excutiamus igitur
pulueē, dirūpamus supia
cētem ⁊ ip̄mēt̄ nos nebulā
densa q̄dē est et aīta et
nō nos ꝑmittit r̄spicē. Et
quō dirumpit hec inquis
nubes?: Si ad nos attrahā
mus vadios sol' iustitie.
Eleuatio iquit manuū sa
crificiū vesptinū. Cū ma
nib⁹ etiā mēt̄ leuem⁹.
Scitis qui ībuti estis qui
dē arbitror q̄ agnostatis
qđ dicitur et videtis qđ sig
nificatū eleuemus i altum
mentē nr̄am. Noui plures
viros ego pene pdēntes ex
tra supra modū et manū
extendentes et exinanitos
qr nō possūt i aēa sustolli
et cū tāta alacritate orātes
ita et vos ēē desidero semp
et si nō semp saltē sepius
vel plerūq̄ vel i matutinis
Dic ei m extendē manus
nō potes extende voluntatē

Quātū vīb istā extende. si vīs
usq; ad ipm celū. si vīb usq;
ad vltīe ptīge. At si ad hmr
desup volucīb ītēdē licet t
ōni nāq; pēna velocit ar
si sublimior mens nrā est
cū āt et a spū scō accepit
grām quātum efficit velox
et pnix quō rūctu cruit
quomodo non feritur deor
sū neq; ad solū decidit. Haq;
nob pennab ppemus. p istuq;
pelagus puolāe potēimq;
et fluctuatōēs vite hmūb
euadē. Aueb celerrime et
mōteb et colleb et malia t
scopulos ī quo momēto tē
porib sine ullo īpedimēto
trāsuolant. Tal etiā ē mēb
cū pēnab accepit cū a secu
laūb abcesserit nihil eam
apphēdē potēit oīb ēt emi
nētior iacul ignitis dyabo
li. Nō est ita pfecty sagitta
tor dyabolq ut possit ad al
titudīem attingē sed mit
tit quidē iacula ē ei īpudēs
nō āt attingit. sz īstituitur
ad eū mane iaculū et solū nō
tāne sz etiā ī eius caput
reuertitur. Oportet quippe
q iaculū qd ab eo emittitur
oībus pcutiat modis Sicut
ei iaculū ab hoīb emissū
a illū adūsq; quē mittitur
pcutit fortasse a vestimētū
aut lignū aut aerē ipm
secat sic etiā dyaboli iacu
lū oportet quidē oīb mo
dis pcutit digentē. Et licet
hec ex multis cognoscē qz qm
nob nō fuerimus pcussi oīb
modis ille percutit vt puta
velut qd dico. Insidiatus ē
iob nō eū vulnerauit sed
vulnerātus ē ipse. Vbiq; sic
est si euigilemus. si despi
camus ad videndum qd fit
Quīquidē pcusserit pcutiat
et multo āplius tūc. Cōuer
tamur igitur ī illū gladi
ob et scuto fidei nosmetipos
armātes atq; munītes cū
cautela obseruemus ne cap
tiui efficiamur. Jaculū āt dya
boli est cupiditas. Multo mag
me iracūdia ignis est. flam
ma est. corrūpit. consumit. cō
burit nos lōganimitate.
sustinētia eam extīguim
Sicut enī ferrū ignitū cū ī
aqua ītingitur amittit ig
nē sic iracūdus ī lōganimē
tem cadēs nihil eū ledit sz etiā
iuuat. sed etiā ipē ītinet
amplius. Nihil eī lōgani
mitate fle est nīq; iuuia
tur huiusmodi hō. sed sicut
adamātina corpa nō vulne
rant sic etiā tales aīe su
pelores quippe iacul inuen
unt. Eminētior ē nanq;
t tm eminētior lōganimis
ut nō pcipiat vulnerantes
Cū ille exacerbat vide videre
āt noli palā ne illū āplius
exciteb. sed vide apud teipz
tui grā Etēi cū vob pcusse
rit tum īdignatōe tāq;
vlciscentes seipos videam

Si igitur rideas tm̃ cit ĩter
te et illũ q̃tũ ĩter puerũ et
virũ Si at metu exacerbatis
factus es puer. Et reuera stul
tior es sũt pueris q̃ irascũtur
si cũ attendat aliquis ad pu
erũ exacerbatũ nõne irridet.
Pusillanimis ĩquit fortiter
insensatus. Stulti igitur ĩsen
satus est pusillus est Et lõ
ganimis inquit mltus in
sapientia. Hanc igitur mlt
tam sapiaz sequamur ut
adipiscamur bona q̃ pmis
sa sũt ĩ xp̃o ihũ dño nr̃o cũ
quo pr̃i vna cũ sc̃o spũ gla
ipũ hor nũc 7 sp̃ ĩ scla scloz
Amen. Omelia xxm

Hide noe oraclo accep
to de his q̃ ad huc
non videbantur metuens
cõstruxit archã ad salutem
domus sue p quã dãpna
uit mũdũ et iustitie q̃ per
fidẽ est frũs ẽ hereb. Fide ĩq
noe oraclo accepto sicut et
filius dei de aduẽtu suo loquẽs
dicebat In diebus noe nu
bebãt et nuptui dabant.
Idcirco etiã aplus ex familia
ri exemplo eos reme̅orant
Exẽplũ enoch fidei tãtum
fuit, exẽplũ at noe etiã ĩfi
delitatis Hec ẽ pfectã ỽsolatio
et exhortatio qñ nõ solũ qui
credidert ũeniũt ẽ agnbati
esse sed etiã ĩfideles contra
ria passi. Quid ergo ĩquit.
fide oraclo noe accepto. Quõ
est oraclo accepto. Hoc ẽ
pdictũ ei. Oraclm at p cã
dictum. Et ei alibi dicit Ora
clm illi dictũ erat a spũ Et
itm̃ quidẽ dixit oraclm diu
nũ Coequalẽ plãs equalitatẽ
honoris ĩ spũ sc̃o. Dicit ei
deq̃ dat oraclã sic etiã spũsq̃
quãe at sic dicit. Accepto ei
oraclo de his q̃ ad huc nõ vide
bãtur ĩquit hoc ẽ de ũbribus
timẽs construxit archã. Ra
tiocinatio quippe nihil ĩ hac
cã suggessit. Nubebãt ĩquit
7 nuptui dabãt. Aer mũdq
et sereno signa nlla erãt
verũptũ timuit ille atq fi
de inquit noe oraclo accepto
de his q̃ ad huc nõ videbãt
timens cõstruxit archam
ad salutem domq̃ sue per
quã dãpnauit mũdũ. Quõ.
Ostendit eos dignos hoc sup
plicio qui neq̃ p illã structi
onẽ corrigebant. Et iustitie
q̃ per fidem ẽ frũs ẽ hereb.
Ex hoc ei apparuit iustus ex
hoc q̃ credidit deo. Hoc enĩ
aũe est que se germane hz
ad deũ et vbis illius nihil fi
delius iudicat. sicut et infide
litas cõtra se habet. Fides
at certũ est q̃ iustitiã opa
tur Sicut ei nos oraclm ac
cepimus de gehẽna sic et ille
Tam et si irridebatur. tam
7 si exprobrabat. sed tm̃ ad nihil
tale attendit, Fide q̃ voca
batur abrahã obediuit deo
ut exiret ĩ locũ q̃ acceptur9
erat ĩ hereditatẽ nesciens quo

iuet. ſſide demoratus ī trā
pmiſſiōis tāq̄ alienigena
in tabernaculis hītando
cū ysaac z iacob cohēdibꝫ
ei⁹dē pmiſſiōis eiuſdē. Quare ei
vidit dic mihi ut emula
retur? Nā prēm paganū
habuit z ydolatriā. Qui etas
non audierat neſciebat q̄
ꝓfebat. Qm̄ cū iſtos ītue
bantur q̄ credidēant qr he
breis veluti decē milibus
bonis potitos oſtendit qm̄
nullus ad hūc aliquid ac
pit oēs ſūt ſine pmio nll⁹
ad hūc viciſſitudēs ircpit
A patria ſua ille et a domo
qrcdit et egrieſſꝫ ē neſciēs
quo iret. Et quid mirū ſi
ipſe ita cū etiā ſemen eius
ſic hītaret? Videſ ergo re
dargui ipromiſſiōēz?
Dictū ei ēat. Tibi dabo trā
hanc z ſemī tuo. Vidit filiū
ibi pegrinū hītantē nepo
tes ei⁹ eiꝰ vidit ſemetipm
ī alienā trā pegrinātem
et nihil turbabatur. Et ita
abrahā fortaſſ mīto ſic
actū eſt ut pote poſtea de
fructū ipromiſſiōe produc̄
da. In prole eiꝰ ſatis eſt
mirū q̄q̄ etiā ad ipz dictū
eſſet qr tibi dabo et ſemī
tuo nō per ſemē tibi ſz tibi
et ſemī tuo. Qz trī neq̄ ipe
neq̄ ysaac neq̄ iacob potiti
ſūt hoc pmiſſo. Ille quidē
fuiuit mercenaria puitute
hic at exagitabatur, iſte
vēo pene exrideāt tunēs et
alias quidē interemit hoſtes
i bello. alias at niſi dei adeſſ
ꝑſidiū fortaſſis etiā piſſet.
dixit qr cū hēdibꝫ ipromiſſi
onis eiuſdē. Nō ipe ſolꝫ iqui
ſed etiā hered⁹ ſcdm fidē
mortui ſūt iquit hy oēs nō
reportantes repmiſſiōēs.
Duo q̄dā hic dignū eſt q̄rī
Quō cū ſupꝰ dixiſſet trāſlat⁹
eſt enoch et nō videbat⁹ ne
videt mortē. Hic dicit ſcdm
fidē mortui ſūt hi oēs. Et
iterū cū dixiſſet ſupra nō
rportātes ipromiſſiōēs dic
noe rcpiſſe mercedē ad ſa
lutē domus. et enoch trāſla
tū eſſe. z abel adhuc loqui
z abrahā accepiſſe trā. Qz
dixit ſcdm fidē mortui ſūt
hij oēs nō portātes ipromiſ
ſiones. Quid ergo ē? Ne
ceſſariū itaq̄ videt pmū
primo ſolui ſcdm. Juxta fi
dē inquit mortui ſūt hy oēs
In hoc loco oēs dicit non qr
oēs mortui ſūt ſed qr pter
illū ſolū hi oēs mortui ſūt
quos ſcimꝰ mortuos fuiſſe
Z at dixit nō rportantes
pmiſſiōēs vez ē. Nō ei rpro
miſſio ēat noe. ysaac at for
taſſis et iacob accepcrūt re
pmiſſiōēs tre Noe vo et abel
et enoch quas ī tēbucdēs ac
cepcrūt? Aut igit de tbꝰ
iſtis dixit a ſi etiam de illis
nō ēat ipromiſſio ut in
admiatōe eſſet abel ut trāſ

fecerat enoch a saluauerat noe
Et hec q̃dē illi ꝑt virtutē pro
uenerūt. Libamina vo q̃da
erāt et ꝑme degustacōes
futorū. Deꝰ ei ex titio sctōes
genus humanū mlta hu
militate 7 dissencōe opus
hrē nō solū que vētura sūt
nobis largitus sed etiam
que huius vite sūt nobis
prestat sicut discipul' suis
dicebat Pacē dimitto vo
bis a fres. a sorores. aut
pēm. a mrem cētuplū
accipiet et vitā etnam
habebit. Et iterꝝ Querite ꝛg
mū dei 7 hec oia adiciētur
vobis. Intuendū q̃ hec adie
ctiones additamenti loco
ab eo dātur ut nō defatige
mur. Sicut ei athlete ꝑ
fruūtur quidē oi curacōe
et eo tpe quo sūt i etamē
cōstituti ꝛ nō oi q̃ete nec
plena remissōe fruūt sic 7
deus nō ista prestat ut oēz
hic quietem ꝓcipiamus t̃
buit quidē hꝰ Delonge iquit
eas videtes 7 salutantes
In hoc loco quidā mist
cū significat qm oiā ātereꝛ
serūt q̃ illic de futuris dicta
sūt de risu sarre. de ligno
celorꝝ. de alys q̃ veniēs xp̃s
ꝑdicauit ipromissiones ei
has dicit Aut ergo hꝰ dicit
a ceste q̃ nō quidē accepe
runt ꝛ ofidētes pro eis hic
decesserunt Cōfitebātur ei
sola fide alonge eas videtes

ā quatuor generacōes ꝑ
tātas q̃ꝑ generacōes suerūt
sūt de egypto Et salutātes
iquit et gaudētes. Ita cōue
debāt de illi ut etiā saluta
rēt eas Ex methaphora
nauigantū hoc dixit qui
alonge prospiciūt desidera
tas ciuitates quas aliq̃
ingrediant salutacōe pre
ueniūt et eas sibi famili
ares efficiūt. Expectabāt
ei fūdamēta hūtem cūtatē
cuius artifex et opifex deꝰ.
Cōtēplabāt q̃ hec ve accepe
rūt repmissiones. Hoc est
expectando et cōfido q̃ ac
cipere. Si igit ofidē acci
pere est possim⁹ nos accipe
Ssi ei ac si nihil horꝝ potui
mꝰ desideio ītuebātur ea.
Quale hoc fiebat. Vt nos
erubescamus q̃ illi q̃dem
repmissionib⁹ i tra factis
non attendebāt sed futuꝝ
quietē requirebāt nob sursū
deus de supna loquit cui
tate nos autē terrena q̃rim⁹
Spirit q̃ dabo vob pūtia qm
videbat eos, magis at q̃
ostendebāt ei seipos maio
ribus ee dignos nō eos ꝑ
misit hec accipe sed illa
maiora eis tribuit volens
nob ostendē q̃ maioribus
digni sūt nolentes alligari
ad ista terrena. Sicuti quis
q̃ puerulo sapiēti irpmittit
puerilia nō ut accipiat sed
ut ostendat eius philosophiā

dū illa maiora attēdit. ¶ Hoc
ēī est ostēdētis qz cū tāto stu
dio adducebāt suos aīos a
tra nec que dabāt accipi
ebant. ¶ Eī proptēa nepo
tes eoz acquīt illi quippe
erant tenza digna quid ē
ciuitatē fūdamēta hītem.
Ista ēī nō erāt fūdamēta
qz ad xpacoēz illoz nō sūt
Cuius artifex et opifex de
ē O qualis laus illius cītatis
sfide īquit et ipā sara.
¶ In hoc loco vēcundiā eius
exercitans dicit sicut qdam
mulieb pusillanimes appa
ruerūt Dz fortasse dicat
aliquis. Quō fide q risit:
Risus quidē ex īfidelitate
timor ād ex fide. Qz ād dīt
nō risi ex fide fm ē. Qroī
de emacuata īfidelitate ī
troducta ē fides. sfide īquit.
et ipā sara vtutē ad suscī
piendū semē accepit q iā
mortificata erat z stēilis.
Duplex erat ēī pclusio. vna
tpe senuerat quippe iam
alia vo ex natura steil ēnī
erat. Docto īquit etiā ex v
nigeniti sūt oēs nō hoc
solū volens significare qz
genuit sed etiā qz tātozū
mat effrā ē quantoz nez
secūde Sicut stelle celi īqt
Quō ergo sepius eos nūat
cū dixit qadmodū nō nu
merāt stelle celi nec se
men vrm. Aut igitur
hyperbolice dixit ād cevie oēs
sigficauit q sz ex illa origi
ne pcedāt vnus ād dom̄y
pgenitoēs nūare facile ē
Ille illius pr ād filius et ille
illius. morale Dī hac
vita tales īpromissioēs di
sic facile īplentur si q ī ad
dicoīb loco promisit ita mla
bilia sūt z glosa ita mag
nifica qualia ēīt quoz
ista additamēta sūt qbz
hec abūdant ad cumulū.
Quid igitur ād adipiscēti
bus beatius aut nō adipis
cētib felicius. Si ēī pata
quib expulsis ab oīb muse
rabil indicatur et quisqz
hereditatē amisēit oīb
videtur esse dolendus. Qui
celo pūatur. qui ill īpositis
boīs quātis lachrymis iste
plangendus est. Magis
nec plangendus. Plan
gitur ēī quisqz cū passus
fuerit aliquid cuius ipe cā
nō est Cū ād et gracia volū
tate semetipz quisqz īsi
gnit īiquitati neqz lachrīs
est dignus. sed lamētacoī
bus magis ād luctu. Nā z
dns nr ihūs xpūs ihrlm
licet īpie agentē luxit et
lachrymatus ē Reuera deē
milib lachymis digni sum
deē milibus lamētacoīb
Si oīs hītacio tīe extollat
vocē suā z lapides et ligna
z arbores et bestie z volati
lia et pisces z ut sīl dicā
totus mundus si vocē extol

lat ad lamētādū nos q̄ ab ill' boīb excidimus nihil dignū lamētabūtur. Qua tib ei ꝓmo exp̄ime potēit qual' mens illā bītudīez illā vtutē. de cātorem illā clauitatem. Que oc̄lis nō vidit et auribus nō audiuit 7 īcor hoīs nō ascendit. Nō dixit q̄ transcendit cor homūb ꝫ q̄ neq; ītellexerit quisq̄ aliq̄n que ꝑpauit deus diligentib⁹ se. Quoz bōz ꝑator et opifex deus ē. qualia ēe possūt. Si ād faciēb nos statī ad hec nobis nihil agentibus tā ta bō largitus ē. O fabula rādisū rem sua īmortalitatem ꝓmisit vitā btāz 7 a crucib liberā eis q̄ tāta fecerūt 7 q̄ certauerūt et q̄ ꝓ eo sustinuerūt quid nō ꝑsta turus ē. Vnigēito filio suo nō pepcit ꝓpt' nos īimicos. dū īimici essem⁹ quibus ītebus nō nos dignabitur si amici fuerim⁹ essū quid nob nō tribuet. Est ei diues et īfinitus et desidēat et festinat nrāz amicitiam nob ād nō festinam⁹. Neq; volumus a dipisci illa bona sicut ille vult 7 āplius vlt. Nā ex his q̄ fecit ostendit. Nos autem ꝓ nob ipē nec paucos otēptim⁹ aureos ipe ād ꝓ nob etiā ꝓ nob filiū suū tradidit.

Vtamur igit ad comodū nrm⁹ charitate di fruamur eius amicicia. Vos ei īquit aīa mea citis si feritis que dico vob. O īcenarabil' mia Inimicos et īfinito ītuallo ab eo distantes a quib⁹ ītō pabili eminētia ī oībus differebat hos et facit et vocat aītos. Quid igitur pati nō habebim⁹ quid non libēt' tolerare ꝓ hac aīcicia. Ꝓ aīcitiā ei hom̄ sepe ꝑdi tamur. ꝓ di aīcitiam nec pecunias patrēt' aīttimus. Luctu vē digne res nr̄e sūt luctu 7 lachrimis 7 lamē tacōib⁹ et hūliati sumus 7 sublimitate nr̄a īdigni honoē di tanimus ingrā titudīne tāto būficio facti sum⁹ et sine grā nudauit nos oībus boīb dyabolus qui dignitatē filioz atrepam⁹ qui frēs q̄ hēdes eramus ab īimicis eius nihil differemus īuuriātib⁹ ei. Quid ād nobis solacii de cetero. Ipe nos vocauit ad celū. Nos ād nos ipos ī gehēnā īpulim⁹ Mendacii et furtū 7 adulterii diffusa sūt sup tra aliq̄ sangne sup sāguine fundūt. aliqui causas agūt sāgne peiores. plumi coz qui īuuriātur. Plumi quoz res āferūt decem milia mortes imprāt. et nisi timore dei īuocarētur seipsos īterimerēt. Hec igit num

sanguine peiora sūt. ℣ Vi aīa qm̄ perit iustus de tra et tecta ī hoīb⁹ nō est. ℣ Nūc etiā nos clamemus de no bismetipsis p̄mū sed mihi sociamī ad luctū. ℣ Fortassis ēt quidā augurantur et vident. Propteā magis ex tēdē oportet luctū qz ita ī animis et demētes facti sumꝰ ⁊ neqz qd ī animis agnoscimus sz ī quibꝰ opor tebat gemere videmꝰ ℣ Reue labit⁹ o hō ira dei de celo sup oēz ipietatē ⁊ iniquitatem hoīb. ℣ Deus manifeste veiet ⁊ ignis añ eū p̄cedet et circa illū tēpestas valida ignis ī dspcū eius assumet et cōflabit ī gyrū inimicos. ℣ Dies dñi sicut clibanus ardens et nemo her ī mētē suā mittit sz veluti fabulas cōtēpnimus et tribilia metuē da decreta nullus audiēs ob stupescit simul cōcalescit oēs intuētes ⁊ illusores facti sūt. ℣ Quis nob erit aditus quibus ⁊ vnde salutē speremus. ℣ Peccimus assūpti sumus facti sumus irrisio inimicoꝝ nrōꝝ ⁊ illusio paganoꝝ simil ⁊ deonū. ℣ Quā tū exultat nūc etiā dyabol⁹ et gestiens letatur, angli vo quibꝰ amissi sumus ī cōfusiōe sūt. ℣ Oēs ipeliuo sumus, nullus sūtitur. Sup flue cūcta nob expēsa sūt ℣ Nob qz vobis videm⁹ deinde

℣ Oportunū etiā nūc aduocare celū qm̄ nullus ē audiēs testificāi elemēta, Audi celū et auribus ppe tra qz dñs locutꝰ ē. ℣ Date manū pozigite qui nec dimissi estis tū his q ebrie tate iniquitatis pereiet. Vos qui sani estis languētibus qui sobzi estis fluentibꝰ et bachantibus. ℣ Nemo obsecro gnāz saluti aīoꝝ ꝓponat et iuria et tēpatio ad vnū tātū iten dat Hoc ē ad vtilitatē ꝓximi ℣ Cū febris occupauerit qz pūs etiā sui dnāntur dnīs. ℣ Cū ea ille ītendit⁹ aīa eius cōfunditur. ℣ Stat ordo suoꝝ nulli obsequūtur neqz cognoscūt iniuriā dnāram ad tesionē dñi cōuertūt. Vos igit⁹ obsecro bella cotidiana dimersiones decē milia cir cirta vndiqz nos circūsepiūt et veluti ꝓplacētes deo sumꝰ ita ꝓfidētes manus ad ana ricia ꝓpamꝰ ℣ Neō ad adiu uandū oēs ad rapinā nl'ꝯ ad patrocinandū vnusqsqz festinat quo substātiā suam faciat ꝑpiozem ℣ Nullus qz admodū adiuuet ī digentē vnusqsqz quo assit pecunys suis excogitet et nl'tā hz sollicitudiēz nll'us quo aiaz suā saluet ℣ Timoꝝ gemuit oēs ne ad paupiem i di gantur. ℣ Vt ar nō īcidam gehēnā nullus laboat nul lus tremit. ℣ Her luctibus digna sūt. her accusatōe

her ītusatōē. Non her dicē
rem ꝫ doloē xpellor mīta
etiā que nolo cogor ore
pferre. Deuissiam ītueor
plagā. ⁊ sine īmedio video
dadem ꝺsolatōē vel exhor
tatōē supiorē. Maiora mī
ta sūt que nob ocupauē
vūt perimub. Quib da
bit capiti meo aquā et
oculis meis fontē lachymaꝝ
ut lugeā? Ploremus igit
dilectissimi plorem⁹ īge
miscam⁹. Fortasse ei sūt
hic aliqui dicētes. Sepe
iste luctū nob nocīat sēp
lamētatōēs semp lachry
mab. Credite mi nollem
quidē her pditatōēs vraꝝ
⁊ laudes pferre mūt ad
tēpus hor expetit. Plā la
mētaī o dilectissimi malū
nō est ꝫ lamētatoīb⁹ dig
facere non deploratio eu
tanda ē sed deploratōe
digna agere. Nō tradis
supplicijs ⁊ nō lugeo. non
moriaris et nō deploro.
Si ei corpus iacet mortuū
oēs cōsolab ut cōgriegēt
et sine cōpassione ꝛputab si
forte nō luxerīt. aīa vero
perīyt et dicis nō lugeas?
Sz nō valeo pr esse et nō
lachrymaī. Pater sum
affectu cirta vos et amōe
deuīctus. Audite qualia
clamat paulus. filioli mei
quos itez parturio veluti
mī parturiēs ita amaraꝝ
voces emittit. Sicut ei ille et
ego atq; vtinā possibile eet
ipm experimētū mētis vobis
īnotescē ut agnoscētis q ab
omni mulie ⁊ ab oī puella
vidua īmaturē viduata am
plius ardeo. Nō sic illa viz
suū luget neq; pr filiū sicut
ego plm istū nīm. Nullū
video pferrē oēs ī cīmna ⁊
ī actusatōēs ꝺusi sūt. Null'
ꝓpositū placē deo. Sz illum
unquit ⁊ illū malū loqm⁹.
Ille īdignus ē deo. ille tpit
viuit. Qr debebam⁹ mā
mala lugere alios iudica
mus. Ut si mūdi essemus
a peccatis nō debebamus
hoc facē. Cuis ei te disci
pit īquit? Quid ei habes
q̄ non accepisti? Si ei
accepisti quid gloriaris
quasi nō accepeis? Tu at
quis indicas fidem tuū
malis decē mīb⁹ cumula
tus? Cū dixeis ille malig
nus ē et pdignus ⁊ pessim⁹
ītelligē teipm examina di
ligēter q̄ tua sūt ⁊ ponete
ad te delictis tuis. Nō ei ē
dīno ad vtutē vilatat exhor
tatio qualē prōz ꝛtordatio
Si her duo ī mēte nra ꝛ
semus potemus adipisci
bona q̄ ꝓmissa sūt. poterī
mus mūdāi et dilui. Qā
tū ꝺstituamus ī mētē di
lectissimi sollicitudiem hꝰ
rei habendā esse doleam⁹
hic animo ne doleamus

illic supplicio sed potius ut
fruamur sempiternis bonis
ubi nullus est dolor nulla
tristicia nullus grenitus ut
capiamus illa bona que
excedūt humanā mētem
in xpō ihū dnō nr̄o. qm̄ gl̄a
ipī in sl̄a sl̄oz Amen.

Incipit Omelia xxviij

Iuxta fidē defūcti sūt oēs isti
non acceptis ipmissionibus
sz alōge eas aspicientes et
salutantes et cōfitentes qz pe-
regrini et hospites sūt in
tra. Talia ei dicentes signi-
ficabāt qm̄ patriam q̄rebāt
Et siquidē illius meminis-
sent de qua exierūt habe-
bāt vtiq; tēpus reuertendi. Nc
āt meliorē appetūt id est
celestē. Ideo nō erubuit deꝰ
vocarī deꝰ eoz. apparuit illr
ciuitatem id est parauit
Prima vtus e et tota vtus
peregrinū ee mūdi huius et
hospitē et nihil coē hre cū
regibus hui⁹ sēli sz remouet
ab eis sicut peregrini illi bti
de quibus dicit. Circuibāt
in melotis in pellib⁹ caprī-
nis. egentes tribulati af-
flicti quib⁹ dignus nō erat
mūdus. Illi ei peregnos se
ipos dicebāt. Paulus āt
aliquid āplius dixit. Nō
peregrinū seipz dixit sed
mortuū mūdo et mūdū
sibi. Mihi iquit mūdus
crucifixus e et ego mūdo
Nos āt sicut admodū ciues
viuētes ita cūcta et hanc vitam
vitā negotiam. Et qd erāt
iusti mūdo hoc e pegrini et
mortui hoc sumus nos celo
et qr eant illi celo hoc sumꝰ
nos mūdo. Proptea mortui
sumus qr vitā q̄ vera vita e
abnegauimus et istā tpalē
eligimꝰ qptea inquirimꝰ dm̄
qr qpposito nob celesti fructu et
gaudio nos frenis ihiamꝰ
etnis volumꝰ absidi. Et
veluti vmes quidā ex tra
in trā et iterꝫ ex ipā in ipsā
nutūtur sic et pētus nec
modicū inspicē volumꝰ sed
veluti quada societate et
ebrietate demersi ac pressi
obstupuimus imaginātes
Et sicut qui grauī et dulci
sōpno detinent nō solū no-
cte sed etiā ipa lucē venēte
et clara die iacēt in lēo et
nō erubescūt voluptati sue
indulgētes. et tēpus opacōib
et festinacōib. tēpus sōpni
et segniciei facientes sic etiā
nob die appiquāte nocte dis-
cedēte magis āt die extāte
Opamū inquit donec dies e
Due ergo extāte cūcta q
noctis sūt opamur dormi-
entes sōpnia videtes ima-
ginacōibꝰ delicātes et cla-
sis oculis mētis et corpis in
sanimus. aliena loqmur
at si nos alto cōfodiat vul-
nere neq; sic sentimus at
si nobis oēm diripiat sūsq;
substātiā at si ipsā nobis

ītendat domū magis autē
nō expcāmus alios q̄ ty fa
cāt sed nos ipī faciamus sa
mulātes nosmetipos per
singulos dies et ꝓcutientes
turpitr iacētes ⁊ nudati oī
ībla oī hōre ⁊ opa nūa tur
pia neq; nos celamꝰ neq;
alios ut ea obtegant postu
lamus sed ī media turpi
tudē transeūtibꝰ ⁊ videntibꝰ
ꝓpositi sumus ad risū ⁊ cīmē
imputati qz et ipī maligni
nob deridēt similes morū
suoz ⁊ culpāt Ostendit q̄p
pe nobis deꝰ ⁊ dicit iudici
um īuolabile qđ nūq; tor
mēti valeat si ad fundū īi
quitatis veniamus Doctor ⁊
si maligni sūt dēpnāt se
ipsos ⁊ si eos vocet aliquis
hoc qđ sūt erubescūt īdig
nantur. Tūtiā putāt tam
et si nō opibꝰ sz vbis cōdēp
nāt q̄ agūt ī ofia sua ma
gis autem et ipsis opibus.
Cū ei latent ⁊ abscōse
facūt magnū iudicium
ꝓferūt sententie sue quā
de illa re habebāt. Cū ei
ē manifesta malicia oēs ac
cusatores extāt etiā hi qui
eā aggrediūtur ⁊ ī ea vsāt
Tal at est vbus ut etiam
apud illos qui eā nō secta
tur ī admiratoēm sit. Et ei
fornicator laudat pudicū
⁊ auarꝰ accusat īiquitatē
et ir atundꝰ admiratur pa
cientiā. ⁊ culpat pusillani
mitatē. ⁊ luxuriosus luxuri
am. Quo ergo ista gerit
delicta aliquis? Nō qz in
dicat ee bonū sed ex neg
ligētia mlta alias nō ere
bescēt nō se omisisse nega
ret cū accusat ab illo
Plumi pōcupati ofusio
nē nō ferentes laqueo se
suspenderūt tantum no
bis idem boni honestiꝰ
testimonio sūt honesta
clariora sed etiam pole
et cōtraria horū deformia
Pegrini īquit et hospites
erant scti. Qualit et qua
li mō Vbi at ofitet abra
hā q̄p pegrinus ⁊ hospes
sit? Fortass ei etiam ipz
hoc ofessū esse ꝓpiemus.
Cōfessꝰ est tī dauid. quia
pegrinus īquit sū sicut
oēs pres mei. Cum ei in
tabnaclis hītabant q̄
sepulchra petunt cōpa
rabant certū qm pegrini
erāt ut etiā nec vbi sepe
lirēt suos haberēt Quod
ē ergo? Num illius tīe
que ī palestina ē dicebāt
se pegrinos ee? Sed tocꝰ
mundi. Et mto Nihil q̄
despiciebant eoz q̄ volebāt
sz oīa pegrina ⁊ aliena. spi
quidē virtutē colē desi
derabāt, ī hoc at mūdo erat
īiquitas mlta. ⁊ pegrina
eis erāt oīa nllm amicū.
nullā familiarē habebāt
ꝓter paucos. Quo īquit

pegni erant? Nō erat diligē/
tia eoꝝ erga ea q̄ huius mū/
di sūt. Et hoc nō verb̄ solū
sz ꝛ vtebꝫ ꝛ opibꝫ demōstra/
bant. Ideō dixit deꝰ abra/
he dimitte patriam q̄ puta/
batur cē patria ꝛ veni ad
alienā tiam. Nō est vetē/
tus amore ꝓprio. ꝛ, sed sicut
pegrinus egrediꝫ de alie/
na terra sic sine aliq̄ cō/
positōe illam patriam dēse/
quut. Dixit ei offer m̄ filiū
tuū et veluti nō tuus filiū
sic eū obtulit tp̄ꝰ sū nō ꝓpēt
humanā nām sic eū obtu/
lit. Pecunias cōiter cū tra/
seuntibꝫ possidebat. pro nu/
hilo eas existimabat. pri/
matū alios credebat. ī victa
seipz dabat. decē milia ma/
la patiebat. nō domos cō/
struebat claras nō delicia/
batur. nec erga vestimēta
diligens erat que oīa ī hac
vita esse solent sz cūcta q̄
ad supna ptinēt ciuitatē
gerebat hospitalitatē demō/
strabat. fratrā dilcōem. e/
leemosinas. patriaz. cōtēptū
pecuniaꝝ. dēptū pnīs glo/
rie ꝛ retrōꝝ q̄ ī hoc mūdo
filius āt eius talis erat. exa/
gitabatur. psecutōem pati/
ebatur. debellabat. excede/
bat ꝛ obseq̄bat in pegrinis
stituꝫ. Peregrinu quippe
quēq̄ patiant tolerant
utpote ī pegrinis oīa vo
que gerebat ad supnam
ciuitatē ptinebāt. pudicitiā
honestatem demōstrās. Ete/
postq̄ despōsauit nō ē inue/
satus cū illa mulier sz tra/
seūte vigōe iuuētutis tūc
ea accepit oīdens q̄m nō li/
bidinis tā fecit hoc sz trāsitū
ꝛ debuiens ꝓmissioni diu/
ne. Quid āt iacob? Nōne
panem tantū querebat ꝛ
vestimētū q̄ ptinēt ad peg̃/
nos q̄ ī pāptatem deuenīt
mltam. Nōne psecutōem
patiēs discessit sicut pegn̄?
Nōne mitenaī erat? Nōne
decē milia ubiq̄ patiebat
mala sicut pegrin? Her
āt dicebāt īquit patrum
grentes. O quāta differētia
a. Illu quidē patriu iebāt
per singulos dies libēter
volentes de hac vita et ad
suā patriam remeare nos
āt cōtria facim. Si febrib
ardebat oīa vlinquimus
sicut puer puli palā tuos
ī morte timemus. Et mto
her patimur ī hac vita ꝛ
nō velut qui festināt ad
patriā sz veluti ad penas
ituri. Ꝓptēa dolemus
et timem q̄m istis rebus
nō sumus vsi sicut opz sz
putrimus ordinē ꝓptēa
lamētam q̄m magis gau/
dē nos oportebat. Idēo vi/
gessim veluti homicide
quidā ꝛ duces latronū q̄m
ꝓducendi sūt ad tribunal
et oīa sidēantes q̄ gesserūt

& propter ea timet & tremunt illi vo prēs nō erāt tales festinabāt. paulus āt et ō gemiscebat. Nos āt īquit i hoc mūdo cōgemiscimus grauati. Tales erāt et abrahā & illi alieni pegrini qui pe erant i hoc mūdo vnū si et patriam q̄rebāt. Quā ista ne vel qualē? Nū illā quā reliquerāt? Sequaq̄. Quid ei illos phibebat si vel lent iterū reuerti & effici ri ches? Sz illā quereb̄āt q̄ i tel' est et sic festinabāt ut hinc discedēt. Sic placue rūt dnō ut non erubesceret deus vocari illoz. O q̄ta dig tas ut dignaretur deus vo cari deus eoz. Quis ū deus terre vocatur et deus & veluti magnū aliquid posuit. Quid dixit nō con fūditur deus vocari dei eoz magnū hoc ē & vē magnū & mīte btitudinis īdicū. Quō? Qā tire quidē et tel' vocatur deus sicut vo catur & pāgnoz dei q̄ ipē cōdidit & constituxit oīa. Sīoz vo illoz nō sic deus di citur sz sicut aīcus aliq̄s ger manus. Qub exēplo vobis hoc q̄d dico clārū faciā. Vbi grā. Quāq̄ i magnus do mibus cū aliq̄ pbabiles fue rīt eoz q̄ i domo p̄mu sūt & admodū fuerūt pbati et oīa ipis credita fuerūt & mlta tuta dnōs suos fiducia habuerīt tū eoz dnōs dicit & multos quis tueniet ita vocari. Quid āt dico? Sicut ei dicit p̄t dei nō gentiū solū sz totius mdi ita dici posset deus abrahā. Sed nescimus q̄ta est illi dignitas q̄ neq̄ adipisci mur illā. Sicut ei nūc do minus deus xp̄ianoz dicit et tū erredit hoc nomē dig tatē iram q̄ tomagis si vnus vocatur dei. Intellige q̄ta ē magtudo & q̄ mūdi vocatur deus nō erubes cat tūm vocari deus. Et mlto q̄ nō solū mūdo eq̄ les sz mille talibus esse parāt miloz momēta sīoz. Me lioz quippe vnus faciens volūtatem dnī q̄ decē mi lia īqm. Quē vo se sic pe gr̄inos vocabāt manifestū ē. Sed esto iste fortassis q̄ pegrinacōez dicebāt seipsos peregrinari. Quid etiā da mus? Nōne ux eat? Nōne aphā? Nōne i sua patriā de gebat? Quare ergo dicit peregrinus et hospes sū? Dic scē dauid quō cū peg rinus. Sicut pres mei q̄ et illi pegrini erāt. Habe mus patriā īquit sed nō patriam. Quō ergo tu pe grinus es? In terra īquit. Proinde etiam illi ī tra. Sicut illi īquit sic et ego. Sicut iste ergo sic etiā illi.

Morale. Efficiamur itaq̄

etiã nob pegrm ne ofundat deus vocati dei nri. Cõfusio quippe illi est qñ maligno, tũ homĩ vocatur deus et cõfundit illos etiã ipe sicut etiã qñ gloificatur qñ benignoz 7 optimoz homĩ vocat 7 volentũ vtutem. Si eĩ nob euitamꝰ vocari dñm malorz huorũ 7 vlinqmꝰ eos 7 si nos appellans aliquis dicat qz ille mlta mala opatus nũ humbtus est nõne cõfestim dicimꝰ nequaq̃ repellẽtes obprũ? Habitudo eĩ quedã est huo ad dñm et trãsit habitudo ignominia abillo ad illũ. Sed illi ita erãt clarũ. ita confidẽtia plenũ ut nõ solũ non cõfunderẽ eĩ eoz vocabat deus sed etiã ipe ad ipz dicebat qz ego sũ deus abrahã. et deus ysaac 7 deus iacob. Efficiamur igitur nos o dilãssi efficiamur pegrini ut nõ de nob ofundat deus 7 nos gehẽne cõtradat. Talẽs quippe erãt illi qui dicebant Dñe nõne i nõie tuo phetauimus. nõne i tuo nõie vtutes fecimus? Sz attendit qd dicit ad eos xpus Nõ noui nos. Quid facit vtiq; huib malignis cõcurrẽtib9 ad se volẽtib9 opbria moliri? Nestio iq̃t vos. Quid ergo punis quos nescis? Nescio alit dixit Hoc ẽ abnego vos 7 euito. sz absit a nobis ut hãc tẽ au diamus. Note ĩpretoriã 7 ĩpretem 7 tremẽdã. Si eĩ q demones exludebãt 7 pphetias opabãt qr vitã non habebant quemẽtem abnegati sũt q̃tõgis nos? Quõ possibile est dicit aliq̃s ut qui pphetias et signa faciunt et demones exludebant abnegarẽtur? Fortass fideles erãt et postea mutati sũt 7 frũ sũt prauati qpt̃ qs nihil eis pfuit de prima vtute. Non eĩ exordia sola oportet tpẽ clara sz etiã 7 finẽ clariorẽ. Dic eĩ mi Nõne zethor cursa finẽ ozõib festinat clarior apparere ut eĩ plausib9 discredatur? Nõne pfuctꝰ cursa cursũ pfuctionib9 sue opa sua clariora demõstrat? Nõne athleta ñ finẽ ostendat clariorẽ 7 usq; ad cõsummatiõem semp exsupet at si ois viret. Victurus ãt a nouissiõ nõne oĩa illi ĩfructuose fiũt? Nõne gubernator si pelagus totũ ptrãseat cursa portũ ãt cõfingat ratẽ oẽm pdit ãterioẽ laborẽ? Add eĩ medicꝰ? Nõne si libẽauit egrotãtem morbo. eĩ vo ad pfectionẽ salutis p uẽturus ẽat egrotus, tũc eius salutẽ corrũpat nõne priorẽ laborẽ perdit? Dic etiã 7 vtute cõtingit. Art

quot exordijs finē nō ꝓposu
erūt, cōpetentē & ꝓsequētem
& cōtinentē petierūt & corrup
ti sūt. Tales nanq; sūt q̄ ex
curcēbus ipsis clari & gesti
entes ꝓsiluīt. Postea vero
dissolutus laxiusq; mouet
Idcirco palma fit audanter. a.
dnō nō agnoscūt. Audiam⁹
igitur hec qui amam⁹ pen
nias maiorē quippe cupidi
tatis ī iquitas Radix enī
oīm malor̄ ē auaritia Ad
ūtamus qui volum⁹ ma
iorē substantiā nr̄am facē
adūtamus & quiescam⁹ in
auaritia ne audiam⁹ q̄ illi
audierūt nūc ea audiam⁹
nūc adūtam⁹ cū timorē ne
tūc nō suppliciꝰ audiam⁹.
Discedite a me Nūq̄ dixi
noui vos Neq; tūc inquit
q̄ ꝓphetias ostendebatis &
demones fugabatis. sforta
ssē ī hoc loco etiā aliud quid
dā significat q̄ et tūc vite
erant pessime. In ipsē q̄dem
ītijs & ꝓ īdignos operabatur
gratia. Si cī ꝓ balaam ope
rata ē, ml̄to magis et per
īdignos ꝓp̄ alios lucrandos
Si āt signa & ꝓdigia non
valuerūt a suppliciꝰ libera
re ml̄to āplius si ī sacerdoti
dignitate quisq; sit ꝰstitut)
ac ad supiorē hōrem ptīgat
ac si ī ordinacōē eius operat
gratia ꝓp̄ eos q̄ ꝓpositis op⁹
hūt audiat trī etiā ~~etiam~~
ipse Nūq̄ te cognoui neq;
tūr neq; q̄ in eo operat
gratia O q̄ta vite mūdicia
quātū queat apud deū
quod: Ipsa suffitit nob
ī regnū introducē. absen
āt pdit vitā at si decē mulia
posset signa & pdigia demo
strare. Nihil ita letificat dm
ut optima conuersatio. Si me
ī quit diligitis non mea
dixit signa facite. Sed q̄d:
Mandata mea seruate Et
itez Amici mei estis nō
si demones exclusēritis sz si
custodieritis vba mea. Illa
quidē diuina sūt hec āt p⁹
dei donū etiā nr̄ī sūt studij
festinem⁹ itaq; fieri amici
dei & nō ꝓmaneam⁹ ī timi
ci. Sz hec dicimus sz hec
monem⁹ nosmetipsos.
sz amplius nihil fit. Ob
quā rē etiā timeo & vellem
quidē facē ne vob pricz cres
cat. Depius quippe audiēdo
& neq; sic faciendo exacer
batur dnō Sz timeo & ipe a
liud pricz hoc ē silenty. siq̄dē
tacuero ī vbi mīsterīū cōsti
tutus Quid ergo faciem⁹
ut saluemur: Aggrediam⁹
vtutē dū tēp⁹ habem⁹ dist
buam⁹ nob vtutē sicut sibi
distbuīt agricultūrā agricole
In hoc mēse mortificemus
detractiones. Tumias. iracū
dia. iustitia & discam⁹ ho
die ab hoc vicio corrigamur.
in alio āt mēse pacīam do
ceamus. & ī alio aliā vtutē

et cū hanc vtutē in habitu
ꝓpetuim⁹ ad alia trāsea
mus. Sic solēt discipuli q̄
iam acquisierūt custodiūt
q̄ vero nerdū didicerūt dis
cendo acquirūt. Discam⁹
etiam nos post istā vtutē
veniamus ad oteptū pecu
niaiū ar ꝑmo abstineca
mus manus a cupidita
te āplioza habendi ⁊ tūc
faciamus elemosinā. Nō
oīa passim ꝺfūdam⁹ ut
eisdē maūb⁹ et occidam⁹
⁊ eisdē iterꝫ misēamur. Ꝑ⁹
hanc etiā vtutē ad aliam
transeam⁹. ⁊ ab illa ad aliā
Cupiditudo ⁊ vanilocū et
stultilitas ꝓnoētur ī vobis
Jn tbis iterꝫ corrigam⁹. Nō
sūt negocia laboīb⁹ ā ex
pēsis aut sudoīb⁹ īdigētia
sustinit velle tm̄ ⁊ oīa ꝓmo
uētur. nō op⁹ ē lōgā viam
ꝓgē neq; ꝓtrāsīe pelag⁹
timtū sed festināe tūtū: a
tactatē exhibē. fi enū īpo
nē līgne. Tiurias vanas.
iracūdiā cupiditates absur
das delicias. elegātia ēta
corpalia tepellam⁹ cupidi
tatē pecuniaꝫ. ꝓuuia in
tamenta frequentiū exa
minib⁹ abiciamus Si tali
nosipsos agrultūa colam⁹
priores spinas extirpātes
⁊ semē celeste iactātes potim⁹
adipisti bona q̄ ꝓmissa sūt
Veniet quippe verꝰ agricola
et nos īcondet ī horreis

suis et mēbim⁹ omnia bō
que nos cōtingat ꝓcipe. gīa
⁊ clemētia dnī nīi ihū xpi
cū quo ꝑī vna cū spū scō
glā īperiū hoꝛ nē ⁊ sempet
et ī scla sclorꝫ Amē omeˢ

Fide obtulit xxv.
Abraha Isaac cū tēta
retur ⁊ vnigēitū offerebat
ī quo tepmissiocs suscepat
ad quē dictū est ī ysaac vo
cabitur t semē existimās
q̄ et a mortuis ꝛ suscitāe
potens ē Vnde eū ī paboliꝫ
accepit. Qē magna ēat fidcs
abrahe. Jn abel quippe et ī
noe ⁊ in enoch ratiocina
cionū ēat vita et etatū
Hic āt opus humanas ra
tiocinacocs excedē sed etiā
quidda āplius demōstrāe
Przecepta quippe dei cū ꝓcep
tis litigāe videbāt et fidcs
dei repugnabat ⁊ mādatū
dei ēat ꝓmissioi cōtrariū
utputa veluti q̄ri de tra
tua ⁊ de geneacoe tua et
dabo tibi trā hanc ⁊ non
dedit ei illā terrā hēditatē
ne gressū pedis. Intuebs q̄
lit̄ que ꝓcipiebant ꝓmis
sioībus videbāt esse cōtra
ria Iterꝫ dixit qm̄ ī ysaac
vocabitur tibi semē ⁊ re
didit. Et iterū dixit Dac̄
fita m̄ illū ex. cy scīe mōy
totus īplendy ēat. Cōtem
plans litem preceptoꝝ ⁊
ꝓmissionū: Cōtraria q̄ppe
tepmissioīb⁹ īpabat et neq;

sic obstupuit iusto neq; ille
deceptū dicebat se. Nos ei nō
potestis hec dicē. Quā reqē
nobis t regū missiōem promisit
ītulit. Hec ei que promisit e
tiā opatur. Quo hoc? In
mūdo iquit t bulatōem ha
bebitis. Qr nō accepit ciuē
suā et seruus fuit nō ē me
dignq. Et iterū. Ante pncipes
et pfides ducēt vos ppt me
Et iterq. Inimici hoīs domes
tici eius. Que vo ad qētē et
ip missiōem ptinēt illic promis
sa sūt. Abrahe vo crēt factū
ē. Cōtraria quippe promissionū
ei ipabatur ut fieret et neq;
sic turbatq ē neq; obstupuit
neq; deceptū arbitrabatur.
Nos āt nihil extra promissiōez
patrū t turbamū. Ille vēo
cōtraria promissionū audiebat
ab eodē ipo qui ei promiserat
t nō turbabat sed velut
cōtinētia gerebat. Et veruca
ntinētia erāt. Cōtraria qdē
hūanis rōnatoribq vide
bāt. cōtinētia vo erant fidi
Et quo iquis. Ipē nos docuit
aplus. Cum ei dixisset Chris
timanis q ā a mortuis ressus
citāre potens ē deus ut ostēderet
ex eadē ipa fide ex qua cre
dideat qm nō extitem ei do
naret ex hac etiā credē q et
mortuū posset resuscitare
adiecit qr eadē ipa fide etiā
ortisū ressuscitāre credidit. Si
milit dubiū erat quippe hu
mane rōnatōi et ex vulua
emortua t senili t ēpta iā
facta ad generandū donare
filiū t ītereptū suscitāre. Ex
dux viaq ē fides pcedēs ad
futa. Et ītuere q. Prospa ei
erāt pma illius. adusa vero
postiora cta senectutē. Ubi āt
cōtra promisit t stia. qdē sūt
pma erūt āt prospera atq;
felicia nouissia. Hoc dictum
est ppt eos qui dicē audēt
qr pq morte nobis bona pro
misit. Fortass ei iquūt etiā
fefellit nos ostēdit qppe qa
etiā ex mortuis suscitāre po
tens ē deq. Si āt ex mortu
is suscitāre potens ē vtiq;
cūcta restituet q promisit.
Si abrahā credidēit prius
ante tot ānos qr ex mortuis
potens ē suscitāre deus multo
āplius nos credē debemus
Cōtēplatis qr sicut iā dixi
nerdū ītrauerat morb t ia
eos ad spē resurrectiōis ad
duxerat et ad tāta eos salu
tis factionē pduxit ut etiā
ītertimē suos filios iussi ex
quibq sperabant ipē mun
dū ppter eā offerrent. Hic
etiam aliud ostendit in
eo qd dixit tēptrabat deus
abraham. Quid ergo?
Ignorabat deq qr fortis erat
ille vir t pbabil? Quare
ergo eū tēptrabat? Nō ut
ipse agnosceret sed ut alios
demōstraret et manifestum
eius fortitudinem cōstituet
omnibus. Unhoc logica

ostēdit causam tēptacōnū
ne putaret tp̄m debitū a dō
illa se perpeti. Nūc ā nāte
est tēptāt, propt qđ mlti sūt
p̄secutōes mlti īsidiatōes.
Tūr at que nātas ēat: Et
cū istis non extātib⁹ tētacōi
b⁹ alie cueniebāt. Et ista
quidē tētatio manifesta fuit
qm̄ deo p̄cipiēte ei facta ē
alie vero tēptacōes ipō p
mittente ei cueniebāt. ista
vō etiā ipō iubēte. Deus igit̄
ita p̄batos tētatōes reddit
ut etiā exercitāta tā deg exer
ceat suos athletas mlt⁹ q̄ nos cūcta oportet fortit⁹ to
lerare. Hic at significās ete
aliud dixit qz fide obtulit
ysaac cum tentaretur. Nl
la quippe alia tā fuit ob
latōis illius nī hec. Deide
exeget̄ ōem sensū. Ne ei pos
set quisq̄ dicē qz habuit
alū filium ysmael 7 ex il
lo sabbat p̄missionē ipleri
7 propter̄ cōfidens istū ob
tulit. Etiā vnigenitū inquit
offerebat ī quo repromissiones
accepēat. Quid dicis? Vni
genitum inquit ysmahel ex
quo erat: Vnigenitū inquit
dico qđ tū attinet ad eandem
p̄missionis. Propter̄ cū dix
isset vnigenitū volens os
tendē propter̄ vnigenitū
esse addidit ad quē dictū
est qz ī ysaac vocabit tibi
semen. Hoc ex eo īterueris
qm̄ mutatur illud quod a
priāticha factū est. In ysa
ac vocabitur tibi semen
et offerebat occidendū filiū.
Deinde ne quis putaret
qm̄ desperās hoc fecit et
p hoc p̄ceptū fidē illius p̄
missionis amisit cognoscat
qm̄ veneratā hoc fidei fuit
7 eande p̄missionis habuit
fidē licet videret̄ huic
opi repugnare sz nō īpug
nabat. Nō ei humanis ra
tiocinatōibus vtute dei pē
sabat sed fide cūcta gere
bat. Propterea nō verebat
dicē qz et ex mortuis po
tens deus est suscitare. Vn̄
ei̇ 7 in parabolis recipit. hoc
ē ī exēplo. In athiete inquit
quādo hoc: Athiete ei occi
so iste saluatus est. Quōide
per athietē eū accipit illū
pro isto occidens. Hec at
forme quedā erant. hic
ei filius dei est q̄ occidit.
Et cōtemplāte inde clemē
tiam dei quāta ē. Quam
ei magna quedā danda
erat hoib⁹ gr̄a volens h⁹
nō gratie tribuē sed debitū
facē psuadet primo hoi
ut filiū suū tradēt si qđē
hō ante ipm̄ fecerat ut h⁹
nō gr̄a sz debito putar̄etur.
Quos diligim⁹ ita qđ eis
donare volumus ut putem⁹
q̄ ab eis p̄mū aliquid acce
pimus et sic illi nos cūcta
debere cognoscim⁹. Et gl'am̄
ex illo magis qđ accepim⁹

q̄ ex illo qđ donam⁹ et non
dicamus qz h⁹ ei donauim⁹
sed ab eo acrepim⁹. V̄n eū ī
pabolis īquit ꝙcepit h⁹ est ī
silitudiē. Vel eū ī pabola eat
aries ysaac vl typus. Et qz
pfecto sacficio ocisꝰ ē ysaac
quātū ad volūtatē illius alti
net propterea illū redonauit
patriarche. **morale.**
Quia qđ semp dico etiā nē
ostenditur. Cū eū ostituerim⁹
mitē nrām pfectā 7 ostēde
rimus qm̄ dꝫtēpnimus veb
trenab tūc etiā nob tīena
donātur ātr at nequaq̄ nc
acripiendo q̄ iā colligati era
mus timens tbi āplius alle
gemur. Solue teipz p̄mo
inquit ſmutute 7 tūc acripe
ner sicut huius acripiab ſz
sicut diūs. Cōtēpne dicias
et eis locuples. Cōtēpne glo
riā et eis gl'osus. Cōtem
ne supplicia timicoz 7 tūc
eos superias. Cōtēpne ī̄miſ
sionem et q̄cte 7 tūc eā acri
pies. 7 tū acripis nō ligatꝰ
acripiab neqz sicut seruus
sed sicut libet sicut etiā ītā
tulis puulis fieī rem⁹.
Insultulus q̄ppe cū aliquid
pueile desideat cū oī festi
natiōe abstōdimus ut puta
spera 7 q̄q̄z talia ne ipe
diamur a necessarijs. Cū
ea cōtēpserit 7 nō iā coꝛ
desiderio cōtinetur sū sollici
tudiē ei damus sriētes qm
nulla lesio ei deceter⁹ con
tinget illa cupiditate cessāte
q̄ eū a necessarijs potēat a
uocāe. Sic etiā deus cū vi
det non nos cupietes que
tīena sūt tūc iā ipa nob
ad vtendū largitur ut sit
libēi 7 viri ea possideam⁹
nō sicut pueri. Quia ei si
cōtēpserim⁹ supplicia timiꝰoꝛ
tūc eos superias audi qđ
dixerit. Si esurierit īimicꝰ
tuus ciba illū si sitierit potū
da illi. Et tulit hor cū
facieb carbones ignis cōgre
gabis super caput eius. Et
iterū. Si cōtēpserib diuias
tūc eas adipiscēis. Audi
xp̄m dicētem. Non ē qui
dimittat p̄rem aut matrez
aut fratrem 7 nō cētuplum
acripiet et vitā etnam pos
sidebit. Et qz si dꝫtēpserib glo
riā tūc eā adipiscēis. Au
di eūdē ipz iterū xp̄z dicē
tem. Qui vult ī vob primꝰ
esse sit oīm nouissimꝰ. Et
iterꝫ. Qui ei se humiliauc
rit exaltabit. Quid dicꝭ.
Si potū dedēo timico meo
tūc eū magis punio. Si di
miserō que habeo tūc ea ha
beo. Si me humiliauero tē
sublimis efficiar. Ita ē iqt
Dal' ē ei vtus mea p̄ con
traria que cōtraria sūt pserto
Valde diues sū et īdustrioꝰ
ne verearis. Hec nēpe
voluntati obsequit' verꝫ na
nō ego obsequor nature.
Ego cūcta opor nō ego ab

~~sequor mutuo. Ego cuncta~~
opor illi vegor. Idcirco et
transformare et transor
dinare ea possū Et quid
miraris si tuis hoc pos
sū, Hoc idē et ī alijs cūctis
inuenies Si aliquem lese
ris enim ledentis Si te
vindicauerit te ego nō vī
dico sz meipz vindico Ar
ei diligit iniquitatē iquit
odit aiam suā Cōtēpla
tus qz nō ē lesus sz magis
ledentis tu propterea etiā
Paulus inquit Quare nō
magis iustitiā patimī?
Vide qz nō est hoc sed cū
iniurias tuc magis iniu
rias. Et hoc etiā ex pte no
uerūt plurimi Vt puta cū
dicūt abiuice distrahamur
hinc nolite eū iniuriare. Quare?
Quia mlt̄ū interest ip
te et illū. q̄ tuncq ei iniu
ret ille glām arbitrat̄ur
Hoc ī oībus itelligam9
ī efficiamur altiores iniu
rijs. Quō hoc iquis agat?
Si ei ad ipz qui putpuā
indutus luterē habeam9
illū iniuriare non nō nos
ipsos iniuriari putemus
Quid ei dicā qui celozī
ciuib⁹ es ī sapior es per
philosophiā celo cū eis q̄
terrena sapiūt te cōmis
ces? At si decē milia pe
cuniarū possidet et ī plūa
te ac potentia sit nerdū
sit bonū tuū. Noli ergo
iniuriare teipz cū ipm iniu
rias. Tibi ipsi pte ī non
illi Teipm honora et nō
illū. Nōne pūbus tale ē
qz qui aliū hōrat seipm
honorat? Et mūto: non
illū ei hōrat sed seipm Au
di sapiente quēdā dicētem
ssse aīe tue honorē secdm
dignitatē eius. Quid ēt?
Hz tua dignum iquis noli
eius velle dispice. Iniuri
ant nō iniurias. Dic mi
obsecro si quisq̄ pauper
lutū iacens ī atrio tuo
tollēt num propterea eū
ad iudiciū pduceres? Ne
quaq̄ Quare? Ne teipz
iniuriares: ne oēs te culpa
rent. Hoc etiā hic. Pauper
quippe est ille diues et
quanto tpe ditior sit tāto
pauperior exīstit pauptate
que recēs pauptas est.
Lutū est autē in alō pro
iectū nō ī domo tua Dom9
quippe tua celū est. Propter
ea itaqz si mouces iudicia
tua putes q̄ nō te culpa
būt diues sapiorib⁹ nō te
excludēt ex sua patria te
tā humilem. tam sordidū. tā
infirmū. tā abiectū ut etiā
pro modico luto eligab li
tigare? Di ei mūdo ipse
tuus esset. deide quisq̄ t̄
illū auferret cōuenit te
magis oportebat q̄ luti
gare. Ignorab qz si decuplū

huius mūdi vel cētuplā
ne decies milies tātū ad huc
eo āplius assumas neq; mi
nimo bd celesti cōpatādū
¶ Qui igit̄ ites sēli huius
modi illas ūiciat siqdem
ista appetenda ee arbitrat
que pluimū ifelora ill' sūt
magis āt neq; mirat' illa
poteīb. ¶ Quō quippe qui ad
ista sic expauescīb? Abstrā
mus igitur fumes quib9
ligati sumus ⁊ tpli tamēta
hor qppe sūt oēb ites tiene.
Vsqueq; decorsū itenti sum9?
Vsqq; tuiā tsidiam? sicut
bestie sicut pisces maīb? At
bestie nō ifidiat tuite ⁊ ali
engenis. ut puta vrsa vrsā
nō facile itreimit: neq; ser
pens hpētē cognacōem gnīs
reuerentes ¶ Tu āt ītigenā
etiā dete milia hūb iura.
nature cognacōem. vocem
cognitōem dei ⁊ alia dete
milia. ītēmib eū ⁊ necab
dete milib9 mal'. ¶ Ad ei si
gladiū nō ī eū mergib. neq;
tingib ī iugulo ⁊ ī sāguine
dextrā tuā alia vō seuiora
cōmittis. Illud ei si opar'eīb
semel eū curis oīb9 libēar'es
nūr āt fame. sitiute. deie
ctione ⁊ alijs mal' et tiista
tibus affligis. Nec dico et
nō tesso nō ad homicidia vos
puocans veluti ad minora
mala desīdēs sed exhortās
ut nō dicatis qz minora sūt
ista q facitis veluti si exīde
nō sitis suptuī supplicia.
¶ Qui amittit iqui gubna
tōem et panē petit affligi
tur. ¶ Cōtineamus igitur ma
nus mias aliqn magis āt
nō cōtineam9 ⁊ extendam9
eas nō ad aliena auferēda
sed ad elemosinā faciēdam
Nō habeam9 manū ifirmitu
osam nec aridā q manus
quippe nō facīb elemosinā
arida ē. q vō etiā aliena
auferūt scelesta ē et īpura.
Illius cū talib9 manib9 ci
bū sumat iuuia qppe est
hec distūbetiū. Dic ei mihi
si quis ītapetis ⁊ īstramē
bus mollibus ⁊ auro tectis
lītheamīb9 distūbē nos fa
ciat ī domo āpla et
splendida. ⁊ multitudiem
mīstrantiū āte nos ostitu
at deide vas aureū vel ar
gēteū qpatans et tibis plu
rimis et opipeīb cumu
lans facultatē nob vesten
di ebuat si mō patiamur
eū manus ceno vel fimo p
ungē ⁊ sic nob ad comeden
dū sil' distūbē. Nū tiuriā
iuditar'es? ¶ Ego ei existi
mo qz stati exilies effugēs
Nūc āt ceno et veuēa ceno
nō solas manus vides ple
nas sz etiā ipos cibos ⁊ nō
exilis ner ifugis ner ītre
pas sed si ī potestate vel po
tencia fuerit etiam magnū
aliquid arbitrāis et atāz
tuā deliciari existimas

talibus vescens q̄ tū teno peiora sūt audīm quippe nō corpus polluit et fut. eā ut difficile diluatur videns ex hoc teno puctū distūbētem ꝛ manus et vultū ꝛ repletā cibis domū etiā mensam stercore ꝛ q̄cq̄ aliud ad hec īmundus dici pt illi tibi spuitus pollutiones et sceleste orcs sūt tu at veluti honorat sic afficeris et veluti deliciatur ꝛ neq̄ pālū reuereris ad mensam paganoꝝ quidē si voluēs ire sine vlla phibitōe permittentē ad mensas at auaroꝝ ꝛ aliena auferē tū neq̄ volentes pmittētē Si ei quis fr̄ noīat inter vos. ssirem t hoc loco oēz fidelē simplicat vocat nō monachū tm̄ Quid at ē qđ facit fr̄atnitatē n̄ lauacrū regeneatōis qđ facit posse vocari deū p̄rem̄ Proide catheczumin ac si mōchꝰ sit nō ē fr̄ qui vo fidel' est seculāb licet sit frater est. Si quis īquit frat noīat neq̄ vestigiū tūr monachi erat sed oīa ad seculares loq̄bant. Si qs īquit nominatus fuerit frat fornicator aut auarus aut ebō sub cū huiusmodi nō cibū sumē. Cū at de paganis ageret nō ita sed si quis vos vocauit īquit ex īfide libus paganos significās et vultus ire, oē qđ appōit vobis comedite Si quis frat noīatus ebōsus. O q̄tus īcitus Nos nō solū non fugim̄ ebōsos sed etiā imus ad eos pticipantes cū eis Ob hoc vniū sa mala fuit. cūcta confusa sūt ꝛ pfusa oīa pierūt Dic ei mihi si te vocauit taliū quisq̄ ad quenū te papem ꝛ qui putris īfimus De hic si a te audiat qr hec q̄ apposuisti ex auaricia sūt acquisita nō patiat ex ill' cōtaminari aiam meā nōne ruberit nōne erubescat. nōne cōfūdet. Hoc solū sufficies cat corrigē ꝛ facē illū quidē cū dictis suis īfelicē scipz iudicāt. admiari at te illa pauperitate Si ei videit scipsū cū tāto studio arte cōtēpni quo putas corrigi potuiss. Ifacti sum̄ fr̄ui hoīm ignoro qua voce cū paulus surrexit atq̄ decorsū clamat nō efficiamī seruī hoīm. Quare ergo effi nō sum̄ seruī hominū Primū vetris seruī facti sum̄ et pecunie nū ꝛ gle ꝛ aliarū similiū rerū. Perdidim̄ libtatē quā nob largit̄ ē xp̄us. Quid ergo expectat ei q̄ hunc frēs ē. Dic m̄ audi xp̄z dicētē Seruus nō manet t domo t sēpit'nū. Habes sēcia plena atq̄ pfecta qui nūq̄ intrabit t̄ecc

nū domus q̄ppe illa est
In domo īquit p̄ris mei
mlte mansiones sūt Ser-
vus igit nō manet in
domo ēternū. Verum illū
dicit qui p̄tī subditur. Fi-
lius non manet ī domo ī
sempitnū in gehēnam
manet in sp̄iternū ex
nulla p̄te habebit solari-
um. Ad tā malū habitū
humane ℞ebs deuenerūt
ut etiā ex his q̄ rapuīt ele-
mosinas faciant et mlt̄
tos suscipiant. Propt̄ hoc
fiducia nr̄ā crescit nec
ia aliq̄ īterp̄ari possum⁹
Saltē vl nūc fugiamus
lesionē q̄ ex hoc nascitur
Vos at qui ī hoc ceno uolu-
mini aliq̄ quesite
cessate a talu morbo et
abstinete ip̄etū vr̄m talu
bus cōuiuijs si quo mō
vel nūc valeam⁹ ap̄ici
ate deo et adipisci bona
que p̄missa sūt q̄ nos
adipisci dignet oēs īxp̄o
ihesu dn̄o nr̄o cui cū p̄e
terna cū sp̄u sc̄o gl̄a īpiū
hoc nūc et semp ī secula
seculoz Amen

Omelia xxvi.

Hde de futuris būdix-
it ysaac iacob et esau
sde iacob moriēs būdix-
it vnūq̄q filioz ioseph et
adorauit vestigiū virge
eius. sde ioseph moriens
de exitu filioz isr̄l me-
moratus ē et de ossibus suis
mandauit. Multi īquit
ap̄lōr et iusti desiderauerūt
vidē que videtis et nō vide-
rūt. Quid dicim⁹? Num
oīa futura sciebant iusti?
Et valde. Si ei ap̄terea nō
reuelabatur filius quib⁹
propter ifirmitatē corp̄is
qr eū nō possent excipe.
sz ill' qui virtute charitatis
fulgebant mūto reuelabat
Et hoc etiā paulus dicit qr
futura sciebāt h̄ est in resurre-
ctione xp̄i. An nō hoc dicit
sz de futuris dicit nō futurum
sēm significans sed futura h⁹
sēm. Quo quippe hoc sedēs
ī pegrinus ~~tales~~ tales bene
dictiones dabat? Ez itaq adep-
tus ē būdictionem et nō eam
suscepit. Futuris qm q̄d dix-
it de abraham et de iacob dici
pt. Qm nō reperūt bn̄
dictiones sed nepotib⁹ eoz
addite sūt ille būdictiones Ip̄e
futura adeptus ē. Inuenim⁹
ia fidem eius magis potuisse
ee sēm: ille at ī humilitate mer-
cenaria et gradib⁹ et assidu⁹ et
decep̄toribus et timoribus omne
tp̄s egit tēp⁹. Interrogat⁹
etiā a pharaone Modica
īquit fuer⁹ dies mei. Inde il-
le et p̄matu et fiducia mlta
fuit et postea fuit tribulis ei
Vbi ergo prouenerit būdictiones
el n ī futuro? Videsne qr ia
de ab ītio mali ubiq⁹ secu-
laribus p̄fuit? iusti at cōt-

nō quidē oēb. Ecce ei abra
hā iustus erat et potitus ē
etiā secularib9 vel9 verūp
tm cū tribulatōe cū tēptatō
nib9 Eteī diuicie tm illi
erant. veterū plena illi erāt
tribulatōib9 oīa Nō pt iust9
nō tribulari at si dines sit
Cū ei ipanat9 sit dāpna p
peti. timuiat, alia multa pa
ti. natē ē cū tribulari Deoīde
ac si vtrat diuicijs nō tm ē
sine iustitia. Quid ita.
Qz̄ in tribulatōe est et do
loe. Oi tūc erāt in tribulatōe
iusti multo āplius nūc fide
de futuris bndixit iquit
ysaac iacob 7 esau Licet ma
ior sit esau tm ꝓponit iacob
ꝓt virtutē. sibi9 eoz tāta
puenerūt bona utiq ex
fide. hoc ē credēdo deo. side
iacob moriēs vnūq9q fili
oꝝ ioseph bndixit. In loco
necessariū est ponē bndōes
oēb ut etiā ex ꝓphetia fides
manifesta fiat. Et adorauit
vestigiū vge eius. Hic nō
solū inquit ꝓnūciauit sz
etiā ita cōfidebat de futuris
tāq si ea ope demōstraret.
Qm ei surrectur9 erat ex
essitaim i ꝙ alius ꝓtea dixt
et adorauit fastigiū vge ei9
Ecce cū iā senex esset ado
rabat ioseph vniuersi ꝓpli rectorē significans q
illi erāt futura Et hoc iā
sumit essuꝝ qm ei adora
uerūt fres eius. futurū at
erat iterū postea p decē tribus
Intendit quō futura ꝑdixit.
Vides qtam habuit fidē.
quātū de futuris credebat.
Quedā ei i hac vita pacie
sūt soliis exēpla et quali
ter patienda sūt mala Et
qz hic nō ꝛripiūtur bō sicut
cōtigit i abrahā sicut i abel
Quedā fidi sunt exēpla sic
cōtigit i noe qm ē deus qm
ē retribucio. Fides quippe mlt
timoda ē i hac vita qm est
ꝛtribucio 7 qz nō eodē modo
festinanda ē et añ munera
vel coronab standū est. Illud
at q ita iacob cōtigit soli9
fidei est qm promisit abrahe
quia tibi dabo 7 semi tuo
terram hanc Iudiuit ioseph
etiā i aliena patria cōstituty
7 nec dū videns iā ꝓfecisse pro
fessisse ꝛpmissionem et neq
sic cōcidit añ sed sic credidit
ut etiā de exitu eoz loqret
et de ossib9 suis mandatū
daet. Et nō tm solus credi
didit sed etiā alios itrodu
cebat ad fidē ut semp me
mores essent qz nequaq
de suis ossib9 mandaret nisi
plena fide sperarent reditū
eoz. Deoīde quoniaqdem
ecce iam iusti cura gerebat
sepliri eoz Dicamq ad illos
qz nō propt ty. nā stiebat
qz dictū est terra et pleitu
do eius Neq igitur tātū
tēpus i egypto viuēs et i
philosophia uersat9 hoc

ignoraret cū etiā hīret illi
si vellet ad patriam ire pedes
z nō lugere nō inequitare
affici. sz etiā prēm ducere
reuocare. Quid ergo sibi vult
q̄ sua ossa inde reuocari debe
re cōsiderant? Dictū igit
ē quappt hoc actū ē. Dic mi
nam ipsius moysi ossa nōn
ī pegnisiacent. z aaron et
danuel z semei? Aplōz ossa
plurimoz nescimꝰ uel vbi
iacēt. Petri quidē z pauli
et iohannis z thome mani
festa sūt sepulchra. Aliōz
vero cū tāti sūt mīme cog
nitū est vbi sunt. Nihil igit
q̄ hac re lugeamꝰ neqz pu
sillanimiter feramꝰ vbicūz
cī sepeliamur dñi ē tra z
plēitudo eius sz qd oportz
fieri efficiat. Lugere ait et
deplorare z lamentari eos q̄
de hac vita discedūt ex pu
sillanimitate cōtingit.

Fide inquit moyses nat̄
absconditus est tribꝰ mesibꝰ
a pentibus suis. Cōtēpla
tus q̄ hoc pōt morte euadere
īpleri ī tra? Et multa q̄dē
effecta sūt pōt mortē ipsoz
hoc dictū ē. quia aliquos qui
dicūt pōt mortē implet̄ ista
tra illos q̄ nō sūt adepti vi
uētes illi hoc neqz pōt moz
tē se credebant adipisci. Et
nō dixit ioseph q̄ me vinc
te hanc tiā non dedit pri
meo nō amīculo quoꝝ
virtutē magnipēdebat. Nū
istos malignos dignos fructu
ibus est ut capiat q̄ illi non
sūt digni facti. Scripe: Nihil
hoc dixit. sz cūcta spauit z
transcendit. Atqz peruenit
abel. noe. abraham. ysaac
iacob joseph z oēs gloriosos et
admirabiles deide augmētū
facit cōsolatōi z exhortatōi
sue ad psonas ītimas depo
nēs oratū. Vt ī admirabiles
psone hec fortit patent mi
nū nihil est. et thezes clau
sitib nō ita grauē ē ut nōn
thezes fierēt hō est grauēs
Et īcipit a ventib mouēti
bus quales filios eoz. Propt
erea z precedēs. augmētū
facit quasi absorditatē z
mētes mulieres z vidnas e
numerās. Fide inquit raab
mētrix non perijt sil cū
ifidelib suscipiēs speculato
res ī pace. Et nō solū fidi
sz etiā ifidelitatis pōt vicis
situdies sicut ī persoā noe
Ite de patientib moysi nūcq
est dicere. Oēs quippe ifun
tulos mastlos iteremi pha
rao iussēat z nullꝰ effugit
hō pricz. Vn̄ q̄ ista spauerit
ut saluaret puerū? Ex
fide inquit. euasit? Videlt
elegātem īfantulū. z ipse
vultꝰ ad fidē eos attraxit
Sic iā ide ab initio ex ipsa tra
nabul mlta erat illi iusto
ifusa grā nō nā hoc opan
te. īsisty ē ei statī ut genitꝰ
ē. honestus appebat ī fatulꝰ

nō eāt despūb. Cuius ergo hoc opus? Nō nature sed ingratie dīne q̄ etiā barbarā illā mulierē egyptiā excitauit ut eū amaret ut sumēt et ciperet. Et tñ fides nō habuit ī ill' idoneū argumētū. Quid ergo et q̄tū eāt ut ex ipso vultu crederet. Sz vos īquit ex ipsis rebus credite q̄ mlta habetis fidei pignora. Vt ei cū gaudio rapinā recz vrāz sustipetis q̄ūq; talū passi estis fide actū est et patiā. Sz q̄m et isti crediderūt. deinde pusillanimes efficiebantur ostendit q̄ et fides illoz p mlta tēpora tendebat sicut ostigit ī abrahā q̄ibus videbātur sibi res ipē repugnare. Nō timuerunt p̄ceptū regis īquit q̄ illis quidē di ira acbatur hoc sp̄ē est et timor nudus et hoc quidē eāt. ipsis at hoc quid attulit? Deinde ill' familiare domesticū proferit exēplū magis at ab illo mag fide īquit moyses magnus effectus abnegauit dici filius filie pharaonis magis eligens affligi cū plo dei q̄ tpalē tyrē iocūditatē pcti. maiores diuitias existimās thesauro egyptioz īproperiū xpi. Respiciebat quippe ī remissionē Tanq; si diceret ad eos. Nullus vrm dimisit aula regalē amplā et claram et neq; thesauros neq; cū posset filius regis ee contemptsit sicut moyses fecit. Et q̄ nō simplicit dimisit sigfica uit dicens abnegauit. hoc e horruit dūsato est celo quippe apposito supflum eāt aulam admirari egyptia ci ignī Et vide q̄ mirabiliter illud posuit paulus. Nō dixit maiores diuitias existimauit thesauris egyptiis celū et ea q̄ tel' sūt. Sz quid dixit? Improperiū xpi. Pro xpo ei ipperiū sustinē melius iudicauit q̄ ? delicijs esse. Dic etiā horipz p se solū merces eāt eligēs magis affligi cū plo dei. Vos ei p vobisipsis patimī ille at pro alijs hoc elegit ? voluntario seipz piecit ītanta pericula cū ei liceāt et pie viuē et secularib; boīb pficuū q̄ tpalē hrē pcti iocūditatem Quid dixit nō affligi cū alijs hoc pctm putauit esse Di igitur ille nō alacriter affligi cū ceteris pctm esse iudicauit magnū. ergo bonū e afflictio ad quā ex fastigio regali seipz piecit. Hoc ei faciebat magna q̄dā pūdens Maiores īquit diuitias existimās thesauris egyptioz ipperiū xpi dūd e ipperiū xpi? Hoc e impperia talia sustinē qualia nūc nos q̄le xpūs etiam

sustinuit ipperiū. Et quō pro
xpō sustinuit moyses? Pet-
ē xpūs ēat. Sic ē ille ippe-
riū sustinebat sicut et nos.
Quid ät est īproperiū xpi?
Quia īspicimꝰ patrē nos
honoēs ipperiū sustinemus,
qz patimur mala cōtrariē
tes ad deū sic etiā ille īpro-
periū qđ audiebat nunqꝯ
iterīme me vis sicut hesi
egyptiū? Hō est ipperiū xpi
usqꝫ ī finē et nouissimū
spm̄ sic etiā pati mala sic
etiā ipē ippēa sustinebat
ꝫ audiebat. Si filius dei
es et si ab eis audiebat pro
quibꝰ crucifigebat ac cōtri-
bulibꝰ. Hor ē improperiū
xpi qđ quisqꝫ ab eis quibꝰ
prestitit sustinet ipperiū etē
ille qꝫ pro bñficio suo hec
patiebat. His cos excitauit
ostendens qz et xpōs eadem
passus ē ꝫ moyses duc ꝓsōc
clare et diuulgate. Proīde
xpi magis ē istud īproperi-
um qꝫ moysi qm̄ a qbus is
ta passꝰ est. Bz neqꝫ ille fid
guia emittebat neqꝫ passꝰ
est aliqđ sed ipperiū sustine
bat patienter cuncta ferebat
illis mouētibꝰ capita sua
Quia qꝰ his auditis poterat
fortasse desiderare etiā ipe re-
tbucoem dicit qz ꝫ xpōs et
moyses talia passi sūt. Pro
inde deicie īquit et ī missio
ad partē pti ptinēt ipperi-
um vero sustinere ad xpm
Quid ei vis? Improperiū
xpi aīe ī missionē ꝫ deicias
Hide ille īquit egyptiū nō
veritus adōsitatē regis īuisi-
bilē tāq̄ videns sustinuit.
Quō dicis qz nō timuit? Et
tñ scptūa hoc dicit qz videns
veritus ē. Propteāqꝫ fugā
statī īquisiuit ꝫ ī fugam
versus est et furatus scipz
de medio etiā pꝰ hec ī timo
re ēat. Intellige igit diligēt
ī hō dicto qđ dixit nō vitus
adōsitatē regis. Timētis
qppe ēat nō velle iterū ad
patrocinium nec regē aggre-
di sed qz tñ inuisibilē ē iterū aīmi
ēat deo se cōmittētis Non
dixit ei qz queūt me et scru-
tatur non igitur me eisdē
ipsis cōmittam. Proīde et
qz ꝫ fugā vsus ē fidei fuit.
Quid ergo? Nō pmāsit
īquit ne se ꝫ aptū pripitaret
pclim. qz hoc tēptantis ēet
ipsius ī media pcla ꝫ dicē
videā si liberat me deus.
Hoc etiā xpō dixit dyabolꝰ
mitte te deorsum. Intuēs
qz hoc dyabolicū ē iut supua
cue ac supflue se quisqꝫ ī
pclm iactet tentāte deū si
saluet. Etē ē ibi illic ad
regimē eoz nō poterat ita
ingrate affectis illꝰ qbꝰ tāta
prestiterat. Stultū itaqꝫ e
rat et insensatū pmanere
illic. Hec ät oīa frā fuit qz
inuisibilē veluti vidēs sic sus-
tinebat. moxale Si igitur

Videmus mẽte sẽp deũ si sp
ī recordatõe eius cõuertim⁹
mentẽ nr̃am oĩa nob facili
a parebũt, oĩa portabilia
oĩa leuit⁹ sustinebim⁹ oĩb⁹
supioꝛeb efficim⁹. Si ei ⁊ssp
delectũ videt magis at recor
dat illius eligit aĩam suã ⁊
mẽte silis efficitur ut oĩa
facile tolẽt delitiarũ ex me
moꝛia illius. Cui ei ī mẽte
habuerit eũ q nob diligẽ vẽ
dignatus ẽ ⁊ recordat⁹ fuerit
eius qñ potit aliquã sentire
tristitiam a aliquid tribile
et pculosũ timẽ qñ pusilla
nimitate afficiat. Nũq sz
oĩa quippe nob difficilia vi
dentur qꝛ dei mẽoꝛiã nõ
habem⁹ sicut opꝛ hr̃e qꝛ
nõ eũ semp ī mẽte portam
us nr̃am. Juste nob ⁊ippe
dixerit oblitus es mei obli
uiscar⁹ et ego tui. Et du
plẽ efficitur malũ qꝛ et nos
eius obliuiscimur ⁊ ille nr̃i
Cuiꝰ quippe hec duo colligatu
sũt, ex iuctẽ nanq sũt, ⁊ñ
num quippe optatu⁹ memo
ria dei id est tum nr̃i dei
recordat magnũ at etiã
ut nos eius habeam⁹ me
moriã. Hoc quippe facit
eligẽ bõ illud at ī petrã
⁊ ad effectũ pducẽ ꝓpꝛea dix
ꝓpheta Recordabor tui de
tra iordanis et hermonij
monte modico. Hoc dixit
pp̃l⁹ ī babilonia constitut⁹
At si nõ in medio hostium
cõsidem⁹ veritũ it⁹ inimicos
sum⁹. Huy qdẽ tp̃ captiuu se
debãt. aly at nec⁹ sentiebãt
captiuitatẽ sicut daniel sicut
tres pueri qui ī captiuitate
constituti ab ipo ẽge qui eos cap
tiuos habebat clariores eẽãt
esse. In ipa illa puricia capti
uos qui captiuauerũt adora
uit. Videos quãtũ est. ⁊n
ipa captiuitate cõstitutos
curabat ut dnos ita utputa
tres illũ magis ꝙ illos esse
captiuũ. Nepe mirabile erat
ꝙ ligans ⁊ sumens ut cap
tiuos et tñs ī sua pstãte oĩb⁹
videntib⁹ nõ erubuit eos ado
rare ⁊ agnũ īmolare. Inuenit
quia tres vera tres vr̃e ille sũt
que ad deũ ptinet. tres vere
humane vmbra sũt. Ignora
bat ergo ꝙ sibi duos addu
cebat et quos adoraturus
erat. Misit eos ⁊ippe ī tami
nũ sed sicut sopnũ hoc ill⁹
erat. Timeam⁹ itaq dilẽ
simi deũ, timeam⁹ at si etiã
ī captiuitate simus oĩb⁹ enim⁹
clariores. Timor assit dei
⁊ nihil erit triste. Tam et si
pauptatẽ dicab, tam et si
egritudinẽ, tã ⁊ si captiuita
tem et si quid aliud tristiũ
nõ solũ grauia nõ erũt sz
ymmo magis adiumẽta
nobis erũt ī adiũctis. Capti
uus erãt isti et adorauit eos
tres. Tabernaculoꝝ factor
erat paulus et sacrifica
bant illi sicuti deo. ⁊n hoc

loco questio oriri cepit a
postolis sacrificia phibuerit
et vestimēta sua addixerit
eis dispositio hoc motiue
suo et cū fletu clamabant
dicētes Viue quid hoc fructus
Cili et nob hoīb passibiles
sum⁹ Daniel tale fecit aīa
cī et ipse nō minorē abstis
offerebat deo gl'am ex mīs
causis maīfestū maxīe et
qđ clamabat adeo certū ē.
Nō cī sibi assumētē hōrem
dei pmittēt saltē viuē nō
dicā etiā prosparī Demō
strāe secūdum est qz cum
mīta fiducia dicebat Quis
nō īsapiā mea īuelatū
est mihi misterīū istud.
Et iterū ī lacu cāt ppt et
qz cibū attulit ei pphetā
dixit Recordat⁹ t mei đ⁹
Ita cāt īnūlis corde et cōtr⁹
cta deū. In lacu cū ppt dñm
et dignū se iudicabat ut
recordarē eiusq vel ut exa
diretur ab eo Nob decem
milia stadiorū cū pīsīpcōe
mittim⁹ t ōib⁹ stelestiocēs
crantes nisi ī prima o
catōe cranditi fuerimus
discedim⁹ Reuera mīs
terest īter illos et nos t
quātū īt celū et tlam et
si quid āplius Quid dicīb cū
tantis mītrīb. Postq factū
est illud ī lacu miraculum
sic scipz hūlē existimabat.
Ita ē inquit quantacūq
opatī fuerim⁹ īutiles sum⁹. Sic ille accedēs euan
gelicum pceptū t nihil scipz
cē iudicabat Recordat⁹ ē iqt
mei đ⁹ oro eius q̄ta hu
militate plena ē Et iterū
tlēs puer sic dicebat Per
cauim⁹ īiquitatē fecimus
t vbiq humilitatē suā demō
strant Cū habēt daniel de
cem milia octasiocēs quib⁹
ī supbiā eigētur scz strebat
qm ipē causē p qb⁹ [illegible]
posset extolli propter illi
crāt qz nō extollebat et qz
nō cōtēpebat thesaurū suū
Apud cī oēs hoīb⁹ t ī toto
mūdo nōabat qz iactā
nit scipz ī facie. vex ī mo
lauit t deum illū cē puta
bat qui vbiq tiraz sicut
deus hōrabatur oēm cī t
tā ipē obtinebat et maīfes
tū ē hoc ex hiemia Sōplicās
īqut tā sicut vestimētū
Et iterū Ego dedi cā nabu
godonosor huo meo. Ex hīb
que ōib⁹ scribebat hor app
bat et qz nō ibi solū ubi erat
admirabil' habebat scz vbiq
ad tunc āplius existimabat
Sic cī pīntem videbāt cū ce
tere gentes ī tantū ut etiā
plurāb afitentur gr̄iā hui
tutē. Et qđ magis mireīb
etiā ī sapiā admirabil' erat.
Sapiōr ne eb īquit danie
le. Et p⁹ hī oīa tū admod
cāt hūl' Decies mulcs pte
rea mortificat⁹ ē Quid ergo
cū ita hūl' erat nō phibuit

se adorari a vere ne īmolarēt.
Hoc nō dico, sufficit ei ni questi
onē ꝓposuisse etiā vo ꝓmitto ut
vel sic exciter mēte vrām. Illud
moneo ut oīa ꝓ timore dei
sustipiatis. Exēpla ꝙppe habe
mus talia qz vo venerā etiā
i hac vita adipiscam bona
si de futuris gmane et integre
curā gesserimus. Qz̄a vo hoc
nō superbia vel arrogātia fe
cit manifestū ē ex eo qđ dixit
dona tua tē sint. Et rēi etiā h
alia quo ē quo ꝑmoē pelles
opib9 suscepit illū horē et īdu
tus torque ē. Et theodes qđē
audiēs vocē dei 7 nō hoīs qz
nō dabat gl'am deo accepit
et effusa sūt viscera ei9. Iste
at hōrē deo exhibuit nō ꝓbo
tū sed etiā effectū. Necessariū
ē dicē cur ita dēt. Illic qđē
ad ydolatrām maiorē hoies
decidebāt: h nequaq̄. Quid
hoc? Ut ei iste putaret talis
ille ut nō putaretur ad deū
dirigebatur. Ꝙptēa ei ante
dens hoc dixit mihi at nō
t sapia mea ē ꝓclamatū. Deide
neq̄ apparet alicubi qz susce
pit illas īmolacōes. Dixit
ei qz oporteret īmolare sed nō
est manifestū verū etiā opus
cōsentiū ē sit. Illuc at adu
cūt thaurōs ut īmolarēt et
vocabāt ei qđē ioue. illū at
martē. Torque ita susce
pit ut manifestū se faceret. īmo
lacōem at cui nō repulit.
Et rēi illic nō fecerāt sz cona
ti sūt 7 ꝓhibuerūt apli. Qđē
etiā hic oportebat celeriter
7 cōfestim ꝓhibē. Ite illic ꝓpl'e
multus seruiebat hic at solus
rex adorabat. Cui ergo ei
nō īuocabat? In ꝓcedētib9
dixit qz nō sicut deo īmo
labat ad cuiscē dēt̄ dei
sed ꝓpt magnū nūacl'm et h
ꝓpt deū. Edictū ꝙppe po
suerat ut nō minuerētur hōr
dei illic at nō sic sz ipos pu
tabāt ee deos ꝓpt hor ꝓhi
bētur. Hic at postq̄ adora
uit tūc hor ferit neq̄ sicut
deū adorauit sz sicut hoies
sapiētē. Clarum nō est
qz īmolauit. Si at īmo
lauit nō suscipiēte daniele
quid videtur. Quid qz ei
balthasar notauit noīe di
sui. Ita nihil magnū existi
mabat deos suos qui etiā
captiuū sic vocabat q cūc
tos iusserat imaginē adorare
varīā 7 m'tipharīā. sz etiā
draconē colebāt. Ab ill' at
qui erāt i listra m'tū erāt
stultiores babilony. idcō nō
posset statū ꝓuocē i h Etiā
m'ta alia i hac qđē dici
pōt ītez h modo sufficiūt
Si igit volum9 adipisci
bona, q ad deū ptinēt qza
mus. Dicit ei qui ea q sūt
huius sēc̄li qzūt ab istis 7 ab
ill' excidūt sic q q dei sūt
ꝓponūt. vtraq̄ adipiscūtur
sz̄o ita q̄ ista qzam9 sz illa
bona que ꝓmissa sūt. pa

1 ad

pere mereamur ꝰ xpō ihesu
dñō nr̄o cū quo pr̄i vna cum
spū sc̄o ylla ip̄ium hor ꝰ scla
scloꝝ. Amen. Omelia xxvij

Hoc celebraut pascha
et sāguinis effusio
nem nequi vastauit
ꝑmtā tangēt eos. sfide trā
sierūt mare rubrū tāq̄ per
aridam tram. qd expti egyp
ti denorati sūt. sfide mu
ihericho corruerūt circuitu di
bus septē. sfide rahab mēt
nō perijt cū ifidelib⁹ exci
ens explozatozes cū pace.
Primo isdem aplus paulus
int ipsa que logtur solet
argumentā ꝙ densus ē in
sententijs. Tal quippe est
spūssci gra nō habūdācia
verboꝝ pauctas ꝛtinet sen
tentias sed ī brevitate ver
borū magnū tyz et plurimū
ītellam. Intuē igitur quō sb
occasiōe hortatoīb etiā de
fide disputans typ eos typi cō
memorat et tanti mistery
ty habemus vītatē. sfide īqt
celebraut pascha et effusioēz
sāguis ne qui vastauit pri
micā tangēt eos. Effusio
sāguis agni sacficabat in
domo ꝙ ī sāguine pungeba
tur postes et hō erat salus a
ꝑdicōe egyptia. Ci igitur
sanguis agni ī medio egyp
ciozum ꝙ in tāta denastacōe
illesos ꝺuabat indeos mlto
ap̄lus saluabit nos nō pos
tes ꝫ aīas nr̄as xp̄i sāgu
ne pungentes. Etēi etiam
nūc qui denastat ī pfunda
hac nocte tant sed īdumē
armis hoc ē illo sacfitio. Ep̄
sionē sangnis punctionē
appellat. Ex egypto ēi edux
nos deus. hoc est ex tēbris
ꝙ ydolatria. Cruānis quod
fiebat nihil esset sed qd il
lud ꝑficiebatur magnum
erat. Ard ēi fiebat sangnis
erat effusio. qd ꝑficiebat
salus et ꝛclusio ꝙ phibicio
ꝑdicōib. Timuit illū sanḡ
nem āgelus. sciebat ēi ty
erat typus. diriguit ꝙ morte
dnicam ītelligens. propte
rea nō tetigit postes. Dixit
moyses qz vngite ꝙ vnxerūt.
ꝙ ofisi sūt. Vos ipsius agni
hnītes sāguinē nr̄ū cōfiditis.
sfide trāsierūt mare rubrū
sicut ꝑ aridā tram. Interī
ꝑ ꝑphin ꝑfectū cōparat ple
bi vnius legis ne dicant qz
nō possumꝰ sequi dū isti po
tuerūt. sfide inquit trāsie
rūt mare rubrū tāq̄ aridā
tram. qd expti egyptij de
norati sūt. In hoc loco ad
ꝛtorzdatōem eos adducit
passionū quas ī egypto
passi sūt. Cruō. Cruia fide
sperabāt mare trāsire ꝑpt
hoc orabant magis moyses
erat qui orabat. Cōtēplatis
qz vbiq̄ fides rationacōes
humanas excredit. ꝙ īfirmi
tatē atq̄ humilitatē hoīm
erupat. Intueīb qz simul

ut credebant etiã supplicia
declinabãt nũc quidẽ in
sãguine postiũ. nũc ĩ rubro
mari. Ex hoc manifestabat
aquã esse qz illi venẽtes
absorpti sunt. Ex hoc appa
rebat non esse fantasiã. sed
sicut ĩ leonib9 illi qui ab eis
devorati sũt ostendebãt ve
ritatem rerũ. ita sicut ĩ rami
no qui ĩcensi sũt sic etiã
nũc ĩspicib9 easdẽ res alys
quidem ad salutẽ et gr̃az
alys ãt ad pdicõem valuis
se. In tantum ẽ fides mag
num bonũ quoniã etiam
qñ ad desparõem aliquam
venerim9. tũc q̃ liberam̃
ac si usq; ad ipsam mortẽ
veniam9 ac si de nob ab
oĩb9 desperetur. Quę nã
iã spes ẽãt. Hinc egyptij. ĩ
de maẽ ipsi ĩerunt. Aut ei
ĩ mari erant periturꝰ si vel
lent fugẽ. aut ĩ manus e
gyptiacas ĩciderẽt. Verũ
tamen ex maiori desparõe
eos liberauit. Idipm maẽ
istis ẽ subtractũ sicut tua.
Hoc ãt demeruit sicut maẽ
Illic oblitũ nature est: hic ãt
etiã armatũ est adiutũ eos.
Fide ĩquit ihesu credidit ĉtri
bus muris eius per septẽ di
es. Hõ ei turbarũ sonitꝰ mu
rorũ saxa deiecit ac si q̃ de
cẽ milia ãnos quib tubis ĩso
net. sed fides oĩa valet. Intu
eris vbiq; neq; cõsequẽtia
ulla virtutũ neq; nature lege
oĩa pmutaũ sed propt̃ spem
cũcta fiẽt. Proinde et hic ppt̃
spẽ cũcta fierũt. Qz m ei
surrexit atq; decessit dicebat qz
oportet credẽ ex spe futuris
istis p̃monẽ mouit ostẽdẽs
qz non nũc sed ex titio oĩa
miracla p fidẽ ĩpetrata sũt
et pfecta. Fide ĩquit raab
meretr̃ non perijt vna cũ
fidelib9 suscipiens specula
tores ĩ pace. Proinde ad
modũ turpe est si mẽtre
fideliores existissent. Illa
hoĩes audiuit nũciantes z
cõfestim credidit nã etiam
effugib cõsecut9 est. Oĩb9 q̃pe
perditis sola salvata est.
Non dixit ad seipsã qz cũ
pluribus ego. Non dixit. nũ
ego ipa prudentior esse pos
sum sapientib9 viris qui nõ
credũt et ego credã? Nihil
tale dixit. sed credidit dis
dictis eoꝝ q̃ possent illa cõ
tingere. Et quid ad hec
dico ĩquit? Deficiet ei me
tẽpus enarrãtem iã nũc
oĩa. Qz finẽ faciẽs ĩ mẽtẽ
et ad vetundiam eos excitaꝝ
qualitate psone iã nõ dila
tat hystoriã cõmeoratoꝝ
ne videatur sermonẽ ptela
re. Tamẽ nõ ea explanat
sed pretulit sapienter valde
vtilitatẽq; faciens et tẽpus fu
giens densitatẽ sentẽtiaꝝ
auferẽs neq; oĩno tacuit
neq; dicens molestus essẽ
ẽ vtilitatẽq; ei fecit. Cũ ei q̃sq;

fortit' decertat. si v̄ctam nō
pseueret et defatigat auditōz
Cui ei iā credēti lōgitudine
mōnib⁹ molestus esse volue
rit opinionē ambitiōis īcur
rit. Oportet ei intelligēti pspi
cere et coaptū. Et quid
adhuc īquit dico? Deficiet
me tēp⁹ enarrātem de gedē
on barach et sāpson. 7 iepte
dauid 7 samuel et ꝓphetis.
In hoc loco culpauit paulū
quidā qm̄ dē barach 7 sāp
son et iepte īter illos ostituit
Quid dicis? Mētricē ponēs
istos nō xponat? Nec m̄ nūc
dicas vitam aliā eoz. sed si
nō crediderūt et si nō claru
erūt i fide. Et ꝓphetis īquit
Cui p fidē expugnauer
rūt regna. Intuentis nō vite
eoz hic testificat' sp claru fue
rit neq; ei hoc q̄rebat' sed de
fide ēat ūba. Dic ei m̄ si nō
cūcta ipetrauerit. Q̄ fidem
īquit expugnauerunt ignā
Gedeon q̄pe etiā iustificam
opatus est. Quidā īquit
eoz Cui sūt isti quos dicit?
Nam ei dicit in hoc loco
quā habuit dauid: de eo ei
hoc dicē arbitrōr. Adepti sūt
ꝓmissiōes. Quales istas de
quib⁹ dicebat? Cra semen
eius sup solū eius. Obtu
rauerunt oza leonū. extīxe
rūt vtutē ignis. effugaue
rūt oza gladioz. Cotēplāe
quō i ipsa morte erāt da
niel cumdati a leonibus
tres pueri i camino deābulā
tes īsuabelite abrahā ysaac
7 iacob i varijs tētacōibus
et neq; sic despauerūt. Hoc
est fideꝫ ut cū vēs i cōtra
riū creūt tūc credam⁹ q̄
nihil cōtrariū factū est. sed
cūcta cōsequētia et ordina
ta venerunt. Effugauerūt
oza gladioz de q̄b⁹ pueris eū
iterū puto dicē. Conualue
rūt iterū ex infirmitate. Tēp⁹
postea uersi sūt ex babiloīa
significat. Ex infirmitate ei
hoc ee puto id ē ex captiuita
te qui iā in despatōe erant
iudaice vēs qui iā a mortuis
nihil distabant. Cruis ei nō
despabat de bālonijs eos pos
se reuti? Et nō dico ruerti
solū sed etiā fortiores effici.

Castra vterūt exteroz.
Ez nob⁹ nihil tale cōtigit in
quit ez hec forme sūt futuroz

Acceperūt mulieres de r
surrectione mortuos suos
Ea q̄ ex ꝓphetis pueneūt
dicit. Heliseū et helyā sīl
ter quos mortuos suscitabāt

Aly vo īquit distenti sūt
nō suscipientes r deprōem ut
meliorē r surrectionē adipis
cant. Ez nō adepti sum⁹ r
surrectionē Sz possum⁹ ostē
dē illos īquit exīsos. 7 non
recepisse ideprōem. ut meli
orē r surrectionē adipiscāt
Nā cur dic m̄ i pūti vita no
lebāt vtē? Nōne q̄ melio
rē expectabāt ut cū aliis

suscitauerẽt ipsi etiã nõ desideraret. Clarũ est ergo qz ut meliorẽ ĩsurrectiõem adipiscẽtur. nõ ei talẽ ĩsurrectionẽ acceperũt filij illarũ mulierũ. In hoc videt̃ mihi qz iohãnẽ significat et Jacobũ. Dissentio q̃ppe dicẽte decollacio. Nã possent viuẽ solũ nõ vidarguẽ et elegerunt magis moi cũ ipsi alios suscitauẽt ut meliorẽ ĩsurrectionẽ adipiscẽnt. Aly aũt ludibria et vbẽa expti sũt ĩsup et vincla ⁊ carcẽs. Istis factũ finẽ qz maxĩe istis familiaꝛ silitudiẽ ĩnigebãtur et maxĩe illis ista afferebãt cõsolacõem. Cũ ei quib in eadẽ cã vel ĩ eadẽ passione a tristicia detinet̃ solaciũ exsilitudiẽ cõpatiẽtis accipit. Alioquin ac si põrẽ aliquã passionẽ dicẽs si nõ ex eadẽ cã orta sit nihil pdest. Propterea ĩ hoc ꝑmonẽ suum cõdudit vincula nõinans et carcẽs. Et vbẽa ⁊ lapidacõẽs. stephanũ significãs ⁊ zachariã. ꝓpterea aduẽrit. In occisiõe gladij mortui sũt. Quid dicis? Aly q̃dẽ effugerũt ora gladioꝝ. Aly vo ĩ occisione gladij mortui sũt. Crd ẽ hoc? Quid hoꝝ laudas. q̃d admiraris? Hoc an illud? Ita ĩquit hoc nob q̃dẽ ꝑmanũ est illud laudabile qz et cũta ipsa morte ꝑualuit fides typus futuroꝝ. Duo q̃ppe sũt miracla fidei q̃a et ĩpat nãg na et nihil se putat pati. Et nõ potestis dicẽ ĩquit qz pecatores q̃dem erãt et ĩmi. Qi ei ex alia ꝑte totũ mũdũ cõparẽs illos ĩuenio vtutib põdere melioꝛes et trutinã aliaꝝ hẽtes et honorabiliores valde extantes. Quid igitur possent hic ĩcipe? In hoc loco exercitat eoꝝ mẽtẽ ut nõ adheꝛeãt ꝑsentib sed supiora sapiãt ⁊ eminẽciora oĩbus q̃ sũt ĩ hac vita sicdẽ õnib mũdi nõ ẽ dignus ĩ eoꝝ cõparacõe. Quid igitur vis ĩ hac vita ĩcipe? Inuria q̃ppe ẽ si ĩ hac vita mercedem ĩcipias. Non itaq se culaia sapiamus neq ĩ hac vita q̃ram⁹ ĩcip̃ocinacõem neq ĩ tantũ simus pigri. Qi ei totus mũdus nõ ẽ dignus eis cum parte aliqua q̃ris? Et mito aĩci q̃ppe sũt dei Mũdũ aũt ĩ hoc loco a multitudine hoĩm dixit aut ipsã creaturam. a vtutiq solet ei septa vtiaq mũdũ appellare. Qi cũcta creatura ĩquit cũ oĩb hoĩbus cõstituatur nũq ĩ cõparacõe hanc digna erat. Et mito sicut ei decẽ milia palearũ vel feni ĩ cõparacõe decẽ margaritarũ digna nõ essent sic neq illi. Melior ĩquit vnus faciens voluntatẽ dei q decem milia ĩiqui. Decẽ milia ei nõ pluimos dixit sed multitudinẽ ĩfinitam. Intellige

ergo q̄tus ē iustus. ¶ Dixit ies9 / naue stet sol cōtra gabaon / 7 luna cōtra vallē helon 7 / factū est. ¶ Veniat igit toty / mūdo magis at aut duo / a tres a quatuor vl decem / vl vigiti dicāt et faciāt hoc / sed nō facient. ¶ Amicus vō / dei creaturis amicis sui im / pēabat magis at aiam / suā postulant et obedient / sui et illo q̄ erat de supiorib9 / ipabat. ¶ Intuēs q̄ hec ad / hutute facta sūt cursum / dispositū patientia. ¶ Hoc / etiā ab illo ope movsi maio9 / est. ¶ Quid ita? ¶ Non ei eqle / ē mai ipare et eis q̄ i celo / sūt. ¶ Magnū quippe ē illud / 7 valde magnū verūptū / nihil silē. ¶ Quid ita? ¶ Forma / erat ihesu illud nomē idcto / hoc igitur hoc factū ē etiā / propt illud vocabulū tenue / vita ē creatūa. ¶ Quid ergo? / Aliter aliquis nō est vocat9 / ihesus ptter ille? ¶ Qz iste ad / hoc vocatus ē i typo etei / anses dicebat. ¶ Propterea / mutatū est nomē eius. pre / nūciatio quippe erat et pro / phecia. ¶ Quippe itrodurit / tplm sua i repromissionē / sicut ihesus i celū nō lex sic / nec moyses sz forīs pmā / sit. Non valet lex itrodurē / sed grā. ¶ Intuēs formas ia / inde abūtio desiptas. ¶ Impe / rauit creatūe ut ita dicā / ipi capiti deorsū stās ut qui / videns i hoīs habitu ihesū / cadē ipā dictētem nō tur be / tur nec miretur. ¶ Ipē etiā / morsē viuēte supauit bel / la. sic etiā lege viuēte ip / se cūcta dispēsat. sz nō ma / nifeste datū. ¶ Videamus / q̄ta vtus ē stōz qui in / hac vita tanta opant. / si hic tāta fecit que et / angli quid ia illic q̄tam / habebūt claritatē. ¶ Arbitror / q̄ vnus q̄sq; nr̄m vellet ee / tal' ut posset ipare soli 7 / lune. ¶ In hoc qui dicūt spe / rā ee telum quid dicūt? / ¶ Quare ei nō dixit stet sol / sz addidit stet sol cōtra / gabaon et luna cōtra / vallē helon. hoc est maio / rē diē opantem? ¶ Hoc etc / i ezechia dtigit. ipedaut / ei hoc illo mūabilius ut cō / trariā viā pget q̄ nōdū / suū cursū pegerat. ¶ Mora / le. ¶ Quib maiora adi / piscimur si voluerim9. ¶ Qua / re nāq; xp̄us nob̄ pmisit / nō solem statuere. nō lu / nam. nō repedare sed sūb / sz veniem9 ad eū iquit et / ego et pr̄ 7 māsionē ap̄d / eū faciem9. ¶ Quid m̄ op9 ē / sole et luna 7 istis mūdi9? / Ipō dnō cūctor4 apud me / habitāte et pmanēte quid / m̄ op9 est cetēris? ¶ Ipē eit / m̄ sol. ipē lunē. ¶ Dic m̄ q̄d / velles mīgr posse mouē a / liquid eor4 q̄ in celo fixa

sūt et trāsmutāt de loco
ad locū an ipm ingē sic tibi
familiarē efficē ut ipetra
ret ab eo apud te eū cōma
nere. Nlto aplius arbi
tror q istud eligeb q illud
Quid mirū ē inquit si ea q
ipetrat hic ipetrat etiam
xpūs. Sed xpūs inquit nō
rogat prēm sed ex actōitate
ppria facit. Vñ dicis pro
inde cōfitere pmū hoc & dic
qm nō rogat prēm. sed ex
actōitate ppria facit et tūc
itrogabo. Qrō igit defen
sionis et dispēsatōis idicū
est nō ei iferior esset xpūs
ihesu nauc sed ut nos docet
Sicut magistrū audiēs bal
butiētē & singulas litteas
dicētem nō ei dicis ignora
re et cū itrogat vbi sit illa
vl illa littera, sic & q nō igno
rans iterrogat. sz discipulū
volēs istruē. sic et deus non
tñs opus orōe orabat. sed vo
lens tñs istituē ut assidu
sis ad orōem ut sine itermis
sione ut sobē ut cū multa
vigilantia oremus. Vigilare
at nō hoc dico ut surgat
sed etiā deīde sobrū esse in
orōib. Vigilans qppe vocat
qui tal est. Nā pt qsq et
noctib orās dormīe. et di
ebus orans vigilare. qm fu
erit aīa itenta qm itendit
cui loquitur ad quē illi fmo
ē qm in mētem pūs timor
est et tremor cū ipē nō acce
dit oscitās et strabēs seipsū.
Magna auma sūt orō si cū
integra mēte fiat. Et ut ag
nosceb eius vtutē etiā ipru
dētiā & iūstitiē et tepiditatē
et supinitatē vītat frequēs
orō. Audistis inquit quid dixe
rit iudex iūstitiē. Vz etiam
pigriam superauit et q non
posset aīcia pmereri. hoc
pmeruit assidua orō. Et si
nō ppt aīcia inquit dabit il
li ve rūptn ppt molestiā eius
exurget et dabit illi. Sed etī
am idigna facit orō cōtinua
Nō inquit ē bonū accipe panē
filioz et dare canibus. Etiā
dñe inquit nā et catelli co
medūt de mēsis dnoz suoz
Instemus igitur orōi. Magna
auma sūt orō si sine cōten
tione fuerit. si sine vana gla
si cū aīo sincero. Ipā bella
deuīcit & vītit i fugā. ipā gē
tē integrā & idignū būficiū p
meruit facit. Audiui inquit
gemitū eoz & destendi libe
rāte eos. Ipsa medicamētū
est salutare & phibitio pec
catoz et medicina delicto
rū. Cū hac vidua desolata
pmanebit. Si cū humilitate
oremus. si pectus tudam
sicut publicanus ille. si loqm
que ille loqbat. si dicamus
propitius esto dñe ni pecca
tori oīa adipiscimur. At si
cū nō sum publicani verū
alia plura habem ab illo ni
minora peccata Nec mihi

dicab qz pno aliquo pec
cauit. Eandē cū natura hec
reb hz. Sicut eī subito ho
micida dicitur q̄ sine pue
rū sine virū occidat sic et
auarū et q̄ plūa 7 qui pua
diripuit. Tenere malum
i corde nō est pua sed etiā
grande pctm. Ar eī tenet
inquit malū in corde nō
vitabit mortē. 7 qui irascit
frī suo sn̄ cā reus erit iudi
cio. 7 q̄ dixit frem suū fatu
um 7 stultū reus erit gehē
ne ignib. Nob at hec ma
la mittim? et decē milia
alia 7 ptinpamur ex tre
mendis et tribulib? sacmē
tis 7 iuidem? 7 detrahim?
quidā sup hoc mōstrum
etiam sepius debrā? Hoz
vnūqdq 7 ipz p se solū ad
excludendū de regno. Cū
at i vnū coacervata fuerit
q̄ solame habebim? ? Vlt
ta nobis opus ē pnia fidē
dignissimi. multa ozōe. multa
pseuerātia ut possim? adi
pisci bō q̄ promissa sūt. Dica
mus ergo 7 nos. Ihūs esto
m̄ pctōi. Magis at non
dicam? tm̄ sz etiā sic sapia
m? ut si nos alter sic appel
lat nō idignemur. Audie
bat eī ille qz nō sic sicut hic
publicanus 7 nō est iustificat?
sz magis oppcto? e. Susceptū
imperiū. 7 cauit ipio.
Dixit ille vulnus. 7 quesiuit
ille vulneib remediū. Dica
mus iterū Ihūs esto mihi
pctōi. Verūptī ac si alig
dicat nō irascamur. Si ei
nosipi nobis dicamus sz plu
rima ab alis adiectis iēqui
miter feramus nō ēt hoc
humilitas neq confessio. Ostē
tacio q̄pe ē vocāe seipz pec
catore, humilitatis quippe o
pinionē volumus acquirē
apud alios i admiracōe et
laudē ei volum?. Nā si e
cōtrario dicam? nosipsos
iustos cōtēpnimus. Quoide
etiā hoc ipt gl̄iam faciem?
Quid at ē humilitas? Vt
cū ab alio ipperiū audim?
tolerem? et agnoscamus
pctm nrm̄ 7 patiēt feram?
accusatorem. Et neq hoc
ad hanc humilitatis est sed
īgenuitatis. Nunc at nosmet
ipsos q̄dē dicimus pctōes
idignos. et cetā plūa. Si vo
alius q̄sq̄ nob vnū horū i
pīgat seruim?. exaspam?.
Intueāb qz nō istud cōfessio
est neq īgenuitas? Diris
ti temetipsū ē talē non
dedigneāb etiā cū ab alio a
dib 7 cū idignieāb. sic eī t
peta leuigabūt. Cū aliqn
ipperat sibimetipb q̄dē on̄
iponūt. sz te ad phīam itro
mittūt. Audite quid dixit
btūs dauid cū ei malediceret
semei. Dime illū inquit dnūs
precepit q̄tinus agnoscat hu
militatem meā. et reddet bo
at m̄ dnūs bō p maledictiōe

hac huius dei dici. Tu aĩ de tripõ dieb⁹ ministratem malorũ ab alys si nõ etiã laudeb⁹ magnoz iustorũ audias q̃ aspanis. Intueis q̃m laudeb⁹ q̃mus ĩ ibus nõ laudandis. Ptẽ laudes cupiditate aliaꝝ laudiũ ve pellim⁹ ut maiores iterũ mereamur ut magis ad miacõe simus. Proide ne quaq̃ desidio laudiũ appeta mus humilitatẽ ut laudeb⁹ nr̃e aplicẽtur. Oz nos oĩa ppt̃ gl̃am facim⁹ nihil ppt̃ vitatẽ. Propt̃ea cũcta va cua sũt cũcta fenea. Idcirco obsecro ut vel nũc recidam⁹ a nob⁹ mis̃em malorꝝ om̃ hoc ẽ vanã gl̃am et viula mus secũdũ qd̃ deo placet ut valeam⁹ futã bona adi pisci ĩ xp̃o ihũ dn̄o nr̃o cui q̃ ppt̃ gl̃a vna cũ sc̃o et bono eius spũ nũc et sp̃ z ĩ scl̃a scl̃orũ amẽ. Omelia xxviij

Circuierũt ĩ melotis in pellibus caprinis egẽtes t̃bulati afflicti quib⁹ nõ ẽat dign⁹ mũdus iste. ĩ solitudinibus errãtes. z ĩ mõtib⁹. et ĩ speluncis. et ĩ cauernis terre. Ppter quidẽ maxime aĩ cũ stoꝝ ĩcogito rectitudiẽs et vtutes opm. tũc m̃ occurrit despacio mei qr̃ neq̃ vel ĩ sõpnis expimẽtum accipim⁹ boz q̃ illi p totũ tẽpus vite sue gerebant viri q̃ non p̃ peccãs lucebãt sed semp ad rectitudinẽ ꝓficiẽtes etiam sp̃ t̃bulabãtur. Intelligẽ in quippe helya ad quẽ hmo nõ hodie puenit ipsũ q̃ppe ĩ hoc loco nõiat z ĩpo designat exẽpla qd̃ ẽat familiare istoz z ꝓpriũ. Et cũ diuisset ea q̃ ĩa aplos gesta sũt qr̃ ĩ occisiõe gladij mortuus sit lapidati sũt. t̃cuit ait ad heliam q̃ eadẽ passus ẽ. sortass ei necdũ de aplis tãtã opinionẽ habebãt mũto ex illo qr̃ assũptus ẽ hmonẽ fuit. quia maxime ẽat ĩ ãmiracõem. Ex eo ergo afferre hortacõem z cõsolacõem nituit. Circuierũt ĩ melotis ĩ caprinis pellib⁹ egẽtes. t̃bulati afflicti quib⁹ dign⁹ nõ ẽat mũdus iste. Neq̃ vestimẽtũ habebãt ĩquit sz ẽat eis nuncias t̃bulacõis. nõ ciuitatẽ nõ domũ nõ ꝛceptaclm qd̃ etiã xp̃us dicebat qm̃ filius hoĩs nõ hz ubi caput reclinet. Quid dico? Receptaclm nõ habebant nec strãe pmittebãtur neq̃ ei vl̃ p ipsas solitudies cũ veniebant ociosi erant. Nõ ei dixit. In solitudinib⁹ sedebãt. sed etiã ibi fugiebãt z ide exagitabãt. nõ ex mũdo tãtũ sed etiã ex ĩhabitãtib⁹ locis que ibi facta sũt. Si nos culpãt ppt̃ xp̃z. helia pro ĩ quo potuerũt cl̃pare? Exagitabant illũ z iseqbãt

ꝛ cū fame pugnare cogebāt. ¶ Quō etiā ipi tūc patiebāt. ¶ Deuenerūt īquit fr̄es mittē eis q̄ tribulabātur discipul' secūdū p̄ facultatē vnusq̄sq; habebat definiuit vnusq̄sq; eoꝝ mūstre viū mittē habitantib9 in iudea fīnibus qđ etiā ad ipōs ptinebat. ¶ Afflicti īquit et mala patientes ī itineribꝰ ꝛ pdīb9. ¶ Quid dixit? ¶ Circuiere vūt. ¶ Qđ ē īsolitudīb9 etiā tes et mōtib9 ꝛ spelūcis et mūnib tre. ¶ Sicut pfugi et pfuge īquit q̄ cū ī tumultib9 deprehensi sūt īdigne solēt videī neq; ī solitudīb9 īuenīebāt refugiū. sed sp fugiebāt demersiōes aliquas q̄ rebāt. vinos seipos obruē volebāt. sp ī timōe erāt. ¶ Que ē ergo mōs vl' q̄ tāta ī tribulatio ꝛ vicissitudo? ¶ Necdū īquit acceperūt sz ad huc p manēt et ita mortui ī tā ta tribulacōe necdū acceperūt. ¶ Tantū tēpus hūt ex quo viceriūt et necdū acceperūt. ¶ Vob āt hoc ī ctamīe cōstituti meriore affitimini? Intelligite itaq; quale et q̄ tū ē abrahā sedere et aplz paulū expectātes q̄ nos p ficiamur ut possint tūc mercedē acipe. ¶ Nisi ei etiam nos illuc venirem9 pdixit eis pr̄ nō dāt mercedē sicut pr̄ bonus et amator filio rū pbabilionib9 filys ꝛ op9 pficientib9 dixit nō se datu rū comedē nisi venerit et iam alij fr̄es. ¶ Tu āt anxius es p̄ necdū mercedē acceptis ¶ Quid itaq; faciet abel qui ātē oēs vicit ꝛ ad huc sine corona sedet? ¶ Quid noe quid ceteri illoꝝ tpm q̄ et tr expectauerūt, ꝛ alios expectant qui futuri sūt? ¶ Vide q̄ nos in hoc spam9 eos ¶ Deo p nob aliquid melius puidēte, ne aliq̄d a nobis pl9 hīz videntur si p̄fect̄ nob corona dētur vnī diffinuit tēp9 oīm coronarū. ¶ Et qui ātē tātos ānos vicit tecū accipiet coronā. ¶ Cōtēplatiue curā ꝛ dilectionē dīnā. ¶ Et non dixit, ne sine nobis coronētur: sz ne sine nobis cōsummētur. ¶ Preuenerūt nos ī ctamīb9: sz nō p̄uenerūt ī coronas. ¶ Nō ei illos lesit. sz nos hōrauit nā ꝛ ipsi fr̄es libēter expectant. ¶ Si ei vnū corp9 oēs sumus maior ex hoc efficitur cor p̄ iocūditas cū sil' et cōit coronatur ꝛ nō p partes. ¶ Etēi iusti ī hoc sūt mirabiles q̄ sicut de gp̄ribus bonis sic gaudēt de bōis fr̄m. ¶ Quo inde etiā in ill' hoc iustꝰ votū p̄cedit ut cū fr̄ib9 coronēt, ut sil' glificēt. ¶ Ag̃ na iocūditas. ¶ Deoq; īquit ¶ Et nos tātā hīntes īpositam nubē testiū. In mltis scīptura cōsolacōem assumit maiorē

ex aridetib9 ibus sicut so-
lent pphete. ex estu. ex du-
ritia. ex imbrib9. Hoc igit̃
hic etiã dicit qz medzia sc̃o-
rũ illorũ sicut nubes ĩflã
mans ex radio igneo. sic
aiam mal' oppssam exci-
tat et retardat. Et non sup
nos apparẽtem sz ĩpositã
nobis qd̃ ãplius ẽat. Pro
inde ĩ maiore nob fiduci-
a ẽ facit nubes testiũ et
moles. Et mũto testes eos
appellauit nõ eos q̃ in no-
uo testamẽto fuerũt tãtũ
sed etiã illos qui ĩ veteri erãt
sigficauit. Et ei etiã illi tes-
tificati sũt maiestati diui-
ne sicut tres pueri. sicut
helias. sicut oẽs pphete. De-
ponẽtes oia ĩquit. Quia dic-
Hoc ẽ. sõpniũ. anxietatẽ. co-
gitacões ẽrumas. oia aqua-
na. Et crũstãs nos pctm
Circũstãs dixit siue qõ nos
facile crũueniat. siue q ipz
crũuenientes facile possit. Magis
at hoc arbitror dica facile
ei si velimꝰ qualemꝰ peto
Vel' pactaz ĩquit curramꝰ
ꝓpositũ nob certamẽ. Nõ dixit
fustib9 deuincemꝰ neq athe-
tico mõe pugnemꝰ neq
bella geramꝰ: sz qd̃ oibus
ẽ leuius hoc nõiauit cursũ
appellans. Neq dixit adda-
mus cursui nro. sz ĩ eodẽ
ipo pmaneamꝰ nõ dissolua-
mur. Curramꝰ ĩquit ꝓpositũ
certamẽ. Deide adiũgit suaz
et caput ozoib. Ad etiã ꝑmo
posuerat. hoc etiã nouissẽ põit
hoc ẽ xp̃z. Aspicientes ĩ auc-
rẽ fidei 7 cõsũmatorẽ ihm. Q9
etiã ipe xp̃us discipul' sepius
cõmẽdabat. Si pr̃ẽm familiaz
ĩquit beelzebub vocauerũt
q̃tomagis discipulos eius:
Et itez. Nõ ẽ discipl9 sup ma-
gistrũ neq ꝑnus sup dñm
Aspicientes. hoc ẽ ut distam9
curre. Sicut ei filij ꝓphetes
7 discipuli ĩ certaminibus magis-
tros attendũt ĩformãtes mẽtẽ
ex pte doctoz. p visũ ĩgulas
quasdã assumentes sic etiã
hic. Si volumꝰ certare 7 discam9 ut
bñ curramꝰ ad xp̃m attenda-
mus auctorẽ ĩquit fidei nr̃e
et cõsũmatorẽ ihm. Qui ẽ h:
hoc ẽ qz ipe nob fidẽ infudit
Et ei ad discipulos suos di-
cebat Nõ vos me elegistis
sed ego elegi vos. Et paul9
itẽ dixit. Cui cognita sicut
cognitꝰ sũ. Ipe nobis ĩitiũ
posuit. Ipe etiã nob finem
ponit. Qui ꝓ gaudio sibi
ꝓposito sustinuit crucẽ cõfusi-
one cõtẽpta. Hoc ẽ. licebat
illi nihil pati si vellet non
velle ad crucẽ. Potestatẽ ei
ĩquit habeo ponẽ aiam mea
et potestatẽ habeo iterum
sumẽ eã. Si igit̃ q̃ nllam
habuit necessitatẽ ut crucifi-
geret. crucifixꝰ ẽ ꝓpt̃ nos
q̃tomagis nos iustũ ẽ oia
fortit̃ tolerare. Qui ꝓ gaudio
sibi ꝓposito ĩquit sustinuit

crucē ꝺfusiōē cōtēpta. Quid
ē ꝺfusiōē cōtēpta? Probroſā
īquit ſuſtinuit mortē. Īgit
moriebat? Quō ei cauſe fuit
ut probroſe moreret? Pro
nulla alia cauſa niſi ut noſ
doceat nihil exiſtimare gl'iam
q̄ ab hoīb⁹ defertur. Ideo nō
ſubiecty morti ſuſtepit mor
tē docens nos p̄ſumere cōtra
mortē & eā nullius exiſtima
re momēti. Quare nō dixit
triſticia cōtēpta? ſz cōtēpta?
Quā nō cū triſticia mortē ſuſ
tinuit. Nouiſſē at qō frēm
eſt? In dextra īquit ſedis
dei cōſedit. Videſ p̄mia? Quō
etiā paulus ſtiens dicit ꝓpter
q̄ et deꝰ illū ſuperexaltauit
& donauit illi nomē q̄ eſt
ſup oē nomē ut i nōie ihu
xp̄i oē genu flectatur. Quī
q̄ ſtdm eſt ſignificat q̄rie
at at ſi nullū eēt p̄miū ipz
ſolū exēplū idoneū eēt ad
p̄ſuadēdū oīa tolerare. Nūc
autē etiā p̄mia p̄mittūtur
nō q̄libet ſed valde magna
& ineffabilia. Proīde etiā noſ
cū aliquid tale paſſi fuē
mus āte aplos ipos xp̄m
cogitem⁹? Quare? Quia
tota vita eius cū milita fu
it iniuria. Et ei ſp adiebat
q̄ iſanus eēt & ſeductor et
magus. Et nūc quidē dice
bāt iudei q̄ nō bonus eſt
ſed ſeducit ꝓplm. Et iterū.
Seductor ille dixerat ad huc
viuēs q̄ p⁹ triduū ſurget

Vocatio

Iterū eū de arte magica ē
mūabāt dicētes. In beelze
bub expellit demonia & q̄
iſanit & demoniū habet. Nōne
bene dictum⁹ īquiūt q̄ dēo
niū hꝫ et iſanit? Et hec
audiebat ab illʼ ipſe bñficia
a p̄ſtans. Et ſiquidē nihil
faceret & ſic iſta audiret nihil
eſſet mūabiliū. Quū vō docēs
q̄ ad vitatē ptinebāt audi
ebat q̄ ſeductor eēt. et dēo
nes exludēs demoniū hꝫē
dicebat & oīa mala ſbuer
tens magus dicebat. Greb
valde lugenda ē. ſic q̄pe
cū ſepius accuſabāt. Si at
vis & i ꝓphetioēs & inꝫſioēs
agnoſcē quas adiuſ⁹ eū fa
cebāt que ſolēt maxīe aīaꝝ
nūas mordē, adūte p̄mū q̄r
gnē illi detrahebāt. Nōne
hic ē filius fabri cuius nos no
uim⁹ p̄rem & matrem? Nō
ne frēs eius oēs apud nos
ſūt? Iterū detrahebāt ei
ex patria dicētes ex naza
reth illū eē. Et iterū Surge
voga īquit & vide q̄ ex ga
lilea ꝓpheta nō exurget.
Et tolerabat tātas tribu
lias patiēs. Et iterū dice
bāt. Nōne ſcīptura dicit q̄
xp̄s ex bethleem vico vetu
ris ē? Vis etiā inꝫſioēs
audire quas faciebāt? Pe
nitētes īquit ad ipſa crucē
adorabāt illū & tēdebāt & ꝯ
colophizabāt et dicebāt ei
Si filius dei es deſcēde de cru

ce. Adhuc etiã fimꝰ pñci
pib sacdotũ alapã ei dedit, z
dixit. Siquidẽ male locutꝰ
sũ. testifimãe de malo. si vo
bñ quid me cedis? Et illu
dẽtes clamidẽ coccineã cũ
dederũt eũ. et expuebãt i
facie eius. Oz etiã tẽptamẽ
ta ei sepius igẽbãt tentãtes
eũ. Vib etiã accusacoẽs audie
sine q̃ secreto sine q̃ palam
eius discipulis fiebãt. Ihũquit
et vob iquit vultis ire? Oz
etiã demoniũ habeb a fide
libus dicebat. Nõne z ipse
sp fugiebat z nũc q̃dẽ i ga
lileã. nũc ãt i iudeã. Nõne
ab itumanitꝰ ipsis plurime
illi tẽtacoẽs facte sũt? Nõ
ne adhuc eo ifantulo consti
tuto mũ eius eũ acripiẽs
destrdit i egyptũ? Propteã
igit oĩa dixit. Attendẽtes i
actorẽ fidei z cõsũmatorẽ
iheſũ. qui p gaudio sibi ẓpo
sito sustinuit crucẽ cõfusio
ne cõtẽpta. i dexteã sedis di
cõsedit. Nũc igitur itenda
mus i ea q̃ discipuli eius
ẓpessi sũt. Legamꝰ dcã pal
et adiamꝰ eũ dicẽtes. In sus
tinẽtia mlta. i tbulacoibꝰ
i angustiis. i plagis. i ca
rceibus. Et iterũ. Vsq ad
hãc horã et esurimus. et si
timus z nudi sumꝰ et cola
phisamur. z iquietam. z la
boramus operantes manibus
nris. maledicti bñdicimꝰ. p
secucoẽm passi patiẽtur fe
rimꝰ. blasphemati obsecra
mus. Rogo q̃s vel mũmã pte
horꝝ passus ẽ? Sicut seducto
res iquit. sicut horati. sicut
nihil hntes. Et iterũ. Quin
quies quadragenas vna mi
nus accepi a iudeis. ter virgis
tesus sũ. sel lapidatus sum
die et nocte i pfundo malis
fui. i itineribus sepe. tbulacõi
bus angustiis sepe. Et q
hec deo placebãt. audi eũ di
cẽtem. propt hoc ter dnm
rogaui et dixit mihi. Sufficit
t gria mea. Vtus eĩ infir
mitate pficitur. propteã i
quit gloriox i ifirmitatibus
meis. i tbulacoibus. i necs
sitatibꝰ. i angustiis. u plagꝝ
i carceibus ut ihabitet i me vtꝰ
xpi. Oz etiã xpz audi dicẽtẽ.
In mũdo iquit tbulacoẽm
habebitis. Recogitate iquit
talẽ cõtradictionẽ eũ a pecca
toibus ẽe passũ ne fatigemĩ
animis vris deficiati. Oi ei
primorũ passiones erigũt
nos q̃tam nos claritatem
efficiunt dnĩ passioes? Ad
vos nõ estis opati? Ptimit
tentes oĩa p cõtradictioẽm
totũ significauit. addo etiã
talẽ hoc est plagis quas acci
piebat i capite irrisioes. in
uriis. ypela. illusioes. quis
noie cõtradictionis itimauit
Et nõ illa tãtũ sed z alias
q̃ cta vitã istã sũt passiones
xpi et passiones ap'lorꝝ. Dic ei
sticebat hanc viam meliorẽ
ẽe vtutem ut ipe etiã q̃ ca

opus nō habebat p eā ppḡt. In tm nouerat tribulacōem in ducibilē nob ee et magis tā sam ee q̄tis. Adi eī ipm dicē tē. Nisi eī qui tulerit crucem suā et venerit p me nō ē me dignus. Di discipulus eis iquit magistrū inuitat. Hoc q̄ppe ē discipuli. Di vō ipse per tri bacōes quidē pierit? tu autē per requiē vib ire? Nō cadē vib ppḡre via qua ille pierit sed aliā. Quid ergo seqrib? nō sequēs? Quō eis discipul? q̄ nō ꝛsectaīs magistri vestī gia? Hoc etiā palus dixit. Nos ifirmi vos aūt fortes. Nos ignobiles vos aūt nobiles. Et quō hoc iquit tz vōem si cō traīa emulemī Et vos q̄de esti discipuli nos aūt doctōes.

Anozale a magnū bonū itaq̄ ē fies dilēssimi tribulacio. Duo nāq̄ magna pficit et a pcto mūdat et fortiores ēd dit. Quid ergo ē iquit ali quis si subūtat aliquē et pdat? nonne tribulacio hoc fa cit? Sed si hoc ꝛtigit nra hoc ignauia facit. Quō i quit? Si sobrij sum? si deū deprem̄ ut nos nō delin quat tēptaī sup̄ q̄ possum? si sp ipz teneam? si stemus fortiter et actē ꝛponam? usq̄ quo ipz habuerim? auxiliato rē. at si oīb? vētis vehemē tius irruāt tēptacōes velut stipulanob cuīt et foluī q̄d fertur i actē. Audi palum dicētem. In his oīb? supuī cim?. Et iterū Christino eī qui nō sūt tōdigne passiōes huius tpis ad futūm glaz q̄ reuelanda ē i nob. Et iterū Nometanceū ei et leue tribu tacōis excellēs pōdus et ne glie nobis opatur. Attēde ipi qualia pcta. quāta nāfra gia et cōtinuas tribulacōes et alia huiusmodi lenia ee di cit. Emulaē hūc adamātē q̄ veluti si iā supuasset idu ei etus corpe ita gēbat hāc vitā. In pauptate eis qz nō eis i quāta fuit palus. q̄ etc i fame examīatus ē et siti ac nuditate Qz neq̄ vno die hec passus ē. ꝑpetuo hec et alia sustinebat Pri etū hoc ē? Audite ipz dicētem Vsq̄ ad horā hāc esurim? et sitim? et nudi sumus Quem mirabilē cū tātū i pdicacōe glam possidēt cū tāta paciebat. Et fortassis aliquū ānū vite agebat cū ista sebat. Scio ei hoīez an ānos quatuordecī. sive i cōpe sive extra corp? nescio. Et itez. Post tres ānos astēdi iquit ihēosolimā. Et itez audi eū dicētē. Bonū mihi mōi q̄ ut glaz meā exina niat q̄sp. Nō solū hoc qz hoc etiā itez sēbens dicebat Sicut pus grāmēta mūdi fis sum? Quid ē fame de terius quid seuius? Quid fim ispis periculosius quos etc

falsos fr̃es appellat. Nõne
morbus mũdi vocitabatur
atq; decepto⁹? Nõne pũso⁹?
Nõne vbẽb⁹ cõcidebatur? Hꝫ
i mẽtẽ sumam⁹ fr̃es dilã
simi. hec ꝺsidẽm⁹ hec tenea
m⁹ et nũq; dissolui. et si
turiã patiamur. at si rapi
nas. at si decẽ milia pessi
ma patiamur. Cõtingat
nos ī rel' probabiles appe
et oĩa hꝫ portabilia sũt. Cõ
tigat nos illa bñ cogitãe.
et hec hꝫ vite nllius mome
ti sũt. Vmbra sũt ista et
sõpnia q̃liacũq; sint. Illa
spemus et expẽm⁹ et ista
nobis nulla parebũt vel ex
natue ꝺsideracõe vl' tẽpozib
quid ei volũt ee cũ ad illa
seuissima xpant? q̃d ad
ignẽ ieẽptigubile poss edice?
Quid sitidoi dẽtũ. vel victu
lib vel exhiozib⁹ ill' trib⁹ cõ
pabis? Quid illi ive. qd tbu
lacõi. qd anguste tpis potis
cõparare? Quid sic decẽ
milia ãni. cũ scla cogitab
infinita? Nõne q̃tũ e stilli
cidui minimũ abysso cõpa
tũ? An forte ill' bõis hec
bona cõpanda putãtur?
Hz illũ immẽsitab bozꝫ qd
oc̃lus nõ vidit nec ar̃ib
audiuit. nec ī cor hoĩb Asce
dit sz etiã ī infinitã scla pro
tẽdit. Pro his itaq; milies
cõcidi quis nõ elegat. accidi
cõburi 7 mille mortib⁹ subꝫ
ci. 7 qcq; dici pt seuissimũ to
lerare vel vbo vel ope Si ei in
ignib ãbustione eet viuẽdũ
nõne tolerãdũ eat ut possim⁹
adipisci illa q̃ nob ip̃mussa
sũt bona? Hz quid hec loq;
pene ꝺliranb ad hoĩẽb loq;
qui nedũ pecuniab cõtẽpne
parũt sed veluti ĩmortales
ita custodiũt. de si qua ex
plũmbus dederit ĩtegvũ op⁹
se existimãt pferre. Nõ hec
elemosina Elemosina ei ẽ
illa qual' fuit illius vidue q̃
totã vitã suã euacuauit Qi
ei nõ potẽb tũtũ dare q̃tũ
illa vidua dedit saltẽ qd ẽ
supabũdat nõ dubites ipar
tire Habeto sufficiẽtia t' qd
supuacua? Nec hib op⁹ est
Hz nullus ẽ qui vel illud qd
supabũdat offerre velit
Donec habes seruos plũmos
et vestimẽta scita cũcta hꝫ
cogsce superflua necessariũ
hoz nihil est vel quo vsus
indigeat vl' sine quo viue
nõ valeb. Hec ergo superflua
ee cognosce et oĩa q̃ exteris
nobis adiacẽt et sine quib⁹
viue possum⁹ superflua esse
certũ ẽ Videam⁹ itaq; si
placet si solos duos seruos
habeam⁹ vtrũ viue possu
m⁹ Nõne sũt plũmi qui
sine fluul' viuũt? Qualẽ
ergo nob exhusacõem hꝫ
possum⁹ quib⁹ nõ sufficiũt
duo hui? Possum⁹ etiam
domũ ex lateribꝫ hꝫ cõstru
ctã duo vel tã habitacla

cōducētē. q̄ vsui nō sufficiāt
Nōne sūt ꝑ plēiꝰ q̄ cū filyb
et vxōe vnū hītaclm possidēt
sūt ꝑ etiā si volueīb puēi du
o ꝯ cōfusio ignut ē si cū duo
bus ꝓuul matrona ꝓdat.
Nō est cōfusio. sed magīb cō
fusio cū plūmis ābulāe. sor
tassīb eī etiā irrideteīb h̄ au
dientēb. Credite mihi q̄ ista
ē ofusio si sīcut ordinatōes
ꝓtoꝝ. vel sīcut caupones ve
naluū ꝓuulorū ita magnū
hoc putatīb cū ꝓuul' plūmis
ābulāe. Typus ē iste et va
na glīa. illud āt phīa et ho
nesta modēacio. Matronā
quippe nō ex nūositate ser
uorum cōdecet apparē. Crue
nāꝯ vel laub vel ōtus est
ꝓuos plūmos possidē. Hoc
quippe ad aīam nō ꝓtinet
ꝯ ād āt nō ꝓtinet ad aīaz
nllm ostendit libtatīb vel
honestatīb īdiciū. ꝯ cī ꝓ
iub contēta ē tūc se vē ma
tronā esse declāt. q̄n vero
mltīb īdiget. tūc ancilla
ē ācilliꝯ detīoꝝ. Dic eī m̄
nōme āgeli soli totū nīdū
trūcilt. et pedissequīb nllīb
egent. Num ꝓptēa īferiores
nobis exīstūt. īdigētibus
nō indigētēb. Si itaꝯ ne
quaꝯ īdigere pedissequo
āgelicū quidda est. q̄ ergo
angelice vite ꝓpīqua ē illa
neꝯ plūmīb īdiget neꝯ
puīb. Ita ne hoc cōfusio.
Cōfusio nāꝯ ē absurdum
aliq̄d perpetrāe. Dic eī m̄ q̄
ad se cōūtit stātes ī publico
q̄ habet ꝓuoꝝ obsequium plu
rimorū an illa q̄ pāoꝝ.
Sed etiā hec q̄ paucos sēū
ducit pene nullius ocrrit ob
tutibus. Intueīb q̄ illud est
magīꝯ cōfusio. Crue nāꝯ
cōūtit oc'os stātū ī plateīs
q̄ pulchrīb et p̄ciosīb vtitur
vestimētīb an illa q̄ simpli
citer sūū cōtegit corp9 et cū
decōe honestatīb ꝯ pudōīb ire
dit. Nōne istā pene nec vi
demus. At si videam' ocu
los īuocamus ad illā āt nō
solū cōpellūtur plūmi cōū
ti sed etiā īterrogāt q̄ nā illa
sit ꝯ vnde. Et pretmitto dice
ꝓta ex hoc īuidia geneāt
Cruid ē ergo turpe vidēi
Crūm ofusio maior ē q̄n illā
oēs attendūt an q̄n nllq̄ at
tendit. q̄n de illa rog'sent.
an q̄n neꝯ curā faciūt re
quirendi. Cōtēplāb q̄ nō
ē ofusio sz ꝓpt vanā glām
gerimus vnūsa. Verūp
tū q̄ īpossibile ē mētes vzas
abducere sufficit m̄ īterim
ut doceam' q̄ nō est ista
cōfusio. Solū quippe pctm
iudicandū ē esse cōfusio. q̄d
magīb minime iudicam')
sz oīa potius q̄ hoc ofusioez
esse determinā. Vestimēta
habeda ste necessaria. nū
etiā supuacua. Verūptn
ne vos in mltā angustiam
retrudamus illud admoneo

qz auro nob opus nō est
neq; subtilissimis vestib⁹
Et hec ego dico. Et qz nō
mea sūt ista vba audia
postolū paulū dicētē et
admonētē mulieb ut or
nēt scipāb nō in tortib⁹
nibus. vel ī auro. vel mar
gāritis. vel vestimētis pciosis
Sed qualit̄ ornāt̄ pcipib
mulieb o aplē dicto. Fort
tassis ei dicūt qm̄ qcūq;
aurea sūt. illa sūt pciosa
scīa vō nō sūt. Dic mihi
ergo qualib⁹ vestimētis
vis mulieb ornāt̄. Haben
teb īquit victū et tegumē
tū his cōtenti simus. Tale
sit ergo homīb vestimētū
ut tātūmodo cōtegatur.
Proptēa ei nob ista tribuit
deus ut opiam⁹ nudita
tē hoc āt qualecūq; vesti
mētū valet effice qd̄ pu
sit pcij. Fortassis videtis q
seviab estis crūdate vestu
mētis. Oportet q̄dē videre
si attendam⁹ quid pālub
pcipiat. quid nob ecōtra
rio faciamub. Nō mihi ad
slab mulieb hmo dirigi
tur. sed etiā ad viob. Qdā
ei aliqua q̄ habem⁹ supua
cua sūt. Volo pāpes supua
cua et vāa nō possidēt.
Fortassis āt etiā ipi ex ne
cessitate. Ceterū silicēt neq;
illa pting abstinerēt. Verū
tū sine p occasiōem sine
p veritatem illa supflua
nō hnt. Et talib⁹ q̄dē debem⁹
idui vestimētis q̄ nātitatem
sapiāt. Quid ei est op⁹ plu
mis ornamētis. Quib ei que
ī scena sūt ista cōueniūt.
Hec illarū sūt īdumēta mu
lierū hoc ē mētricū q̄ oīa ad
hoc facūt ut libēt⁹ spectēt
Illa āt q̄ descēdit ī scenā q̄
ingrediturr ī archistrā oēb
ad se cupit attrahē. Crue āt
pietatē pfitet nō ita se debēt
ornāe sed alit. Habēs nāq;
ornatū satis illo maiorem
habēs et tu spectacl'm adil
lud spectacl'm te apone.
illo te ornatu crūdato. Quō
ergo t̄ est spectacl'm? Angē
lor ī numera multitudo. Nō
vgines tātū dico sed etiam
secl'ares mulieb oēb q̄ ī xpo
credider̄t. illud hnt spectā
culū. Talia fabulemur ex
ioculditatē illis spectatoib⁹
affēam⁹. Talibus te crūda
to vestimētis ut illos exhila
reb. Dic ei mi si mlier me
retrix ēmissis aureis or
namētis 7 pciosissimis īdu
mētis et visu 7 facie iā tui
pitudē īfecta et vbanita
te cōdita vili crūdet⁹ īdu
mēto. 7 sine aliquo studio
se vel arte cōponat. et ītrā
vba q̄ ad pietatē ptinēt elo
quatur et de pudicicia hmo
nē faciat nihil turpe pu
tāmub. oīb ei hō vsueuit
cōtēpnē indigentēb se. Si
āt videāt aliquos nō se op⁹

hꝛē cōtrahit ītellēm suū ut
eīb in locutiōe pari honore
respōdeat. Cū videt vir qm
ī nullo eo idigneb qz cōtēpnis
eiūb muneā at si sit valde
supbꝰ tñ magīb tūc te ve
nerabitur qꝫ si vtāb aure
ib ornamētīb et iā nō eīb
cuīb antilla. Solemuīb eī
humiliāt illīb quoīb nob
opuīb hꝛē sentimuīb si vesto
nosipsoīb abstineamꝰ ne
quaqꝫ enim ꝰ humili humilita
te subiecti sed cogꝫscit qz ꝑpt
timorē dei obūe illi munꝰ
ꝛsoluimꝰ nō ꝓpt illa
que nob possit ipē tbuere
hūc at velut manīb nob
aliquid ꝑstans quātūcūqꝫ
a nobis honorīb accipiat
nō se putet peo mito ꝛcepis
se. Tūc at ac si qua illi ho
norificētia deferat cū gra
magna sustipiet nō exp
brat neqꝫ apellit propte
rea aliena dicipe. Quid
eī ihonestius qꝫ ut aurea
cōficiat ornamēta q in
balneis et plateis sordib
maculant. Et ī plateis
fortasse velī balneis iqui
nāi nō est maiū. Quid
qꝺ etiā ī ecīa q se ita cōpo
nūt āpliīb sordidāt. O
magnīb risuīb dīgnū eī sibi
vlt ut cū aureis ornamē
tis ī hꝛē veniāt vel veste
ꝑciosa. Nōne auditur ut
seipsas ornēt nō auro nō
margaritis. nō vestib ꝑti
osis. Cur ergo īgredeīb o
mulier nī velut ꝛpugnāb
paulo. et onēīb qm etiā si
mulier hoc dicat tī minꝰ
adūteb. At si īgredeīb velut
ostendēb nob doctoeb idargu
ere eo qꝺ vane ista loq̄mur.
Dic eī mihi si quisqꝫ paganꝰ
et īfidel audiat cū legit iste
locus ī quo hec ꝓcepit btūs
paulus quid de nob existimēt
vt si qsqꝫ paganus hīb mu
lierē fidelem cogꝫscat qm
mltā curā gerit cōponēdi
se vel ornandi aureis orna
mētis. Ogat at ī ecīam
et adūtat aplm cōmonētē
neqꝫ auro neqꝫ margaritis
neqꝫ vestimētis ꝑciosis debe
mulierē ornāi nō strati hesi
tat dicēb quid ītus mulier
ornat in thalamo. qꝺ co
matur. quid ārio textīb in
duitur. vbinā ābulāt dis
ponit. Nūī ad ecclesia. Qua
re. Vt audiat dicē vestib
ornāi ꝑciosis. Nōne vide
bit nec nō cachinnob altius
eleuabit. Nōne christia
norū religionē decepcōem
et seductionē ee iudicabit.
Propteā obsecro ut auro
textab vestib. aureaqꝫ vesta
ornāmēta pōpis relinquamuīb.
et sceniīb et eīb qī ī siuīb ex
gusterīb talia venūdanda
ꝺponūt. dei at imago non
vult talib adornari. Ho
nesta mlier honestate de
corat. honesta at illa est

q̄ typū nō hz ſeculare. At ſi
volueris gloriā que apud
hoīes ē adipiſci iſto magis
eā adipiſceris modo. Nam
vi diuitis mulierē nō ita
ſolennib admirati cū aureis
ornamētis vel ſericis veſti
bus adornatur. hoc q̄ppe cōe
ē cūctarū feārū ſicut āmi
tamur cū puris et ſimpli
cibus et laneis vtitur veſ
timētis. hī vnūſi admira
būtur. Nam auro textarū
t p̄ciosarū veſtiū pluīmas
ſimules ſibi p̄periet. At ſi iſ
tā ſuperet ab illa ſuperatur
at ſi cūctis excedat ab ip̄e
ratrice vincitur. Hec at ſuper
vnūſis ab etiā ipām p̄potēs
vxorem. Sola nanq; i mag
nis diuitis cōſtituta cligit
habitū paupaz̄. Vnde at
ſi gl'am etiam cupim⁹ a
dipiſci etiā maiorē i hoc
adipiſcimur gl'am. Non
ut viduas tantū loquor
aut ad opulentas nam t
viduis videtur viduitas
affectare nr̄itatē, ſed etiam
ad cōiugatas hec loq̄mur
Ez nō placebo inquit viro
meo. Nō vīo placē deſideas
ſed mlierū nl'tudini pau
peratū magis placē cupis
affligē eas dolorē. macerare
tormētis et exp̄pacōe tua
pauptatē illis ſuā facē gra
uiorē. Q̄ quātā q̄p̄ te blaſ
phemiā loquūtur. Nō ſic
inquit pauptas. deus inqui
it odio hz pauperes. deus nō
diligit i pauptate cōſtitutos
ſtā ei ſic vīo nō placē deſide
rat et nō ob hāc causā te cu
pis ornari ex q̄bus facis ma
nifeſtū. Cūctis appareat tum
lumine tui thalami facis
ſuppreſſa cōfeſtim illa cūcta
deponis t veſtimēta t orna
menta et margaritas et do
mi magis illorū nihil vtris
Si at velis vīo placē eſt vnde
placeas p̄ māſuetudinē. per
pudiciciam. Credē mi mulier
at ſi mlīs ſit vir ille decorū
attendēs et i p̄ſona ſapiens.
hec illū magis allicīt hoc ē
māſuetudo pudicicia. habi
tus ſine typo. ſine mlīs
expenſis vilis et hūilis.
Impudicū quippe virū at ſi
mlīa excogites ornamēta
nō detines t hoc norunt
quotūſt hmōi viros ha
buerunt licet ei te ſtudeas
adornare ille ſi icōtinēs eſt
ad alterā p̄git pudico vīo
et caſto tūlibi mūme cōpla
cebis. ſed magis horū cōtra
rius. His at cū cōtriſtabis
cui de te ſuſpicionem facis ap
pendēti ornatū. Quid ei at
ſi vir ille veneretia māſue
tus hoc tibi ſicut pudicus t
mitis dicē nolucit ſed ītra
ſe pluīmū i p̄hendat. Nōne
vel iudicia eius vitare debu
eras mulier. Cur ergo nō
excluditis cūctā voluptatē
cūctāq; libidinē. Nū ſenti

tib qd adiuſh voſmetipſas tāta
exitatis iudiā. ¶ Puto ei q ie
quanimit' hec audiſtis 7 idig
nam dicētes qm iſte virorū
ammos ēra mulieb iuzuat 7
ſtiguat. ℕō ego vob iuzitādo
hec vba pſuādo ſed a vob hec
fieī volo ſpōtanea voluntate
non propt illos iſta dicūt
ut ab illa iudia liberētur.
ſed ut vos a ſcl'aubus libere
mū fantaſyb. ℣ib appareāt
pl'chra. ℭtiā ego hoc cupio
ſed pl'chtudiem quā deus ex
gle cōcupiſcit. ℭ Que hec de
ſideāb amatorē deū an hoiez.
Si ſedm aiaz vib ēt pl'chra
tūc deꝰ cōcupiſcit. ſi vo ſedz
aliud ille qdem horrebit. a
mabūt at hoiēs ſcleōſi. ℕ Ulꝰ
quippe bonus ē q mulierē a
mauerit iugutā. pt etiam
de exteriore ornatu cogſci. ℭ Ille
nanq ornatus hoc ē aūe de
um ad ſe ptrahit iſte autē
illos iteriū ſcleōatos. ℭ Ego qde
de vobis ſtrens curā pro
vobis ſollicitus hūc pmone
posm ut vera pl'chritudine.
℣ulchre ſitis ut efficamini
gl'oſe illa q vera ē iudicāda
gl'a ut p ſcleōſis vitis deū
rectoꝛ suū habeatis vre
pl'chtudīs amatorē. ℭ Que
at illū habebit amatorē
cui ēt ſil'is. ℭ In choro tripu
diabit angelico. ℣i ei cui a
l'ege amatur aliqua ſup
vnuſſas iudicatur ee btā
q a dnō diligitur dilectiōe
maxima q̄ta ſublimabit
dignitate. ℕ At ſi totū nū
dū cōſtituas nihil i cōpa
cione illius pl'chritudinis
deputatur. ℕāc nanq
colam pl'chtudiem. hoc or
natu decoremur. ut digni
efficiamur ingl'edi celos 7
ſpūalibus habitaculis
recipi et thalamū ſpōſi
ſpūalib ītrare. ℭ Huiuſ qde
corpis pl'chritudo pluriſq
rebus abſumit etiā qñ vi
det ītolume pmanē etiā
qñ nō moleſtat egtudie
neq cura macerat' qd
quidē ipoſſibile ē. ℣et'ūp
tamē at ſi cōſideam nūq
pſeuerat. tñ illa vera pl'chri
tudo ſemp floret. ſemper
viget. nō eſt illi vlla timē
dā mutatio. nō ſenectus
aduenies rugas affert.
nō egtudie ulla marceſcit
non ſollicitudib. a merore
tribus pallidat ſz oīb
ſupeminet ſupior et īcon
tamīata pdurat. ℭ Huiuſ
vo corpis pl'chritudo fugit
añq clareat. ſz etiā cū ap
paret nō hz plurimos admi
l'atores. ℭ Iudici qppe nō ad
mirātur. qui vo admirā
tur cū libidine delectāt
vlo vtiq hāc colam pulch
tudinē ſed illā appetam
ut cū lampadibus honeſ
tate ſtlatis pgamus ad
thalamū ſponſi ſplēdidū
et decorū. ℕō ei hoc ōgibus

solis ꝓceptū est. sed aīabus vgīitate fulgētib⁹. Nā si ad solas hoc vgines simplicit ꝓtimēt nequaq⁹ ille quīq⁹ foris exclusę illingrient. Cum est igitur ista plchritudo q̄ cūq⁹ aīab⁹ vgines ee cōcupiscūt. q̄cūq⁹ seculab⁹ libertate sūt desideriis. Cozrūpunt ei aīas seculaia desidia. Si vō tuiolati ꝓmaneam⁹ i animis digni efficiemur illic ire ⁊ suscipi cū hoze. Despōsaui ei vob iquit vnū viro vginē castā exhibēi xpō. Hoc ei nō solū dicebat vginib⁹ sz ad mūdā ecīe pulchritudinē loqbatur. Nā q̄ppe icorrupta vgo ē at si virum habeat vgo vginitate vēa atq⁹ mīabili Hec nanq⁹ vgīnis cōpalis illius pedissequa ē. Hāc colite et potitis cū splendido vultu et decoro spōsi thalamū cōtuēi ⁊ cū clamis atq⁹ festiuis ītrāe lāpadib⁹ si nobis oleū nō deficiat si aute a oznamēta cōflantes tale cōficiam⁹ qđ lāpades nīas facit claiozes. Oleū at illud nīa ē si de substācia nīa alīs largiamur. si sbstācia nrām aliozū faciam⁹ tūc sup qđ habem⁹ adijcietur nobis et i illo tpe nō dicem⁹ date nob oleū q2 extīguūt nre lāpades q2 alīs nō egemus neq⁹ cū im⁹ ad vēdentes excludem: neq⁹ adiem⁹ illā vocē tribilē ac tremendā dū pulsamus ad ianuas nescio vos sz cognoscet et cū bīis illi simul ītrabim⁹. Itrātes at spitalem thalamū bonis plumis pfruemur. Si ei i hac vita sic clarus ē thalam⁹ spōsi sic hīta cula clara sūt atq⁹ festiua ut nllus possit ītuens saturari ml'to ampli⁹ illic thalamus hoc ē celū et ille qui i cælo est spōsi thalam⁹ melioz erat et clarioz Illuc ibim⁹. Si at thalam⁹ iste tā plchr ē q̄lis erit sponsus? Et quid dico ut oznamēta aurea deponatis idigētib⁹ largiam? Si ei posse tis etiā vosipsas venūdare si vob ꝓponētur ut de liberis esset ancille ut possetis cū illo spōso hītare ⁊ illa tāta pfrui plchritudie et tātū eius facie ītuēi nōne debētis cū ōni alacritate cūcta suscipere? Impatorē in tria videmus et admiramur cū at et īpatorē videbim⁹ sil' et spōsū ml'to ampli⁹ alacritate debem⁹ vniūsa facieda suscipe. Certe nō cognoscite q̄ ista terrena vmbre sūt illa vitas vidē īpatorē et spōsū ītrel. et dignos fieri cū ꝓphetis cū lāpadibus et iuxta illū ee ⁊ cū illo ꝓpetuo pmanē Quid nos nō opz facē. quid nō agē. quid nō tolerare? Obsecro igit ut accipiam⁹ i nrām mētē vitā vozum. desidium futuroz cōcupiscam⁹. efficiamur vgines vēa vgini

tute decorati aīe q̄ppe ōgini
tatē dñō a nob iquisit. Cū
ergo īgredimur celū ut nō
habeamus maclam vel ru
gam vel aliquid hmōi
di ut pcipiamus bona que
pmissa sūt q̄ nob oēs cōtin
gat adipisci gīā et clemen
tia dñi nr̄i ihesu xp̄i cum
quo p̄ gloria vna cū spū
scō nūc et semp 7 ī scla secu
lor. Amen. Omelia xxix

QOndū cap̄m xij.
usq ad sāguinem
restitistis aduersus
pcm ī pugnātes et obliti
estis cōsolacōis q̄ vobis tāq̄
filys loquit dicens. fili mi
noli negligē disciplinam
dñi neq̄ fatigeris dū ab
eo arguēris. Quē ēi diligit
dñs castigat. flagellat aūt
oēm filiū quē ūcipit. Due
sūt hortationū spēs q̄ sibi
met cōtrarie putantur. sz
mltū si mutuo afferūt ad
iumēti quas hic vtraq̄
species inculcauit. Una q̄p
pe spēs est qñ plurima di
cimus aliquos esse ꝑpessos
aīa ei quodāmō requiescit
qñ suaz passionū plurimos habuerit testes. q̄ad
modū hortacōis suppposuit
dicens Rememoramini p̄s
tinos dies ī quib illuminati
magnū ētamē sustinuistis
passionū. Altera vero spēs e
qñ dicim aliquos nihil
magni esse perpessos. Illa
quippe species requestere
facit ac ūcreare aīam mero
rib subiuētem. ista vo negligētem aīam et supinā et
errantē cōuertit 7 retrahit
Ne ergo ill ex illa testificacōe.
supbia gnētur cōtēplare q̄d
dicit paulus Necdū usq̄ ad
sāguinē restitistis cōtra pcm
et nō ostentim ītulit Sequētia
sz ostendens eis p̄mū oēs qui
usq̄ ad sāguinem īstiterūt
tūc īfert qm gloriatio xp̄i
passiones sūt tūc iā facili
et cetera prosecuit. Hoc etiam
sēbens chorittheis fecit dicēs
Cēptacio vos nō apphēdat
nisi humana: hoc ē mūma
Valde quippe hoc idoneum
erat ad aīam subuigendā
Dū ei cogitat qm̄ puenit
ad oīa psuadet sibi ex ātecedētib nlla magna opa
pficisse. hoc ē veluti si dicēt
Necdū morte sustinuistis.
pecuniarū vob tantū cōtingit dāpnū vl gloie exagitati tantū estis 7 psecucōem
passi. Christus aūt p nobis
sāguinē fudit. Vos aūt pro
vobismetipsis necdū tale
aliquid passi estis. Ille usq̄ ad morte pro veritate
ꝺcertatus ē pugnāb p vobis
Vos aūt necdū ad picula pue
nistis q̄ mināt interitū.
Et obliti estis cōsolacōis iq̄t
hoc ē manub dedistis et de
solati estis. Necdū īquit
usq̄ ad sāguinē īstitistis ad
iusub sanguinē repugnā
tes. In hoc loco demonstrat

etiã pctm vehemẽter adiũg eos ſpirans et diũſis modis animatũ. Qđ ei dictũ ẽ reſtitiſtis ad ſtatẽ dicit. Et obliti eſtis inquit conſolacois p quã vob velut filiis fabulatur. Fili mi inquit nõ cõtriſtẽris ad diſciplinã dñi neq; fatigẽris dũ ab eo arguerisg. Postq; ex ipis ipſis hortatur eſt nũc ex abũdãtia eos et teſtimoniis adhortat. Neq; deficias inquit cũ ab eo arguẽris. Certe hec dei vba ſunt vñ nõ puã eis poterãt afferre conſolacoẽs dũ cogſcũt qr dei opus ẽ alia poſt alia ſuſtinẽ. Ipſo nãq; pmittẽte iuſti pſſuras varias patiũt ſicut et paulo aplo dictũ ẽ. Sufficit tĩ gria mea nam vtus in infirmitate pficitur. Ille ergo ẽ q pmittit. Qui enim diligit dñs. arguit. Flagellat aũt oẽm filiũ q recipit. Nõ pt dici qr ẽ iuſtus aliquis qui expers tribulacois exiſtat. Ac ſi ſic nobis videatur ſed ignoramus eius cetera calamitoſa q patitur. Proinde nutẽ eſt oẽm iuſtum per pſſuras tribulacoẽsq; trãſire. Sententia q̃ppe dñi xpi ẽ. qr lata et ſpacioſa via ẽ que ducit ad pditoẽm. Artta vo et anguſta q ducit ad vitam. Si ergo p illã veit ad vitam et non pt illuc aliter puenitur certum q p anguſtam hanc viam omnes illi trãſierũt q̃quot ad vitã pducti ſũt ſempitnã.

In diſciplina inquit pſeverate nõ in ſuppliciis neq; in tormẽtis. Intuẽ quid agit aplus paulus vnde ſe putabant delictos eſſe i hoc eis dicit magis credẽ debere qm nõ ſũt delicti veluti ſi diceret cruciata tãta paſſi eſtis putatis q vos odio habeat vel develiqueit deus? Si ei hec nõ patẽmini tũc magis q vos cõdicẽ cõpetebat. Si ei flagellat oẽm filiũ quem recipit. qui nõ flagellatur ſine dubio nõ eſt de numero filioz. Quid ergo inquit? Ya ligni nlla mala patiũtur? Patiũtur qdẽ. Quomõ ergo inquit dicis q oĩs filius flagellatur? Gz nõ dixit q oĩs qui flagellat filius ẽ. Sed omnis filius flagellatur. ſp ei et vbiq; filiũ vberat et caſtigat. Hoc ergo demõſtrave nõ poteſ qm qui filius ẽ nõ flagellatur nec patit. Sũt quidẽ plurimi qui flagellantur maligni. ſicut homicide latrones maleficſ ſepulchroz depdatores. ſed illi pro ſua iniqtate ſuppliciis patiũtur et nõ ſicut filij flagellant ſed ſicut peſſimi puniũtur. Deinde ex coĩ et publica conſuetudine agẽ cũ eis inſtituit. Intueris quõ vndiq; argumẽta deducit ex rebus ex ſcptũs ex vbis diuſis. ex vaticinia

cōibus ꝓpꝛijs. ex silitudinib⁹ et
exēplis. et cōuersacōe vite cōis

Cꝛd si extra disciplinā estis
inquit. Nō pt filius ee q̄ nō cas
tigetur. Dic ei i domib⁹ pꝛisca
milias nꝛōs filios negligūt
pēs ac si nihil docaturi ac
si nō fiant gloriosi. ꝓ filys
at ꝓpꝛijs valde verēt ne eos
malū oppmat negligētie. Si
igitur volum⁹ ut nō quisq
castiget nꝛōz filioz oportet
nos gaudē cū castigamur. si
quidē hoc filys. ꝓpꝛijs adhi
betur. Proinde nobiscū sicut
cū filys agit de⁹. Deinde
inquit pēs quidē carnis nr̄e
habuim⁹ eruditoēs et vēue
rebamur eos. Itē ex ꝓpꝛijs
passiōib⁹ agit que patiebāt.
Dicut ei supꝛa dixit. Reme
moramī pꝛistinos dies. sic
etiā hic deus inquit sicut cū
filys agit. Et nō potestis di
cere q̄ nō possum⁹ talia
tolerare. Si ei pēs carnales
fily reuerētur. quō pēm
celestē nō ap̄lius reuereamur.
Nō ei disciplinoē ꝓsone it eos
tm̄ e differēcia q̄ illi tirem
ille celestis sed etiā ipā cā et
re. Nō ei ad candē cāz vel ad
res ipos eruditi sed illa q̄dē
ad q̄d eis videt hoc e volūta
tatem suā desiderātes cōplē
tes neq; vbiq; q̄d vtile e vel
q̄d ꝺducit attendūt. Hic at
nō pt silit dici. Neq; ei ꝓpter
aliquid sue vtilitatis hoc fa
cit. sed propt nr̄am cōmodi
tatem illic at ideo vos inquit
erudiebāt ut ipsis essetis vti
les aliq̄ fortassis etiā sine
cā. Hic at nihil tale e. Con
tēplans q; etiam hoc dignā
ill attulit cōsolacoēm. Nam
me ei cēta illos nos familia
ritas habem⁹ quos cognoscim⁹
q; nō ꝓpt se ipos at vel eru
dit sed totū ill et plenum
ꝓpter nos celebratur studiū.
Hoc q̄ppe e sincere atq; ītē
gre charitatis q̄n amāti i
nullo sum⁹ accomodi et tm̄
ab eo diligim̄ ut nō aliq̄d
accipiat sed magis ut tribu
at. Erudit īstituit vniūsa
facit. cēta cūcta festinat ut
nos efficiat suoz ꝺceptabi
les muneꝛū. Illi ei inquit
ī tēpe paucoz dieꝛū sēdm
voluntatē suā erudiebāt
nos. hic at ad id q̄d vtile est
ut capiam⁹ sctificacoēm ei⁹
q̄uid e sctificacoēm eius.
Hoc e mūdicia eius ut dig
nos efficiat secūdū q̄d po
testis. festinat itaq; ut acci
piatis et tūc facit ut vobis
impaciat. vos at nullum
geritis studiū ut valeatis
accipe. Dixit ei dns meus
es tu bonꝛ meoz nō egeb.
Deide subiūgit. Carnales
inquit pres nros habuim⁹
eruditores et vēbamur eos
mlto ap̄lius sbici debemus
pri spiritui ut viuam⁹. Cꝛd
dixit spūi a charismatum
dicit, aut oroīm. a īcorpeazy
vtutū. Si ei sic moriamur
tūc viuem⁹. Illi q̄dē inquit

ad tēpus paucoꝝ dieꝝ ē eruꝫ
diebāt nos sc̄dm voluntatē suā
Nō ei ī oīb⁹ volūtab illoꝝ vti
lib ēat: isse āt ad vtilia nos
īstituit. Disciplina ergo ptī
cipacio sānatib ē. et maxime
ipsa negligētia pellit. cupi
ditates excludit sclaruꝫ ꝛ
moles demolitur. aiāz cōūtit
et facit cā oīa huius vita cal
cāe hoc ipse ē qd tbulacio.
mozale Cū ty fiūt. nōne strā
pfecit. nōne spitalē ad se gra
tiā ptraxit. Cōsidem⁹ iustoꝝ
vñ cūctis claruerūt. nōne p
tbulacoēs: Enumem⁹ si pla
cet ab ipso ūtio abel ipz noe
Nō ei pt cū solus sit ī mltitu
dine malignoꝝ iustus tbu
lacoīb⁹ nō affligi. Hoc quip
pe īquit solus pfectus ēat ī
generacōe sua et deo placuit.
Intelligē nāz m qd dico. Si
nūc tā plurimos hītes qz
debeam⁹ emulāi vtutes sic
affligimur. quid putas ille pa
tiebatur solus iustus ī tāto
nūo pessimoꝝ: Nū vultis
ut dicam q cuncta diluuiū
cōtigerūt an vultis ut abra
he demigracoēs frequētē e
narrē ut dilectionē vxis
eius a diuisa pcla bella nu
merosa. fames et tātas et ta
les: Nū vultis ut vnoluā
ptra ysaac ptulit: Fragi
tabatur vndiqz et pfecucōz
patiebatur. labōabat mer
cēnaria hutute. alys fructy
labōis eus sumētib⁹. Nū
vultis ut iacob vobis pducā
ī mediū: Et oīa qdē eius e
narrāe necessaria ēat esse non
puto sed testimoniū eius pfec
te oportunū prousus existimo
Ipse qz loquēs cū pharaone.
Modici īquit et maligni fuē
runt dies mei. et nō puenerūt
ad dies patrū meoꝝ. Num
Joseph vultis ut dicam⁹ ꝛū
ipsum moysen. Nū jesum.
Nū dauid: Nū helyam. nū
samuelē. Nū pphetas Num
vnūsos istos tribulacōibus
ēperies claruisse: Dic ei
m tu ex otio et delicys vis
clarus existe: Qz ty penitus
nō valebis. Nū aplos vultis
ut dicā: Qz etiā ipi oēs quā
tū ad tbulacōem ptinet su
peravūt. Sed etiā xp̄us hoc
dicit. In mūdo īquit tbula
cōem habebitis. Et itez. Vos
plorabitis et lugebitis mūdo
at gaudebit. Et qz via salutis
arta ē et angusta ipe dns vi
te ty dixit. Arta īquit et an
gusta ē via q ducit ad vitā.
Illi āt spacios ē qui. Et quo
nō est absurdū illud: Aptā
non adipiscēris vitā qz per
aliā īgredieris viā sed ad pdi
cōem venies illuc nanqz des
rendēs iter elegisti. Vultis
quidē ut pducam⁹ ī mediū
eos q ī delicys nūsati sūt a
nouissimis ad primos supe
rius īcurrētes. Diues ille
qui queritur ī tormino inde
qui vitā suā pro vētre dona
uere perdēdā quoꝝ deꝰ vēt
est vel illi qui in yeremo

vexẽtes otiũ pereruẽt sic
etiam q̃ ĩ sodomis ꝑpt̃ crastine
mergiã cõsũpti sũt. ⁊ illi q̃ ĩ
tpibus noe fuerũt quã ob cãz
her passi sũt? Nõne qꝫ humi
dã et dissolutã ꝓsecuti sũt vi
am? In satũtate paũb ĩquit
defluxerũt de hiis qui ĩ sodo
mis hĩtabãt. Si ãt panis
satũtas tantũ ĩiquitatis
opabatur. quid dicendũ de
alys cõdimẽtis? Quid esau?
Nõne ĩtrio degebat? Quid
illi q̃ aspũ pulchrauũ cap
tuati sũt mulierũ. q̃ erãt
ĩnuõ filiorꝫ dei ⁊ ꝑ pceps ad
ꝯfernũ libidinis decederũt?
Quid illi qui ĩ masc̃l ĩsano
furore ferebãt? Quid oẽb
regeb gẽtiũ babilonioꝝ. egyp
cioꝝ? Nõne vitã male atq;
infelicit̃ t̃minauerũt? Non
ne ĩ tormẽtis erãt? Sed
nũc dic mi. nõne talia itez
fiũt? Audite xpm̃ dicẽtem.
Qui mollib9 vestiũt ĩ domi
b9 regũ sũt. qui vo nõ hñt
talia vestimẽta ĩ cel' sũt.
Molle nanq; vestimẽtũ etiã
seuerã aiam dissolui. diffũ
dit. frangit. At si asperũ hz
corpus ⁊ forte ꝑ delicatam
ꝺũsacoẽm citius molle ꝓfi
citur. Nã vñ putatis a qua
cacoẽ mulies exterisse debi
les et infirmas? Nũ ex cõdi
coẽ tm̃ sexus? Nequaq; sz
ex ꝺũsacoẽ et educacoẽ qꝺ
sub vmbraculo degũt. ꝙ otio
vtũtur. ꝙ frequẽtib9 laua
chris vtũtur. ꝙ assidue vn
guentis habũdãtib9 et aro
matib9 ꝓfũdũtur. ⁊ iacẽt
ĩ sbramis delicatis. Hoc ẽ
ꝙ eas tales efficit. Et ut me
lius hoc agnoscas attende
qꝺ dico. Ex horto aliquo in horto
heremo ꝓsito q̃ vẽtis et tem
pestatib9 vberatur sume ar
bustũ aliquod ⁊ pone ĩ opa
co vel aquoso loco et videbis
ꝙ mltũ deficit a fortitudĩe
et dignitate sua quã habe
bat ĩ illo loco. vnde cõstat
eẽ tuãslatũ. Qña veruũ etiũ
est hoc. attende mulies q̃ ĩ
agris agũt vitã fortiores
nanq; sũt a viris q̃ sũt ĩ
ciuitatib9 cõstituti. Et si eas
ꝓmittas athletico moꝺe etiã
mltos hmodi vios ille sine
dubio supabũt. Corpe nãq;
molli ꝛeddito et delicato ne
cesse est et aiam ꝑticipare
ex corpis morbo altis nãq;
patiunt⁹ ⁊ afficiũt⁹ opacoes
aĩe passioib9 ⁊ affectionib9
corpis. Etẽi ĩ egrtudib9 alit̃
habem9 nos ꝓpt̃ qꝺ morbo
molestamur. et itez ũ cũ
valem9 alit̃ nos habem9.
Sicut ei ĩ cordis cõtigit. cũ
ei sic ipi sonitus ~~motus~~ mol
les ⁊ delicati et nõ ꝺuricꝺ
externi etiã altis vo depe
uat⁹ et cogit⁹ vicio desuẽe
cordaz. sic etiã ĩ corpe mlti
tuꝺ ab ea aia suscipit lesi
oneꝫ. mltis nocitatiꝫ. Qñ
ei nulta op9 habuerit ad sui

ruacoēm amarā illa susti
net punitue. Propterā obsecro
ut nr̄m corpus fortē reddā
mus. nec illud delicatū et
egrotabile faciam⁹. Nō ad
viros tm̄ sed etiā ad mulieꝛs
nr̄ hmo ē. Quid illud sepius
lauas. quid delicijs corrūpis
et grauale facis. O mlr̄ qđ
fortitudinē eius debilitas.
Delicie quippe laxitudinē
pficiūt nō fortitudinē. si āt
ab eis rēdens alit̄ remetip̄z
tractes tūc etiā plēthitudo
tibi corpis gnātur qn̄ sedm
rocēm et valet et habitū ob
tinet salutarē. Si vō plu
mis illud crūsepias morbis
nec flos uel vigor adeit
corpis nec habitꝰ salutaꝝ
semp mestū āt et langui
dū. Scitis āt qz sicut domū
plēhzā cū euasēt quis efficit
plēhziorē. sic etiā facie plēhza
splendor aūe supuenies ā
plus cōuenustat. Si vero
i mestitia sit et dolōibus
cōstituta deformis effectus,
mestitia nāq et mororꝫ e
gritudines facūt et dolōꝫ.
Egritudines āt delicatōē cor
pis generāt q delicijs fit.
Proinde et ob hoc fugite de
licias si q nr̄i obeditis et tue
ditis Sed voluptates iquis
habet delicie. Ez nō tm̄ vo
luptatē quātas difficulta
tes atq molestias. Hoc acci
dit qz voluptis illa usq ad
liguam vel gulā tangit
apparet. Cū āt mēsa remo
ta fuēit vel postq̄ēit tibi assūp
tus silis āt ei qui nil illius
attigēit. Magis āt mlto ā
plius peiora vidi. Frēpe ex
ill tibi et distentionē et op
pressionē mentis eē habitu
tus atq sōpnū morti osilem.
forenses et iuges habebis vi
gilias p stomachi crudita tē.
et p̄clusionē ītiorem spūs et
p molestia vēdūdacoīs idiges
te et plumū maledictuꝫ
eē tuum vētrē cū debēs ma
gis ītrepantia atq īmodēra
onis arguē. Nō itaq delicie
mur delicijs corpis. sed audi
amus paulū dicentē. Et
cauuis cuā ne feratis ī cō
cupiscentijs. Tale nāq est
ī vētrē cibos īmittē quale
si quisq̄ eos ī cloacū pyāt
magis āt nō tale ē sed mlto
peius. Hic ei fimū tantum
optatur sine tua lesione. it
tur āt plumos morbos plu
mas pcreat egritudines. Nu
trimentū ei n̄ ex sufficiētia
nō fit q valeat sine labōe de
gere. Cū vō plus exuperat
q̄ n̄ficiēdi corpꝰ vō postulat
nō solū nutimentū nllm sz
etiam corruptio gnātur.
Sed nll'us hec attendit. Hoc
cupate sūt oēs mētes sup
flua voluptate. Vis nutrire
corpꝰ ieiuna qđ supuacuū
ē. et qđ sufficiat subnūstra
quātū potuerit stomachi decoc
tio maturāe ne magis ex
cibis abūdātibus opprimatur

ne demꝫgas et obzuas qđ̄ pos
sit sufficere sufficiētia q̄ppe et
nutimentū ⁊ voluptas ē. Nihil
ei iocūdū est sic ut cibꝰ bñ di
gestus ac decoctus. Nihil sic sa
lutē, nihil sic sensuū acumen
opatur. nihil sic egtudinē fu
gat ut modeata ⁊fectio Suf
ficiētia quippe cū nutimēto
et sospitate sil'etiā ꝓceat vo
luptatē. Exundātia morbū
facit et molestias īgerit et egꝰ
tudines geneat. Qđ̄ ei facit
fames. hoc etiā facit pleītu
do ciboꝝ magis āt peioza.
fames āt ī paucis diebus au
fert hoīem et libeat ex hac
vita penali. excessus vō ciboꝝ
cōsumit et putrescē facit cor
pus humanū et maceat egꝰ
tudine diuꝝna ⁊ tūc cū mor
te crudelis ꝺsumit. Nos āt fa
mē veluti ōptabile quidda
fugiēdū esse putamꝰ et ad
īdigestiones cōfugimus q̄s
mlto videmꝰ esse peiozes. Vñ
ignit iste morbꝰ ad hoīes?
vñ hic furoꝝ. Nō dico ut se
hoīes crucient sed ut tm̄
nutant q̄tū illis et volup
tatē pariat et salutē et cor
pori nutimētū cōpetēs ꝑmi
nistret. ut ꝓptū sit corpꝰ
nr̄m opacōibꝰ aīe obsequi
sui muneis exhibē dū sua
tenet bñ cōpagē et cōtinen
tia sibi cōstat ex suis ptibus
vniuſū. Cū vō exundans
delicijs fuerit fluctū cōpagem
sua et cōtinetia nō valet ex
desluetia vetinē ſb intrās q̄p
pe humoꝝ oīm vdūdātia totū
dissoluet penitꝰ et essūdet. Can
nis īquit aplis curā ne fece
ritis ī cōcupiscētijs. Induxit
namꝫ cibꝰ materias cupidita
tibꝰ īhonestis. At ſi ī phia q̄sq̄
cūctis eminet tñ si deliciatus
necesse ē ut aliquid vel ex ci
bis vel vino patiatur nēce ē
ut flāmā excitet āpliorē huic
fornicatōib. huic adulterijs.
At vēter esurīēs amorē non
valet puocāe magis āt neq̄
ex sufficiētia si fuerit modeata
Crue vō generat sordidas
cupiditates illa ē habūdātia
que se delicijs tradit. Hic ei
terra q̄ valde humecta est
geneat vermes et fumos cū
cōpluit. vel cū plurimū sibi
humorē retinet, tūc vō que
libēa est ab humoꝝibꝰ. fluc
tuū feciditate deꝺatur. si
et undātia nō ~~deꝺatur~~ corpꝰ
patur aquaꝝ. at si etiā nō
colatur, vltro tñ gramia sub
mīstrat. si vō colatur fluc
tuā feciditate pollebit. Ob
secro igitur ne nostrū corpus
vicioſū et ūtile faciamus
neq̄ ei vitā auferamꝰ. sed
ꝓpatemꝰ fructus vtiles et
arbusta fructuosa nec ea
dissoluamꝰ p īmodēacem
ciboꝝ. īmoderatio q̄ppe ꝓ
fructibꝰ vermes facit. Et
est etiam īsita nob cupidi
tas si eā deliciaꝝ īundacōibꝰ
debries. cupiditates mox ad

dūtur turpiores. Abiciamus
utiq; hāc lucē ut possimus adi
pisci bona q̄ p̄missa sūt ī xpo
ihesu dño nr̄o cū quo p̄ī glā
vna cū spūsto nūc et sp̄ et in
sēla sēlorū. Amen

Omnia

Omnib; āt tristicia
disciplina ī p̄nti nō
videtur ee gaudy sz
merorib. Postea autē fructū
pacatissimū exercitatis p eam
reddet iustitie qpt' qd' vemis
sab manub et soluta genua
erigite et gressib rectos faci
te pedib; vrīb ut nō claudi
cant quib; erzet magis autē
sanetur. Qr' amara bibūt
antydota patient' ferūt qua
dam p̄mā molestiā et tūc
sensum p̄cipiūt sospitatis.
Tale q̄dā est etiā vtub; ta
le q̄ malicia. In ista p̄ma
voluptab ē. 7 sequtur egtudo
In illa vo p̄ma ē mestitia
et tūc iocūditab p̄cedat. Qz
nihil sic ē cū p̄mū aliquis
cōtristatur et postea gaudi
o p̄fruit. 7 cū p̄mo gaudet
postea ī merorez īcidē. Quo
hoc. Hic ei timor futuē tristi
tie domat p̄ns gaudiū 7 de
uemustat. illic āt spes futuē
iocūditatis detrahet p̄sentem
tristitiā. Ex hoc cōtingit q illic
nūq̄ gtinq; gaudeat. hic āt
nunq̄ tristitia dūret. Et nō
t hoc tm̄ dzā stat sz ī alio
q̄ neq; tempq; ī vtriusq; decla
ratur eqlitab sed multum
dtevest q̄ malicie gradū ē
tpale. ī spitalibus vo gau
dys iocūditas sempitna. Ex
hīs igitur argumētis cōsola
cōb paulus assumit et vitē
tevū cōi iudicio tui nō valet
aliquib ēluctari q̄ nullus p̄t
cōi repugnāe decreto qm̄ ī
aliquid vnūsi dsentiunt.
Cōtristamī īquit. tal' nāq;
assolet disciplina. tale p̄n
cipiū possidet. Omnib nāq;
disciplina et humana et spi
rital'. Cōtēplatiue ei et cōib;
noticiys detractāe. Videt'
īquit ee merorib. Nō igit
merorib est. qual' nāq;
meroz ē qui exīstit occasio
gaudioz. Sicut neq; vo
luptab ē que sit cā tristitie
Postea vo īquit fructū pa
catissimū exercitatis p eam
reddet iustitie nō fructū
sz fructū abūdātē nūosūq;
p eā exercitatis. Pn̄ dixit
qui p eā exercitātur. hoc est
qui tolerāt plūma patūt
Et bn̄ eā eo nōie q̄ sonātiq;
ē exercitacōem nōiat. disciplī
na ergo exercitacio ē. nam
athleta p̄ficit fortiorē īsu
pabilē reddit in certamīb;
et īexpugnabilē declarat
ī plys. Si igit' oīb tal' dis
ciplina et hec p̄ns ut taliq;
sit. sic nctē est. Proīde opz
sperāe meliora et ī finem
iocūditatis et pacis attēdē
Nolī mirari si cū ipsa iniuria
sit. fructus tm̄ reddet dīciq;
Nā ī arboīb; coztex pene sz

amarus et asperē. fructus
tū ipī suauitate iocūdi sūt.
Suīpsit aūt hoc ex cōī noticia
Ei igit talia spare cōpetit
quid doletib? Quid postq̄ tſ
tiā toleātib ēta meliora de
ſeritib? Vob cōuenit sustinē
Si aūt sustinuētib nō opor
tet ēta tribulacōem iterū
mollescē. Tanq̄ eos qui cur
su certamine vel gestib? vel
bello defudauerūt alloq̄tur
futuēib quō facit eos amāi
quō eos ī sublime sustollit.
Recte ābulāe inquit. In hoc
loco cogitacōēs eoz tāgit.
hoc est ut sine ullis hesitaci
onib? pseuerēt. Si eī ad dile
ctionē ptinet disciplina si ī
finē desinit meliorē. ⁊ hoc tā
ex ūb? q̄ ex vōbis et ex vnīs
sīb oñditur quāe dissoluimī.
Hoc nanq̄ patiūtur q̄ despe
racōē deficiūt. q̄ spe futuro
rū nulla solidātur. Recte ā
bulate ne claudicacio plus
actū estat sed potius ī statū
prīstinū reuocetur. qui eī ī
claudicacōē ūcūrit ī mali
cia demoratur. Attenditis q̄
ī vob ē ut oībus modis cōse
quamī medicinā? Pacē inq̄t
sectamī cū oīb? et sanctifica
cōem sine qua nemo videbit
deū. Sicut et supī dicebat nō
delinquētes cōgregacōem ves
trā hoc etiā hic tāgit. Nihil
itaq̄ maxime ī tētacōibus
sic debiles facit et facile subi
ciēdos ut separāi et seiūgi.

Decē ī negocio supabūt et si
voluerīt arripiūt singulatim
sepatos ipetiētes et xp̄o ī ua
tidos ūdditos. Pacē sectamī
cū oīb? inquit. Nū cū malefa
ctēib? Possibile ē inquit. Sed
ex vobis est cū oīb? hoīb? pacē
habere ⁊ quātū ad te attinet
inquit pacē habeto nihil ledēs
pietatē. sz ī quib? mala patēris
fortit tibi tolēa. Maiōa quippe
arma sūt ī tētacōib? pacīa.
Sz etiā xp̄us discipulos suos
ūeddidit fortiores hec dicēs.
Mitto vos inquit dicens sicut
oues ī medio lupoz. estote
ergo prudētes sicut serpētes
⁊ simplices sicut colūbe ⁊dd
dicīs ī medio lupoz sum?) et
sicut oues nos eē iubes et
sicut colūbas. Etiā inquit.
Nihil ei ita ofusionem facit
īgerēti mala sicut fortis to
lerātia patiētib. et neq̄ ī
vbo neq̄ ī ope vīdē vīdic
tā. Hoc eī nos et philosophi
orēs facit et digniores am
pliōi mēde. Sz etiā hoc illi
pdēit. Ut si q̄sq̄ iniuriet. tu
cōtra bñdic. et attēde ex hoc
q̄ta lucrabēis. Malū ex tri
quib. mēdē ⁊ cōparas am
pliorē. illi cōfusionē exitus
q̄ ei causā conuertionis appor
tet adde q̄ tu nihil patīs ma
lū. Pacē inquit sectamī cū
oīb? et sanctificacōem. Quid
dicis sctificacōem? Pudicīti
am atq̄ tēperātiā cōiugalē
sine expeīs ex cōiugiī cū casti

tate nubat sine ī cōiugio cō
stitutꝰ nō fornicet sed vtat
pria cōiuge tēperāt. ¶Et hꝰ
etiā sctificatio ē. ¶Quō hoc sāc
tificatio? ¶Quō nuptie sctifica
tio est. Sed nuptie ꝺhuāt sc̄ā
tificationē q̄ ex fide ē: ꝓhibēt
aīāꝫ mēbrorū applicari hono
rabile ꝯiugiū. Nō sctm
sed mūdū est cōnubiū mū
dicia nanq; nō etiā sctificatiō
nē tbuit nisi ꝙ finit ex fide
aduenīētē sanctitatē ī aliq̄
macula. Sine qua īquit
nemo videbit deū. ¶Rō etiā
ad chorīthēos dicit. Nolite er
rare neq; fornicatōēs neq;
adulteri. neq; ydolatre neq;
molles. neq; masculoꝝ con
cubitōēs. neq; auār. neq; fu
res. neq; ebriosi. neq; detrac
tores regnū dei possidebūt.
¶Quō nanq; vnitatē corpis
possideret? ¶Cōsidrantes īquit
ne quis desit grē dei ne qua
radix amaritudīs sursū ger
minās ipediat et p illā īqui
nētur mīti. Neq; fornicator
ā Aplanus ¶Contēplans quō
ubi salutē cōem genēalita
tis fugit? ¶Cōsolātes īuicē
p singulos dies donec hodie
vocatur. **morale.** ¶Agit nō
lite sup doctōēs cūcta iac
tare. nolite rectoribꝰ cūcta
tbuere ¶Potestis et vos īquit
mutuo vos edificare. ¶Rō et
thessalonicēsibꝰ dicebat sc̄
bene ¶In vnū edificamini
sicut et facitis. ¶Et iterū.

¶Cōsolamī īuicē ī hmoibꝰ istis
hoc etiā vos nūc monemus
¶Plus ei si voluerītis ex īuicem
pficitis q̄ ex vob. ¶Et ī plurimo
tpe cū īuicē cōuersamī et q̄ vrā
sūt īuicē magis agnoscitis
et vitā vrām nō ignoratis.
sed etiā ꝯplioꝝ fiduciā et cha
ritatē et ꝺsuetudinē habet
adīuicē ¶Nō sūt hec pua ad
discēdū abīuicē vel docēdū
sed plurēs aditus et occasiōēs
aptissime. ¶Plus ei vos 7 cō
solāi 7 hortū et vdantiē po
teritis. ¶Et nō hoc solū sed q̄ ego
quidē vnus sū vob at plurimi
¶Et poteritis quāticūq; estis oēs
ēē doctōēs. ¶Propter̄a obsecro
ut nō negligatis hoc carisma
¶Nusq̄q̄ vacuē hz. aīcū habz.
suū hz. vicinū habet. nunc
ītercipet. nō moneat. ¶Quō ei
nō sit absurdū studiū grē
ut cōmunia fiāt ut die cōstitu
tu ī vnū plurimi cōgregētur
et si quid vnicuiq; minꝰ fue
rit suppleat ex societate cūc
torū. 7 sine vbicūq; essē exīe
dispōīt sine ꝺuinū fiat oēs
illi ārilū submīstrent. ī doc
na vēo vētutis studiū silē nō
hz̄. ¶Obsecro ut nullus vrm
negligat hāc causā. mādē
mītam a deo ꝺcipiet. ¶Et ut
cognoscāt ille cui fuerāt ta
lenta quīq; ꝺmissa ipē qm
docendis alīs studiū īpendit
ille vō cui vnū est datū dis
cipuli videt gestāe ꝓsonam
Si dicat discipulus ego ei

discipulus sū nullū habeo
pictū. iste etiā ipsā uoēm vl
ꝑmonē quē in ore ꝓferunt
quē a deo ꝓcepit hoc celat z
sub tūnicā recūdit nec admo
net illū at si valeat sed sb
tūnicā recondit. Terra vo est et
cinis cor hoīs. q̄ cāsma dei re
cūdit Ui vo recondit hāc gr̄az
vel ꝓpt̄ segnitiem. vel propt̄
malignitatē dicē nō valebit
q̄ nullm talētū habui. Respō
det illi vnū talētū habuisti
oportebat te etiā ipm vnū
ī mediū ꝓferre et studio tuo
ac diligentia duplicare Si ei
ipm vnū ꝓferres ī publicum
mūme culparetis Nec ei illi
qui duo ꝓtulerat dictū e q̄re
nō quīq talenta ꝓtulisti.
Sed dignus fuīs e Et quia
minus habuit q̄ ille cui q̄n
q̄ sūt credita propterea se tra
didit desidie, nec illa pua q̄
titate est abusus ad ociū.
Proīde nec oportuerat te
ad cū q̄ duo acceperat attēdē
magis at ipe te decebat ī
tuēri sicut ille imitatus est
illū cui quīq data erāt cū
se duo vidēt accepisse. sic et
te decebat emulari illū cui
fuerāt duo talēta cōmissa.
Si ei hūti pecunias et non
largiēti. suppliciū dns cōmi
natus e. ib qui valet ꝓximū
cōmonere vel quōlibet et
mūme fecerit. quō nō maio
ribus supplicijs punietur.
Ille ei corpus nutrivit hic at
aiām. Ille mortē negligit tpa
lē: hic at mīnū sempitnū q̄z
nō habeo īpus ꝑmonē. Oz nō
e opus ꝑmone nec eloquen
cia Si videris aīam tuā foeni
tātē dic ad eā negociū ma
lignitatis aggressus es. Nū
erubescis: Nū cōfūderis; qa
lū nanq̄ e. Rō at īpus. Ipē
malū esse illud opꝰ nō igno
rat. Ista e sed cupiditate ꝓhibit
nā et q̄ ī eg̃ studiē detinēt
scīūt q̄ frigidū malū est si
potent. Vel cupiūt opꝰ hūt q̄
eos ꝓhibeāt, sēā ī passiōe cū
quib detinetur nō facile sibi
solus ipe sufficiet. Oportet ig̃
te qui saluus es ad altūs
medicinā dicē q̄ saluti cō
ueniat At si vbis tuis nō
obediat ītrīm custodi ītrē
quo ꝓgit et cōtine eā a ma
ligno negocio fortass eā vin
cetis. Et quid īquis ꝓdeit
qñ propt̄ me magis illud
efficiet q̄ illū volui retinē;
Interim noli esse scrupulosꝰ
ī vbis quocūq tenoe tene
ab actibꝰ malis et vnoca.
Assuescat nō ire ad illū tan
tūmō sine ꝓpt̄ te sine ꝓpter
aliud aliquid. Et cū ea assues
cere fuerīs illuc nō ptīgere
tūr potuīs paululū īsspira
re docē meliora q̄ oportet
ꝓpt̄ deū fuāe et nō ꝓpt̄ hoīez
Quer velis ī eo subito cūcta
corrigē alioquin minꝰ id
potuīs. paulatī gere ne re
pētina correctio pgraues.

Si videris aliquē ad cōuiuia cōmessationēs et ebrietates p
gētem tuā similiter age. Et ipse cohortare ut si quid in te videt
adimmet corrigat et admo
neat. Sic ei et in ipso correc
tionē tuā patientissime tolera
bit cū viderit te opi hñtem
correctionē et nō veluti pfm
in oīb⁹ neq; veluti doctorem
sed veluti aiam et fratrem. ami
tiā cōferētē. Et dic ad eū e
go te admoui d mētē inducēs.
tibi ai t pdesse valebāt treq;
hortor ut deq; in me pspexe
ris vicios in prehēdas et cor
rigas Si vo iracundiā vide
ris. si auarā vetinēs liga
eū tua admonitiōe hoc est
ei aīcicia. Si frat a fide ad
iutus sicut ciuitas fortis
efficitur. Nō ei māducare a
bibē facit aīcicia Talem
namq; latrones hñt et ho
micidę. Sed aīi sum⁹ si ve
nitē p nob curā gerimus
si nobis inuicē amicā cōfram⁹
Nec ad aīcicia nos adducit
que nob vtil est phibeamus
illam fieri q ad gehennam
ducit. Et neq; q corripit i
dignet. Noīes qppe sumus
et a vicys nd sum⁹ alieni
Neq; q corripit eū sicut q
pniciat a pdicat hoc fa
ciat et diuulgans magis q
monens se remotū cū leni
tate nimia. Nimia qppe leni
tate op⁹ est hz q corripit
ut q corripitur eq animiter
toleret sectionē. Nū videtis
medicos qñ vrit vel secant
aliquos ai qta lenitate op⁹
curatiōis exercēt. Multo ampli⁹
corripientes oportet hoc agere
Et tei correctio agit ne fervo
vehemētius opet et vsilie fa
ciat illos q⁹ affectum. Idcirco
etiā media pmū student q
minus possint eqm equanimi
ter sectionē tolerare et qtum
possūt leniter agūt et aliqtu
lū recessentes eqm facūt re
creare. Sic ergo oportet cor
reptiones efficē ut q corripi
unt nō resiliant. At si eos iu
riam pueniat. at si pauti. nō
debent abhorrere. Enūcio
illi qui sectantur adiuuos eos
a q⁹ secātur multa reclamāt
hz illi nihil impediūt. hz tātū
eor valuit sospitati sic etiam hic cūcta gerenda sūt
Oīb nanq; q corripit. ad illi⁹
qui corripitur vtilitatē tole
rare debet et facē inspiciēs
ad mensē q tali voluntati i
posita infunatur. Inuicē igit
onera ptā portate et sic adi
plebitis legē xpi. Si igit
et corripientes inuicē et tole
rantes edificationem mutuā
potitis implere et nob labore
facitis leniorē. in oīb⁹ nos ad
iuuantes et dextrā porrigē
tes et principes efficientes et
socios et mutue salutis et qppe
Sustinea⁹ igit mutua pō
dera portantes inuicē et corri
pientes ut adipiscam⁹ bona

q̄ promissa sūt ī xp̄o ihū dn̄o nr̄o
cū quo p̄r̄ vna cū spū sc̄o gl'a
īperū. nūc et sp̄ 7 ī sc̄la sc̄lor
Amē.

Omelia xxxi.

Pacē sectamī cū oīb⁹
et sanctimoniā sine
qua nemo videbit dm
pluima quidē sūt q̄ formā
discretōemq; xp̄ianitatis os
tendūt. sed plus oīb⁹ ac me
tuāt charitatis mutue affect⁹
et pax q̄ hoīm corda cōsociat
p̄roptr̄a etiā xp̄ūs dixit. Pacē
cē meā do vobis Et itez. In
hoc cognōscēt oēs q̄ mei discipli
estis si dilexēritis īuicē. Propte
rea etiā paulus ap̄lus. Pacē
cē īquit sectamī cū oīb⁹ et
sāmoniā hoc ē honestatē sine
quā nemo vi
debit deū. Cōtēplātes ne q̄s
desit gr̄ē dei. Sic cū eis loq̄t
tr̄ cū his q̄ cū nūcio comita
tu viatoz lōga itinēa p̄me
arēt veluti si dicēt. Attendi
te vobis ne quis vr̄m r̄manē
at. Nō h⁹ tm̄ īquiro ut
vos soli p̄manēatis. sed etiā
ut īspiciatis 7 cteros. Ne q̄s
vr̄m īquit desit gr̄ē dei.
Quid dicit gr̄am dei. bō
futura. euāgelicā fidē. opti
mā r̄nsactōem. Quia q̄ppe ista
dei sūt gr̄ē. Nec mi dicas
q̄ vnq̄ ē q̄ nō bibit. etēi xp̄s
q̄t vnū mortuus ē. Tu et
go negligis q̄t quē xp̄ūs
dignatus ē mori. Cōtēpla
tes īquit. hoc ē diligēt⁹ stru
entes et visitātes. et agnos
cētes sicut fieri solet ī fr̄ibus

Ne qua r̄adix īquit ama
ritudinis sursū gr̄minās īpe
diat. Hoc ī deuteronomio scr̄p
tū est. Sūpsit at illud ex au
busto⁹ methaphoā ne qua
r̄adix īquit amaritudis. qđ
et alibi sc̄r̄ēs dixit. quodā
fermētū totā massā corr̄u
pit. Nō q̄t illū solū hec volo
ī quo īquitas potēsit īuenīr
sed etiā q̄t lesionē q̄ potēt ex
illius q̄pagine pullulāre. Hoc
ē fiunt si aliqua tal' fuēt r̄adix
nulla ex ea p̄mittatis gr̄me
ergr̄ē sed vereōdat' aīq̄ a
liōs polluat et sceleres effici
at. Ne qua r̄adix amaritu
dinis sursū germinās īpe
diat. Et p̄ cā plurimi pollu
ant'. Et mito amarū dixit
ee pctm: enīmuero nihil pctō
amarius ē. Hoc nosūt q̄
p⁹ admissū pctm ostr̄e mercē
re mutāntur 7 diua satis
amaritudīe ostenūtur. Ama
ritudo quippe delicti ipz ītel
lectū vocēmq; sb̄trāhit. Enīmuero
amaritudo illius natura tal'
existit et noxia p̄seuerat. Et
bñ dixit r̄adix amaritudīs
nō dixit r̄adix amā. sz ama
ritudinis. Radix ei amaritudinis
q̄t fructy dr̄cēs effici.
amaritudinis at r̄adix. vl
fons. vl q̄positū nūcq̄ pt a
liquid dulce q̄pagare. q̄ oīa
ibi amā sūt. oīa molesta.
oīa scelā atq; abhoīatōe ple
nissima. nihil suauitatis

vel iocūditatib apportāt. Et
p illā īquit īquinēt mlti.
Hoc ē itēpatos lastinosq; ia
dite. Ne quis īquit fornī
cator aut ꝓfanus sicut esau
qui ꝓpter vnā escā vēdidit
pīmogēita sua, qđo ergo?
Vlum fornicator ēat esau?
Non hoc dicit qz fornicator
ēat. sed qđ supza dixerat. ser
tamī sācimoniā. hoc etiā
hic significat ne quis ꝓfa
nus sicut esau: hoc ē castis
meurgius z itēperātib et sce
lis qui spūalia ꝛpellebat.
qz ꝓpt vnā escā īquit vēdi
dit primogēita sua q̄ hoze
quē a deo ꝓcepat p ꝓpriam
negligentiam et cupidita
tē vendidit. qui pro pua le
bidine magnū hozem et
glam ꝓdidit sempitnam.
Hoc ꝓprie ad eos ꝓtinet q̄
īmūdi sūt et ꝓfani. Pro
īde nō solus fornicator im
mūdus est. sz etiā castrimēgy
qui vētris suus existit. Nā
et iste alterius libidinis su
est. Cogitur appetē pluīma
rogit dirige turpib et illo
nestub extare ut pote sub il
lo mōstro gerēs duriss̄imā
seruitutē huiusmodi quippe
ho sepius etiā blasphema
re pro nihilo putat nulliꝰ
momenti pensat pīmitiua
sua nulliusq; digna nmib
hoc ē qui p dilectiōē tpalīū
rerū usq; ad vēdenda pīmi
tiua sua ducit. Vnde nō
sūt indeoz pīmitiua sed nīā.
Vnā at q̄ dicit etiā ad leuan
dā passiōem meroīb eoz val
de ꝓficiūt. Qz pīmꝰ postremꝰ
effectus ē et sēdus extitit pīmꝰ
iste p patiam. ille vō p negli
gētiā. Erito ei īquit pmi
et postea cupiēs hēditatē bñ
dictionē ꝛpbatus est nō inuēit
ei pēitētie locū. pīus eā cū
lachymis īquisisset. Quid hic
dicim? Nū pmiam ꝓfanus
excludit? Neq;. Quō ergo
dicit qz nō inuenit pīe locū?
Si ei culpauit seipz. si gemi
tib magnis īgemuit cui
pēitētie locū nō meruit inue
re? Quō nō erat pnīa illa
sicut et ēstitia chaim nō ex
pnīa descēdebat qđ ocisio
fīlīb apparuit sic ei hī nō illa
vba pīe ītā et hī fīlīb oci
sione depalat quīquidē ꝓl
ad eū attinuit etiā ipi frī suo
iacob tulit mortē ītā sic
dixit. Appropiquāt īquit dies
passionis pīs mei et ītfici
am frem meū. Nō ergo va
luerūt sole lachrime pnīaz
illi tēbuē et nō dixit simple
cit qz pnīam ꝓsiuit sed cū
lachrimis īqsiuit pīe locū
et nō inuēit. Quid ergo dici
mus nī qz nō penituit ut
cōuenit? Hoc ei est pīa ut
cōgrue gematur. Alioquin
si pnīam dāpnat quo iez
segnes admonet et hortat?
quō clausos effectꝰ ꝛmissos
atq; solutos qđ ē ruine pī

cipū ut erigant ẽ unitat ẽ
Mihi quidẽ videt ꝙ ꝑ alios
quos ĩt illos adulteros qꝫ
tñ publice nolebat arguẽ
sed fingit ignorãtiã. Post
ea vo si ꝑstiterit tũc iã
~~ueret~~ uenit ĩcrepãs me si
añ voluerib arguẽ ĩpudẽ
tes et ꝓtinus efficiab. sic
etiã fecit moyses ĉra zam
brim ⁊ chasitidẽ. Pñe ĩ
locũ nõ inuenit. Potest et
alit ĩtelligi ꝙ petrus pñã
ãnis admisit. sũt ei petã
pñam supantia veluti
si dicat nõ cadam⁹ ĩsana
bili ruina. Dũ ei claudi
tat quisꝙ facile ꝑt erectus
vel sanus effici. si vero pe
nitus subtrahatur quid ĩfma
nebit vltiꝰ? Proĩde necdũ
lapsis hec loquit ut eos
timore deprimat. Veluti si
diceret ꝙ qui ceciderit nullam
ꝰsolacõem iã mereri potit
Et hꝰ quidẽ istos ne caderẽt
talit admonebat. In alio
vo loco vbi iã eis qui ceci
derãt loquit ne in desꝑa
cõem decideret cõtraria
dicit. Filioli mei ĩquit qꝫ
itez ꝓtinus vobꝭ scribo
metuo xpũs ĩ vob ⁊ quib⁹
alibi dicit ⁊rꝰ ĩ lege iusti
ficamĩ a qua excidistis
Certe ipe testatur ꝙ ceci
derãt. Qui ergo stat et ꝯ
dit qm ꝙ ceciderit venã nõ
valet ĩpetrãre ꝑ validius sta
bit et cautius. Qi vo et ĉra
eũ ꝙ ceciderit sili voluerib vehi
mẽte ad id redigitur ut nũ
qꝫ possit assurgẽ. Quali eũ
spe dũsacõem vl quali fructu
susceperit. Nõ ei solũ ĩquit la
chrymas fudit sed exãsinit
etiã. Et videt ꝙ quidẽ excu
dere pñam. sed cautiores eos
⁊ municiores reddit ne fe
rant ꝙnos ad ruinã. Quã
ticũꝙ igitꝰ nõ credũt eẽ ge
hẽnam hec ĩ mẽte ꝑuocãt
et ꝙquot existimãt ĩpuni
ta petã. Hec osideret et at
tẽdant cui esau venã nõ
potuit adipisci qz videlicet
nõ penituit ut debuit. Vi
vide ĩtegrã pñam attẽde
petrũ qualiꝫ penituit ꝓꝑ
nagnucat xpz Mazans
nang⁹ nobis euãgelista ei⁹
hystoriã. et exies ĩquit plo
rauit amare. Docto illi ĩmis
sũ est tã grande petrũ qz
sicut debuit pñam gessit
ꝙnis necdũ illa vba hones
ta ꝓ nob erãt oblata necdũ
erat sacrificiũ factũ. necdũꝙ
petrus erat absũptũ. adhuc eũ
dñabatur. ad huc tyrãnico
more seuebat. Et ut agꝰ
cab nõ tñ ex negligẽtia
veniat illa negatio qua
tñ ex eo ꝙ eũ ꝑliquerat deꝰ
volens eũ erudire ut cogꝰ
noscet humane nature mo
dũ non ee cõtradicẽdum
magnis ꝓmoĩb⁹ neqz vellet
sape ceteris altiora sed sciret
qz sine deo nihil ꝑt fieri ⁊

qz ñ dñs edificauerit domū
ūanū laborauerūt q̄ edifi
cant eā. Propterea ei etiā ad
ipm̄ solū dixit xp̄us. Cum
petiuit sathanas vētilare te
sicut q̄ vētilat tritū et nō
p̄misi ne deficiat fides tua,
fortassis ei alta sapiebat me
rito istīc sue fiducie plus
diligere et xp̄m et ꝑtēa amare
plorauit. ⁊ ecclā fecit q̄ post
plorati de illo filia i ferūt.
Que sūt ista: q̄d se videlicz
postea cōmisit mille periculis
et ex mltis fortitudinib⁹ ei⁹
labor ostenditur. Etiā iudas
penituit sz male. laqo se nāqz
suspendit. Penituit etiā sicut
iam dixi et esau, magis āt
minime penituit lachrime
quippe ille nō erāt pñe. sz
aīm violēti ⁊ īdignacōis
ītrinse q̄d ex eius opib⁹ apit
Penituit et btūs dauid la
uabo īquiens p singlas no
ctes lectū meū ⁊ i lachrimis
stratū rigabo. Et p̄term q̄d
añ mltum tēp⁹ admiserat
p⁹ tātos ānos tantis qz gr
ne atoēs lugebat veluti de
recenti tpe ꝑpetratis. Peni
tētem quippe nō inuenit i
dignū nec exaspauit quin
potius cōtinet sicut adepta
tū et fiduciā nō gretētem
et veluti p pacām q̄ salua
ri desiderat vel ut ip̄bū et
mille supplicia ꝑmeretem
Si hec sedule cogitauerit
nō uastet. nō īdignabit
sed luctu macerabit. plorabit.
īgemisset. lamentabit diebꝫ
ac noctibꝫ. Penitētem non
oportebit p̄tm̄ suū oblīuioni
cōtradē sed deū deprāri ut dꝫ
quidē p̄ti eius nō memine
rit. ipē āt nūqz debet obli
uisci Si āt nos p̄ti nīi me
morēs simus dꝫ oblīuis
cit eius. Ad nosmetipsos
ꝙcipiamus sētētiā. nosmet
ipsos accusem⁹ tūc demū ꝑ
ciabim⁹ deū iudicē verum.
Petm vō cōfessione minuit
cōfessione vō cōtēpta ꝙgis ⁊
penis. Petm nanqz si accēs
serit īpudētia et inuerecūdia
ēmine quō potit euitari nei
illud deinceps īcidatur morale.

Non igit negem⁹
obsecro p̄tā nrā neqz nos
īpudētia duros efficiat Spo
te nrā puniam⁹ īpedamus
nō nrā spōte supplicia Au
diuit chain a deo. Vbi ē abel
frat tuus. ⁊ dixit nescio.
Numquid nō ego sū custos fīlī
mei? Videbꝫ quō ex hoc p̄tm
āplius opatus ē Primo et pr
eius silitet. Audiebꝫ ei etiā
ipē Adā vbi es dixit Audiui
vocē tuā et cōtimui qm nu
dus sū ⁊ abscondi me Magis
nū est ut quib⁹ p̄tā sua cog
nosat et meōria eoz ꝑsue
rāter ītineat. Nullū īuenit
delictoz tale tīmediū sicut
eoz cōtinuata meōria. nihil
sic segnē reddit hoīem ad
requiriā ꝑpetrandā. Deo

quidē qz ipsilit ostiā et nō pa/
titur ex malozū meōria vbera/
ui. sed doma tuā aīam et cā/
pistrinalib cōstrīge frenoz qz
ei equus īdomitus sic et illa
insultat et nō vult se stre per/
casse. Hoc āt totū opus satha/
ne. sed et nob ei psuadeam⁹
qz peccauit. Psuadeamus
ei unq̄ peccasse illā ut peni/
teat et penitus a supplicijs
libētur. Cruō venā desideraſ
adipisci peccatis q̄ nesc dig
natus es cōfitēti illa qm p
nīam et clemētiā oīa dim⁹
tit. Tu vo q̄ te nūq̄ pcasse
cognoscis quō hmi nīam
depcatis? vel p quib⁹ ozas
pctis? Psuadeamus igitur
nob peccasse nob nec ḥs sola
līgua pnūciet sed etiā ītima
ostra. Nec tātū nob pcatoēs
ee dicam⁹ sed etiā ipā spe/
cialit singula cōputemus.
Nō t dico ut te pdas i pub/
licū nesc ut apud alios ac/
cuses sed obedire te volo ppe
dicti. Reuela dnō viā tuā
et spera in eo et ipse faciet.
Ergo tua cōfitē pcta apud
veū iudicē cū ozoē delicta
tua pnūcia nō līgua sed
ostre tue meōria et tū de
mū spēa nīam te posse
cōsequi. Si habuerīs i mē
te pcta tua cōtinue: nūq̄
malū aduersus primū i corda
ītimis. Nō dicas t ignaz
sine peccatorē ee te: hoc qppe
nō ita valet hmīliare mē/
tem sobriaq̄ pfice sicut ipa
p se spealit cōsideratu pcta.
Aduersus nullū ītimis i cor
de illa portans i aīo. nō iras/
cētis. nulli detrahes. nō sa
pies altū nō vdies itrnū. nec
involucris i pctis sed ad bona
īpetu vehemētiore cōsur/
ges. Intuēs qīta bona ex
peccatoz recordatiōe gene
rātur. Debamus igitur pcta
nra i cordib⁹ nīs. Scio qdē
qz nō est tolerab aīa hmi⁹
amare memoziē sed nob
cogamus illā atq̄ cōpella
mus. Melius qppe nob est
ut nūc aīa mordeatur ex
recordatiōe pcti q̄ i futuro
tpe supplicia sentiat sēpit/
na. Nūc ei si recordēis pec
catoz tuoz et frequēter
ea i ospū dei pnūcies et
p eis eius clemētiā depcēris
citiq̄ illa delebis. Si āt nūc
obliuiscēis pctoz tuoz tūc
eoz recordabeis nolens qn
i toto mūdo publicabūtur
in ospctu pfectē oīm tam
aīoz tuoz q̄ inimicoz et
scoz āgloz celestiūq̄ virtutū
Nō ei ad david solū dicebat
q̄ tu secreto feciſti ego cūctis
manifestabo. sed hoc etiam
ad oēs nos dicitur. Timu
isti inquit hoīes et erubuisti
magis q̄ deū: olim āt deū
viuentis nō ex meritis.
sed hoīb⁹ quidē verecūda
bāris oli inquit hoīm ti/
mor eoz. Propterea i hoc
ipso pmeritis. Lingua nāq̄

te, ante oculos omnium ponēs peccā
tua. Quā vō hor venit ē ut q̄
i illo die omnīa nr̄a peccā pub
licabūt̄ et ꝓducēt̄ in pom
pam vl ea nō cōtinua me
moria satagerim⁹ abluere.
adūte quō ꝓfert̄ i pōpam
diuitias vel ihumanitus ho
minū. Et sicut̄ inquit et
nō dedistis mihi manducare
Quā hec dicūt̄ vel ubi? Nūq
i angulo? Quā i aliquo ab
dito? Minime. sed ubi et
q̄n? Scilicet cū venit fili
us dei i gl̄a sua. et oēs gē
tes cōgregate fuerūt. q̄n
segregauerit istos ab illis
tūc hec dicet audientib⁹ cūc
tis. et cōstituet alios q̄dē
a dextris. alios aūt a sinis
tris Et sitiui inquit et non
dedistis mihi manducare. Cō
tēplare itez et illas q̄tas
vgines q̄ i ospīo oīm au
dient nescio vos. Quātas
iste nūm quinarū tan
tū significant. sed multas
et duras et ihumanas. Nec
vō q̄tas nō sūt huiusmodi
Sic etiam et qui vnū talē
tū sub tūc obtulit coram
oīb⁹ occupatis et añ illū
qui q̄tas obtulit. et ante
illū qui duo. audiuit huc
male et nequi. Et nō vbiq
tantū audient hec. sed pri⁹
eos etiā ipsis tūc redarguet
rebus sicut etiā euāgelista
dicit. Videtūr i q̄dē puta
uerūt Simil' ei erit vnū
sozū insurrectio petroz atq; iud
toz. sil' etiā iudicabūt̄ vnū
si. Intelligite itaq; quales appa
rebūt tūc illi qui i humilitate
et dolorib⁹ eruūt q̄ trahēt̄ in
igne alios coronatis. Veite
inquit benedicti patris mei ꝑcipite
regnū q̄d vob ꝑpatū est a cō
stitutōe mūdi. Et iterū. Ite
a me i ignē q̄ ꝑpatus ē dya
bolo et āgelis eius. Nō simpli
cit hoc vbis audiet tātū sed
etiā ipsis vbis vboz cōpletur
effectu. Desēbam⁹ igit hec
añ oculos nros et putemus
nūc p̄sentē esse et dnm illa
ba dice ac nos abduci i il
lū ignē ac ptrahi qualem
habem⁹ mentē quale sola
ciū? Quid illud. a q̄ diui
demur? Quā p rapina i.q
alienaq culpabimur quid
dicemus? quē colorē excu
sacōis habebim⁹? Quid ē?
Inueniemus ꝓcem q̄ saltē
vtilis videat? Nulla scilicet.
Recesse ē ergo ut ligati vul
tu deposito ptrahamur ad hor
rifica caminoz. ad flumē
igneū ad tenebras exteriores
et ad miabile supplicium ubi
nullū iā rogare valebimus.
Nō pt inquit nō pt trāsire
hinc ad nos. chaos ei mag
nū est int nos et vos. et neq
volentib⁹ licet trāsire neq
porro inmeare. Necesse est
ergo ut audeam⁹ i sempi
tnū nullo admōdo deferēte
sine sit pr̄ sine sit mr̄ sine

ſlibet alius. At ſi magnam habeat fiduciā apud deū. ſtrat. ītquit ſtem nō ſdimet et nō libabit hō. Quō g̃ ipossibile ē hr̃ē in altez ſpē ſalutis n̄ ī illo grevamus. q̄ bus vita nr̃a mūdet. q̄bus optima ꝺuſacio vr̃a ꝺdat. Et p̄mo q̄ꝺ quātū possum⁹ laboremus ut nullas ſcipiamus ſordes. ſi vo ſicut homines aliquas ſcepim⁹ nō dormiamus ſed vigilat⁹ iſtem⁹ ſi quid ī nob ēſt ſordidū ꝙ pñam. ꝙ ozoēb⁹ per lachrimas. ꝙ mūas abluat. Sed dicit aliquis. Quid ſi nō habeā vñ mūas possim opari. Sz habes vel caliē aque frigide q̄tūlibet pauꝙtate detineavis. habes pedes ut poſſ ifirmos egrotosq̄ viſitē ut possis vēire ad eos qui ī tr̃ceib⁹ detinēt⁹. habes ſaltē tectū ut possis ſuſape pegnū. Nulla ē igitur nulla ē venia ei q̄ mūam nō exhibet ōdigēti. Et hec quidē frequēter nobis dicimus ut ex cōtinuis admonitionibus ſaltē possimus aliquos aliquid ꝙmouere. hec autē dicim⁹ non tūtū de ill' q̄ vr̃ās mūas ꝓceptū ſic cogitātes quātū ꝓ vr̃a ſalute. Ill' quippe tpalia et trena ꝙ caduca tribuistis ſcipietis āt vob ꝙ istis bō celestia sempitna Quae nob ꝺeb cōtingat adipisci ī xp̄o ihū dn̄o nr̄o cū quo pr̄i gl'a vna cū ſcō ſpū nūc et ſp ī ſcla ſeculorum Amen.

Omelia tricesima ſecūda

NOn ē accessistis ad tractabilē et accessibilē ignē turbinē et caligine ꝙ procellā et tubę ſonū et vocē verboz quam qui audierūt ītausauerūt ne adiciet⁹ eis vbū nō ē portabāt qđ dicebat⁹. et ſi bestia tetigerit montem lapidabit⁹. Et ita timibile erat qđ dicebat⁹. Moyses dixit et terzitus ſū et tremebundꝰ Sed accessistis ad ſyon mōtē ciuitatē dei viuētis ihe rusalē celestē et milloz milliū āgl'oz celebritatē et eccle ſiā p̄mitiuoz qui ꝺſcripti ſunt ī celis et iudicē oīm deū et ſpūs iustoz ꝙfectoz et mediatorē testamēti noui ihz et ſāgnis aſpſionē melius loquētē ꝙ abel. Erāt quidē oīa tūpli vetis admiranda ſtra erāt ibi ſcta ſcōz etiam veneranda. et hec q̄ ī ſyna mōte facta ītuemur. igne tūbre et caligo. procella ꝓſh ē ītquit deꝰ ī mōte ſyna. Et oīa cū admiratōe medrabāt Nouū vo testamētū nō est tū aliquo tali nobis exhibitū. ſed tm̄ ſimplici a.p̄i ſermone cōtributū. Intuere igit⁹ qualit⁹ apacoēb⁹ effici at tā iustoz quā illoz et qualit⁹ ī pestiemib⁹ ea posuit, ꝓgn̄ cob ei plumis

phacōibus cumulauit et postꝫ
dram testamēti vtusꝫ demō/
strauit et vetus ip̄hendit tū
demū velut facilioꝝ via etiā
īpgit argumēta. Rō ergo
dicit: Nō ēi accessistis ad trac/
tabilē ⁊ accessibilē ignē et
p̄cellā et sonū tube ⁊ vocem
vboꝝ quā q̄ audierūt excusa/
uerūt ne adiceret eis vbū velu
ti si diceret. Terribilia q̄dē ista
sūt et ita tremenda ut ea n̄
auditus ferre posset neq; il/
luc bestia q̄libet accedē. Ve
rūptn̄ nō erāt talia qualia
q̄ postea gesta sūt. Quid ēi
ē mons syna ī cōparōe celi:
Quid ignis tractabil ad in
tractabilē: Deus ēi īquit ig/
nis cōsumēs ē. Nō loquatur
īquiūt nob̄ deꝰ: sed loquat
nob̄ moyses. Dic ēi terribile
erat q̄d ad eos loq̄batur ut e/
tiā moyses dicat ꝙ ad hec
tritus erat et tremebūdus
effectus. Quid miraris īquit
de plebe: Ipē q̄ caligine in/
gressꝰ ē ubi erat deꝰ ipē ergo
dicit. Exterritus sū et tre/
mebūdꝰ effectus. ~~Nō enim~~
~~nis īquit de plebe~~ Sed access/
sistis īquit ad syon monte
et ciuitatem dei viuētis ihrlz
celestē et multoꝝ miliū āgloꝝ
celebritatē et ecclām p̄mito/
uoꝝ ī cel' descriptā et iudicem
deū cūctoꝝ et spūbus sanctoꝝ per/
fectoꝝ et mediatorē testa/
mēti noui ihūm. et sāguis
aspersionē melius loquētē ꝙ
abel. Illic potest moyses: hic ihs
Illic noiatur plebs: hic milia
āgloꝝ. Primitiuos aūt quos
dicit fideles videlicet et spūs
iustoꝝ pfectoꝝ. Cū istis ēitis
īquit. Et mediatorē īquit
noui testamēti ihz et sāguis
aspersionē melius loquētē ꝙ
abel. Quid aūt: Quum sāguis
abel locutus ē: Ita ē īquit.
Sed sup̄ dixit. Per eā hoc ē
fidē. Ad hunc usq; ad mortem
loquit. Et itez Deus dixit
vos sāguis filiis tui clamat
ad me. Sine ergo isto mō
intelligendū est sine illo qm̄
ad hunc usq; celebrat hoc fm̄
Veruptn̄ nō ita sicut iste h̄
est sanguis xpi. Ipē nāq;
mundos reddit vnusquisq; et tā
to voce emittit significacio/
nē atq; clariorē quāto etiā
maius testimoniū ceteris
ipsis accepit. Videte īquit
ne recusetis loquētē. Si ēi
illi nō effugerūt recusātes
eū qui sup terrā loquebat
multomagis nos qui de celo
loquētē nobis aduertimus.
Cuius vox mouit terrā tūc:
nō aūt p̄mittit dicens. Ad
hunc semel ego mouebo nō
solū terrā sed etiā celū. Qđ
aūt adhuc semel dicit declarat
mobiliū trāslationem tanq;
factoꝝ ut maneāt ea que
sūt īmobilia. Itaq; regnū
nū īmobile suscipientes ha/
bemus grām p quā placeamus
placētes deo cū metu et re/

abel. Illic potest moyses: hic ihs
Illic nominatur plebs: hic milia
āgloꝝ. Primitiuos aūt quos
dicit fideles videlicet et spūs
iustoꝝ pfectoꝝ. Cū istis ēitis
īquit. Et mediatorē īquit
noui testamēti ihz et sāguis
aspersionē melius loquētē ꝙ
abel. Quid aūt: Quum sāguis
abel locutus ē: Ita ē īquit.
Sed sup̄ dixit. Per eā hoc ē
fidē. Ad hunc usq; ad mortem
loquit. Et itez Deus dixit
vos sāguis filiis tui clamat
ad me. Sine ergo isto mō
intelligendū est sine illo qm̄
ad hunc usq; celebrat hoc fm̄
Veruptn̄ nō ita sicut iste h̄
est sanguis xpi. Ipē nāq;
mundos reddit vnusquisq; et tā
to voce emittit significacio/
nē atq; clariorē quāto etiā
maius testimoniū ceteris
ipsis accepit. Videte īquit
ne recusetis loquētē. Si ēi
illi nō effugerūt recusātes
eū qui sup terrā loquebat
multomagis nos qui de celo
loquētē nobis aduertimus.
Cuius vox mouit terrā tūc:
nō aūt p̄mittit dicens. Ad
hunc semel ego mouebo nō
solū terrā sed etiā celū. Qđ
aūt adhuc semel dicit declarat
mobiliū trāslationem tanq;
factoꝝ ut maneāt ea que
sūt īmobilia. Itaq; regnū
nū īmobile suscipientes ha/
bemus grām p quā placeamus
placētes deo cū metu et re/

uetētia, etēt deus nr̄ ignis
cōsumens ē. ¶ Vemēda q̄dē
erant et illa ſ̄z hoc mlto ā
plius admirāda valdeq; da
riora. Neq; eī hic trībre ſūt
neq; caligo neq; procella. aſſi
vī p hec ſig̃ficā obſtrūctas
vetēris teſtamēti eo q; diffi
cile videbat intelligi et
vmbracio legis ꝛ velamē
q̄ lr̄is eſt ſuppoſitū. Ignis
āt ſig̃ficat legislatorē in
igne ſeruētū atq; tribilē
¶ Tubarū āt ſonitus mīto ē
adhibitus ut pote ꝓpatorē
p̄ītē nā et hoc ſecūdo ad
uētu futurum ꝛ nouiſſiā
īquit tuba cūcti cōſurrex
tuli ſūt. Hec ēt tuba vocē
factura eſſt. Dīa igit in illo
tpe ſenſibilia erāt tā au
ditu humano q̄ viſui Nūc
āt ſpīalia nobis cūcta tri
buta ſūt ¶ Cūc fumus dat
plūmus q̄n dē dicit igr̄
ē. Nā et in nubo ſilīt ap
parūiſſe mōſtrat et q; fumū
etiā ignē fuiſſe ſignificat
Tenebre āt et caligo terro
rē videntib9 affrēbāt. Dic
ēt yſaias dicit. Et ꝓpleta ē
domus ex fumo. ¶ Procella
vēo q̄d ſibi vlt. Negligēs
dat humanū genus et ſeg
ne. oportebat ergo ut cīr
gētus iſtis et reddēt at
tentū Nullus tā hebes et
ſtolidus qui cū hec ficrēt
nō eſſet toto corde ī ſupioza
ſublatus. Sic ēī oportebat eīr
gi mētes hoīm cū legis īſtituta
ferebātur. Et moyſes īquit lo
q̄bat: deus āt īſpōdebat ei.
Oportebat dīne et dīnā ꝓferri
vocē q̄ p moyſen legis erāt
danda ꝓcepta. Proptēa etiā
vocē diuina digna efficitur.
Videre nanq; eū nō poterāt
ꝓpt caliginē; audīe nō pote
rāt ꝓpt tenuitatē voris illi9
Quid ergo fr̄a ē. Deꝰ mag̃
vocē reſpōdit. Et reuſauerūt
īquit ne addīr eis vbū.
Ab ipō nanq; ītio ipi cauſa
rei huius effecti ſūt ut deus
appareret ī carne Dz loqr̄
nob moyſes īquiūt et nō lo
quat nob deus. Cui cōpatorē
faciūt alterā ꝓtē depmūt.
ut ves altrūs ꝓtis emineat
Sic et hic ex cōparatē illoz
nīa maioa declarāt̄ et
melioza et mā̄ſuctioza ꝑ mi
racōē plēāſſima. Dupliciter
nanq; meliora ſūt q̄m et
maioza ſūt ſimul et clari
ora ſūt Vnde accēſſibiliora
ſūt plūribus exiteri. Hoc
quippe etiā ī epla ad ebreos
ſr̄bens dicit Reuelata
facie gloziā dei ſpeculātes
et nō ſicut moyſes velamē
ponebāt ſuper faciē ſuā. Sō
meruerūt īquit illi talia ꝑ
ipe qualia nob cōtributa noſ
cūtur. Quid ēī illi vidē me
ruerūt: ¶ Tenebras caliginē
Audierūt q̄dē et vocē ſed ꝑ tu

audisti vocē nō p nebulā vem
ētem sed p caulē xpi. Nō eō
tumultuatus neq; pturbat
sed stetisti et loquutus eō medi
ator. Signficat etiā tēbre ī
uisibilitatē dei. Et nebula
inquit sub pedibus eius. Tūc
ergo moyses timuit: nunc
aūt metuit nullus. Et tūc
plebs stetit tota deorsū nūc
aūt oēs sūmis apprōpiamur
ut filij dei et non sicut moy
ses. Illuc eī hyerusalē cāt et
ctūq; turba desertio. Hic autē
ciuitas et milliū celebritas
āgelorū. In hoc vbo gaudiū
significat et iocūditatē pro
caligine. p tēbris. pro tur
bine procelloso. Et ecclesiā inq;
p̄mitiuorū q; ī cel̄ cōscripta est
et ad deū iudicē oīm. Illi nō
accessēūt sed paul stabāt.
Vos aūt accessistis inquit. Ne
uet eos dicēdo ad iudicē deū
oīm nō tm̄ iudeorū neq; fidelium
sed totius vrbis. mūdi. Et ad
spūs inquit iustorū perfectorū
dicit aīas q; apud deū gbabi
les extiterūt. Et ad mediato
rē testamēti iheslī et ad sāg
nis aspersionē hoc ē mūda
cōrem abelinus inquit loquē
tē p̄ abel. Si inquit sāguis
abel loquit melius loquit qui nūc occisus. Quis
autē loquit? Ingressus app
pe mētem sinceritate purga
tā exigit eā et facit loqui
magnalia. Attendite vob
inquit ne despuatis loquētē. Hoc
est negligatis. Si eī illi non
effugerūt despuentes super terrā loquētē
quē putas ī hoc loco significat?
Mihi quidē videt q; moysen
significat. Quid dicat tale ē,
Si illi q; recusauerūt legisla
torē ī terra cōstitutū. nō va
luerūt effugē. quō valebimus
recusare eū qui nobis de celo
legis p̄cepta cōstituit. Nec
putas q; ī hoc loco alterū di
cat latorē legis et alterū eu
āgelij. Absit nō hoc dicit sed
hoc significat qm̄ tribil' ap
paret cū de celo loquit. Idē
ipē est tū iste q; ille sz tribu
lior nūc magis q; illo tpe.
Nō eī differētia psone signi
ficat sed modū quo nobis
legē nouā dedit alterū esse
dicit. Vñ hoc ctū est? Si eī
illi inquit nō effugerūt ipsu
santes eū q; ī terra fuerat cō
stitutus multomagis nos
qui de celo loquētem nobis
adūtimus. Quid ergo dici
mus alius ē iste alius ē ille?
Quō q; dixit cuius vox mo
uit terram tūc. Si ergo vox
eius mouit tra q; tūc dede
rat legē nūc aūt promittit dicēs
adhuc semel mouebo non
solū terram sed celū. Ctū est
q; idē ipē sit. Quid aūt idem
dicit adhuc semel declarat
mobiliū trāslatorē tm̄ fac
torū. Quid ē q; his vbis signi
ficat? Nimirū qm̄ auferet

cūcta de medio et ī melius v
nūsa mutabūtur. Hoc ēt m
ī hoc loco sīgnificatū videtur.
Quid ergo dolēs īquit cū pa
teris aliquid ī hoc mūdo? nō
potūt pmanē qui post pau
lulū trāsitur⁹ ē. Si ī nouis
simis seculis hic mundꝰ īqem
forsitan habuisset tūc tību
lari potius oportebat eū qui
festinat ad finē ut pmane
ant ea īquit q̄ sūt īmobilia
Que nanq; ista vel qualia
sūt īmobilia? futura videli
cet mozale. Pro isto igit
fine cūcta faciam⁹ ut illā
vitā adipisci possimus ut ill
bonis ineffabilibus pfruam
Ita obsecro. ita facite ad hoc
deprecor vēm īflāmet studiū
Nemo ī cīuitate q̄ ruīturā ē sāne
mūtis edificat. Dic at mi ob
secro si aliquis dicēt qm pꝰ
ānū ciuitas hec tota lapsura
est alia vo quālibet pmānura
esse affirmaret? nūquid rogo
edificaret ī ciuitate ruitura? Pro
inde hoc ē etiā qd ego nūc di
co Non edificemus ī hoc mūdo
post paululū eī lapsū iturus
est et ibūt cūcta perditū. Et
quid dico qd mūdꝰ ruiturus ē?
Nos at āte ruinā eius peri
mus et tormēta sēua patiem
Nos hic itaq; plurimi sum⁹
egressūri? quid edificam⁹ sup
alienam mobilē? Quin potiꝰ
edificemus ī petra. Credo eī
uideāt cuncta fabrica pseuat
nihil eā cōmouet nihil euitet
et mūto. Ad oēs q̄pe ictus īadi
biles ille locus existit sicut e
cōtra iste cūctis patet ictibus
et tremotꝰ quassāt. et ītēdia
assumūt et īfestantia bella de
nastant et vivos nō auferūt
añ; mūdꝰ iste cōcidat. aliqs
at serū trāsiturus ē ad dnīnā
ētiā statem ī mēdo moz
bus iruit. et ad celū hīc ex
cludit ad pmanētes hic non
sinit viuē cōgruēt. Nā q̄bus
hic voluptas. nā q̄ cōcupiscitas
vbi morbi cōtinui et calūp
niatoēs plurimi. frequētes
īsidie? Aut si horꝝ nihil sit
qd īpossibile ē. aliqn at filios
nō habētes īequanimiter
ferimus merorib⁹ affirm
nō ītes q̄bus māb domos
et cetera cōtradam⁹ et mas
nib⁹ torq̄mur doloribus. si nūꝝ
labōib⁹ exterimi pfruāt
Aliqn etiā ad īimicos pueit
et nō solū mortuos nobis sed
etiā aliqn viuētib⁹. Quid igit
ad miserium pt ee vel īfelicꝰ
qꝫ īimicis suis quecq; labo
riac et ut illi ī delicijs degāt
pcia ogregie? Hanc verū
exēpla mlta ī diuīs cūctib⁹
accidisse cernūt. Sed ne cōtīgat
forsitan q̄b⁹ talia pueneriūt
alioquin nōnatim alios pro
tulissem. Et plurimū de hac
re possem pterire hmonem
pluēsq; domos ostēdo ī q̄b⁹
īimici domorū frēs sūt dnī

Nec hoc de domibus tm̃ tm̃ tãtũ ſꝫ etiã de ſeruis põtigiſſe cognoſcas. Sepe q̃ppe ad ĩimicos hẽditabꝫ tota trãſlata ẽ. Tal cĩ eſt humana vẽrũ t hac peregrinatõe cõdicio. In tel at nihil tale verendũ eſt ne forte aliquo morĩente ĩimicus adueniat et hẽditatis iura ſuſcipiat Illic eĩ neq; morꝫ vlla eĩt neq; ĩimicus ullus extabit ſꝫ tabnacla ſola iuſtoꝝ. In ſtis at illa exultatio eſt et gaudiũ et iocũditas ſpiritus. Vox iq; exultacõis t tabernaculi iuſtoꝝ Etna nãq; ſũt nllm hnites timinũ. Iſta vo edificia tpe cõſumũtur q; poſſidẽtes diuſ viciſſitudinibus mutãt. Illa vo tabnacla pmanẽt t vigore ppetuo. Et mito Nihil ſilicet ibi corruptibile nihil potius tpale ſꝫ cũcta ãmoꝝ talia q; ĩuiolata pſiſtũt. In hec igit edificia ſtudeamus nrãs euacuãe penuriã nec fabris nec ſtructoribꝫ nec operibus opꝫ habebimus aſanus nãq; pãpes tales domos edificant. Et nõ miror ſi quidẽ p iſtos nobis vignũ celeſte puidet. p iſtos etiã fiduciã accipimus apd deũ. Elemoſina q̃ppe artifex magna aſſiſtit et auxiliatrix eoꝝ q; iſtã fiduciã fecerũt. Amica nanq; dei cõſiſtit et ſp ei p pĩqua eſt p qbꝫcũq; volenti facile gr̃e munus ĩpetrat tãtũ ſi a nob nõ ledat ſi nllam patiatur ĩiuriã. Iniuriã patiẽt at cũ ex rapinis eã volumus operari. Si vo fuerit mũda manu pſtat cõfidẽtia t tbuẽtibus eã ĩterueniẽdi pro delĩquẽtib. Tãta eſt eius vtus tãtaq; potẽtia. Sed etiã vitula pcõrũ ipã diſſoluit. fugat tnbras. extinguit ignẽ. mortificat vermẽ. expellit ſtridorẽ dẽtiũ. Huic cũ mlta fiducia pozte reſi apunt. et veluti vigina itrã te: nullus ianitorũ. nllus tumultuũ qui portis aſſiſtũt audet dicẽ que tu es vel vnde. ſed oẽs eã e regione ſuſtipiũt. Si etiã mia vigina (nãq; vẽ regina ẽ) ſilẽb facies hoĩb deo Eſtote ĩquit mĩcordes ſicut pr veſter celeſtis. pẽnata nãq; ẽ et valde leuis alas hnẽs aureas et volatũ qui ãgelis magnam gr̃am delatoribꝫ apportat. Scp tũ eſt ei Pẽne tue ſicut pẽne colũbe deaurẽtate. et tollũ eiꝫ t fulgore auri. Sicut colũba quedã viuẽs et aurea venuſtate decorata mites et affabiles oculos hnẽs p cũcta puolat ſic et mia nitet magno decore feſtina. Nihil eſt illius oculis melius. Pulchra q̃dẽ ẽ pauo. ſed t illius cõpacẽ deformis apparet. Ita ei hec aĩs pulchra ẽ et mirabilis ab ipſo ĩitio per tpa cũcta pduraꝫ et mlta diuina gra decorat

Virgo ē alas hīs dūcas eoum
spectu p oīa venustq; sucūta
vultū hīs candidū atq; mā
suetū. Pēnata ē et lenis et sr
āte ūgāle solū sistit et qñ ad
notatu ūpēte subuēit supplicūs.
libēat ꝛminētib⁹ alis suis
nos cōtegens. Amplius hāc
desidēat deus q̄ sacrificia nūo
sa. Aliter de illa loquit sic eā
diligit. Scptū est ei vidua ⁊
pupillū et paupem suscipiet
dñs. Ex eius vocabulo deus
desideat appellai miserator et
miserors longanimis et multū
mūors ⁊ verax. Miserordia
nāq; dñi super oēm trā. Ista
est q̄ salutē humano gñi cōtu
lit. Si ei nō miseretur nūi
deus: uent prorsus cūcta per
ditū. Ipsa q̄pe nos cū inimi
essemus cōciliatos nos dedidit
ipsa plūa bona pfecit. ipsa di
filio psuasit ut fiēt seruus.
exinaniret semet ipz. Hāc
igit emulemur p quā cōstat
nos ēe saluos. Hanc diliga
mus. Hanc pecunys ꝓponam⁹
vniūsis. et sine pecunys vel
diuicys habeamus aiam mi
sericordē. Nihil talit te designat
et desr̄bit xp̄ianū sicut mia.
Nihil sic fideles et ifideles sil
admirātur sicut qñ nos vidēt
elemosinas ipēdē. In multis ei
et nos idigemus mia: nā et
ad deū clamam⁹. scdm mag
nā miam tuā miserere nūi
Nos g̃ ītū faciamus quāq;
nō faciam⁹ ītuū qñq; dē ipse
iā nos añticipit et suā miam
i nobis dedidit maīfestā saltē
stdi sequam⁹. Siqdē hoīes mi
serēt miserordis hoīs eleōsi
nas opantis liret plūma per
catu cōmittat. mlto āplius
deus. Adūte ꝓphām dicētem
Ego at sicut oliua fructifēa
i domo dei. Caleb ergo effici
am⁹ sicut oliua fructifēa ex
oīb⁹ ptib⁹ miam gīminem⁹.
Nō ei sufficit oliua ēe. Hz op⁹
est ea fructifera esse. Si ei
quida mūorde⁹ sūt sed qua
p totū ānū tbuētes tp̄ i vna
hebdomoda nob cōtingat prede
Sti olive quidē sūt sed non
fructifē quinetia arede. Et
qñquidē miserēt olive sūt
qm vo nō large neq; magnifi
re nō sūt fructifē. Nos effici
amur olive fructifē. Sepiꝰ
iā dixi et nē q̄ dico qz non
mēsura vel qlitate datorū
ndicabit mīe magtudo sed
ex volūtate largientis. Sci
tis ei illius vidue factū. Sō
modū dixe ē hoc pfecisse exē
plū ut neq; paup de ope suo
desperet vespicies ad vidua
duo minuta cōferētem. neq;
diues gletur cū de magnis
qua largit. Obtulerūt qda
etia sctas et capillos i tēplo
cōstructioē ⁊ spreti peitus nō
sūt. Sed si auru hītes capil
tor munera deportarēt male
dicti ptmus extitissēt. si vo

istud tātū hītes obtulerūt
acceptabiles i suo munē fti
sūt. ℣ Propterā et cain vulpat⁹
est nō qz abiecta obtulit. sz
qz oīm que habebat abiectio
ra obtulit deo. ℣ Maledictūs iq⁹
scīptūa qui hz masculū et sa
crificat corrupti deo ℣ nō ab
solute dixit sz qui hz iquit,
et audacia compellente vno
cat. ℣ Si igitur quisq; non
habuit oīm vulpa tamen lib'
est. magis aūt mercedē facile
cōquirit ℣ Quid ē duobꝰ mi
nutis abiectius. vl' quid ta
pill' vilius. z vl' quid ifeio pau
ua similagine. ℣ Et tm̄ ī ueni
eb silit' agpbata sicut vitulos
et aurū qđ diuites obtulerūt
℣ Sedm̄ qđ quis hz. sedm̄ hoc acceptabilis efficitur nō sedm̄ qđ nō
hz. ℣ Quantū hz manus tua
inquit bñfacito. ℣ Propterā iq⁹
obsecro ut exuamemus cū a
tarctate substātias nr̄as in
paup'es. aūt si parua sint
que habem⁹. mercedē silem
cōsequamur ill' qui plura vi
dentur afferre. magis āpli
orē multo cōpabim⁹ q; illi q;
offerūt multitudinē talentoz.
℣ Si hec igit' faciam⁹ ī estiā
biles dei thesauros adipiscem
si nō tm̄ solū audiam⁹ verū
etiā faciam⁹. si nō tm̄ laude
mus sz etiā ipsis opib⁹ osten
damus. q; nob oēs cōtingat
adipisci cū xpō ihū dnō nr̄o cui
quo pr̄i gla vna cū sco spū nr̄
et semp et ī scla sclorꝫ amen.

Omelia xxxm.

Propterā ignur ēcussibi
le susticietes habem⁹
gratiā q; quā ꝑuiamus bene
placētes deo cū ꝑuerētia et ve
recūdia. ℣ Qđ alibi dixit q; vi
dēt talia sūt q; veō nō vidēt
etna. ℣ Et īde sūpsit exhortacois
et solacoīb argumētū p mal
q; ī pūti tpe tolerem⁹. ℣ Sic etiā
hic facit ac dicit sīmi debem⁹
exīstē ut habeamus gram̄ hȳ ē
gr̄as agamus deo. ℣ Nō solū nō
debemus ēqnimit' ferre pū
tia mala sed etiā gr̄as illi q;
futurus bois offerre. ℣ Per quā
iquit ꝑuiam⁹ bñplacētes. hoc
ē sic quippe placētes ꝑuitu
cui ei per oīa grā deferuntur.
℣ Oīa iquit facite sine murmu
racoē et hesitacoē. ℣ Qđ ei q;
opatus fuerit murmurās ne
videt'. et perit merces eius.
sūt etiā israhelite quale iu
dicū ꝓpetrūt propt' murmura
coem et hesitacoem. ℣ Propte
rea iquit nō murmuretis
nō ei placet deo qui cū murmu
racoē fuit' et nō ei cū oīb⁹
gr̄e deferūt' et ꝑ tētacoīb⁹
z pspitatib⁹. ℣ Nihil ergo supi
nū loquamur nihil īprudēs
sed submittam⁹ nos ut ve
ne habilit' ac ꝑuerēt' esse pos
sim⁹. ℣ Hoc ē cū ꝑuerētia ac
metu dñi. ℣ Hautas iq⁹
fraternitatis pmaneat ī vob
et hospitalitatē nolite oblīui

ri p hant ei placuerūt qdā
ag̃los ī hospicio ꝛcipiētes. In
uerie quō eis ꝓcepit ꝓcepta
pn̄tia custodire nō ei eis alia
supꝑpoīt Nō dixit efficiamū
amatores fum̄ sꝫ ymaneat
charitas fraternitatis. Et itm̄
non dixit hospitales efficia
mī tm̄ si non essent sꝫ hospi
talitatē nolite obliuisci Ex
tribulacōe ei potāt hoc fortas
se cōtingē. Per hāc ei iquit
placuerūt quidā ag̃los in
hospicio ꝛcipiētes. Attēdis
quantus hōr. qm̄tū lucrū
quid est placuerūt. Hoc ē
nescientes ī hospicio ꝛceperūt
Propterea mlta mores ē q̄ nes
cieūs eos ee ag̃los ī hospicio
ꝛcepit Nā si sciet nihil miꝛ
cet. Quidam dicūt qm̄ ī
hoc loco etiā loth significat

Memētote iquit vitiorꝫ
tm̄ sil virtī ꝫ laborātū tm̄ et
ipī ī corpe ꝓstituti. Honora
bile cōnubiū ī oib9 ꝫ thoꝛ
imaculatus. Fornicatores
et adulteros iudicabit de9
Sit mores sīn auaricia cōten
ti pn̄tibus Cōtēplare qm̄tus
illi de prudentia ꝓmo ꝓfū
dit. Pacē iquit cū oib9 ser
tamini ꝫ scīficatōem ne qs
fornicator vl pollutus. Et
utiꝫ. Fornicarios at et adl
teros iudicabit de9. Qua cū
ītemperatōe ꝫ phibitōe pnūci
at. Pacē iquit sectamū cū
oib9 et scīficatōem sine q̄
nemo videbit deū. Fornica
tores at et adulteros iudicabit de9
Et ꝓmo ponēs honestum cōnu
biū ī oībus et thoꝛo imacula
tus ostēdit qr iuste ītulit q̄ se
quūtur. Si ei cōnubiū cessū
est iuste fornicator supplicijs
afficitur iuste puniūt adulti.
Hic adūsus hēticos dimicat.
Vide et hic q̄ bñ nō dixit ītrā
nullus sit auarus sꝫ sil dicēs
hic ītulit veluti cōmonēs ysi
ly nō velut ad ipos solos sed
monē digēs. Sit mores iquit
sine auaricia. Ostēdit philoso
phiā cuiusq; volūtatis. Et
sup̄ dixerat. Et rapinā substā
tiaꝝ vrāꝝ cū gaudio suscē
pistis. Vñ ostendit eos nō esse
auaricie deditos. Iuste eos admo
net Sufficiētes iquit hītes
pn̄tiū. Deīde etiā hic cōsolatio
Ipe quippe dixit nō te deseruā
neq; delinquā ita ut ꝫfidēt
dicamus dn̄o m̄ adiutor est
nō timebo q̄d faciat hō. Se
rū ī tēptatoīb9 cōsolatio
Memētote ꝓpositorꝫ vrōꝫ
Hoc supius partūebat ut
hoc dicēt. Mtra etiā dicebat
Pacē sectamī cū oībus Hoc
etiā thessalonicenses admo
nebat ut ī hōrem hrent a
pliorē ꝓpositos suos. Memē
tote ꝓpositorꝫ vrōꝫ. Qui
vobis locuti sūt vbū dei. q̄ꝫ
intuētes exitū cōuersatōis imi
tamī fidē. Qualis est ista cō
sequētia q̄ optima. Intuētes
iquit eorꝫ vitā imitamini
fidē. Ex vita muda fides

ſfidē ſumitatē dicit. Quō? qm̄ credūt futuꝝ. Nō ei offēderent vitā mūdā ſi hesitarēt de futuris ſeu dubitarēt nō. Proīde etiā hic adiūgit. Ihesus xp̄s heri et hodie ipſe i ſecula. Doctrīis varys et pegrīis nolite abduci. Optimū ei eſt gra ſtabilire cor non eſcis q̄ nō pfuerūt in eis ābulātibꝫ. Ihs xp̄s heri 7 hodie, id eſt ipe i ſcla. Heri oē p̄teritū ſignificat tēpus. Hodie pn̄s. ſclm vero futurū ſine tmino. Vnde ſi dicat. Audiſtis pōtifice ſed nō pōtificē q̄ deſinat eſſe ſemp ide ipe. Veluti ſi eſſet quida qui diceret qm̄ ipe nō eſt ſed alt vēturus ē ad hoc reſpondit qm̄ q̄ fuit heri ipſe etiā hodie et i ſclm. Nā hodie qr iudei dicūt aliū eē vēturū exptes ſemetipſos reddētes qui vēit pōtifex declinauerūt i errorē ut alterꝫ xp̄s putet eſſe vēturus. Doctrīis ītquit varys et nouis nō cruciferamur. nō ſolū nouis ſed etiam varys. Bonū nāq gra cōfirmāi cor nō eſtis i quibus qui ābulāt nihil prodeſt. Hic pdetēptum eos ſignificat. q̄ eſtarū introducūt obſeruacōes. ſfidei q̄pe vnūſtā mūda ſūt. ſfide ergo op̄ nō habet. Habem? ei inquit altre ex quo pticipātem nō hūt comedēdi q̄ tabernaculo ſeruiūt. Nō ei qualia ſūt apud iudeos tā talia ſūt etiā nra ut nr̄ pōtifex liceat ex eis ptcipē fidei

Vide qm̄ dixerat nolite ſuſtodire 7 putre qm̄ poſſet ſua deſtruere mūdo iterū vſat. Nos ītquit talia cuſtodimus. Cuſtodimus ei et vehemēti neq; ipſis ſacerdotibus ex eis aliquatenus dātes. Amen maliū ei quoꝝ ſāguis offertur pro petis i ſcta per pōtificē eoꝝ corpa cōburūtur extra caſtra. Propter hoc dns ihūs ut pl'os p̄pio ſāgne ſanctificaret extra portā ītquit paſſus ē. Vide figurā magno fulgētem ſplēdore. Propetis ītquit extra portam paſſus eſt. Egrediam igit ad eū portantes ignominiū eius hoc eſt eadē ipa pertinētes et cōtrarios ei i paſſionibus q̄ cōdēpnatus ē. crucifixus ē foris. Neq; ei ſfidamur foris exire. Nō ei habem? hic manētē ciuitatē. ſed futuram prorſus ītabimus. Per eū ītquit offeram? ſacrificiū laudis deo ignominiū: hoc eſt fructū labioꝝ cōfitētiū nōi eius. Nihil blaſphemū nūc vox ſonet. nihil ſupinū. nihil pterū. nihil cōtumax. nihil arrogans ſed cū verecūdia et reuerētia ꝺuſatio nra ſit. Nā q̄pe ītribulatiōnibꝫ cū deſperacōe ītrunt etiā impudens efficit. Sed nos talia fugiamus. Exire iterꝫ ide dixit qd ſuperbus locutus eſt. Non deſerētes ītquit congregacōem nram

Dic ei possumus inquit cū ve
nūdia cūcta ꝓficē. Sepius ei
etiā hoīes erubescētes a mꝫ
tis abstinem⁹ opib⁹. Hoī opis
inquit et cōtactōib nolite obli
uisci. Non pūtib⁹ filiab⁹ hec
denūcio tātū verū etiā absē
tib⁹. Sed aly vrāb vapuere
substancias tuas ex eib q habetis
hospitalitatis op⁹ ostēdite. Et
quale itaq ex his excusacio
nē nos habebim⁹ cū audia
mꝫ talia dici his q vapinā
sbaz suaz sustinuisse cōsta
bat. Et nō dixit hospitalita
tis sed amorib hospitalitatis
qd ingreco distinctius tueītur
Nō posuit. vedle docian qd
significat hospitalitatē. sed
philox qd amorē hospitalita
tis ēstimat. Et angl⁹ si dicēt.
Nolite simplicit hospites
suscipe sz cū amore: hoc ē cha
ritate ꝓficite. Et nō dixit fu
turā et ꝓpositā nobis retribuci
onē ne itez ~~nob~~ eos supinu
ores efficēt. sed iā vtributam
esse dixit. Ph̄ar ei inquit pla
cuerūt quidā ī hospitiū reci
piētes anglos. Ez videam⁹
nūc qualit hōrabiles esse
nuptias ī oīb⁹ dicat et thoz
imaculatū. Cum vez ī sāc
titate pudicicia faciat ꝓuade
fidē. Hic etiā indeos pulsat
qui pollutū putabāt cōiugi
tem cōcubitū. et dicebāt ex
lecto cōiugis surgētē mūdū
nō posse cōstare. Nō ē igit pol
lutū qd ex natura cōceditur
o ignatissime et īsensatissime
indoc: sed qd ex prava voluntate
descēdit. nō si hōrabiles q̄dem
sūt nuptie mūde etiā sūt. Cui
itaq ex eis pollucionē fiet cris
timab⁹. Sit inquit moreb sine
audacia. Cum plurimi erinani
coēm sbaz suaz, postea cupiūt
sub obtētu elemosine iterum
cōgregāe diciab. Propterea inq.
sint mores sine audacia: hoc ē
ut illud expectemus qd vsu
opus fuerit. et p necessarys tātū
tuā gentem⁹. Nd̄ ergo dicit
aliquib: si ipōz necessariorz
nobis cōtingat ꝓpē suffragia.
Nō hoc recte mi nō est hoc. Ipē
quippe dixit. et prorsus nulla
racōe mētit. Quo nō te dēlī
quā. Proinde cōfidēt nos de
cet dicē. dñs mi adiutor non
timebo qd faciat mi hō. Pro
missū habes nō debes hesitāe
Ipē promisit nō ābigab. Nd̄ at
dicit nō te dēlinquā nō de pe
cuniys tuis dicit. sz etiā de alys
cūctis. Dñs inquit mi adiutor
ē. nō timebo qd faciat mi hō.
Et recte. Hoc igit nos etiam
ī vnūsib tēptacōib exclame
mus et deū ītēr gpiū hu
mana oīa dirigēm⁹. Sicut
ei deo īdignāte nihil nobis
ꝓdēt. at si cūcti amici cōsis
tāt. sic etiā deo nos diligēte
nulla nobis ēit nocūtas. nulla
lesio at si nos cūcti hostilit
īsequātur. Nō timebo inquit
quid faciat mihi hō. Recor
dam⁹ inquit ꝓpositoz vrōz q

vobis locuti sūt vbū dei. In hoc
loco etiā de adiutorio ī fratres
eū existimo dicē. Hoc ei est qđ
dicit qui vobis locuti sūt vbū
dei, ~~In hoc loco etiā~~ Quoz
cōtemplantes exitū iusatoīs
imitamī fidē. Quid ē cōtem
plātes? Sepius aīo vsantes
et apud vosmetipos examinā
tes cōsiderātes ⁊ pquirentes sbtili
ter. Discutientes inquit exitū cō
iusatoīs. Hoc ē pseuerātia usq
ī finē. qm finē bonū habuit
eoz iusatio. Ihesus inquit
hei et hodie idē ipe est et ī scl
Solite putāt qz tūc tm facie
bat. nunc at nō facit. Idem
ipe est. Recordamī inquit ppositoz vroz. Doctrinis inquit
varys ⁊ nouis nō cruciferamī.
Nouas dicit doctrinas. Hoc est
pt has quas audistis a nob
hoc est mltiformes ⁊ mltimo
das. Nihil ei firmū possidet
sed sūt differētiaruī varietā
te mltiplices et maxīe dogma de escis valde cōstat in
exemplū. Bonū est ei inquit gr̄a
cōfirmari cor nō escis. Iste
sūt vane iste noue doctine maxi
me xpo dicūte. Nō qđ ītrat in
os cōqnat hoīem. sed qđ egdit
Intuē illū nō audictem hoc
manifeste dicī ⁊ tm sub alīa
sigmficatōe. Bonū est ei in
quit gr̄a cōfirmari cor non
escis. totū ei īfide cōsistit. Spā
firmet. cor qđ munitū est
fides igit cuncta cōfirmat. co
gitationes at cōmouet. cōtra
via qppe ē fides vagis cogitationibus. In qb9 hi q ābulauerūt
nihil habuerūt vtilitatis qm ē
q sempz ista custodiūt. Vna ē
nanqz obseruātia vtil abstinē
videlicet a ptis. Quid ā prodest abstinē a tibis dū etiam
qdā in tātū vecordes sūt ut
etiā de sacrificijs pticipari non
valeāt. Proinde nihil eos
saluabit. licet gerāt studiū
cra hmodi obseruatōes. Vez
qz fidē nō habuerūt nihil illi
pfuit estimm illa custodia
Deinde auferit a figuris sanctificiū et ad pncipalē formam sermonē suū īdigit
dicens. Quoz ei aīalīū sāgs
iferetur ī scā per pōtificē hoz
corpa cōburūt extra castra
Illa itaqz typus erāt istorū
et sic cructa xpus īpleuit fo
ris sustinēs passionē. In hoc
etiā illud significat. qđ et
spōte dignatus ē pati ostendens qm illa nō erāt simpliciter instituta. sed qui etiam
illa dispēsatio passionis huiq
erāt significatio. Sepe qppe
passus est. sed ad celū sāguis
sublatus ē. Intuēs igitur
q sāguinē pticipamur qui
īferetur ī scā. sed scā veracia.
Nos igit vitatē pticipamur
Si ergo nō ipperuī sed potius sanctificatōem improperiū illud
sanctificatōis ē causa. Sicut ei
ipse ipperiū sustinuit. sic et
nos. Proinde si egredi
mur pticipam eū eo ad at

est qđ dicit egrediamur ad illū? videlicet cōtemnūs cū ꝯpassionē portemus eius ꝯperia. nō ei simplicit ext portā sed sicut ille ꝯperia sustinuit sicuti cōdēpnatus ē sic etiā nos. Et p eū sacrificiū iquit offeramus deo. Quale sacrificiū dicit? structū inquit labiorū cōfitentiū noī eius. Illi offerebāt pecudes vitulos et dabāt pīguia. nos at nihil hoz offeramus. sz solū grāz actionem. hāc labia nra germinēt. Talibus iquit sacrificijs placat deus Demus illi talē hostiā ut etiā ipse eā offerat pri. Aliut at nō offertur ni p filiū magis at etiā per metē cōtritā.

Morale. Dia hec gpt ihs nos nā qz ē filij gra manifestū ē alioquin quō ille hōr eglis est? Ut oēs honorificēt filiū sicut honorificāt pīem Ubi est ergo hōr equal si ni nō ē? structum iquit labioz cōfitentiū noī eius. Dia tolerem cū grāvū actione. sine paupt sit sine egtudo sine qđ aliud nob eueneāt. apē scīa agnoscit quid nob pdest. Qđ ei oremg iquit sic oportet nescimus. Qđ ergo negz ora re nouimus qđ oportet nisi ex spū dei accipiamg festinemus pro oibg grās vsurpe et fortit oia tolerare. In paupt sumg grās aga mus. In egtudie: grās agamg Caliūnias sustinemg: graciag agamus Aliquid mali patimr grās agamas: hoc ei nos facit primos ee deo. Tuc etiā deū habemg debitorē. Qui vo bona pcipimg: nos debitores existimus. Et sepius ad iudiciū ista nobis cōtingūt. illa at ad purgatorem. 7 mīam nob acquirūt Hec at i superbiā nos erigūt. Sz etiā ad negligētiā nos adducūt et faciūt vnūquēq magr de semetipo imaginari. hec molliores efficiūt. Propterea pphā dicebat. Bonum mihi dnē q humiliasti me ut discam iustificationes tuas. Qui vo pfectē accepit et ab aduersitatibg libeatg ē. ezechias i altū cor eius erectū est. Qui vo in egtudiez ac morbū decidēt tūc humiliatus ē. tūc primg frūs ē deo. Quādo iquit ite timebat eos. tūc iqrebāt eū et conculcabāt et diluculo venichāt ad eū. Et itez qn i pīguatus ē 7 saginatus recalcitrauit q dilectus erat. Cognitē ei dnō faciens iudicia. Magnū qppe bonū ē tribulatio. Arta iquit et angusta est via q ducit ad vitā. Ergo tribulationes dicit angustam viā. Qui vo nō tribulatur: illā viā itrare nō potit. Qui i angustam viā semetipm cōtribulat ipe est qui etiam tequie pfruitur. Qui veo dilatat semetipm ut nec illā

Aliter

via ingrediat. ipse potius tribulat deū et plura disarpit. Intuē igit paulus angustias vie hui⁹ ingredit. Affligo inquit corpus meū et in seruitutē redigo ut per illud iter credā. Propter hoc in oīb⁹ tribulacōib⁹ gr̄as referebat deo Dāpnū pecuniar⁹ passus es: hoc tibi plumū latitudinis apportauit. Ex hoc ribi culmine ceci disti: facta est alia latitudo. Calūnias passus es et exigit abste q̄ te nō sit credita in q̄b⁹ cōstria non ymorabet. gaude atq; gloriare. Oti inquit eūtib⁹ cum vobis maledixerit et locuti fuerit oē malū aduersus vos mē tientes propt me gaudete et exultate qm̄ merces vr̄a multa est in celis. Quid miraris si cum mercede confitēs desideas tētacōes sequi? Paulus etiā voluit aliquā hr̄e dimissionē et sepi⁹ deū deprecatus est et nō impetrauit. Cui dixit. ter dnm̄ rogaui: sepius significat. Et dixit mi inquit sufficit tibi gr̄a mea qm̄ virtus in infirmitate perficit infirmitatē hic dicit tribulacōes. Et quid paulus hec audiens? Cū gratiarū actione susceptit dicens. Propter hoc gloriōr in infirmitatib⁹ meis. hoc cōplacco. inquesto in tribulacōibus. Et nos igit pro oīb⁹ gr̄as agamus. sive pro dimissione. sive p tribulacōe. nō nos moueamus neq; ingrati fici existamus. Audus exim de vtro nr̄is mee nudus etiā venitur. Nō veristi cū gla: nō ergo gloriā adipisci desideres. Nudus tp̄ nō pecunijs tātū sed etiā gla et bō opinione in hac intro⁹ductus es vitā. Intellige q̄ta sepius p pecuniab mala cōtingant. Saulus es inquit camelū p foramē acus trāsire q̄ ditē intre in regnū celor. Coteplaris quātor bōr impedimētū nob diuicie ingerūt et tu diues esse cupis? Nū gaudes cū impedimētū tā graue sustulisti? Dicut etiā arta est via q̄ ducit ad regnū: sic late sūt et spaciose diuicie et timoib⁹ ac molestib⁹ onerate et inflacōibus plene. Propter hoc inquit. Vende oīa tua. ut te possit arta via sustripe. Quid cupis pecuniab? Utra ei eas tibi abstulit deus ut te libet pessima fruitute. Nā et p̄ optimus ut integer cū filiū videt amore alicuius deperire. si admonitōes eius audire neglexit illā matrem de medio auferens in exilia longinqua detrudit. Tal est etiā abi dāna pecuniar. Quā ig de nobis gr̄es vel p̄ et optimus deus volens nos ab hac lesione liberare aufert nob pecunias. quar amore mens nr̄a corrūpitur. Nō ei arbitremur malum esse pauperē: p̄tm ei solū est malū. Neq; diuicie bonū sūt et sepias sed deus solū

bonū est. ℣auptatē igit ap
petamus. hāc postem⁹ assec
mur. Ita pmébimur celō. sic
etiā alioz bōz ꝑpetratōe iu
dicabimur digni q̄ nos oēs
cōsequat adipiscī i xpo ihū
dño nō cū quo ꝑ vna cū
spū scō gla ꝑpetuā. hoz nūc
et sp i scla sclōz. Amen.

Omelia xxxiij ta⁹ xiij.

Obaudite ꝓpositis
vris et subdite es
tote. ipi ei vigilāt
p aiabus vris rationē ꝓdi
turi ut hoc cū gaudio faciāt
z nō gemētes. hoc ei expedit
vob. Malū quippe est ubi
pncipatus nō est. et mlta
dauī hec res existit ostasio
et cōfusionis est turbatio
mūdi pncipū. Quid etiā
si ex choro ipe pncipē āfeās
nequaq̄ modulatus choz
vel ordinatus existat. Et
falanga militū si ducē nō
habeat nullomō nūose acies
illa vl ordinate ꝓcesserit. Et
nauis si gubnator ꝓsuerit
pessundat nāe est. et ḡḡ
si pastorē absulerīs. cūctus
disgget z periet. Malum
igitur ubi nullus est pncī
patus sbūsionis hoc q̄pe
ē argumētū. Malū at nō
minus et ꝯobedictia eoz
qui regūt a pncipe. Idem
malum i vtroq̄ cōtingit
plus ei si nō obsequat pncī
pi. silis est ꝑpto pncipi
nō ḡnti. immo etiā detior

illi q̄dē saltem venia habēt
q ꝓdisposite atq̄ ꝯordinate ꝓ
santu siquidē ordinatore
puati sūt. Hi at nō solū ve
nia nō merent q̄ uetiam
puniūtur. Dz fortasse dicit a
liquis q̄ certum q̄ malū est
q̄n ipe pncipatus malus extite
rit nou hec. Nouī etiā ego.
Et nō puū malū est istud im
mo etiam peius est q̄ sine
pncipe uiuat. Melius q̄ppe ē
a nllo q̄ a pessimo regi. Illi
quidē saluātur aliq̄n. aliq̄n
at i puulū deriuit, iste at oīb⁹
modis pcipitur subitur⁹ ē dū
ad foueas et ruinā ꝑpellit.
truo at paulus dicit. Obau
dite ꝓpositis vris et subiecti
estote. Nostq̄ supius dixerat
quoz cōtemplantes exitū cōuer
sacois imitamī fidē. tūc itu
lit. obaudite ꝓpositis vris et
subiecti estote. Quid ergo aliq̄s
dicit dū ꝓpositus maligns
extiterit. Num obandiam
maligno? Qualit⁹ dicis?
Siquidē i causa fidei fuge
illū et cuita nō solū si hom̄o
fecerit sed etiā si ag̃lus de celo
descēderit. Si vo i vita et mōb⁹
maligno dicis noli seruare
Et hec nō ex meipo dico sed
ex scīptura diuina. Audi ei xp̄z
dicentem. Sup cathedrā moysi
sederūt scribe et pharisei. ꝑmo
dicens de eis multa mala. Tūc
dixit. Super cathedrā moysi
sederūt scribe et pharisei. Quā
ꝯcludit q̄ dixerit vobis facite.

que dt fecerit facē nolite. hūt
ītquit dignitatē. licet vite sint
ꝑdite. Vez nō ad vitā eoz ſz
ad ꝓmones attēdite. Quātū
ei ad mozes eoz attinet nllꝫ
potūt ledi. Qua vōc hoc? Nā
maīfestū ſūt oībus et negꝫ
ipī at ſi ad tacumen ītquitatiſ
ꝓueniant potuerūt alios ma
la docē. Cū dt fidei rā vtinu
negꝫ maīfestū est oīb9 qđ do
ctus negꝫ malignus dubi
tabit docē cōtraīa. Nā et qđ
dictū ē. nolite iudicare ne ei
dicemꝰ de vita dictū ē nō de
fide. Qđ ei īferitur: hoc mā
festat. Quid videſ inquit ſti
pulā in oculo fris tui 7 trabē
in oculo tuo non videſ? Dicā
ergo q̄ vobis dixīt ītquit ut
faciatis facite. facē dt opa
nō fidei. sicōm dt opa eoz
nolite facē. Intueris qm̄ de
dogmatib9 7 nō de vita vel
opibus sermo ē? Sic p̄lus
primū ostituit eos et tūc
dixit obaudite ꝓpositis vris
et subiecti estote. vigilāt ei
q̄ vobis racionē reddituri.
Audiāt ḡt p̄cipes nō soli
illi qui regunt a p̄cipi
b9. qm̄ sicut obedientes opor
tet esse qui regūt. sic etiam
rectores et p̄cipes vigilā
tes ee decet 7 sobrios. Et qđ
dicit q̄ vigilant? Periclm
etiā sup caput eius īminet
et subiectus est vltionibus
pessimoz tuoz et ꝓpt̄ te reus
existit. timoribꝫ subiicitur
et tu negligētie te tradis
7 nugis occupaīs. Et artifi
um tuū stulta mēte ꝓpōis?
Propter hoc ītquit dico ut
cū gaudio faciāt 7 nō cōge
mīscēteſ. nō ei expedit vob
Intueris qm̄ cū cōtēpnitur
p̄cepſ nō oportet vlciones
ingere ſz tota vltio ē ploraē
īgemiscē. Nā et medicus q̄m
ab egroto cōtēpnit. nō se
vltiscit sed ploraē et īgemi
scit sic et nos q̄ si ille īge
miscit vltisciſ ītendens.
Si ei pro nrīs p̄tis īgemi
scimus adducemus ad nos
ꝺpiciacōem dei. Pro alioz
vero superbia vl cōtēptu cū
īgemiscimus nōne ꝑplius
aduocamus deū? Videſ
ergo qm̄ nō ꝑmittit eū ī
iniurias deduci? Videſ q̄
ta phīa istud? Ingemiscē
ergo oportet eū qui cōtēp
nitur et cōtumeliatur 7 ledit
Nū arbitraris qm̄ te non
vltisciturꝰ deus? Benignus
ei omni est vltōe dctior.
Cū ei ipē nō intelligis
īgemiscens īuocat deū.
Et sicut cū doctor cōtēpnit
a puco Pedagogus vocat
q̄ seueriꝰ accedit ad puc
rum sic etiā hic.
O p̄tū piclm. Qđ dicam?
Felicibus illi et miseris qui
semetipos ad alios ire gēdos
p̄cipitāt 7 se ī tātoz supplī
ciozū abissū iactāt? Quero
sam nāq̄ sub te degētium

mulierū puerorū atq; viroꝝ
vacōem reddituus es et tā
to igni tuū ſbieciſti caput.
Nuū ſi pt ſaluare aliquos
rectoꝝ. poſt tātā eī cōmina
coēm quā negligētie vide
mus illatā video aliquos
cōuuzē et pripitāe ſemetip
ſos tante molu tāte difficul
tati vegimīb. Si eī qui ne
ceſſitate cōpellātur nllm po
terūt hꝛē refugiū. neq; vllā
excuſacōem ꝛpetient qñ ves
male tractauerūt et qñ neg
ligēt admūſtracōem geſſerūt
ſuam. Nā et aaron nctāte
tractus eſt. z tñ ī pticlm vēit
et moyſes picla ſepius ſuſti
nuit qui regimen illud ſe
pius recuſauerat. et ſaul
cū alius cōmiſſus ē prīcipa
tus. poſtq; recuſauit picula
tradit quia mālc ſui regimi
nis admūſtrauit officiū. qto
ergo ꝛplius qui cū ſtudio et
ābitione petuit prīcipatus
et ſemetipſos pripitant ſe
uerius puniūtur. Huiꝰ eī
modi homo mlto ꝛplius ſibi
torū venie claudit. Oportet
igit timē et tremē et ꝛppt
ſtām et ꝛppt molem ac mag
nitudinē cuꝛe et neq; dūmon
trahit qſq; ſemetipꝝ pipi
tāe ſz conſiderātes tāte dignitat
ābitudinē oportet effugē
cōprehēſos obſequium et vne
rētiā oportet oſtēdē Nihil
immodcātē faciēdū eſt. ſz
ātēq; fiat pñs q; refugiat

ad prīcipatū thit cauſe neq; dū

ꝑſuadeat ſibimetipſi q; ad
illā rē ſumēdā īdignus exiſ
tat cōprehenſus āt ſilit vene
rētiā exhibeat. Vbiq; modeſ
tiā et īgenuitatē debes oſtē
dere. Orate īquit etiam
p nobis Confidimus āt qm
bonā ſtiām habemus ī oīb
bñ volentes uerſari. Intuiq
hec qm deꝑtacōes ſunt veluti
ad cōtriſtatos ſcbens ad eos
q; vexabat eos q; cta eū veluti
circa ꝑuāitatorē afficiebāt
nō feretes neq; nomē eius a
dire. Cum igitur ab odiētib
ſe talia poſtulabat qualia
quis a dilectoꝝ ꝑt ꝑſumē
Proptēa īhor loco hoc cōſti
tuit dicens. Cōfidim quia
bonā ſtiām Veluti dicēt No
lo ut m hūc actuſacōes aliq
affectatis. Cōſtiā īquit nrā nos
ī nllo gdēpnat neq; nobis
aliquid cōſci ſumus qm vo
bis īſidias fecimus. Cōfidim
āt īquit qm bonā ſtiām ha
bemus ī oīb nō ī gētib tm
ſed etiā in vobis. Nihil nega
cionib gnā facimus. nihil cō
fictione ꝓtulim. Poꝛtaſſis ī
talib actuſabat. Audierūt
eī īquit de te qm diſtēſſiōem
docēs a lege. Nō ſicut īimicꝰ
īquit neq; ſicut hoſtis ſed
ſicut amicus hec ſcbo. Hoc
etiā ex his q ſequūt oſtendit

Vbūdātius āt īquit peto
hoc fiel ut citius reddar. Hoc
etiā minui amātius ē ſic ora
re nō ſimplicit. ſed cū tota

habem

ītencione et ōi ꝓsus studio. ut citius ītquit ad vos veniā Hoc aīmi est nihil sibi cōscij festinat ut ad eos velocit ad uenīet exhortū illos ozare ꝙ illo ut hoc ei cōcedet. Pmū ab eis postulet ozōis adiuū. tūc etiam ꝙ eis oīa bō deꝑcat

Deus ītquit pacis. Nolite igit dissentīe a nobis si vultis deū pacis hre ꝙpicū. Qui eduxit ītquit de tra pastoz magnū pecoz De ī surrectione dictū est. Magnū inquit ītre aliud additamētū. Hīc usq ad finē ozōis vōem eis de ī surrectione cōfirmat.

In sāguine ītquit testamenti etīm dnī nr̄i ihesu xp̄i ut nos ꝙfectos ī dēt in oī ope bō ad faciēdū volūtatē eius faciens ī vob būplacitū ī cōspū suo. Iterū testificat eis maiora. Ufecti ēt ad illos ptinet q̄ iam sūpsere p̄ncipiū et quoz ad ꝙfectionē omnib cursus ītendit Et iterū ozat pro eis qd ptinet ad amātem Et ī alys q̄dem epistol ī exordijs ozat. Hic at ī fine. Faciēs ītquit ī vobis būplacitū ī gspū suo ꝓ ihesū xp̄m cui gla ī sla sl̄oz Amen

Omelia tricesima quīta

Obsecro at fres ut sustineatis vbū cōsolationis Et trēi pat̄a sēpsi Intuemini qr qd nullī sēpsit istis sēpsit. Et trēi ītquit non vob fuī molestus lōgo sermone Arbitroz at eos q̄ circa thimotheū nō se habebāt ītentius Vñ etiā ipm̄ ꝓposuit. Cōfestim ītquit ficm thymotheū dimissum cum quo si celeriter venīt videbo vos. Dimissū at eū dixit. Vñ arbitroz q ī custodiam fuerit missus. Aut si hoc nō est: dimissū dicit ab athenis. Nā et ī aplōz actib sic habetur. Salutate ītquit oēs ꝓpositos vrōs 7 oēs scōs. Salutāt vos oēs ex ytalia fres. Grā dei cū oībus vobis Amē Instruēs qualit ostendit īgenerāl posse vtutē at negz ex deo docet tātū negz ex nobis eā ꝙfici tm̄. Pmū dicendū ut ꝙficiat vos ī oī ope bono hoc sufficiat. habetis q̄dē vtutē. indigetis at cōplemēto. Quid at ē qd dicit ī oī ope 7 sermone bō. Ut videlicet vitā rectā habeāt et dogmata secūdū volūtatē eius. Faciens ītquit ex vobis būplacitū ī cōspū eius. Hec quippe ē maxima vtus facē beneplacitū ī cōspū altissimi sedm̄ qd etiā apla loqt dicēs, Et sedm̄ mūdiciā ītquit manuū meaz ī cōspū oculoz eius. Tantū scribens aplūs parua illa ēē dixit ī cōpaōne scilicet eoz q̄ dictus ēat sedm̄ qd alibi dixit Sicut sēp si vobis ī modico secūdū qd potestis legētes ītelligē pru

dēnā meā in mīstio xpi. Et vi
de sapiam eius Nō dicit obsc
uo vos sustinē vbū exhortan
onis sed vbū ꝫsolacōis Nō pt
ēsp̄ inquit lōgitudiē ꝫmonis
abnuē nisi ī pacīa. Hoc q̄pe
erat qđ adūsārii faciebat. Non
vult hoc oñdē sed latēter hoc
dicit. Tang̃ si dicēt si pusilla
nimes estis. taliū est ei non
ferre ꝫmonis lōgitudinē. Hoc
noscite īquit fr̄em thimotheū
dimissū ē cū quo si celēr̄ter
venēit videbo vos. Hoc ei ido
neū erat ut eos mās̄uctiores
efficēt qđ se paratū dixit ad
eos venire ut eos cū suo dis
cipulo vidēt Salutate īquit
ꝑpositos vros et oēs scos. Intu
etis quō eos hortabilit̄ tra
tat? Siquidē ad illos p illuꝫ
scribebat Salutāt vos oēs ex
italia īquit. Grā cū oībus
vobis. Oībus gr̄am eis optat
qđ est oñm cōe. morale.
Qualit̄ sit grā etiā nobiscū
si nō iuuram faciam? qui
nob bñficia cōferūt si negli
gentes nō existimē? cta mu
nera dei. Quid ē grā? Remis
sio videlicet ꝫ purgatio pecc
Hoc nobiscū ē si bñ gerāmus
Nā qb iuuriosus pt illā ꝫuā
grām et nō statim ī eā va
uus efficit? Verbi grā Do
nauit t̄ oīa pcta quō grā
tem ꝑmanebit si spūs scī o
peratio nī eā p bona opa ad
temetipz attraxēis? Hoc q̄pe
est causa oñm bonorum,
si in nobis spūal grā ꝑseue
ret. Hoc q̄pe nos ad oīa recto
itinē ducit sicut etiā qñ ab
ea excidimus pereim? et de
serti efficimur oī bō Nō itaq̄
eā ꝑpellamus, In nob q̄pe
ē. etiā ꝑmaneat ī nob neq̄
discedat a nob. Illuc ei fit qñ
celestia meditamur. Hoc autē
qñ ad seculaia declinamus,
Quē mūdus īquit nō pt ac
cipe. qñ nō vidit neq̄ cogn
nit eū. Cōtēplatis igitur qñ
nō est seculāis aīe hec spūs
scī ad̄iutō nobis itaq̄ opus
est studio ut eū apud nosmet
ipsos ētinē possimus ut mu
nitos nos reddat atq̄ ī pace
collocet. Sicut ei nauis q̄ pros
pēo fluctu fertur ī pelago nō
pt impediri neq̄ demergi usq̄q
ꝑspēo vēto ac ꝑseuerāte pflāt
sed etiā p̄ naufragorem gla
magna cōtingit. siue nautis
siue epibatis ill̄ qđē īquiē tbu
ens qđ labōe ī migracōis nō
fuerīt fatigati. illis āt qđ eos
a maīs molestia libēauit et
naufragōem istā hilarē fecit
ut velut spectaculū ill̄ iocūdū
ipsā ꝑspitatē cursus attribuit.
Sic etiā aīa dīno adiuta spū
oībus ībus superior existit et
oībus fluctuacōib̄ vite huiꝰ
eminet et viā ī celū ducētem
vehemētius p illa nauis īce
dit utputa que nō vēto īpellit
sed ipō paclito ī missionē et
dissolutionē a sua mēte discu
ciens Sicut ei in velis lapa

tib⁹ vētus ītrēdēs nihil opat⁹
sic etiā spūssūs ī aīa īmiss⁹,
sa et segni nō patit⁹ pmanē
sed opus ē nob⁹ oī districtiōe
oīq⁹ vehemētia ut mens
nīa ardens ī nobis existat
ut oīa ī nob⁹ opa ītenta sint
⁊ fortia. Ubi grā dñi opa
mur cū mlta ītencōe hoc
oportet efficā ītendētes aīm
nīm ad actū nō funib⁹ sed
desidio validos. Ste qñ māz
facimus, ītērōe opus ē ne for
te cura domus et pudētia
filioz atq⁹ vxis affectus.
vel timor egestatis subītiaq⁹
īmissiora vela nob⁹ efficiat.
Si eī spē futuroz attēdam⁹
vndiq⁹ bñ suscipit opacōem
spūssē. nullis cogitacōibus
a miser⁹ ipedientib⁹ nihil
ī eā grā pmittit ītrōdē at si
forte ītrādat ipaq⁹ qdē nihil le
dit ⁊ pcutitur at ille flatus
citius gemitibus aīe et cadit
crassus. Propterea igit⁹ ista
nobis opq⁹ ē ītēcione. Ctrā
etiā nos ī mar magno et
spacioso naufragā mltis
qndē bestys pleno ⁊ multis
scopulis. Hoc mar mlt⁹
nobis etiā tēpestates īgerit
⁊ abducto celo nubib⁹ maio
res excitat flatus. Oportet
igitur si volum⁹ sñ molestia
et sine pclo naufragē: vela
nrē nauis ītrōdē. Hoc ē nrē
voluntatis sufficit eī hoc nob⁹
nam et abrahā qñ desi
derū suū ītentū habuit ad dñm
et ad voluntatē suā integram
⁊ pfectā obtulit deo. Nihil op⁹
habuit aliud sed credidit do
et ⁊putatū ē ei ad iustitiā.
Sfidei aūt integre et gmane
voluntatis ē. Obtulit filiū su
um nō occidēs ⁊ etiā ē eī occi
dētis accepisse mercedē. ⁊ re nō
facta mercēs ei ⁊ddita est
integra et pfecta. Sit ig⁹ nob⁹
mūda vela nō sint veterno
sa. Nā oē qd' veterascit ⁊ in
senū cadit et iterū in pri
mū est. Nō sint cōtrita et
dirupta ut spūales flatus
nō teneat, aūales ei homo
dirut aplius nō pcipit que sūt
spūs. Et sicut etiā aranearū
stamina flatū vēti nō susti
nūt sic neq⁹ aīa seculāis.
neq⁹ hō aīal' grām potit
spūs sci vsque. Nihil ei diffe
rūt ab ill' stamīnibus cogita
cōēs nīe solo visu ⁊nēs
cōsequētiam. torius aūt vtu
tis vacue pmanēt. Sed nīa
nō debēt esse talia. Sicqdē
sobry sumus q⁹q⁹ icidit oīa
toleret, xpianus ⁊ oībus ē
sup̄ior. omni plaga fortior.
Sic eī q⁹q⁹ spirital' vir et
occurāt ei mille mala nllo
modo vincitur. Et qd dico? In
cidat illi paupertas. egstudo
iuuie detractio. vituperacōes
plage. oē genus decrepcōis,
⁊ ipperioz et iurioz sed ve
luti si extra mūdū fuerit cō
stitutus et veluti si a passio
nib⁹ corpis liber existat sic

cūcta illa visui habebit. Et
qz nō hec vbis āplificāe volo
mltos etiā tales existimo.
sicut hi q̄ se ad heremū cō
tulerūt. Sz hō mīuū nā etiā
t circuitibō latere tales exis
timo. Quid si volens possī
quocūscemodi dīpnos ostēdē.
Et ut agnoscab ītelligē pau
lū quid ille mali nō passus
ē quid nō sustinuit. Oīa
fortit tolerabat. Hūc imitem
et sic potim⁹. ad portus vēre
trāquillos lucra maxīa de
ferētes Extēdam⁹ ad celū
et illo amore teneamur. et
igne spītali magnanimit
ardeamur saluem⁹ nosmet
ipsos flāmarū ītendio di
uinarū. Nullus flāmis crūcep
tus alienus formidat ītus
sue fuerit hō sive bestia. sive
mille muscipule q̄ p̄ dīu ossp
ignitus ītrādit. oīa supat. oīa
exedit. oīa cōtēpnit. Flam
ma q̄ppe īsuperabil' res ē. im
portabile cūctis rebus ītēn
dū. Ignis q̄ppe cūcta cōsu
mit. Hoc itaq; igne crūce
piamur exhortor. gl'am of
ferētes dnō nr̄o ihesu xp̄o
cū quo p̄ gl'a vna cū spūsco
īpium hō nūc et sp̄ p̄ sē
cula sēc'or Amen

Explicit cōmētariū bī
johānis epi cōstātinopolita
ni ī epl'am bī pauli apli
ad hebreos